SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 8 / Sayı 95 / Kasım 1989 /3.-DM

PKK 12. MÜCADELE YILINDA

Sonbahar Atılımı sonuçlandı:
ZAFER ARGK'NİN

❑ Sömürgeciler stratejik köyleri oluşturmayı hızlandırdılar. Botan'da köylerde gece saat 19.00'dan sonra dışarı çıkmak, PKK'li sayılmaya yeterli...

❑ Pazarcık-Narlı'da yük trenine sabotaj. Hasar büyük...

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, içinden geçtiğimiz ayda da gelişimini sürdürdü. Özellikle ağır kış koşullarının bastırmaya başlamasına rağmen, ARGK güçlerinin eylemliliğini ülke genelinde boyutlandırıp, özel savaş güçlerine kapsamlı darbeler indirmeleri sonucu önemli mevziler kazanıldı. 12 Eylül faşist rejimi, kurtuluş savaşımızın gelişiminin kitlelerde gerekli yankıyı yaratmaması için kamuoyunun dikkatini farklı noktalara çekmeye çalışıyor.

Özellikle son dönemlerde, "Özal adaylığını koydu, koyacak; seçildi, seçilecek" denilerek, dikkatler ağırlıklı olarak cumhurbaşkanlığı seçimlerine çekilmeye çalışıldı. Basın da hemen her gün sayfalarında bu konuya yer verdi. Düzen içi muhalefet, Özal'ın cumhurbaşkanı olmaması için yoğun bir kampanya yürüttü. Cumhurbaşkanlığı konusundaki tartışmalar devam edeceğe de benziyor. Bu, her ne kadar rejimden "umudunu" çoktan kesmiş emekçilerin dikkatlerini bu konuya çekmeyi ve Kürdistan'daki kurtuluş savaşının etkisini sınırlandırmayı amaçlıyor olsa da, esasında bir gerçekliği ortaya koymaktadır. Cumhuriyet tarihinde ilk kez Türkiye siyasal arenasındaki kokuşmuşluk bu boyutlara varmış; dokunulmaz saydıkları kurumlara varıncaya kadar rejim koyu bir çürümeyi yaşamaya başlamıştır.

Faşist Türk rejiminin siyasal bunalımına ekonomik bunalımı eşlik etmektedir.

Resmi makamlara göre, ekim ayında enflasyon %7,6 oranında artış gösterirken aynı ayda İstanbul'da toptan eşya fiyatlarındaki artış %10'dur. Bu enflasyon koşullarında köy korucuları dahi ayda aldıkları 369 bin lirayı az bularak, maaşlarının arttırılmasını istemektedirler.

Türk kapitalizminin içinde bulunduğu durum; Türkiyeli emekçileri açlığın eşiğine getirmiştir. Ayrıca baskı ve işkenceler rejimin kitlelerden tamamen tecrit olmasına yolaçmıştır. Bu durum büyük bir muhalefet po-

Devamı 2. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

GERİLLA SAVAŞININ GÜNCEL TAKTİK SORUNLARI

Düşmanın günümüzde geliştirmek istediği taktiklere karşı şüphesiz biz de Partimizin askeri çizgisinin taktik gelişimini güncelleştirerek yetkinleştireceğiz. Düşmanın özel savaş taktiklerini karşılayan, bunları aşan, gelecekte bize oldukça geniş manevra alanı yaratan ve ortaya çıkan boşluğu derinliğine değerlendirmeye imkan sağlayan taktiklerin geliştirilmesi gerekmektedir. Bu da ancak, bunu tasarı olmaktan çıkarıp yetkin bir uygulama gücü olarak örgüt ve eylemlilikte kullanabilen, buna güç getirebilen, bunu yönetebilen bir militan taktik önderliğe ulaşmakla mümkündür. Bu anlamda asıl gelişimi belirleyici olan savaşın taktik iradesidir, yönetimidir. Ve denilebilir ki, genel olarak Parti tarihimizde, en çok da bu aşamada, yürütülen savaş; taktiklerin savaşı durumuna gelmiştir. Özel olarak da askeri taktiklerin, karşı-devrimci özel savaşla, gerilla savaşının taktiklerinin savaşı durumuna indirgenmiştir. Esas alınması gereken çalışma tarzı da burada düğümlenmektedir.

Bütün çalışmalarımızın hizmet edeceği, kendini buna göre hazırlayacağı çalışma tarzı da, gerilla savaşımıdır. Kürdistan tarihinde gerillanın ilk defa devreye girişi sözkonusudur. Biliniyor ki, şimdiye kadar birçok isyan olmuştur. Ve yakın dönemde Güney Kürdistan'da bazı peşmerge hareketleri yine sözkonusu olmuştur. Ama onların sınıf temeli, önderlik gerçekleri onları çağdaş bir gerilla durumuna getirememiştir. Modern gerilla, PKK ile Kürdistan'da ilk defa hayat bulmaktadır. Tabii bunun, sömürgeci kapitalizmin Kuzey-Batı Kürdistan'da yol açtığı gelişmelerle ve bu temelde ortaya çıkan objektif koşullarla sıkı sıkıya bağı vardır.

Devamı 14. sayfada

F. ALMANYA-PKK DAVASI DEVAM EDİYOR

❑Ali Haydar Kaytan, F. Almanya'da tutuklu PKK'liler adına kapsamlı açıklamalarda bulundu.

7-8 Kasım ve 14 Kasım tarihlerinde Alman emperyalizminin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine ve önder gücü PKK'ye karşı açtığı dava duruşmalarında, tutuklu Kürt politikacısı Ali Haydar Kaytan, tüm tutuklu PKK'liler adına yaptığı açıklamada, Alman emperyalizmini sanık sandalyesine oturtmanın güçlü bir örneğini sergiledi. A. Haydar Kaytan, açıklamasında, en başta ondokuz aylık tutukluluk süresi boyunca maruz kaldıkları psikolojik terör ve özellikle de mahkeme salonundaki, tutuklu Kürt halkının temsilcilerini "terörist" göstermeye yönelik düzenlemeleri ele alarak, bunların örnekleriyle Alman emperyalizminin geleneksel insanlıkdışı ve barbar yüzünün en inceltilmiş ve yoğunlaşmış politikasını ortaya koydu. Özellikle bu mahkemenin düzenlenmesindeki mantıkla ve dava esnasında yaşanan olaylarda Hitler faşizminin nasıl yaşatıldığını, bu anlamda da Türk faşizmini çoktan aşmış, ona öğretmenlik eden ve faşizmin nasıl "demokrasi" kılıfıyla maskelenebileceği konusunda TC'ye önderlik eden o faşist mantığının nasıl ayakta kaldığını ve bu salonda nasıl en iyi şekilde temsil edildiğini tüm çıplaklığıyla ortaya koydu. Bu anlamda, siyasi konuşma esnasında, emperyalizmin sadece genel olarak mahkum edilmesiyle kalınmayacağı, aynı zamanda ve daha yoğun bir biçimde özelde insanlık düşmanı Hitler faşizminin üstün ırk mantığının da en iyi bir şekilde bu davada yargılanacağı çok net bir biçimde gözler önüne serildi.

Ali Haydar Kaytan'ın bu açıklamaları, mahkemeyi Kürdistan halkını yargılamanın zeminine çevirmek is-

Devamı 5. sayfada

Ajan-provokatörlerden itiraflar-III

"Görevim, provokasyon yapmak, mezhepçilik yaratmak, böylece Partinin zayıflamasını sağlamaktı..."

18. sayfada

Bu ajan-provokatörü iyi tanıyalım!

21. sayfada

Mücadelemize yönelik geliştirilmek istenen yeni komplolara karşı uyanık olalım!

22. sayfada

A. Haydar Kaytan yoldaşın F. Almanya-PKK Davası'nda yaptığı konuşmanın metnini yayınlıyoruz.

KÜRDİSTAN KAZANACAK!

Burada şimdiye dek duruşmaların dört günlük pratiğine tanık olduk. Bugün beşinci gün oluyor. Geçen dört günlük süreçteki pratik birçok gerçeği iyice günyüzüne çıkardı. Her şeyden önce, buradaki yargılamanın tamamen göstermelik olduğu ve hakkımızda çok önceden karar verildiği açıklığa kavuştu. Mahkeme heyetiniz bu kesinlesmis karara denk düşen bir pratik sergiledi. Bu karardan yola çıkarak, hukukun en canalıcı kuralını bir kenara attı. Henüz yasalara uygun açık bir yargılama yapılmadığı halde, çeşitli suçlarla itham edilen sanıklara suçlu damgasını vurdu. Sanıkları en onur kırıcı yöntemlerle cezalandırma yoluna gitti. Duruşma salonunu bir in-

Devamı 6. sayfada

Partimizin kuruluşunun 11. yıldönümü ve 12. mücadele yılına girişi, halkımıza ve ilerici insanlığa kutlu olsun!

17 EKİM DEVRİMİ'NİN 72. YILDÖNÜMÜ VE PKK'DE SOMUTLAŞAN GERÇEKLİĞİ

"Partimiz PKK, Kürdistan tarihinin en büyük gelişmelerini yaratan ve barbar, çağdışı Türk sömürgeciliğine tarihinin en büyük darbelerini indiren bağımsızlık mücadelesi ve günümüzdeki yoğun eylemler dalgasıyla, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 72. yıldönümünü selamlarken, onun Ortadoğu cephesinin temsiline layık olduğu için gururludur..."

Son sayfada

F. Almanya'da yayınlanmakta olan haftalık STERN dergisi muhabirinin Ağustos 1989'da, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşla yaptığı röportajdan bazı bölümler yayınlıyoruz.

"F. Almanya-PKK Davası, F. Alman hükümetini güç durumda bırakacak bir davadır"

"...Biz gayri-insani yollara başvurarak kamuoyunun dikkatini çekmek amacında değiliz. Biz öyle yöntemlere başvurmak istemiyoruz. Adam rehin alarak, kaçırarak, terör uygulayarak yapmak istemiyoruz. Bunu ahlaki yönden pek uygun görmüyoruz".

12. sayfada

Sonbahar Atılımı sonuçlandı: ZAFER ARGK'NİN

Baştarafı 1. sayfada

tansiyeli ortaya çıkarmıştır. Nitekim bu halk muhalefeti önderliksiz de olsa kendisini çeşitli eylemlerde ortaya koyuyor.

TC'nin Kürdistan'da yürüttüğü özel savaş, her gün daha çok finansmana ihtiyaç duymaktadır. Dış yardıma göbekten bağlı olan TC, Varşova ve NATO askeri paktlarının ortadan kalkma olasılığının üzerine tartışmaların yoğunlaşmasıyla birlikte büyük bir korku ve panik içine sürüklendi. Zira TC, Kürdistan'daki özel savaşını, NATO bünyesinde emperyalizmden aldığı askeri, ekonomik ve siyasi yardıma dayanarak yürütmektedir. NATO'nun dağıtılması halinde böyle bir yardımın kesilme durumunun ortaya çıkması ile bir gün dahi Kürdistan'da kalmasının koşulları kalmayacaktır. Bu yüzden TC, doğan tartışmalarla birlikte, hemen "oluşacak yeni dengelerde kendi staratejik konumunun ne olacağı" sorununu tartışmaya başladı. Ve Türkiye'nin stratejik konumunun dünya gerici güçleri açısından vaz geçilmez olduğu teorileri üretilmeye başlandı. Bu, TC'nin adeta korkulu bir rüya gibi yaklaştığı, emperyalizm nezdindeki yerinin sarsılması halinde düşeceği vahim konum üzerinde durduğu endişeyi bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Bu koşullarda yapılan cumhurbaşkanlığı seçiminde, düzen içi muhalif güçleri, 12 Eylül yönetiminin sorunları çözemediği, daha da çözümsüz hale getirdiği, dolayısıyla devamında yarar olmadığı üzerine görüşlerini tekrarladılar.

Bütün bu tartışmaların kaynağında, Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesinin durdurulamayan gelişmesinin yarattığı endişeler vardır. Açıkçası, DYP-SHP ve diğer güçler, "12 Eylül rejimi kurtuluş mücadelesini imha edemedi. O zefere yürüyor. Bu hepimizin de sonu demektir. Bu yüzden yerini bize terketmelidir ki, sorunu biz halletmeye çalışalım" demektedirler. Nitekim 7 milletvekilinin SHP'den ihracı üzerine İnönü, yaptığı açıklamada; "Sorun ulusaldır. Bu yüzden kişisel düzeyde ele alınamaz. Güneydoğu'daki uygulamalar bu çerçevededir. Biz de iktidarda olsak aynı şeyleri yapacağız, belki de daha fazla da yapmak durumunda olacağız" demektedir. Demekki, sorun demokrasi mücadelesi değildir. Türk rejimi tükenmiştir. Egemen sınıfları, bitmeye yüz tutan bu rejimi kurtarma mücadelesi vermektedirler. Dolayısıyla Turgut Özal'ın cumhurbaşkanı olması düzen içi muhalefet güçlerinin çatışmalarını noktalamadı. Tam tersine önümüzdeki dönemde bu tartışmalar daha da büyüyerek devam edecektir. Seçim sadece bu çatışmanın dışa vurumunu sağladı. Bu anlamda çatışmanın başlangıcı sayılmalıdır. Kurtuluş savaşımız her geçen gün yeni mevziler kazanarak gelişimini sürdürdükçe bu çelişkiler daha çok kızışacaktır.

Dikkatleri cumhurbaşkanlığı seçimine çekerek kurtuluş mücadelemizin gelişimini gizlemeye çalışan faşist rejim, istediği sonucu yaratamadı. Bu gerçeği, 3 Kasım 1989 tarihli Tercüman gazetesi itiraf etmek zorunda kaldı. Tercüman şöyle yazmaktadır: "Dikkatler cumhurbaşkanlığı seçimlerine çekilirken PKK her gün eylem yaptı." Gazete yazının devamında bir aylık eylem bilançosunu çarpıtarak koymuş olsa da kurtuluş savaşımızdaki büyük atılımı göstermesi açısından önemlidir.

Bu haber aynı zamanda aynı günlerde, "Güneydoğu'da olaylara yüzde 80 hakim durumdayız. Güvenlik kuvvetleri savunmadan saldırıya geçmiştir. Artık saldırmalarını beklemeden saldırıyoruz" diyen İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'yu da yalanlamaktaydı. İçişleri Bakanı, "Artık saldırmalarını beklemeden saldırıyoruz" demekle, şimdiye kadar kışlalarına hapsolup inisiyatifsiz kaldıklarını, inisiyatifin tamamen ARGK'de olduğunu, saldıran ve atak olanın kendileri değil, kurtuluş kuvvetlerimiz olduğunu da itiraf etmiştir. Peki o zaman sormak gerekir; "Cudi

dağında sıkıştırıp hepsini imha ettikten sonra zirveye Türk bayrağını törenle dikme" hikayesi neydi? Bu itiraf bunun büyük bir yalan olduğunu ortaya koymuyor mu? Bu yalanlandığına göre, "Artık... saldırıyoruz" demekle de yalanın yalanını söylüyor İçişleri Bakanı. Yalan söylemek zorundadır, zira yalan ve demagoji TC'nin varlık kaynağıdır.

Tükenen köy koruculuğu da yeni bir biçim verilerek yaşatılmaya çalışılmaktadır. Gerillaların sert darbeleri karşısında tamamen dağıtılan bu sistem yeniden örgütlendirilmeye uğraşılıyor. Bütün özendirmelerine rağmen halkın koruculuğu şiddetle reddetmesi sonucu mücadeleden kaçıp sağa-sola dağılan eski tortulara bel bağlamaktadır. Diğer yandan sanki koruculuğa büyük bir istem varmış gibi, basında manşet üstüne manşet atılmaktadır. "Yıllar boyu oturduğumuz evlerimizi terk ettik. Bize tanınan yasal çerçeve içersinde, artık bütün gücümüzle silahlı mücadeleye gireceğiz. Gereken cevabı verene kadar da bu mücadelemizi sürdüreceğiz" diyen yeni köy korucularının mücadele karşısında yenilmiş azılı çevreler olduğu apaçık ortadadır. Bu eşkıyalar, mücadelenin nisbeten zayıf olduğu daha önceki yıllarda ARGK güçleri karşısında tutunamayıp tamamen dağılmışlardı. Mücadelemizin bu yönlü gelişkinlik düzeyinde oldukça güç yitirmiş olan bu çapul sürülerinin tutunmaları ise, hiç mümkün değildir. Ama "denize düşen yılana sarılır" misali TC'de sarılacak başka bir şeyi kalmadığından yeniden bunlara sarılıyor. Bu, mücadelemiz karşısında acze düşmenin bir sonucudur.

Düşman geçmişten beri uyguladığı, ama günümüzde daha da sıklaştırdığı özel savaşın diğer bir uygulaması da, stratejik köyler oluşturmaktır. Özellikle Botan'da köylüler köy dışına çıkma durumunda, köydeki askeri karargahtan izin almak zorundadırlar. Zaten akşam saat 6-7'den sonra köylere giriş-çıkışlar tamamen yasaklanıyor.

Bu saaten sonra dışarda biri görülürse "PKK'li" diye vuruluyor. Türk resmi yetkilileri de bunu, "Gece vakti köylünün dışarıda işi ne, demekki teröristtir ki dışarıya çıkıyor" diyerek açıklar. Gazeteci İlker Maga 13 Kasım tarihli Cumhuriyet gazetesinde.

"35 kilometrede 11'vize' başlığı altında şöyle yazmaktadır: "35 kilometrelik yolu Eruh'a bağlı Narlıdere'ye gitme düşünülmüştü. Uzun uzun kimlik kartlarına bakıldı. 'Nereye, niye, kime, ne iş yaparsın, hangi gazetedensin, gidecek başka yer yok muydu, bu allahın s.... ettiği yerde ne işin var, dönecek misin, kaçta gelirsin' sorularının yanıtlandığı uzun muhabetten sonra, adları, araçların plakası ve rengi 'kayıt defteri'ne geçirildi, yola koyulduk."

Sömürgecilik, kitlelerdeki kurtuluş savaşımıza desteği sınırlamak için, tutuklama ve işkencelerle sindirmeyi amaçladı. Ayrıca mücadelemiz lehine kamuoyu oluşumunu saptırmak için, yarattığı suni sorunları da gazete manşetlerine çıkarmaktan geri durmadı. "Özel GAP Turu", "GAP Treni tıklım tıklım", "GAP-1 Kültür ve Sanat Şöleni" gibi yığınla sahte çabanın içine girdi. Bu çabanın bütünü geçen bir aylık süreçte kurtuluş savaşımızdaki büyük gelişmelerin önüne geçemediği gibi, mücadelemizin halkımıza daha fazla malolmasını da engeleyemedi.

Gerilla savaşımız başta ana savaş cephesi olan Botan olmak üzere, ülke genelinde daha da yaygınlık kazanarak istikrarlı bir şekilde sürdü. Bir aylık süreçte yüzlerce düşman askeri , özel tim elemanı, köy korucusu imha edilip safdışı bırakılırken, düşmanın ekonomik kaynakalarına da yönelinerek milyarlarca liralık maddi zarar verdirildi. Bu temelde kurtuluş savaşımız siyasal gelişme boyutunda da kurumlaşmasını daha da yaygınlaştırarak yetkinleştirdi. Yüzlerce kişi ARGK saflarına koşarken, binlercesi de ERNK bünyesinde örgütlendi. Böylece henüz yıl sonuna gelmeden '89'un lehimize zaferle sonuçlandığı kesinleşti. Savaş cephelerinden gazetemize ulaşan -sınırlı da olsa- eylemlere bakıldığında, bunun böyle olduğu rahatlıkla görülecektir.

BOTAN SAVAŞ CEPHESİ

26 Ekim'de Eruh'un Ballıkavak köyüne yakın Karadağ mevkiinde operasyon yürüten düşman güçlerine pusu kuruldu. ARGK gerillalarının attığı pusuya düşen TC'nin kolluk kuvvetleri yoğun ateş altında büyük kayıplar verdiler. Fakat her zaman olduğu gibi, düşman kayıplarını sadece "2 er öldü" şeklinde açıklayarak gerçek kayıplarını gizledi.

Siirt'te 28 Ekim günü geliştirilen operasyon sonucu düşman, "PKK'ye yardım ve yataklık ettikleri, örgüte bilgi verdikleri, kurye ve kılavuzluk yaptıkları" gerekçesiyle 9 yurtseveri tutukladı.

29 Ekim'de Hakkari'nin Geçimli köyünde gerillalar, köylülerle toplantı yaptılar. Toplantıda düşmanın ve mücadelemizin durumu konusunda ayrıntılı bir tartışma platformu açtılar. Gerillalar, konuları en ayrıntılı tarzda izah ederken, köylülerin çeşitli sorularını da cevaplandırdılar. Ve vatan görevleri karşısındaki yurtseverliğin gerekliliği üzerinde duruldu. Böylece toplantı oldukça kavratıcı geçtiğinden, köylüler üzerinde büyük etki bıraktı. Toplantı sonrası etkilenen 6 genç ARGK'ye katıldı. Yine aynı saatlerde, başka bir gerilla birliği, Çukurca'nın Köprülü köyünde benzer içerikli bir toplantı gerçekleştirdi. Bu toplantının olumlu geçmesi ardından 4 genç savaşmak için ARGK saflarına katıldı.

30 Ekim günü sömürgeci kolluk kuvvetlerinin Şırnak ve Uludere'de sürdürdükleri operasyonlar sonucunda 10 yurtsever tutuklandı.

2 Kasım tarihinde gerillalar, Siirt'in Pervari ilçesine bağlı Düğüncüler köyü yakınlarına pusu kurdular. Pusuya düşen düşman gücünün tümü imha edildi.

Gündüz gerçekleştirilen pusu eylemine, 3 askeri araç ve Köy Hizmetlerine ait bir grayder düştü. Gerillalar, pusu noktasına giren düşman araçlarını ağır silahlarla çapraz ateşe tuttular. Eylemde, lav silahının da kullanılması gerillalardaki askeri teknignin gelişme düzeyini de gösteriyor. Düşman güçlerinin silah kullanmaya dahi fırsat bulamadığı bu eylemde, askeri araçlar da içinde olmak üzere tümü imha oldular. Fakat düşman kayıplarını, 1 jandarma, 3 köy korucusu, 1 grayder operatörünün öldüğünü ve Pervari ilçe Jandarma Karakol Komutanı, 1 astsubay, 1 köy korucusunun da yaralandığını açıkladı.

Kürdistan'da Köy Hizmetleri adı altında TC'nin özel savaşı yürütmek amacıyla yol yapım çalışmaları yürüttüğü bilinmektedir. Bu eylemde imha edilen grayder ve böyle bir amaç için hareket halinde idi. 3 askeri araçtaki özel tim ve köy korucuları da grayderi korumakla görevliydiler. Dolayısıyla eylem, isabetli bir hedefi vurarak yerle bir etti. Gerilla birliği eylem sonrası kayıp vermeden düzenli bir tarzda üssüne çekildi.

Yine aynı gün bir ARGK gerilla birliği, Pervari'nin Düğüncüler köyünde köy toplantısı yaptı. Kurtuluş mücadelemize ilişkin propagandanın yapıldığı toplantı, sonuçları itibarıyla olumlu geçti.

3 Kasım'da gerillalar, Pervari'nin Sarıyaprak köyü civarına mayın döşediler. Çünkü bu köyde bir jandarma timi karakol kurmuş durumdadır. Nitekim düşmanın bu özel timine taraktörle erzak taşıyan 2 köy korucusu, döşenen mayına çarparak ağır şekilde yaralandı. Yine aynı gün ve yakın bir alana yerleştirilen başka bir mayına çarpan köy korucusu Sabri Yavuz da parçalanarak öldü.

Yine aynı tarihte bir ihbarı değerlendiren sömürgeciler, Şırnak'ın Geçitboyu yakınlarında büyük askeri kolluk kuvvetleri, özel tim ve helikopterler desteğinde operasyon başlattılar. Alanda bulunan 70'e yakın ARGK gerilla birliği ile günboyu süren çok şiddetli çarpışmalar oldu. Düşmanın çok fazla asker sayısına ve teknik üstünlüğüne rağmen, gerillalardaki inanç, kararlılık, çaba ve üstün manevra kabiliyeti karşısında tutunamadı. Yeni güçler takviye ettiyse de muharebe boyunca inisiyatif tamamen gerillanın elinde kaldı. Muharebe sonucunda düşmana onlarca ölü ve yaralı verdirildi. Ayrıca muharebede 3 savaşçı da direnerek şehit düştü.

Eruh'un Akbilge köyü yakınında aynı gün başka bir çatışma meydana geldi. Bir gerilla birliğinin attığı pusuya operasyon yürüten bir özel tim düştü. Özel tim karşı ateş etmeye fırsat bulamadan geri püskürtüldü. Gerillaların seri ateşi altında kalan özel tim ağır kayıplar vererek geri çekildi. Fakat düşman kayıplarını gizleyerek, 1 er ve 1 köy korucusunun öldüğünü, 1 erin de yaralandığını açıkladı.

6 Kasım'da Şırnak ilçesinin Güneyçam köyünde 3 genç, sömürgeci Türk işgal kuvvetlerini yurdumuzdan söküp atma savaşına katılmak için kurtuluş ordumuz ARGK'de yerlerini aldı.

Yine aynı gün Uludere'de Irak sınırında bulunan ve TC'ye ait olan Yıldız Jandarma Karakolu öğlen sıralarında kalabalık bir ARGK birliği tarafından sarıldı. Sınır karakolu olduğundan, burada yüzlerce asker ve özel tim konumlanmaktadır. Gerillalar, ağır silahlarla 20 saati aşkın bir süre karakolu yaylım ateşine tuttular. Düşman askeri, bu süre zarfında dışarı çıkmaya fırsat bulamadı. Sadece zaman zaman içerden karşı ateşle cevap vermeye çalıştılar. Gerillanın yoğun ateşi altında karakol binaları büyük hasar gördü, bazıları yerle bir oldu. Yıkılan veya hasar gören binaların enkazı altında onlarca asker ve özel tim elemanı kalarak öldü. TC'nin büyük darbe aldığı bu eylemde, hiç kaybının olmadığını belirtti. Gerilla birliği kayıp vermeden üssüne geri çekildi.

7 Kasım tarihinde Şırnak'ın Kızılsu bucağı yakınındaki Gabar Dağı'nda çatışma çıktı. Çatışma, operasyonda bulunan özel tim ile ARGK gerilla birliği arasında meydana geldi. Öğlen saatlerinde çıkan çatışma uzun süre devam etti. Fakat ölü ve yaralılar hakkında bilgi alınamadı.

8 Kasım'da Şırnak'ın İkizce ve Toytepe köylerinde köylülerle toplantılar yapıldı. Her iki toplantıda propaganda yapıldı ve bildiriler dağıtıldı. Toplantılar sonrası iki köyden toplam 8 genç ARGK saflarına katıldı.

Aynı gün Çukurca'da Irak sınırında ulusal kurtuluşçu faaliyet yürüten bir gerilla birliği düşman pusuna düştü. Düşman tarafından çembere alınan gerillalarla şiddetli çatışma oldu. Düşman oldukça hazırlıklı olmasına rağmen, ulusal kurtuluş güçlerimiz üstün manevra kabiliyeti ile çemberi yardılar. Çatışmada düşmana ağır kayıplar verirken, 2 gerilla da savaşarak şehit düştü.

Yine aynı gün gerillalar bir jandarma taburuna karşı taciz eyleminde bulundular. Eylem, Uludere'nin Gülyazı köyünde üslenen jandarma taburuna yönelik geliştirildi. Tabur uzun bir süre otomatik silahlarla gerillalar tarafından tarandı. Taburda çıkan panik ve karşılıklı ateş sonucu düşmandan çok sayıda ölü ve yaralının olduğu gelen haberler arasındadır.

10 Kasım'da Uludere'nin Bağlıca köyüne gelen gerillalar, köylülere yö-

nelik propaganda yaptılar ve bildiri dağıttılar. Ve Askerlik Yasası gereği 3 genci askere aldılar.

Aynı gün Eruh'un Bilgili ve Akmeşe köyleri arasında çatışma çıktı. Uzun süre devam eden çatışmada düşmanın ağır kayıplar verdiği bildirilmektedir. Gerillalar ise hiç kayıp vermeden üslerine çekildiler.

13 Kasım'da Eruh'un Taşkonak köyü yakınlarında büyük bir çatışma çıktı. Gündüz saat 13'de başlayan çatışma akşam saatlerine kadar devam etti. Düşman havadan helikopter ve karadan motorize güçlerle çatışmayı beslemesine rağmen, ağır yenilgi almaktan kurtulamadı. Gerilla birliğinin hiç kayıp vermeden geri çekildiği, çatışmadaki düşman kayıpları hakkında yeterli bilgi alınamadı.

13 Kasım akşamı Çukurca'nın Işıklı köyüne gelen gerilla birliği, bir süre köylülere propaganda yaparak köy koruculuğunu teşhir etti. Daha sonra gerillalar TC'nin işbirlikçisi muhtar Ramazan Atalay'ı birlikte götürmek istediler. Fakat diğer korucular ateş edince çatışma çıktı. Çatışmada 1 korucu ağır yaralandı. Daha sonra gerillalar işbirlikçi Ramazan Atalay'ı da yanlarına alarak üslerine doğru gittiler.

15 Kasım'da Siirt'in Eruh ilçesi yakınındaki Fındıktaş mevkiinde operasyon yapan askeri komando timi ile gerilla birliği arasında şiddetli çatışma oldu. Saatlerce süren çatışmada düşman büyük kayıp vermesine rağmen, kayıplarını sadece "2 komando ölü" diye açıkladı. Gerilla birliği kayıp vermeden geri çekildi.

Aynı tarihte ARGK gerillaları, Çukurca'nın Tekevler mahallesine baskın düzenlediler. Saat 20.30 sıralarında gerçekleşen baskın eyleminde, gerillalar önce mahalleyi denetim altına aldılar. Daha sonra mahallede konumlanan özel time ait ve halktan gaspettikleri 500 koyunu kamulaştirdılar.

Gerillalar sömürgeci çapul sürülerinin et ihtiyacını karşılayan koyunları yanlarına alarak ilçeden ayrıldılar.

Bir kısım gerilla koyunları dağlık alana ulaşırken, diğerleri uygun bir noktaya pusu attılar. Koyunları almak amacıyla operasyon başlatan özel tim, gerillaların pususuna düştü. Gerillaların yaygın ateşi altında neye uğradıklarını şaşıran özel tim elemanları çıl yavrusu gibi sağa-sola dağıldılar. Ve gelen ilk bilgilerde, 10'u aşkın özel tim elemanının imha olduğu belirtildi.

16 Kasım'da Çukurca'nın Işıklar köyü yakınında gerillalar ile düşman güçleri arasında çatışma çıktı. Çatışma uzun sürdü ve alınan bilgilere göre düşman ağır kayıp verirken, 2 gerilla da üstün bir savaş gücü ortaya koyarak şehit düştü.

23 Kasım'da Çukurca'nın Büyükana Tepesi kesiminde çatışma çıktı. Çatışma özel tim elemanları desteğinde sömürgeci ordu sürülerinin operasyon sürdürdükleri anda gerillalarla karşılaşmaları sonucu çıktı. Çatışma saatlerce devam etti. Ve düşmanın ağır maddi ve askeri kayıpları olmasına rağmen, sadece astsubay Cevdet Şişman'ın öldüğünü açıkladı.

Yine aynı gün, ARGK gerillaları, Silopi'nin Herbul köyü yakınlarındaki Türkiye Kömür İşletmeleri Güneydoğu Anadolu Linyitleri Müessese Müdürlüğüne baskın düzenlediler. Ve 5 aracı yakarak imha ettiler.

Bu tür işletmelerin amacının Kürdistan'daki yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarımızı talan etmek olduğu biliniyor. Sömürgeciler bu talandan elde ettikleri gelirlerle ülkemizde özel savaşı yürütüyorlar. Bu eylemde Türk sömürgeciliğine bu sahada böyük bir darbe indirilmiş oldu.

KÜRDİSTAN'IN DİĞER SAVAŞ CEPHELERİ

Ağustos, eylül ve ekim aylarında gerçeleşerek gazetemize henüz yeni ulaşan eylemler şunlardır.

24 Ağustos'ta Ağrı Dağı'nın eteklerindeki Iğdır yakınlarında Sımso Tübek isimli ajanın zomuna 20 Ağustos Gerilla Birliği tarafından baskın düzenlendi. Fakat ajan evde olmadığından şimdilik ölümden kurtuldu. Gerillalar, ajanın eşyaları ve düşman ordusuna ait içi eşya dolu iki çadırı yakarak imha ettiler.

Bu eylem üzerine düşman yüzlerce asker ve özel timden oluşan gücüyle operasyona başladı. Öğlen sıralarında düşmanla gerilla birliği, Ağrı Dağı Beyazıt yakasının Kızıl mıntıkasında karşılaştılar. Çatışma 6 saatten fazla sürdü. 20 dolayında ölü ve yaralı veren düşman kayıplarını gizlediyse de, halktan insanlar hastanede 3 askerin ölüsüne tanık oldular. Buna karşın, 9 kişiden oluşan gerilla birliğinden sadece 1 savaşçı başından hafif bir sıyrık aldı.

7 Eylül'de Kars'ın Aralık ilçesine bağlı Kaper ve Hıdırlı köyleri arasındaki bir mıntıkada 20 Ağustos Gerilla Birliği yola pusu kurdu. İçinde biri jandarma subayı olmak üzere toplam 6 askerin olduğu bir jeep pusuya düştü. Jeep, yoğun ateşle içindeki askerlerle birlikte tümden imha edildi.

Bu eylemden yaklaşık yarım saat sonra, yakın mesafedeki karakolda bulunan yüzlerce özel tim ve asker operasyona çıktı. Gerillarla aynı alana yakın Kirêkar mevkiinde meydana gelen çatışma 3 saat devam etti. Çatışmada, düşman 1'i asteğmen olmak üzere 15'i aşkın ölü ve yaralı verdi. Her iki eylemde de 20 Ağustos Gerilla Birliği kayıp vermeden üssüne geri çekildi.

Ayrıca 16-19 Eylül tarihleri arasında 3 günü aşkın süre devam eden bir çatışma çıktı. Hakkari'nin Yüksekova ilçesine yakın Oramar mıntıkasında Mehmedê Zahor ikamet etmektedir. Bu unsur Halil (Tacettin) ve Düveli arkadaşların katilidir. Aynı zamanda da Oramar mıntıkasının korucu başıdır. ARGK gerillalarının bu unsura yönelmeleri sonucu binlerce sömürgeci askerin yer aldığı 3 günü aşkın büyük bir muharebe meydana geldi. Halkın anlattığına göre çatışmada düşman çok büyük kayıplar vermiştir. Fakat kesin bilgi alınamadı.

16 Ekim'de ARGK gerillaları Pazarcık'ın Engizek mıntıkasındaki yola mayın döşediler. İçi asker dolu 2 cemse mayına çarparak tümden imha oldu. Cemselerde bulunan çok sayıda asker parçalanarak öldü.

17 Ekim'de yine Maraş'ın Narlı ilçesi yakınlarında gerillalar yük trenine sabotaj düzenlediler. Ve trende büyük hasar meydana geldi.

23 Ekim günü akşam saatlerinde Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Dereler köyüne gelen ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği, köylülerle köy meydanında toplantı yaptı. Toplantıda çetecilik olan koruculuk üzerinde duruldu. Bu toplantı yerine aynı köyde koruculuk yapan Ahmet Aran da getirilmişti. Ahmet Aran'ın şahsında koruculuğun teşhiri yapıldıktan sonra, köylülerin onayı ile bu unsur ölümle cezalandırıldı.

Eylemin ertesi günü sömürgecilerin özel timleri operasyon düzenlediler. Gerillalar, operasyon birliklerine sürekli pusu kurdular. Bu pusularda düşmana önemli kayıplar verdirildi. Fakat düşman kayıplarının tümünü gizlemeye çalıştı.

Ayrıca aynı günlerde başka bir gerilla birliği, yine Genç ilçesine bağlı Şatos köyü yakınındaki Köy Hizmetlerine ait şantiyeyi bastı. Şantiye şefi ve bekçisini etkisiz hale getiren geriillalar, şantiye telsizini kamulaştırdılar. Bilindiği gibi TC, Kürdistan'da Köy Hizmetleri vasıtasıyla özel savaşı daha rahat yürütmek için yol yapım çalışmalarını yürütüyor. Özellikle de buralara yerleştirdiği telsiz ağıyla da ulusal kurtuluşçu faaliyeti denetlemeye çalışıyor. Ayrıca eylem sonrası sömürgeci Türk yetkililerine geç haber verdikleri gerekçesiyle şantiye şefi ve bekçisi gözaltına alındı.

26 Ekim günü Genç'te gerillalar, bir akeri araca pusu kurdular. İki taraftan çaprazlama ateşe tutulan askeri araç tümden imha edildi. Böylece araçta bulunan Türk askerlerinin tümü de öldürüldü.

29 Ekim'de bir gerilla birliği öğlen sıraları Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Büyükçağ köyünde korucu Ahmet Akan'ın evine baskın düzenleyerek bu korucuyu ölümle cezalandırdı. Bunun üzerine sömürgeci özel savaş güçleri, operasyon ve takibe başladılar. Takip, Lice'nin Kurt Dağı'na kadar devam etti. Burada gerillaların kurduğu pusuya düşen sömürgeci güçler önemli kayıplar verdiler. Düşman muharebeyi lehine çevirmek için havadan ve karadan yeni takiveye birlikleri aktardı. Buna rağmen gerillaların savaş ve manevra kabiliyeti düşmanın kaybını arttırmaya devam etti. Düşman en sonunda kayıplarının önüne geçmek için, çareyi çatışma noktalarını havadan bombalamada gördü. Gerilla mevzilerini yoğun bir bombardıman altında tutması sonucu 3 gerilla direniş savaşında şehit düştü. Düşman ise kendi kaybını gizleyerek, özel tim eleman 3 polisin öldüğünü açıkladı.

Aynı tarihte Dersim-Ovacık çevresinde Mustafa Tüzüktekin, Zabıt Tüzüktekin ve Cuma Gezer adlı unsurlar, çerçilik adı altında ajanlık

faaliyeti yürütüyorlar. Bu unsurlar çerçilik yaptıklarından köy-köy dolaşabiliyorlar. Bu şekilde halkla yakın ilişki kurabiliyorlar. Özellikle çocukları verdikleri şeker, sakız gibi "hediyelerle" konuşturmaya çalışıyorlar. Bu yolla yurtseverleri tesbit etmeye, gerillaların hareket tarzlarını belirlemeye çalışıyorlar. Ve ulusal kurtuluş mücadelemiz hakkında elde ettikleri çeşitli bilgileri düşmana aktarıyorlardı. Ulusal kurtuluş güçlerinin çeşitli uyarı ve ikazlarını da dikkate almadan ajan çalışmalarını yürütüyorlar. Bunun üzerine bu 3 unsur Ovacık'a bağlı Kızık köyü yakınlarında ARGK'ye bağlı gerillalar tarafından ölümle cezalandırıldılar.

30 Ekim günü ARGK'ye bağlı bir şehir gerilla birliği, Urfa'daki Türk Hava Yolları Bürosu'nu ateşe verdi. Büronun tümden yanmasıyla, düşmana önemli maddi kayıp verilmiş oldu. Eylem kitlelerde büyük coşku ve sevinç yarattı.

Urfa, ulusal kurtuluş mücadelemizin ilk geliştiği ve kitleselleştiği alanların başında gelmektedir. Bu yüzden de burada kitle erkenden Partimizle tanıştığından yoğun ve aktif bir kitle potansiyeli bulunmaktadır. 12 Eylül sömürgeci-faşist rejimi bu gerçeği görerek, Urfa'ya özel ağırlık verdi. 12 Eylül'den sonra düşman adeta Urfa'yı yeniden işgal etti; halkı çok acımasızca katliamdan ve işkenceden geçirdi. Bu vahşet ortamında işbirlikçiler hariç hemen hemen tutuklanıp işkenceden geçirilmeyen insan kalmadı. Hatta uşaklığından şüphe ettiği hainleri bile hapse atıp işkenceden geçirdi. Nitekim en sonunda tarihinden de ders çıkaran düşman, Urfa'nın başina bir "Şanlı" sözcüğünü koyarak, onun 12 Eylül öncesi tarihiyle bağını koparmak istedi. Fakat düşman büyük bir yanılgı içerisine girdi. Çünkü o, artık modern bir ulusal kurtuluş hareketiyle karşı karşıya idi. Ve tarih tekerrür edemeyecekti, etmedi de.

Sömürgecilerin beklemediği, -hem de şehir merkezinde- böylesi bir eylemin gerçekleşmesi onları şaşkına çevirdi. Başlangıçta eylemi "faili meçhul kişiler gerçekleştirdi" diye açıklama yaptı. Fakat eylem, halkta yarattığı coşku sonucu kısa sürede her tarafta duyuldu. Bunun üzerine düşman gerçeği itiraf etmek zorunda kaldı.

Eylem sonrası TC'nin çapul sürüleri, Urfa şehir merkezi başta olmak üzere, tüm çevresinde yaygın operasyonlar geliştirdiler. Ama halkın gerillalara verdiği yoğun destek sonucu, düşmanın bütün çabaları sonuçsuz kaldı.

1 Kasım günü Maraş Narlı'da uzun dönemdir TC'ye ajanlık yapan Abdullah Eriçek gerillalar tarafından ölümle cezalandırıldı.

7 Kasım'da bir ARGK gerilla birliği Mardin'e bağlı Silopi ve Nusaybin ilçeleri arasına Habler mevkiinde bulunan kanal ve tünel şantiyesine giderek burada çalışan işçilerle toplantı gerçekleştirdi. Toplantıda, düşmanın yürüttüğü özel savaşın karakteri ve buna karşı her-Kürdistanlının görevi konuları üzerinde duruldu. Toplantının zengin içeriği işçileri derinden etkiledi. Sordukları sorulara kapsamlı cevap alan işçiler, böylece kendi görevlerine ilişkin netliğe ulaştılar. İçlerinden 12 genç işçi de, kendi görevlerinin ARGK'ye katılıp savaşmak olduğunu kabul ederek, gönüllüce kurtuluş ordumuza katıldılar.

9 Kasım günü bir ARGK gerilla birliği, Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı Bekirhan mezrasına devrimci bir operasyon düzenleyerek işbirlikçi Kamil Doğan'ın evini bastı. Kamil Doğan, iki oğluyla birlikte resmen sömürgecilere ajanlık yapan bir unsurdur. Düşmanla ilişkilerini uzun dönemdir sürdüren bu unsurlar, kurtuluş güçleri tarafından birkaç kez uyarılmalarına rağmen düşmanla işbirliğinden vazgeçmediler. Bu nedenle cezalandırmayı amaçlayan bu eylemde önce evi kuşatan gerillalar, "teslim ol" çağrısında bulundular. Etraflarının sarıldığını öğrenen hainler, hiçbir mukavemet göstermeden teslim oldular. Ayrıca daha önce hakkında ölüm kararı çıkarılan hain Mahmut Alkan da bu evde "misafir" bulunuyordu. Bu 4 unsur, gerillalar tarafından mezranın dışına çıkarıldılar ve işledikleri suçlar yüzlerine okunduktan sonra, kurşuna dizilerek infazları gerçekleştirildi.

24 Ekim-9 Kasım tarihleri arasında Dersim'in Ovacık ilçesi ve çevresinde geliştirilen operasyonda 28 yurtsever gözaltına alındı. sömürgeciler, gözaltına alma gerekçesini; "devrimcilere yataklık yapmak, yiyecek vermek, kuryelik yapmak" şeklinde gösterdiler. Yine 9 Kasım'da Eskişehir'de sürdürülen operasyonda çok sayıda devrimci, demokrat ve yurtsever, PKK, Dev-Sol ve Dev-Yol'cu diye gözaltına alındı.

11 Kasım'da Dersim'in Atlantı köyü okulu mezrasında bir ajanın evine baskın düzenlendi. Eylemi gerçekleştiren ARGK'ye bağlı gerilla birliği, 1 ajanı etkisiz hale getirdikten sonra, suçunu yüzüne okudu ve ardından hak ettiği ölüm cezasına çarptırdı.

Yine aynı gün Antep'in Kilis kazasının Suriye sınırındaki Arpasekmek karakolunun bulunduğu mıntıkada çatışma çıktı. Çatışma sınır karakolundaki özel timle bir gerilla birliği arasında meydana geldi. Arazinin elverişsizliğine ve düşmanın önceden konumlanmasına rağmen gerillalar üstün bir savaş kabiliyeti gösterdiler. Ancak çemberi yararken 1 savaşçı şehit düştü, 1 savaşçı da ağır yaralı olarak düşmana esir düştü. Uzun süre devam eden çatışmada özel tim ağır kayıp verdi. Fakat düşman kayıplarını açıklamayarak gizledi.

13 Kasım tarihinde Urfa'nın Suruç kazasında operasyon sürdüren düşmanla ARGK güçleri arasında çatışma çıktı. Uzun süre devam eden çatışmada düşman güçleri büyük kayıplar verirken, gerillalar kayıp vermeden geri çekildiler. Sömürgeciler, ağır kayıplarının intikamını almak için bir yurtseverin evine saldırı düzenleyerek, evde bulunan devrimci Ali Ay'ı hunharca katlettiler. Daha sonra yaptıkları açıklamada ise, çatışmadaki kayıplarını gizlerlerken, "Ali AY'ın PKK-Suruç yerel komite üyesi olduğunu ve silahı ile birlikte ölü ele geçirildiğini" belirttiler. Fakat İnsan Hakları Derneği de yaptığı açıklamada "Ali AY'ın savunmasız ve tek kurşunla öldürüldüğünü" belirtti.

Aynı günlerde Urfa'nın Viranşehir ilçesinin Baştuğ mezrasında düşmanla işbirliği yapan Ahmet Ekinci ikaz edilerek, evi yaylım ateşine tutuldu. Çünkü bu unsur daha önce yazılı ve sözlü uyarılmasına rağmen, düşmanla işbirliğinden vazgeçmemişti.

14 Kasım günü ARGK gerillaları, Karakoçan'da devimci bir operasyonla Karakoçan eski belediye başkanı Sabri Eyüboğlu'nun kardeşi ve TC'nin işbirlikçisi Cemil Çerçi'nin evini bastılar. Devrimci baskın sonucu bu ajan hak ettiği ölümle cezalandırıldı.

15 Kasım tarihinde Maraş'ın Narlı ilçesinde yaygın PKK, ERNK ve ARGK pullamaları yapıldı.

16 Kasım'da ihbarları değerlendiren sömürgeciler, Kars ve çevresinde operasyonlar geliştirdiler. Bu operasyonlar sonucu 19 yurtsever tutuklandı.

20 Kasım tarihinde Adana ve Hatay emniyet müdürlüklerine bağlı polis timleri ortak operasyonlar gerçekleştirdiler. Bu operasyonlarda 16 devrimci, demokrat ve yurtsever yakalandı.

22 Kasım günü akşam saatlerinde Mardin'in Derik ilçesine bağlı Beşbudak köyüne giden gerillalar, asimilasyon yuvası ilkokulun öğretmeni Vedat Bilgin'i ağır yaraladılar. Bu unsur, hem sömürgeci Türk kültürünü taşıyarak köylüleri Tükleştirmeye çalışıyor, hem de TC'nin resmi ajanlık faaliyetini yürütüyordu.

Bilindiği gibi, 12 Eylül rejimi, yerli işbirlikçi şoven ve kan emici tekelci çevrelerin rejimidir. Özal, bu kesimlerin temsilcisi olarak faşist Kenan Evren'den 9 Kasım'da Cumhurbaşkanlığı görevini devraldı. Böylece yeni bir sürece giren rejimin bu gidişatını protesto etmek için Türkiye halkı tavrını çeşitli eylemlerle ortaya koydu. 9 Kasım öncesi ve aynı gün İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük kentlerde protesto eylemleri yapıldı. ANAP'ın il ve ilçe binaları da içinde olmak üzere holdinglere yönelik 25'i aşkın bombalama eylemi gerçekleşti. Ve bu eylemlerde büyük maddi hasar meydana geldi. Ayrıca kitleler grev, boykot türü eylemlere de başvurarak protesto gösterilerinde bulundular.

PKK 11 YAŞINDA

Yurtseverler, devrimciler-demokratlar, ilerici kamuoyu;

Kürdistan halkının çağdaş önderi; başaşağıya giden tarihimizin yönünü geleceğin aydınlığına çevirmeyi başaran kurtarıcı gücümüz; Marksizm-Leninizmin yılmaz savunucusu; Türkiye, Ortadoğu ve dünya halklarının sadık dostu Partimiz Partiya Karkerên Kürdistan 11. kuruluş yıldönümünü karşılamanın coşkusu ve kıvancını yaşıyor. 27 Kasım 1978 tarihinde kurulan Partimiz PKK, 11 yıllık şanlı mücadele tarihinin ardından 12. mücadele yılına giriyor.

Kürdistan gibi, tarihin çözümlenmemiş sorunlarının üst üste binerek bir kördüğüm oluşturduğu parampaŗça edilmiş bir ülkede ve tarih sahnesinden silinmenin eşiğine getirilmiş bir halkın bağrında doğan PKK, hiç kimsenin yaşam hakkı tanımadığı bir güç olarak, 12. kuruluş yıldönümüne ulaşmakla gerçek bir zafer kazanmış bulunmaktadır. Tarihte her devrimci güç çeşitli cephelerden maruz kaldığı saldırılar altında bir yandan yaşam kavgası verirken diğer yandan hedeflerine ulaşmanın derin çabası içinde olmuştur. Ancak şu da bir gerçektir ki, bu güçlerin tarihsel misyonları, şekillendikleri ortam ve yöneldikleri hedeflerin durumu onların yüzyüze kaldıkları saldırıların niteliğini belirleyen esas etkenler olmuştur. İşte bu gerçek ışığında ele aldığımızda, PKK'nin tarihte pek az gücün maruz kaldığı boyutlarda saldırılarla yüzyüze geldiğini belirtmek abartma olmayacaktır. Kürdistan gibi, dünya güçler dengesini altüst edecek boyutlarda önem taşıyan hassas bir alanda doğması, Marksizm-Leninizm ideolojisinin günümüzde önde gelen bir bayraktarı olması ve sahip olduğu doğru devrimci çizgisindeki tutarlılık onu günümüzün tüm karşı-devrim güçleri ve işbirlikçilerinin baş hedefi haline getiren bir etken olmuştur. Bu nedenle de PKK, daha doğduğu günden itibaren kendisini kıyasıya bir savaşın içinde bulmuş; doğru-devrimci çizgisi ve haklı davasından aldığı güçle tüm saldırılara göğüs gererek bu kızgın savaş içinde çelikleşip yenilmez bir güç olmuştur.

Dört bir taraftan yönelen saldırı ve komplolar altında her yılı bir ölümkalım savaşı içinde geçen PKK, bugün artık hiçbir gücün örtbas edemeyeceği şekilde, bu varolma kavgasını kazanmış; Kürdistan halkı ve tüm insanlığın düşmanlarının en büyük korku kaynaklarından biri haline gelmiştir. Ve bu nedenledir ki, Partimizin baş gündem maddesini artık varlığını nasıl koruyacağı sorunu değil; zaferi nasıl yaratacağı sorunu teşkil etmektedir; bütün çabalar zaferi yaratma yolunda seferber edilmektedir. 12. mücadele yılına girerken PKK, tarihin en büyük zaferlerinden birini yaratma yoluna kesin olarak girmiş ve bu yolda emin adımlarla ilerleyen bir güç konumundadır.

Partimizin bu noktaya ulaşmasında, 11. mücadele yılında yaşadığı gelişmelerin belirleyici rolü vardır. 11. mücadele yılımız, bugüne kadar sarfedilen emeklerin artık pratik ürünlerini vermeye başladığı, nitel gelişmelerin uç verdiği bir yıl olmuştur.

Bu yılda, Partimizi içten parçalama yolunda girişilen komplolar başarısızlıkla sonuçlanmış; emperyalizm ve sömürgecilik ile elele girişilen ve Parti Önderliğimize yönelen son karşı-devrimci girişim de boşa çıkarılmıştır. Emperyalist ve sömürgeci güçlerin büyük umutlar bağladığı bu komplonun da boşa çıkarılması ile, Parti saflarımızda büyük bir arınma yaşanmış; iç örgütlenmesini sağlam kadrolara dayandıran Partimiz, zafer getirecek bolşevik yapıyı kendi bünyesinde daha da kökleştirmiştir. Bu arınma ve çelikleşme, III. Kongre çizgisinin doğruluğunun bir kanıtı olduğu gibi, büyük gelişmeleri de yaratmıştır.

Saflarını netleştiren ve kadro yapısını güçlü bir eğitim ortamında yetkinleştiren Partimiz, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesindeki önderlik rolünü 11. savaş yılında daha da güçlü bir şekilde oynamıştır. İlkel-milliyetçilik ve küçük-burjuva reformizmindeki çürümeye karşılık, proleter çizgi pratikte daha da doğrulanmış olarak atılım kaydetmiş; doğru-devrimci çizginin önder gücü olarak Partimiz, yalnızca Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, diğer alanlarda da Kürdistan halkının biricik umudu olmuştur. Böylece, Kürdistan tarihinde ilk kez, sahte önderliklerin Kürdistan halkının ufkunu karartmasının yolu kapanarak, halkımız için gerçek kurtuluş yolu açılmıştır.

11. savaş yılımız, Partimizin doğru önderliğinde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin atılım kaydettiği ve geri döndürülemez boyutlara ulaştığı bir yıl olmuştur. PKK önderliğinde ve ARGK saflarında savaşa kalkan halkımız, askeri ordulaşma yolunda bu yılda büyük adımlar atmıştır. Başta Botan olmak üzere Kuzey-Batı Kürdistan'ın dört bir yanına yayılan ulusal kurtuluş savaşımız, Türk sömürgeciliğine tarihinde tanık olmadığı darbeler vurmayı başarmıştır. Kürdistan'da yaşamın her alanına ulusal kurtuluş mücadelemiz damgasını vurmaya başlarken, Türk sömürgeciliği de bu savaş karşısında büyük bir çıkmaz içine sürüklenmiş; askeri, siyasi, ekonomik ve kültürel alanda yediği darbeleri artık gizleyemez hale gelmiştir. 11. savaş yılımızda, Türk sömürgeciliğinin özel savaşı kesin olarak iflas ederken, sayısal olarak daha da büyük birliklere ulaşan ARGK güçleri savaşı halkımızın da büyük desteği ile sürekli tırmandırmış, Kürdistan'daki biricik otorite olma yolunda büyük adımlar atmışlardır.

Silahlı mücadelemizdeki bu gelişmelere paralel olarak, halkımızın siyasal ordulaşması yolunda da 11. savaş yılımızda büyük gelişmeler kaydedilmiş; ERNK saflarında giderek daha sıkı kenetlenen Kürdistan halkı, halk demokrasisini yaratma şiarı ile savaşa daha da güçlü katılmaya başlamıştır. Bu yılda çeşitli kent merkezleri ve kırsal alanda yaşanan kitlesel kabarmalar, halkımızın siyasallaşma yolunda kaydettiği önemli mesafeyi gözler önüne sererken, mücadelemizin kitleselleşmesinin de en büyük kanıtı olmuş; düşmana korku salmıştır.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, Partimizin 11. kuruluş yılında kaydettiği gelişmelerle, yalnızca Kürdistan halkı üzerinde büyük etkiler yaratmakla kalmamış; uluslararası alanda da layık olduğu yeri almaya başlamıştır. Halkımız etrafında yaratılan tecrit duvarları en çok bu yılda yerle bir edilmiş; Kürdistan halkının meşru savaşı uluslararası alanda ilgi ve sempati uyandırmaya başlamıştır. Şüphesiz ki bunda rol oynayan temel etken, her türlü saldırı ve kompolya rağmen bu mücadelenin durdurulamaması ve Kürdistanlı kitlelere mal olmasıdır. "Terörizm" safsatalarının yerle bir olması, sömürgeciler ve emperyalistlerin kirli oyunlarının deşifre edilmesi ve mücadelemizin insanlık davasının bir parçası olduğu gerçeğinin her geçen gün biraz daha görülmesi, halkımız ve mücadelemiz etrafında oluşturulmak istenen çemberi kırmakta, halkımız ile dünya insanlığı arasındaki dostluk köprüsünü kurmaktadır. Başta Ortadoğu halkları olmak üzere dünya insanlığı ile kurulan bu bağlar, Kürdistan halkının çağa ulaşma kavgasını daha da güçlendirmektedir.

11. Savaş yılımız, bu olguya bağlı olarak, halkımız ile Türkiye halkı arasındaki dostluk bağlarının doğru temellerde gelişmeye başladığı bir yıl olmuştur. Mücadelemizin kaydettiği gelişmeler, Türkiye devrimci-demokratik hareketi ve Türkiye halkını etkisi altına alan sosyal-şovenizm çeperini parçalamış; halklarımızın mücadeleci dayanışmasının yolunu açmıştır.

PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelemizin kaydettiği bütün bu gelişmeler, sömürgeciler ve emperyalistlerin telaşını günden güne arttırmakta; Kürdistan halkının bu nihai başkaldırısını boğma yolunda her türlü saldırı ve komplolar içine girmeleri sonucunu doğurmaktadır. Partimizin kuruluşunun 11. yılında kaydettiği gelişmeler karşısında, emperyalizm, sömürgecilik ve işbirlikçileri artık maskeleme gereği dahi duymaksızın ortak saldırılarını arttırmaya başlamışlardır. Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı askeri yöntemler sonuna kadar ve hiçbir kurala bağlı kalmaksızın uygulanırken, "kültürel özerklik" komplosu da giderek artan bir çaba ile geliştirilmekte; bu planın önünü açmak için bir yandan konferans üzerine konferans düzenlenirken diğer yandan da Diyarbakır mahkemelerini aratmayacak cinsten mahkemeler açılmakta, emperyalist güçler giderek artan bir saldırganlığı, mücadelemize karşı çıkmaktadırlar.

Ancak, emperyalistler, sömürgeciler ve her türden işbirlikçilerinin artan bu saldırganlığı, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesi karşısında içine düştükleri çaresizlik ve tükenişin bir belgesi olmaktadır. Bu güçler, saldırılarını arttırdıkça batmakta, giderek daha fazla çözümsüzlüğe sürüklenmektedirler.

11. kuruluş yıldönümüne ulaşan ve 12. mücadele yılına adım atan Partimiz PKK, her alanda yaşadığı zorlu mücadelelerden zaferle çıkarak bugün Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini dönülmez bir noktaya ulaştırmış olmanın gururunu yaşıyor. Doğduğu günden bu yana sürekli aylık, yıllık ömür biçilen PKK, 11 zafer yılını geride bırakmış olmanın coşkusuyla 12. mücadele yılına her zamankinden daha güçlü giriyor. 11. mücadele yılında yarattığı gelişmeler, Partimizin 12. mücadele yılında daha büyük zaferlere yürüyeceğinin en büyük belgesini oluşturuyor. Mücadelemiz, 12. yılında daha da görkemli gelişmeler yaratmanın zeminine kavuşmuş bulunuyor; 12. yıl, Kürdistan'da PKK önderliğindeki bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin zaferlerle taçlanacağı bir yıl olma müjdesini şimdiden veriyor.

Yurtseverler, devrimci-demokratlar, ilerici insanlık;

Tarihin en soylu misyonlarından birini omuzlamış olmanın gururuyla, Kürdistan halkının önderi ve dünya ilerici insanlığının sadık dostu PKK 12. mücadele yılında da doğru, devrimci ve çağdaş olanın savunucusu olma ve bu yolda zaferler kazanma azmini ilan ediyor.

Hepinizi, soylu insanlık davasının bir neferi olan PKK'ye 12. mücadele yılında daha çok destek vermeye, onunla mücadeleci dayanışmanızı güçlendirmeye çağırıyoruz.

-Biji Partiya Karkerên Kurdistan!
-Yaşasın Partimiz PKK'nin 11. zafer yılı!
-Biji Serok APO!
-Kahrolsun sömürgecilik, emperyalizm ve her türden gericilik!

PKK Avrupa Temsilciliği
Kasım 1989

***

F. ALMANYA-PKK DAVASI DEVAM EDİYOR

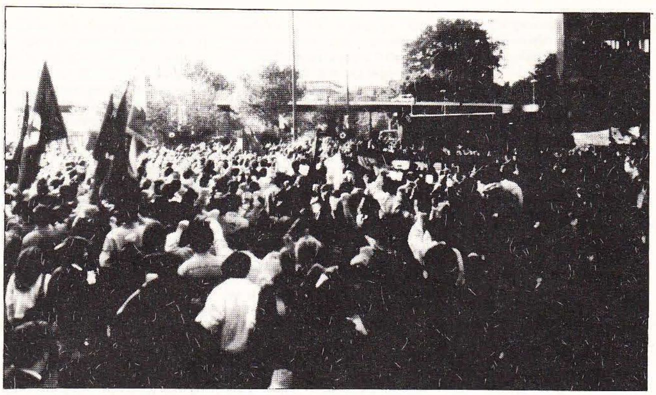
Baştarafı 1. sayfada

teyen mahkeme heyeti ve savcılık üzerinde şok etkisi yaratıp planlarını altüst ederken, emperyalistler mahkemeyi kendi lehlerine çevirmenin yolunu, tercüman sorununu halletmeme, tutukluların konuşma ve avukatlarıyla diyalog hakkını kısıtlama vb. yöntemlerde aramaktadırlar. Nitekim, A. Haydar Kaytan'ın konuşmasının yanlış tercüme edilmesi üzerine itiraz edilince savcı, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın davaya ilişkin açıklamalarını okuyarak şunları söylemiştir: "Anladım! Ne yani, o kadar da kötü tercüme edilmiyor. Ali Haydar Kaytan tam da Abdullah ÖCALAN'ın emrettiği gibi, emperyalizmi sanık sandalyesine oturtuyor. Bunda anlaşılmayacak bir şey yoktur ki!"

Mahkeme heyetinin saldırgan tutumu, özellikle 20-21 Kasım tarihlerindeki duruşma esnasında daha da net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Ali Haydar Kaytan'ın açıklamasını sona erdirmesinin ardından koşullar daha da olumsuzlaştırılarak, geçmişte mevcut olan ve konuşma esnasında göstermelik de olsa biraz geriye giden provokatif tutumlar daha da arttırılmıştır. Duruşmalarda bizzat savcılık ve özellikle de tutuklu arkadaşlarla birlikte cam kafesin içine konulmuş gardiyanlar tarafından ortam gerginleştirilmiştir. Bu da gösteriyor ki, F. Alman emperyalizmi mahkemelerde karşılaştığı direngen tutumla gafil avlanmıştır. Her ne kadar bu davanın bugüne kadarki davalara benzemeyeceğini biliyorduysa da, hesapları daha başkaydı. Bugüne kadar "demokrasi" kılıfı altında yürüttüğü mahkeme tecrübelerinden hareketle, F. Alman emperyalizmi, "Nasıl olsa Kürt'türler, cahildirler, ilkeldirler; kolaylıkla provokasyona getirilirler" mantığıyla tutukluları kolaylıkla provokasyona getirip, davayı bir oldu-bittiye getirmeyi umut ediyordu. "En fazla birkaç kez konuşmalarına fırsat verilir, ardından bir gerekçeyle tutuklular ve ziyaretçileri salondan dışarı atılır ve tutukluların gıyabında mahkeme sorunsuz olarak sürdürülür" yaklaşımı bugüne kadar ki duruşmalarda açıkça görülmüştür.

Ancak tutuklu PKK'lilerin mahkemede sergiledikleri olgun tutum çelikten disiplin, sakin ve sabırlı kişilik hesapları bozduğu gibi, dikkatleri de çekmiş, hakimler heyetinin başkanı dahi, buna çeşitli resmi olmayan konuşmalarında değinmek zorunda kalmıştır. Tutuklu PKK'lilerin bu konudaki titizliği, dikkatli bir biçimde olgun ve sakin davranmaları, ziyaretçi yurtsever insanlarımızın ise oldukça dikkatli bir biçimde hareket ederek, provokasyonlara yer vermemeleri karşısında mahkeme heyeti ve savcılık adeta şaşkına uğramış ve hesapları altüst olmuştur. Özellikle Ali Haydar Kaytan'ın bir başlangıç niteliğinde olan ve esas politik savunmaya hazırlık teşkil eden bu açıklamasının eklenmesiyle birlikte, bu çıkmaz ve şaşkınlık zirveye ulaşmıştır.

Bu durum karşısında Başhakim, savcılıktan daha kralcı kesilip adeta askeri bir savaş mahkemesinde yeralan general gibi hareket ederek, esas diktatörlüğü kendi şahsında somutlaştırmıştır. PKK'yi "diktatörlükle" suçlayanlar, kendi diktatörlüklerini en açık biçimde bu mahkemede sergilemektedirler. Ancak buna rağmen kendi çıkmazını ve büyük bir yükün altında ezilen yapısını Başhakim gizleyememektedir. Bu durum özellikle son dört duruşma

esnasında net olarak görülmüştür. Avukatların konuşmalarını, istediği an önündeki düğmeye basarak mikrofonlarını kapatmak suretiyle kesmekle, müracaatlar dahi yarıda kalmışken ve avukatların ağzındaki cümleler bitmemişken, ortaya çıkan karışıklık ve çıkmazlar karşısında, duruşmaları ani olarak sona erdirmekle, mahkeme tutanaklarına, tüm insanların gözü önünde cereyan eden olayları çarpıtarak ve yalanlarla dolu geçirmekle, Başhakim bu çıkmazları kapatabileceğini zannetmektedir. Bu konuda açıkça, "Ben istediğim gibi tutanağa geçiririm, hiç kimse de bana müdahale edemez, ben ne istersem o olur" demektedir. Bu tavırlarla mahkeme heyeti aslında bir yandan mahkemenin çıkmazını kapatmaya çalışırken, diğer yandan da "demokrasi" kılıfının yırtıklarını daha da sökmekte, daha da açığa vurmakta ve iğrenç, insanlık düşmanı gerçekliği tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermektedir. Özellikle bu gelişme çok önemlidir ve önümüzdeki duruşmalarda daha da derinleşecektir.

Ali Haydar Kaytan'ın açıklamalarını bitirmesinin ardından, dava avukatlarından Eberhard Schultz, dava öncesinde ve dava esnasında savcılık ve mahkeme tarafından yürütülen, çarpıtmalar temelindeki önyargılamaya ilişkin olarak bir müracaatta bulundu. Bu müracaat, dava avukatların ortak olarak sundukları, davanın meşru olmadığı, mahkemenin göstermelik olduğu, mahkeme heyetinin ise tarafsızlık yasasına aykırı davranan bir organ olduğu, bundan dolayı davanın düşmesi gerektiği yolundaki geniş kapsamlı müracaatlarının bir parçasını oluşturmaktadır.

Avukat Eberhard Schultz müracaatında, yıllardan beri FAC'da yürütülen karalama kampanyası ve Kürdistanlı yurtseverlere ve derneklerine yönelik saldırılara değinerek şöyle demektedir: "Son yıllarda Federal Alman hükümeti, Federal Kriminal Dairesi ve Federal Savcılık, Kürt örgütlerine yönelik yürüttükleri sistematik kampanyalarla, Kürt örgütlerine ve özellikle de 'sanıklara' karşı önyargı yaratan bir ortam yaratmışlardır. Burada görevli mahkeme bu durum karşısında tavırsız kalamaz ve kalmamıştır da. Tam tersine; girişte de genel izah edildiği biçimiyle, Düsseldorf Yüksek Eyalet Mahkemesi'nin 5.Senatosu şimdiye kadarki uygulamalarıyla kamuoyunda yürütülen önyargılamayı devam ettirmiştir." Bu önyargılamayı, savcılığın yaptığı açıklamalar ve basın organlarıyla bizzat örneklendirerek mahkeme nezdinde dile getiren Eberhard Schultz, Federal Almanya Cumhuriyeti'ni genelde kapsayan bu karalama kampanyasına ilişkin olarak, devamla şunları söylemektedir: "Basın yoluyla -çokça devlet tarafından yöneltilen- kamuoyu nezdinde yürütülen karalama kampanyasına paralel olarak, Federal Almanya çapında tüm alanları kapsayan -hem tek tek alanları ve hem de gerçekten tüm alanları kapsayan-, bizzat devlet tarafından Kürtlerin ceza, polis ve idari kanunlar aracılığıyla takibata uğratılmaları sözkonusuydu ve halen de sözkonusudur. Bu takibat direkt olarak şu, çok basit, fakat çok etkili karşılaştırmaya yol açmaktadır: Kürt=PKK=Terörist!"

Avukatın bu açıklamalarının tutuklu PKK'lilere tercüme edilmemesi veya yapıldığında da çarpıtılmış olarak ve yanlış tercüme edilmesi karşısında, dava avukatları, söylenenlerin mahkeme salonunda bulunan hoparlörlerden tüm kitlenin ve dava avukatlarının da duyacağı tarzda tercüme edilmesini, kulaklıklar üzeri yapıldığında söylenenlerin doğruluğunu denetleme imkanının olmadığını belirttiler. Ayrıca, duruşmaya izleyici olarak katılan Kürdistanlı yurtseverler de söylenenleri hiçbir biçimde anlamadıklarından bunun için de hoparlörlerden tercüme edilmesini istemişlerdir. Buna karşın savcı, "Burası bir Alman mahkemesidir ve geçerli dil Almancadır, Türkçe değil" diyerek, aslında tutuklu PKK'liler için öngördükleri rolün, mahkemede Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve önder gücü PKK'nin teşhir edilmesi için bir araç olmaktan ibaret olduğunu ortaya koymuştur. Yani, tutuklular mahkemede teşhir amacıyla duracaklar, hiçbir şeyi anlamayacak, dolayısıyla hiçbir şey konuşamayacaklar; savcılık ise, sürekli tutukluları parmakla göstererek, "İşte bakın, bunlar PKK üyesi ve teröristtirler" diyecek! Gerçekte söylenen bu sözler arkasında bir bütün olarak Alman emperyalizminin bu hesabı yatmaktadır.

Buna karşın dava avukatlarının, "Faşist Türk devletindeki mahkeme koşullarını buraya getiren makam biz değiliz! O halde biz bunu çözmekle sorumlu değiliz. Bunu çözmesi gereken sizlersiniz; savcılık ve mahkeme heyetidir. Suçlananların kendileri hakkında konuşulanları ve bir bütün olarak davayı takip edememelerinin adaletle ne ilgisi vardır? Faşist Türk askeri mahkemelerindeki sadece Kürtçe bilen ve Türkçe anlamayan tutuklulara karşı takınılan tutumların burada da devreye konulmak istenmesi oldukça ilginçtir" tarzındaki yoğun itirazları karşısında mahkeme heyeti, bu istemi kabul etmek zorunda kalmıştır. F. Alman emperyalizmi Kürdistan halkının mücadelesini ve onun biricik öncü gücü PKK'yi yargılama gibi gülünç bir saldırıya giriştiğinde, elbetteki bu mahkemeye de olduğu gibi yansıyacaktır. Nitekim mevcut durumda yapılan duruşmalar, tamamen bir faşist Türk askeri mahkemesini andırmakta ve bu yargılama girişiminin tamamen sömürgeci Türk devletinin Diyarbakır askeri mahkemesinin bir devamı olduğu tüm çirkinliğiyle sırıtmaktadır.

Bu durum karşısında PKK'li tutuklular ise her duruşmayı bir direniş alanına, Kürdistan halkının sadece varlığını değil, yeni Kürt insanının da tüm dünyaya tanıtıldığı ve haykırdığı bir alana dönüştürmektedirler.

---

31 Ekim'de F. Almanya-PKK Davası'na gözlemci olarak katılan Suriyeli hukuk ve siyaset adamı Cemil Esat, mahkeme sonrası bir basın toplantısı yaparak görüşlerini açıkladı. Basın toplantısında sorulan sorular ve Cemil Esat'ın cevaplarını yayınlıyoruz.

CEMİL ESAT:

"Ezilen ve kendi özgürlüğü için savaşan bir halk yargılanamaz!"

"Aslında, Ortadoğu halklarının geri kalmışlığına sebep olan ve bu yüzyılın ilk çeyreğinde Ermeni halkını katliamdan geçirerek topyekun imhaya götüren, aynı yüzyılın son çeyreğinde ise Kürdistan halkını tarih sahnesinden silmeye çalışan faşist Türk devleti yargılanmalıdır!"

Soru: Hangi sıfatla FAC'daki mahkemeyi izlediniz?
C.Esat: Avukat olarak!

Soru: PKK'nin avukatı olarak mı?

Cevap: Evet! Kendim, halkların bağımsızlık ve özgürlük haklarına inanan bir avukat ve 16 yıllık Suriye parlamento üyesi olarak bu mahkemeye katıldım. Halkların meşru bağımsızlık mücadelelerine inanıyorum, ondan katıldım.

Soru: Kardeşiniz Hafız Esat bu ziyaretinizden haberdar mıdır ve destekliyor mu?

Cevap: Hayır, ben buraya ziyarete gelmiştim; aynı zamanda mahkemeye katılmayı görev olarak biliyorum.

Soru: Mahkemeyi ne kadar izleyeceksiniz?

Cevap: Bugün tekrar dönüyorum.

Soru: Mahkemeyi izlediniz, aynı zamanda Alman savcılarını ve dava avukatlarını da izlediniz. İzlenimleriniz nedir? Açıklayabilir misiniz?

Cevap: En başta, göstermelik bir mahkemedir. Faşistlerin mahkemelerine benzeyen bir mahkemedir. Bu mahkeme, faşist Türk devletine polislik rolünü gören bir mahkemedir.

Soru: Sizce nasıl bir mahkeme olmalıydı? Biliyorsunuz, Almanlar demokrasi konusunda çok iddialıdırlar.

Cevap: Bunların mahkemesi herhangi bir hukuki ve gerçekçi temele dayanmamaktadır. Cezaevinde tutuklu bulunan kişilere karşı suçlamalar temelsizdir ve ellerinde herhangi bir kanıt bulunmamaktadır. Bu insanlar hiçbir zaman ne Almanya içinde ve ne de Almanya dışında cinayet işlemiş insanlar değildir. Hiçbir zaman Alman halkına ve Almanya vatandaşlarına zarar getirmemişlerdir, bu konuda ellerinde hiçbir delil yoktur. Birleşmiş Milletler nezdinde birçok kararlar alınmış, ve bizzat Alman devleti bunları imzalamıştır. Bu kararlarda, her halkın kendi özgürlük ve bağımsızlığı için savaş verme hakkı tanınmaktadır ve bu savaşlar meşru savaşlar olarak kabul edilmektedir. Bu insanlar, özgürlük savaşçılarıdır. Kendi halkının bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaş veren insanlardır. Buna göre, bu insanların serbest bırakılmaları zorunludur. Bu insanlar serbest bırakılsın ki, kendi ülkelerine dönsün; meşru mücadelelerini yürütsünler. Dönsünler ki, Kürt halkına bağımsızlığı ve özgürlüğü kazandırsınlar!

İlginç olan şey, dava avukatları ve savcıların bir noktadan birleşmeleridir. O da; Türk devletinin faşist bir devlet olması gerçekliğidir. Bunu son günlerde çıkan gazetelerden de izlemek mümkündür.

Soru: Diplomatik açıdan, buraya gelmeniz ve PKK'yi desteklemenizi abiniz Hafız Esat nasıl karşılar? Bu konuda sert bir tepki göstermez mi?

Cevap: Her insan özgürdür. Ben Başkan Hafız Esat'ın yurtsever ve insancıl tutumlarına katılıyorum. Suriye'nin, Hafız Esat'ın önderliğinde, her zaman tüm ulusal kurtuluş hareketlerini desteklediği, onlarla dayanışma gösterdiği ve sempati ile karşıladığı bir gerçektir.

Soru: PKK'nin ve Kürt halkının gelecekte bir Kürdistan'ı kurabileceklerine inanıyor musunuz?

Cevap: Benim inancım şudur: Bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşan her halkın kazanacağı mutlaktır! İnsan Hakları Beyannamesine inanan, Birleşmiş Milletler'in kararlarını kabul eden ve onları saygıyla karşılayan herkes de bu inançta olur!

A. Haydar Kaytan yoldaşın F. Almanya-PKK Davası'nda yaptığı konuşmanın metnini yayınlıyoruz.

Kürdistan Kazanacak!

Baştarafı 1. sayfada

faz alanına dönüştürdü. Buradaki insan akvaryumuna kapatılan her sanığın bir suçlu olduğu ve cezalandırılması gerektiği anlayışı, güven belirttiğimiz savunma vekillerimizin dışında, hemen her görevliye egemen kılındı. Gelişmelerin ortasında yaşadık ve çok iyi gördük: Hepimiz salona doldurduğunuz sivil polislerin nezdinde suçluyduk; tepemize yerleştirdiğiniz güvenlik görevlilerinizin nezdinde suçluyduk. Sanığa karşı bir güvenlik unsuru olarak değerlendirdiğiniz emniyet savunma vekillerinin nezdinde suçluyduk; mahkemenizin görevlendirdiği tercümanların nezdinde suçluyduk; sanıkları izlettirdiğiniz doktorların nezdinde suçluyduk; bizzat mahkeme heyetinizin gözünde suçluyduk. Bu davada görevlendirilen herkes, daha başından beri bizim tehlikeli birer suçlu olduğumuz ruhuyla hazırlandı. Bu görevliler salondaki yerlerini aldıklarında kendilerine empoze edilen anlayışa uygun bir tutum takındılar.

Önce mahkeme heyetinden başlamak istiyoruz. Bu davaya bakmakla görevlendirilecek mahkemenin tarafsız olamayacağı, bu davanın açılmasına henüz resmen karar verilmeden önce belli olmuştu. Ortada son derece gülünç bir durum vardı. Bu davanın geleceğine ilişkin hiçbir açıklık mevcut değildi. Ama Alman emperyalizmi tutuklanan Kürt politikacıları için özel bir mahkeme salonu inşa ediyordu. Halbuki böyle bir davanın açılması bir mahkeme kararını gerektiriyordu. Zayıf bir olasılık bile olsa, bu davanın reddedilmesi de mümkündü. Davanın siyasal karakterini kamuoyundan gizlemek için, hiç olmazsa, mahkeme binasının hazırlanması geciktirilebilirdi. Önce davanın açılmasına karar verilir, ardından hazırlıklar yine tamamlanırdı. Ne var ki buna hiç aldırış edilmedi. Alman emperyalizmi PKK'yi tasfiye edeceğinden o kadar emindi ki, geçerli hukuk normlarına uymayı aklına bile getirmedi. Böyle bir davanın açılmasına başka yerde karar verildiği, bu mahkeme binasının düzenlenmesine başlandığı gün açığa çıktı. Kürt politikacılarının tutuklanması tamamen siyasal bir tavırdı ve bu davanın açılmasına karar veren asıl organ Brüksel'deki NATO karargahıydı. Bu nedenle böyle bir davanın pratik gelişiminde hukuksal ve ahlaki ilkelere uygunluk aramak boşuna bir çaba olacaktı.

Geçen duruşmalarda buradaki yargılama Türk askeri-faşist yönetimi altındaki yargılamalara benzetildi. Bu benzetmeyi kesinlikle yeterli görmüyoruz. Hepimiz Türkiye ortamından geliyoruz. Türkiye'deki yargı sistemini ve bu sistemin uygulamalarını başkalarından daha iyi tanıyoruz. Bizler Türkiye'de de tutuklandık. Gözaltında bulunduğumuz sırada fiziksel zorbalığa da muhatap olduk. İşkence de gördük. Sivil değil askeri cezaevlerinde yattık. Sivil değil askeri mahkemelerin karşısına çıkarıldık. Üstelik 162 kişilik toplu davalarda yargılandık. Yüzümüzde ağır darp izleriyle yargıçların karşısına dikildik. Bütün bu gerçeklere karşın, yapılan benzetmeyi doğru saymıyoruz. Türk faşizmini öğretmen yerine koymak ve Alman emperyalizmini de onun öğrencisi olarak değerlendirmek yanlıştır. Böyle bir yaklaşım Alman emperyalizmini aklamak demektir. Kendi tarihsel gelenekleri dururken, Alman emperyalizminin Türk faşizmini izlemesine hiç gerek yoktur. Burada yapılan yargılama ancak Nazi Almanyası döneminin yargılamalarıyla kıyaslanabilir. Gerçek budur.

Türk burjuvazisi kendi geri kalmışlığını siyasi tutukluları teslim almak için başvurduğu yöntemlere de yansıtmaktadır. Bunun için fiziksel zorbalığı ana yöntem olarak kullanmaktadır. Kendi geriliği yüzünden fiziksel terörü hep ön planda tutmaktadır. Burada ise bize karşı başından beri psikolojik terör uygulanıyor. Bu iki terör yöntemi arasında daha iblisçe ve daha iğrenç olanı hangisidir? Terörün fiziksel zorbalığı esas alan biçimi mi, yoksa psikolojik terörün kendisi mi? Burada gerçeklerin yerli yerine oturtulmasını istiyoruz. Bilim ve tekniği, daha inceltilmiş ve sonuçları açısından daha tahripkar olan psikolojik terörün hizmetine sunmaktan daha alçakça bir şey olamaz. Türkiye'de sanıklar hiçbir dönemde mahkeme salonlarında açıkça bir deney hayvanı yerine konulmadı. Oysa siz burada sanıkları bir deney hayvanı gibi kullanmaya çalışıyorsunuz. Mahkeme salonunu sanıkların üzerinde deneyler yapıldığı bir yer haline getirebiliyorsunuz. Örnek mi istiyorsunuz? Bu mahkeme salonunda oturttuğunuz sözde doktorlar bunun en canlı örneğidir. Kişiliklerinden bağımsız olarak, bu doktorların işlevi ile Hitler'in "bilim adamı" doktor Mengele'nin işlevi arasında özünde hiçbir fark yoktur. Sanıkların birer deney unsuru durumuna düşürülmesi bir insanlık suçudur. Mahkemenizi itham ediyoruz: Suç işliyorsunuz! Sanıkları bir akvaryum içine yerleştirerek, sözde bilim adamlarına izlettirmek suçtur. Adına cürüm denilen şey, işte budur. Mahkemeniz bununla da yetinmiyor. Sanıkların değişik durumlar karşısında nasıl tepki göstereceklerini ortaya çıkarmak için, yarattığı koşullarla provokasyon ortamını sürekli canlı tutuyor. Sanıklara karşı bilinçli ve sistemli uygulamalar geliştiriyor. Sanıklar güvenlik görevlilerinin ağır tahrikleri ve tahkirleri karşısında nasıl davranıyorlar? Emniyet savunma vekillerine söz verildiği zaman nasıl tavır alıyorlar? Tercümanlar kendilerini azarladıklarında ne yapıyorlar? Önlerindeki mikrofon kapatıldığında nasıl tepki gösteriyorlar? Bu uygulamalar, sanıkların tepkilerini ölçecek olan "bilim adamları"nız için değer taşıyor. Çünkü bu adamlar bu tepkilerden hareket ederek sanıkların kişilikleri hakkında sözümona rapor hazırlamaya çalışıyorlar.

Bu adamların mahkemenize nasıl bir rapor sunacaklarını anlamak için kahin olmaya gerek yoktur. Onların hazırlayacakları raporda aynen şu belirlemeler yeralacaktır: Bu "Terörist katiller, ideolojik olarak terörist olmalarından değil, katil oldukları için katil"dirler. "Terörist eylemlere katılmasalar bile, katil olabilecek kişilik özelliklerine" sahiptirler. Kürt "teröristlerin kendilerini normal suçlu değil, siyasi suçlu olarak görmeleri, kendilerini adam yerine koymalarından" kaynaklanmaktadır. Tabii, "bilim adamlarınız" sadece bununla da yetinmeyecekler; rehabilitasyon için yöntemler de önereceklerdir. Onların önerecekleri yöntemler de bellidir: Bir; mevcut tecrit uygulamasını aynen sürdürün. Kendilerini "adi cürüm işlemiş suçlulardan ayıran özelliklerinden" arındırın. İki; düşünmelerine olanak veren her şeyi ellerinden alın. Düşünsel çalışmalarını mutlaka durdurun. Üç; dayanışma, birlik ve beraberliklerini yokedin. Aralarında iletişim kurmalarına olanak tanımayın. Dört; kendilerini ideallerine ihanet etmeye zorlayın ve teslim almaya çalışın. Evet, bunların hepsi gerçektir. Bu belirlemeler ve rehabilitasyon için yapılan öneriler, faşist generaller yönetimi döneminde hazırlanan raporlardan alınmıştır. Daha başından beri bu raporlar mahkemenizin elinde de mevcuttur. Bize yönelik uygulamalar bu raporlar doğrultusunda sürdürülmektedir.

Teslim almak ve ajanlaştırmak; başından beri hepimize dayatılan şey budur. Bazı sanıklardan açıkça Federal Savcılık ve kriminal polisi hesabına ajan olarak çalışmaları istenmiştir. Kendilerine, "Bizimle birlikte çalışırsan derhal serbest bırakılacaksın, yoksa en az on yıl cezaevinde yatarsın" denilmiştir. Bunlar sabit gerçeklerdir. Bizler bu yolla satın alınan kişilerin yalan ifadelerine dayanılarak yargılanmak isteniyoruz. Bu noktada Federal Savcının, "Kaytan konuşmasa da olur, zaten ne konuşacağını biliyoruz" demesi anlamlıdır. Kaytan'ın ve öbür Kürt politikacılarının tehlikeli birer suçlu oldukları, ajanlaşmayı reddettikleri andan itibaren kesinleşmiştir. Elbette Kaytan konuşursa; kendi Partisini ve bu Partiyle Kürdistan'da yeşeren insanlık değerlerini savunacaktır. Sanık suçludur, çünkü ajanlaşmayı hayvanlaşmayla özdeş tutmuştur. Suçludur, çünkü ihanete öfke duymaktadır. Suçludur, çünkü PKK üyesidir. Suçludur, çünkü Abdullah ÖCALAN'ın liderliğine bağlıdır. Suçludur, çünkü PKK'nin kurucuları arasında yeralmıştır. Sanıkların en büyük suçları bunlardır. Geriye kalan suçlar yalnızca iddianamenin garnitürüdür.

Soruyoruz: Dünyanın neresinde sanıklar mahkeme salonunda bir akvaryum içine konulmuşlardır? Dünyanın hangi ülkesinde sanıklar bütün insanlığın gözleri önünde birer yırtıcı hayvan gibi teşhir edilmişlerdir? Haydi, akvaryum hepsini bir yana bırakalım. Başımıza diktirdiğiniz güvenlik görevlilerinin bu akvaryum içindeki rolleri nedir? Bunların sanıkları sürekli provokasyon ortamına çekmek için çaba harcamaktan başka ne işlevi vardır? Bu görevliler psikolojik terörü fiziksel terörle birleştirmenin araçları değil midir? Şimdi bu görevlilerinizin marifetlerine küçük bir örnek sunacağız. 31 Ekim günü akşamı duruşma salonundan çıkarılırken, bu adamlar tarafından tekmelendik. Bu davranışları bizim için son derece onur kırıcı olduğu halde, kendilerine cevap vermedik. Çünkü sanıklara çifte atmayı bu adamların görevleri arasına katan sizin mahkemenizdi. Onları bu rezil davranışa iten şey, mahkemenizin sanıkları birer suçlu olarak gösterme ve cezalandırma anlayışıydı.

Tanrı bizi beyinsizlikle cezalandırmadığı için düşünüyor ve gerçekleri kavramaya çalışıyoruz. Mahkemeniz her sanık için bir emniyet savunma vekili tayin ediyor. Biz bu avukatları tanımıyoruz. Bunun için de kendilerine güven duymadığımızı söylüyoruz. Çeşitli olasılıkları hesaba katmak zorundayız. Mesleğinin avukat olması; kişinin bizi savunmasına yetmez. Sözgelimi bu avukatlardan bazıları Republikaner adı verilen partinin üyesi olabilirler. Dolayısıyla yabancı düşmanı olmaları mümkündür. Belki bazıları kriminal polisinin adamlarıdır. Belki de bazıları Alman haberalma örgütünün elemanlarıdır. Kim bilir, içlerinde bağnaz anti-komünistler de vardır. Kuşkularımızı açıkça ifade ediyoruz. Bu avukatların siyasal ideallerimize düşman olduklarını sanıyoruz ve kendilerinin bu yüzden, bu davaya katıldıklarına inanıyoruz. Herkes üzerinde ciddi bir biçimde durmalıdır. Bir yabancı düşmanı veya bağnaz bir anti-komünist nasıl bizleri savunabilir? Açıkça belirtiyoruz: Emniyet savunma vekilleri iddia makamı hesabına çalışıyorlar. Bu avukatların bizi savunmak için burada bulunmadıklarından eminiz. Bu kuşkularımıza karşılık mahkeme heyeti ve iddia makamı diyor ki: "Sizin bu avukatları tanımanıza gerek yoktur. Biz kendilerini iyi tanıyoruz ve kendilerine güven duyuyoruz. Bizim güven duymamız yeterlidir ve kendilerini sizi savunmak üzere görevlendiriyoruz." Ortaya şu sonuç çıkıyor: Emniyet savunma vekillerinin atanmasında, bu avukatların iddia makamının ve mahkeme heyetinin güvenini kazanmış olmaları esas alınıyor. Peki, bu ne biçim hukuktur, ne biçim adalettir? İddia makamının bana karşı savunduğu bir avukat nasıl beni savunabilir? Dünyanın neresinde hukuk adına böyle bir komedi tanık olunmuştur? Eğer benim avukatım bu akvaryumun içinde dayak yemem ve mahkeme salonundan atılmam için söz alıp konuşuyorsa, ben ona avukat değil tescilli bir provokatör derim. Bu avukatın bir provokatör olmadığını bana kanıtlamak zorundasınız.

Bu arada mahkemenizin görevlendirdiği son tercümanlardan birinin marifetini de ortaya koymak istiyoruz. Hiçbirimiz tercüman bayan Peterson'u tanımıyoruz. Dolayısıyla kendisine karşı herhangi bir düşmanlığımız olamaz. Ancak bayan Peterson'un sadece tercümanlık yapmakla yetinmediğine ve sanıklara hakaret etme görevini de omuzladığına tanık oluyoruz. Bayan Peterson kendisini bir ilkokul öğretmeni, sanıkları da haylaz birer öğrenci yerine koyuyor ve kendilerini azarlama gereğini duyuyor. Sanığın böyle bir durum karşısında şaşırmaması mümkün değildir. Acaba bayan Peterson bu cesareti nereden ve kimlerden alıyor? Kendisine sanıkların kulağını çekme görevini kimler tevdi etmiştir. Şimdi böyle bir tercümanın tarafsızlığına nasıl güven duyalım? Bizden nasıl bunu isteyebilirsiniz? Bu akvaryuma konulan insanlar da en az bayan Peterson kadar şereflidirler. Eğer bayan Peterson'un görevi sadece tercümanlıksa o zaman tercümanlığını bilmeli; tersine ek görevleri varsa gelip tepemize diktirilen güvenlik görevlilerine katılmalıdır.

Genelde iddia makamı ve özelde Federal Savcı, kendi savlarını bizim çok ilkel veya aptal birer insan olduğumuz varsayımına dayandırıyorlar. Peki, neden? Bizler bu konu üzerinde de ciddi olarak düşünüyoruz. Kürt insanının bütün dünyaya bu denli tehlikeli bir yaratık olarak gösterilmesi acaba nereden kaynaklanıyor? Neden PKK vahşi insanlardan oluşmuş bir örgüt olarak sunuluyor? Eğer bizlere isnat edilen suçlar aynı kalsaydı ve bizler Kürt ulusuna değil de başka bir ulusa mensup olsaydık, acaba yine aynı ağır kışkırtmalarla karşı karşıya bırakılır mıydık? Hiç sanmıyoruz. Bu sadece unutulmuş veya unutturulmuş bir ulusa mensup olmamızdan da kaynaklanmıyor. Ortada burjuva emperyalist sisteminin yarattığı bir Kürt tipi vardır. Bu tip insanlığa yabancılaştırılmıştır. Kendi yaşamsal çıkarlarının nerede yattığını bilmemektedir. Dost-düşman ayrımının farkında değildir. Kendi ulusunun cellatlarını, dostlarının başına yerleştirir. Gerçek dostlarını ise düşman olarak görür. Tepkicidir, rahatlıkla kışkırtılır. Kendisi hiç farkında olmadan başkaları tarafından, kendi çıkarlarına karşı kullanılır. Yakın bir döneme kadar dünya Kürt insanını hep bu yönüyle tanıdı. Onu köleliği, geriliği ve kendi çıkarlarına düşmanlığıyla değerlendirdi. Burjuva egemenlik sistemi Kürt insanını dünyaya böyle tanıttı. Emperyalist-kapitalist sistemin eseri olan bu "vahşi Kürt tipi" gerçekten de insanlığı ürküten bir tipti. Şimdi Alman emperyalizmi yaratılmasında kendisinin de katkıda bulunduğu bu tipi öne çıkararak, Alman halkını korkutmaya çalışıyor. Bununla birlikte bu tipin zayıflıklarını kullanarak, Kürdistan halkının özgürlük davasını boğmak istiyor. Uyguladığı baskı ve zorbalığı doruk noktasına vardırarak, bu tipi provokasyon ortamına çekmeyi deniyor.

İnsanımızın bu denli düşürülmüş olması bize acı veriyor. Kendi halkımızın köleliğinden utanç duyuyoruz. "Vahşi Kürt" diye damgalanıp ortaya atılan bu tipten de, bu tipi yaratan sistemden de nefret ediyoruz. Buna karşılık, acımızı ve utancımızı halkımızı kölelikten kurtarmanın gerekçesi haline getiriyoruz. İçine kapatıldığımız bu insan akvaryumunda bile, köle geçmişimizin utancını bütün ağırlığıyla omuzlarımızda duyuyoruz. Açıkça söylüyoruz: Hangi yöntemlerle üzerimize gelinirse gelinsin, köleliği asla kabul etmeyeceğiz. Bu utancın yükünden mutlaka kurtulacağız. Emperyalizme, sömürgeciliğe ve Kürt uşaklarına karşı özgürlük mücadelemizi zafere değin sürdüreceğiz.

Bizler devrimciyiz. Toplumsal gelişmeye yön veren yasalara hükmeden insanlarız. Vahşet ve cehalet ortamının içinden çıkmış olabiliriz. Ancak vahşi ve cahil değiliz. "Cehaletin bir özelliği vardır. Bir kere yokedildi mi bir daha geri getiremezsiniz." Doğrudur, dün gözleri kör edilmiş kölelerdik. Kendi köleliğimizin bilincinde değildik. Ancak bugün özgürlüğü çok iyi tanıyoruz. Bundan sonra artık özgürlüğün cahili olamayız. Özgürlüğü elde etmek isteyen, ona nasıl ulaşılacağını da bilir. Emperyalizme karşı nasıl savaşılır, kölelikten nasıl kurtulunur, özgürlüğe nasıl ulaşılır, intikam nasıl alınır, toplum nasıl ilerletilir, bunları çok iyi öğrendik. Bu konudaki gücümüzün kanıtı ortadadır. Kürdistan halkı dün bir hiçti. Bugün bütün dünyanın duyduğu bir özgürlük çığlığıdır ve yarın özgür bir halk olacaktır. Bu özgürlük yürüyüşü durdurulamaz. Kürdistan halkını hiçlikten özgürlüğe giden yola sokan PKK'dir. PKK'nin bu gelişmeyi nerede ve nasıl ortaya çıkardığı da bellidir. Bu gelişmelere sahne olan alan, Kürdistan topraklarıdır. Bunun yöntemi ise terörizm adını verdiğiniz halk savaşıdır. PKK'nin önderlik ettiği Kürdistan halkı, kendi toprakları üzerinde aynı zamanda emperyalizme karşı savaşmaktadır. Partimizin bu savaşı uluslararası alana yaymaya niyeti yoktur. Tezgahlanan bütün komplo ve provokasyonlara karşın, Partimiz yine de buna tenezzül etmeyecektir. Çünkü Kürdistan'ın sömürgeci Türk ordusuna indirdiğimiz her darbe, emperyalist sistemin ve NATO'nun suratında patlayan bir tokattır. İşte Kürdistan halkı kendi intikamını böyle alıyor. Şunu da çok iyi biliyoruz: Alman emperyalizmi halkımızın

köle olarak kalmasını istiyor ve bunun için PKK hareketine karşı savaşıyor. Buna karşılık, PKK önerliğindeki Kürdistan halkı köleliğin dayanılmaz utancından kurtulmaya çalışıyor. Halkımızın bu doğrultuda attığı her ileri adım, Alman emperyalizmine karşı gerçekleşen bir intikam eylemidir. Bizim en büyük intikamımız ise bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratmak olacaktır. Gerçeklerin saptırılmasından vazgeçilmelidir. Partimiz bir sisteme karşı savaşıyor. Partimizin, sistemin şu ya da bu dişlisiyle herhangi bir sorunu olamaz.

Sorunlar burada bitmiyor. Federal Savcı bu mahkeme salonundaki onur kırıcı düzenlemeyi sanıkların kaçması olasılığına dayandırdı. Tutukluların aşağılanmasının böyle bir gerekçeye dayandırılmasına kargalar bile güler. Biraz tutarlı olmak gerekir. Bu labirentten nereye ve nasıl kaçacağız? Bu güvenlik çemberini nasıl yaracağız? Bu kadar engeli nasıl aşacağız? Haydi bizleri bu akvaryumun içine hapsettiniz. Peki, başımıza diktirdiğiniz bu görevlilerin kaçmamızla ne ilgisi vardır? Bu görevlilerin varlığındaki amaç; sanıkları aşağılamak değil midir? Amaçları bizleri aşağılamak olanlar, gerçekte kendilerindeki insanlığı aşağılamış olmuyorlar mı? Hayır, bu sorulara tutarlı bir yanıt verilemeyecektir. Kuşkusuz bu da bir intikam türüdür; ancak düşkünce bir intikam türüdür. Federal Alman emperyalizmi de bizim kişiliğimizde Kürdistan halkından böyle intikam alıyor. Üstelik bunu demokrasiyi koruma maskesine büründürerek yapıyor. Bunun adı demokrasiyi koruma değil, faşizmdir. Kenan Evren'e "Demokrasiye dönüş planını tam olarak yerine getirdiniz" diyenlerin demokrasisi de ancak bu kadar olabilir; daha ileriye gidemez.

İddia makamı şu gerçeği çok iyi bilmelidir: Bizler her şeyden önce Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin sözcüleriyiz. İddia makamı kendi düzenine karşı ne denli sorumluysa, bizler de kendi Partimize ve halkımıza karşı en az o denli sorumluyuz. Bu yüzden buradaki her davranışımıza yön veren şey, bu sorumluluk duygusu olacaktır. Kendi şerefli davamıza asla leke sürmeyeceğiz ve sürdürtmeyeceğiz. İkincisi, iddia makamı Kürdistan İşçi Partisi'ni ve Kürdistan bağımsızlık mücadelesini korkunç bir biçimde çarpıtmıştır. Görevimiz bu çarpıtmaları düzeltmektir. Gerçekdışı olan her şeyin yerine gerçeği koymak boynumuzun borcudur. Bu dava karşısında tehdit altında olan sadece kişisel haklarımız ve özgürlüklerimizin geleceği değildir. Sorun yalnızca bununla sınırlı olsaydı, fazla önemsemeyecektik. Oysa burada sömürgeciliğe karşı savaşan bir halkın devrimci öncüsü, bütün dünyaya "terörist bir kuruluş" olarak sunuluyor. Bizler insanlığın aldatılmasına izin veremeyiz. Gerçekleri insanlığın gözleri önüne sereceğiz. Üçüncüsü, bizler mahkemenizin karşısına bu davayı çoktan kazanmış tarafın temsilcileri olarak çıkıyoruz. Bu gerçeği savunma süreci içinde de kanıtlayacağız. Belki bu salondan kaçması gerekenler olabilir, ancak bu biz olmayacağız. İddia makamının tedirginliği ve kendine güvensizliği, bu davayı kaybetmesinden kaynaklanıyor. Bunun için tutsakları güvenilmez göstererek, kendine güvensizliği güvene dönüştürmek istiyor.

Sanıkları FAC yasalarını tanımayan kişiler olarak sunmak, belki Federal Savcının dertlerine deva olabilir; ancak doğru değildir. Burjuva hukuk sistemine karşı olmak ayrı, egemen bir devletin yasalarına saygı göstermek ayrıdır. İddia makamı bu iki olguyu birbirine karıştırmaktan vazgeçmelidir. Bizler FAC toprakları üzerinde yasal bir faaliyet yürütüyoruz. Bunun için de bu devletin yasalarına karşı saygılı davranmak zorundayız. Bizler kişisel olarak yargılanmaya karşı değiliz. Ama bizim kişiliğimizde Partimiz ve halkımızın özgürlük davası yargılama konusu yapılmak istenirse, elbette bunu kabul etmeyeceğiz. Dünyadaki hiçbir kuvvet bize bunu kabul ettiremeyecektir. Giyotin yeniden faaliyete geçirilse ve bizler giyotine gönderilsek bile, yine de böyle bir yargılamayı reddedeceğiz.

Bizler gezegenimiz üzerinde miyadını doldurmuş burjuva egemenlik sistemi tarafından, "terörist bir kuruluşa üye olmak ve kamu huzurunu bozmak"la itham edilen ilk haklı dava adamları değiliz. İnsanlığa karşı korkunç suçlar işleyen emperyalist kapitalizm varoldukça sonuncusu da olmayacağız. Bu salonda sanık sandalyesine oturtulmuş olmaktan pişmanlık ve utanç duymuyoruz. Kürdistan'da köleliğin yerine özgürlüğü geçirmek istediğimiz için buradayız. Ulusumuzun kölelikten kurtuluşu uğrunda mücadele ettiğimiz için tutsağız. Halkımızın özgürlük tapınağı olan Partimize sahip çıktığımız için yargılanıyoruz. Bedeli köle bir ulusun bağımsız ve özgür yaşama hakkının devredilmesiyle ödenmiş bir yaşantıya tenezül etmediğimiz için zindanlardayız. Gerisinde emperyalist sistemin bulunduğu Türk sömürgeciliğine karşı mücadele ettiğimiz için, Nasıralı İsa gibi Golgotha Tepesi'ne gönderiliyoruz. Kendi davamızda en az Nasıralı Adam kadar haklı oduğumuz için emperyalistlerin ve Yuda takımının şimşeklerini üstümüze çekiyoruz. Ancak çağdaş tiranların ulusumuzun özgürlük davasına karşı topyekun savaş açmaları bizleri ürkütmüyor. Çünkü gerçek bizimle birliktedir ve zafer mutlaka gerçeğin olacaktır.

Geometrik aksiyomlar insanların çıkarlarıyla çelişseydi, onları değiştirmek için mutlaka bir çare bulunurdu diye bir söz vardır. Böyle bir yargılama ile tanıştıktan sonra, bu söze katılmamak olanaksızdır. İnanıyoruz ki, eğer çıkarlarına aykırı düşseydi, emperyalist sistem bir üçgenin içaçılarının toplamını 150 dereceye düşürebilir veya ikinin karesini dörtten beşe yükseltebilirdi. Eğer doğal dönüşü işine gelmemiş olsaydı, dünyamızın dönüş yönünü batıdan doğuya doğru çevirmeye çalışırdı...

Federal Almanya Cumhuriyeti'nde açılan bu trajik "ceza davası" bir kez daha bu gerçeği doğrulamaktadır. Bu davanın yargı organlarının gündemine getirilmesine yol açan şey, gerçekte ne PKK'nin içinde yeralan bir "terörist kuruluş"un varlığı, ne de bizim terörist eylemlere katılmış kimseler oluşumuzdur. Bu dava, Kürdistan bağımsızlık savaşı karşısında jeopolitik çıkarları sarsılan emperyalist sistemin Partimize ve mücadelemize karşı geliştirdiği önlemler paketinin bir parçasıdır. Emperyalist sistemin ve Türk sömürgecilerinin mücadelemiz tarafından tehdit edilen ortak çıkarları, böyle bir davanın açılmasının esas gerekçesidir. Bizlere vurulan sanık damgası yanıltıcı bir görünümdür ve esas hedefi gözlerden uzak tutmanın aracıdır. Aslında burada sanık sandalyesine oturtulmak istenen şey, Kürdistan halkının bağımsız ve özgür yaşama hakkıdır.

Bunun için, bizler suç işlememek üzere sigortalandığımızı söyleseydik ve bu iki kere ikinin dört etmesi gibi karşı çıkılmaz bir doğru olsaydı bile, öyle bir dava yine açılacaktı. Çünkü bu davanın açılmasını isteyen güç emperyalist-kapitalist sistemin savaş tanrısı olan NATO'ydu. Ortadoğu'nun stratejik bir noktasında bulunan Türk devleti gibi önemli bir müttefiğini rahatlatmak ve Kürdistan'a yönelik yeni politikalarına uygulama alanı açmak için NATO'nun PKK hareketine yönelmesi gerekiyordu. Partimize saldırmak için gerekçeler oluşturmak sorun olamazdı. Gerekçeler her zaman yaratılabilirdi. İstendiği an İsveç'te saygın devlet adamı Olof Palme'nin ve Fransa'da Alman diplomatın katledilmesi olaylarında görüldüğü gibi cinayetler işlenir ve bunların sorumluluğu Partimizin üstüne yıkılırdı.

Kısacası, bu davanın gerçekliği birkaç "cinayet"in hesabını sormak değildir. Bu dava ABD emperyalizminin ve Batı Avrupalı müttefiklerinin Partimize ve mücadelemize karşı düzenledikleri komplo ve provokasyonlar zincirinin en son halkasıdır. Bu dava emperyalist devletlerle faşist Türk devleti arasında kurulan suç ortaklığı cephesinin uzun bir dönemden beri PKK hareketine karşı sürdürdüğü savaşın vardığı yeni bir aşamadır. Bizim kişiliğimizde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaş açılmıştır. Ortadoğu'daki stratejik çıkarlarına yönelen tehditleri bertaraf etmek isteyen Alman emperyalizmi, NATO kararlarının pratik uygulama gücü rolüne soyunmuştur. Pratikte faşist Türk devletinin bazı fonksiyonlarını üstlenmiş, onun görevleri ve sorumluluklarının bir bölümünü devralmıştır. Türk devletinin elinin ulaşamayacağı alanlarda, onun başaramayacağı şeyleri başarmaya çalışmaktadır. Hakkımızda Türk faşist savcılarının hazırladıkları iddianameleri aratmayacak türden iddianamelerin hazırlanması bu yaklaşımın ürünüdür.

Saldırganlık, bütün tarihi boyunca emperyalizmin çirkin doğasının en belirgin özelliği olmuştur. emperyalizmin bu özelliği hiç değişmemiştir. emperyalist saldırganlığın düzeyi düşmemiş, tersine daha da tırmandırılmıştır. Bütün emperyalist güçler, bugün dünyanın her yerinde halkların devrimci kurtuluş hareketleriyle savaş halinde bulunmaktadır. Doğrudan askeri müdahaleler faşist darbelerin tezgahlanması, tepeden inme yönetim değişiklikleri vb. bu savaşın aldığı biçimlerden sadece bir kaçıdır. Kimi zaman da bu savaş, burada görülen "ceza davası" biçimine bürünmektedir. Amerikan emperyalistlerinin komutası altında sürdürülen bu savaşın esas amacı, emperyalist sistemin egemenlik alanlarında ortaya çıkan her türlü devrimci ve ilerici gelişmenin durdurulmasıdır. Saldırgan NATO çevrelerinin halkların devrimci öncülerinin boynuna geçirdikleri terörizm yaftası, bu amaca ulaşmak üzere en sık başvurulan kirli silahların başında gelmektedir.

Ortaçağın egemen güçlerinden biri olan kilisenin emrinde bir afaroz silahı vardı. Bu mekanizmanın esas işlevi, toplumsal ve bilimsel gelişmenin zorla durdurulmasıydı. Aynı silah yeni bir biçim altında bugün de karşımıza dikilmektedir. Gerçekte eskinin afaroz tehdidi ile bugün NATO çevrelerinin devrimci örgütlere karşı bir yıldırma aracı olarak kullandıkları terörizm suçlaması arasında özünde hiçbir farklılık kalmamıştır. Buna bağlı olarak, ortaçağdaki Vatikan despotizminin yerini şimdi Brüksel'deki NATO karargahı almıştır. Yeni elbiseler giydirilen afaroz mekanizması ve engizisyon kurumu, şimdi Amerikan emperyalizminin ve Batı Avrupalı müttefiklerinin hizmetinde iş görmektedir. Emperyalist kapitalizm çağında afaroza uğramak yerini terörist olarak itham edilmeye terketmiştir. Yeni-sömürge ülkeler halklarının başına bela edilen askeri ve sivil faşist diktatörlükler, engizisyon kurumundan daha hızlı ve hünerli çalışmaktadır. Emperyalizm sadece devrimci örgütleri değil, bağımsız dervletleri de terörizmle suçlamaktadır. Bunun amacı dışardan yapılan emperyalist müdahalelere haklılık gerekçesi kazandırmaktır.

Pentagon'un ve öteki emperyalist çevrelerin terörist olarak adlandırmadıkları bir tek ulusal kurtuluş hareketinin bile bulunabileceğini sanmıyoruz. Hiçbir ulusal kurtuluş hareketi, emperyalist karşı-devrim güçlerinin terörizm ve saldırganlık damgasını yemekten kurtulamamıştır. Emperyalist ve sömürgeci saldırganlar kendilerini saldırıya uğrayan güçlermiş gibi göstermiş, kendi halklarının bağımsız ve özgür yaşama hakkını savunan güçleriyse teröristlikle suçlamışlardır. Cezayir, Küba, Kore, Vietnam, Angola, Mozambik, Gine-Bissau, Laos, Kamboçya ve Nikaragua gibi sömürge ve yeni-sömürge ülkelerde zafer kazanmış ulusal kurtuluş hareketleri, emperyalistler tarafından içinde geliştikleri dönemlerin en tehlikeli terörizm kaynakları olarak görülmüşlerdir. Ancak bugün adı geçen ülkelerin hemen hepsinde saygın yönetimler işbaşındadır. Bu ülkeler emperyalistlerin teröristlik damgasını yemiş güçlerin yönetimi altında bağımsızlık ve özgürlük bayrağını gururla dalgalandırmakta. Partimizin önderlik ettiği bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi de bu zafer kazanmış devrimci halk savaşlarının bir parçası ve onların devamıdır. Saldırgan emperyalist güçlerin Partimize ve mücadelemize sıçrattıkları terörizm çamuru bu gerçeği değiştiremez.

Hırsız kendi yiğitliğini anlatmaya başladığı zaman, hırsızlığını açıklamak zorunda kalır. İddianamede buradaki bazı sanıkların PKK içinde darbe yaparak yönetimi ele geçirdikleri belirtiliyor. Peki, gerçek olan nedir? Darbeci olan kimdir? Darbecilerin hangi adreste oturduklarına küçük bir örnek verelim: ABD başkanları kendi danışmanlarını genellikle darbe uzmanları arasından seçerler. Örneğin bir hükümet darbesi uzmanı olan Edward Luttwak, sabık Başkan Ronald Reagan'ın Ortadoğu ve üçüncü dünya ülkeleri danışmanıdır. İşin ilginç yanı bay Luttwak hükümet darbesi uzmanı olduğunu gizlemiyor. Meraklıları için "başarılı bir darbe nasıl yapılır" sorusuna yanit veren bir de kitap yazıyor. "Askeri Darbe" adlı bu kitabının önsözü, "bu bir el kitabıdır" diye başlıyor. "Gerekli istek, araç ve gereci olan herkese kendi darbesini yapma olanağını verir; önemli olan kuralların bilinmesidir" diye sürüyor. Bay Luttwak, Batı Avrupa ülkelerinde bile darbe yapılabileceğini söylüyor. "Ama, orada çok kısa bir süreden fazla iktidarda kalamayız" diyor. Darbe için, "En iyi hedeflerin, 'geniş bir işsizlik ya da yüksek enflasyonla birlikte ekonomik bunalımı yaşayan, çok partili bir sistemi istikrarsızlıkla sürdüren' ülkeler olduğunu vurguluyor." (E. Tuşalp, Eylül İmparatorluğu, s. 83-85.) Gerçekler bütün netliğiyle ortaya çıkıyor. Emperyalistler, başka ülkelerin içişlerine karışmayı, meşru yönetimleri devirmeyi ve kendi kuklalarını işbaşına getirmeyi kendileri için bir hak olarak görüyorlar.

Bugün Alman emperyalizmi de aynı şeyi yapıyor. Partimizin meşru Liderliğini devirerek, kendi ajanlarını işbaşına getirmeye çalışıyor. Alman emperyalizminin bu doğrultudaki çabaları aslında çok daha eskiye dayanıyor. "Demokratik PKK" adı verilen şey, Partimizin Liderliğinin tasfiye edilmesi anlamına geliyor ve gerisinde Alman emperyalizmi bulunuyor. İddianamenin mantığı da bu gerçeği doğruluyor. Sayın Rebmann bir yandan Partimizin liderliğine hücum ederken, öbür yandan bütün emperyalistlerin rüyasını gördükleri "Demokratik PKK"nin savunuculuğunu üstleniyor. Hakkımızda açılan "ceza davası"nın özü de bu noktada düğümleniyor. Gerçek şudur: Bu dava PKK Liderliğini tasfiye etmeye yönelik NATO operasyonunun bir parçası olarak gündeme geldi. NATO'nun 1988 yılında Partimize karşı giriştiği tasfiye operasyonu ile Amerikan emperyalistlerinin Küba'ya karşı düzenledikleri Domuzlar Körfezi Çıkartması arasında ciddi bir farklılık yoktu. İkisi de amaçları yönünden tam bir benzerlik arzediyordu. Amerikan emperyalistlerinin amacı Fidel Castro'yu öldürmek ve Küba'yı yeniden kendilerine bağlamaktı. Alman emperyalizmi ve NATO ise, Abdullah ÖCALAN'ı katletmeyi ve Partimizi ajanlarının denetimine geçirmeyi tasarlamışlardı. Bu operasyon emperyalizmin kirli özel savaşının ta kendisiydi. Bizler de bu savaşta emperyalizme tutsak düşmüş özgürlük savaşçılarıydık. Özel savaş tamamen kuralsızlığa dayanıyordu ve kuralsızlık kendisini olduğu gibi bu davaya da yansıttı. Önce devrimciler tutsak alındı, ardından konumlarına denk düşen "suçlar" icat edildi. Önce tutsaklar için özel bir mahkeme binası yapıldı, davanın açılıp açılmayacağına daha sonra karar verildi.

Ne var ki, Alman emperyalizmi ve NATO bir gerçeği unutmuşlardı: PKK Kürdistan halkı ile özdeşti. Kürdistan halkı yokedilmeden PKK'nin tasfiye edilmesi mümkün değildi. Adullah ÖCALAN Kürdistan halkının özgür iradesini temsil ediyordu ve bir halkın iradesini imha etmek olanaksızdı.

Evet; bu talihsiz "ceza davası"nın mahkemenizin gündemine getirilmiş olması, gerçekte suçluluğumuzun değil, güçlü olduğumuzun göstergesidir. Federal Alman yönetiminin darbeci Türk generallerine özenmesi ve bu davanın sanıkları ile Federal Almanya'da yaşayan Kürt yurtseverlerine karşı sıkıyönetim ilan etmesi, ancak mücadelemizin başarısına tanıklık edebilir. Hiç birimiz insanlığa karşı suç işlemiş değiliz. Çağdaş insanlığın utanç değil kıvanç duyacağı bir pratiğin sahibiyiz. İnsanlığın ortak çıkarlarıyla tam bir uyum içinde olan ve zafer yolunda emin adımlarla ilerleyen bir mücadelenin sözcüleriyiz. Çağımızın temel gerçekleri karşısında alnımız ak, başımız dik ve yüreğimiz pektir. Buradaki tutsaklığımızın, Kürdistan bağımsızlık savaşı karşısında emperyalistler ve uşaklarının içine düştükleri çıkmazın sonucu olduğunu iyi biliyoruz. Bu savaşın karşısında, uzun yıllardan beri başarıyla hayata geçirildiğine inanılan çılgınca politikaların kesin yenilgisi ve iflası vardır. Mücadelemiz Türk sömürgecilerinin Kürdistan ve Kürtlük gerçeğine ilişkin inkarcı mantığı ile birlikte emperyalizmin klasik Kürdistan politikasını da tarihin çöplüğüne atmıştır. Bu "ceza davası"nın gerçekliği bu noktada aranmak zorundadır. Bu dava, Kürdistan sorununun çözümüne ilişkin yeni politikalarına uygulama alanı açmak isteyen NATO ittifakının, bunun için duyduğu gereksinimden kaynaklanmıştır.

Bazı kabile düzenlerinde rastlanan ilginç bir gelenek vardır. Öldüğüne inanılan bir insan mezara verileceği sırada canlanma belirtileri gösterirse, çevredekiler küreklere sarılır ve adamı döve döve öldürürler. Yaşayanlar kendilerini bir kez gömülecek olanın ölümüne inandırdıktan sonra, inançlarının yıkılmasını istemezler. Koma halinden normal yaşama dönülmesini hortlaklık olarak değerlendirir ve reddederler. Onun ikametgahı artık mezarlık olmalıdır diye düşünürler. Emperyalistler de Kürdistan gerçekliği karşısında uzun süre bu ilkel kabile yaklaşımıyla hareket ettiler. Bundan

tam 65 yıl önce imzaladıkları Lausanne Antlaşması ile Kürdistan gerçekliği hakkında ölüm hükmünü biçtiler. Bu antlaşma ile koca bir halkı diri diri mezara yatırdılar. Ülke ve ulus gerçekliğimiz mezarından doğrulmak istedikçe ya kendileri hemen silaha sarıldılar, ya da işbirlikçilerine "vurun" diye emrettiler. Lausanne Antlaşması ile Kürdistan dört ayrı parçaya bölündü. Parçalardan ikisi İngiliz ve Fransız emperyalistlerinin payına düştü. Geriye kalan iki parça ise Türk ve Fars sömürgecilerine hibe edildi. Daha sonraları İngiliz ve Fransız emperyalistleri kendi paylarına düşeni işbirlikçi Arap yönetimlerine devrettiler. Ama Lausanne'de varılan ölüm hükmü değişmedi. Kürdistan ve Kürtlük gerçeğini yeryüzünden silme kararı yine yürürlükte kaldı.

Yakın bir döneme gelinceye kadar, emperyalist sistemin Kürdistan politikası Kürdistan'a egemen olan sömürgeci devletlerin politikalarıyla tamamen çakışmaktaydı. Emperyalist sistem Kürdistan sorununu sömürgeci devletlerin soykırım uygulamaları ve asimilasyon yöntemleriyle çözümlenmesi gereken bir sorun olarak kabul ediyordu. Mustafa Barzani'nin Kürdistan'ı ABD'nin "51'inci eyaleti" haline getireceğine ilişkin güvenceleri bile Pentagon'dan yüz bulamamıştı. CIA ajanları vasıtasıyla Washington'a iletilen bu mesaj "olmaz" denilerek geri çevrilmişti. ABD ile Batı Avrupa'nın yaklaşımı Kürdistan sorununu emperyalist-kapitalist sistem içinde çözmek değil, bu sorunu tümüyle tasfiye etmekti. Yani emperyalizm hiçbir zaman Kürdistan'ın bağımsız bir kapitalist ülke haline gelmesini istemedi. Kendi mantığı açısından bu çözüm tarzının artık geçerliliğini yitirdiğini ve uygulama olanağının kalmadığını düşündü. Burjuva güçlerin egemenliği altında bağımsız bir Kürdistan doğsa bile, bunun ancak kendisiyle çelişki ve çatışma içinde gerçekleşebileceğine inandı. Bu nedenle sömürgeci devletlerin Kürdistan sorununu tasfiye etme çabalarını sonuna kadar destekledi.

Ancak emperyalist güçlerin ve sömürgeci suç ortaklarının hesapları tutmadı. Lausanne Antlaşması caniyane bir komploydu. Kürdistan halkı için alınan bir soykırım kararıydı. Proletarya devrimleri ve ulusal kurtuluş hareketleri çağında böyle bir komplonun istenen sonuca götürülmesi zaten olanaksızdı. Nitekim 1970'li yılların ortalarında PKK hareketinin doğuşu, emperyalist güçlerin ve sömürgecilerin imhaya dönük planlarını boşa çıkardı. Partimiz Kürdistan halkını bağımsızlık ve özgürlük değerleriyle tanıştırdı. Halkımıza bu değerler uğrunda yaşamasını ve ölmesini öğretti. Halkımızı çağımızın tek devrimci ideolojisi olan bilimsel sosyalizmin rehberliğinde ulusal kurtuluş yoluna soktu. PKK hareketi ile birlikte Kürdistan'da yeni bir tarihsel dönem açıldı: Halkımız için bu yeniden diriliş dönemiydi. "Bir ulusun özgürlüğü sevmesi için tanıması ve özgür olması için de istemesi yeterlidir" gerçeği Partimizin pratiğinde bir kez daha doğrulandı. Bilimsel sosyalizmin aydınlatıcı ve canlandırıcı etkisi kısa zamanda bütün Kürdistan'ı sardı. Silahlı direnme hareketi Kürdistan'ın dörtbir yanına yayıldı. Baskı ve zorbalığa karşı direnme hakkını kullanan halkımız, Partimizin açtığı bağımsızlık ve özgürlük bayrağı altında kenetlendi. Böylece emperyalizm, sömürgecilik ve yerli işbirlikçilik üçlüsünün Augias'ın kokuşmuş ahırına çevirdikleri Kürdistan'da genel ve kapsamlı bir "temizlik harekatı" başlamış oldu. Kürdistan halkı artık devrime yürüyordu. Öyle ki, Türk sömürgecilerinin sıkıyönetim uygulamaları bile, devrimci gelişmenin durdurulmasına yetmedi.

Kürdistan halkının kendi geleceğini kendi elleriyle çizme savaşımı yalnızca Türk sömürgecilerini paniğe sürüklemekle kalmadı. Lausanne kasaplarını da tedirginliğe ve telaşa düşürdü. 1970'li yılların sonlarına doğru, Partimiz ve mücadelemiz başta Amerikan emperyalistleri olmak üzere, bütün saldırgan NATO çevrelerinin boy hedefi haline geldi. Partimizin adı daha bu dönemde CIA'nın "kara liste"sine geçti. Lausanne Antlaşmasını geçersiz ve hükümsüz ilan eden böyle bir devrimci gelişme ve önderlik karşısında, emperyalist sistemin baş jandarmasının daha farklı davranması beklenemezdi. Kürdistan'ın emperyalist-kapitalist sistem için tehdit oluşturmasını istemeyen ABD emperyalizmi ve NATO, Kürdistan sorununun devrimci yöntemlerle çözümlenmesini engellemeye çalıştılar. Bu amaçla çeşitli komplo ve provokasyonların tezgahlanmasına hız verildi. 12 Eylül askeri-faşist darbesi, NATO karargahında kotarılan tarihimizin yeni döneminin en tehlikeli ve kapsamlı komplolarının ilki oldu. Bu darbe özünde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı girişilmiş bir emperyalist müdahaleydi. Bu müdahale ile Lausanne Antlaşmasından sonra, Kürdistan ve Kürtlük gerçeği bir kez daha mezara gömülmek istendi.

Demek ki bu dava adeta bir göktaşı gibi öyle birdenbire boşluktan Federal Almanya'nın göbeğine düşmedi. Bir de bunun öncesi vardı. Bu dava 12 Eylül askeri darbesi ile başlayan Partimize yönelik emperyalist saldırı sürecinin bir devamı olarak ortaya çıktı. 12 Eylül darbesi ile bu davaya gelinceye kadar geçen süreç bir boşluktan ibaret değildi. Halkımızın kasapları bu ara süreçte yine Partimizi tasfiye etmeyi amaçlayan bir dizi komplo ve provokasyona başvurdular. Bu süreçteki gelişmeler kısaca değerlendirildiği zaman, bu davanın içeriği çok daha net bir biçimde görülecektir.

12 Eylül askeri-faşist darbesinin gerisinde ABD emperyalizmi ile NATO'nun bulunduğu artık hiç kimse için bir sır değildir. Fiili darbe güçleri birer kukladır ve ipleri NATO kargahı ile Pentagon'un elindedir. Öte yandan 12 Eylül askeri darbesini Türkiye'de gerçekleşen öbür darbelerden ayıran önemli bazı farklılıklar vardır. Bu farklılıklardan biri de NATO kuvvetlerinin fiilen darbe hazırlıklarına katılmış olmalarıdır. Bir Türk gazetecisinin de haklı olarak belirttiği gibi, NATO kendi tarihinde ilk kez bir darbe harekatı içinde bu denli umursamazlıkla yeralmıştır. Darbeden hemen önce başlayan "Anvil Express-80" tatbikatı, tankların başkent sokaklarında mevzilendirilmesinde bir örtü olarak değerlendirilmiştir. Dönemin içişleri bakanına zırhlı araçların Ankara içine girmesine izin veren belgeyi imzalaması için NATO tatbikatı gerekçe olarak gösterilmiştir. Darbenin arzu edilen biçimde sonuçlandırılmasında, NATO üyesi ülkelere mensup 3000 askerin katkısı ve emeği geçmiştir. Türkiye'de generallerin yönetime elkoydukları haberi Brüksel'deki NATO karargahında sevinç ve coşkuyla karşılanmıştır.

Türkiye'de generaller devlet yönetimini ele geçirdikleri zaman, kendilerine yine NATO karargahında hazırlanmış bir program sunulmuştu.Bu programı 1989 yılına kadar uygulayacaklardı. Fiili darbe güçleri gelişme rotası önceden çizilen bu süreçte herhangi bir terslikle karşılaşabileceklerini kesinlikle düşünmüyorlardı. Çünkü devlet onlardı, Türk Silahlı Kuvvetleri onların hizmetindeydi. Emirlerindeki bu kuvvetlere dayanarak istedikleri gibi yönetebilirlerdi. Türk ordusunun kitleler üzerindeki otoritesi tartısılmazdı. Ordunun toplumda tabu olması, başarı için kendilerine güven veriyordu.Bu yüzden, Batı Avrupalı dostlarının "bir an önce demokrasiye dönülsün" çağrılarına hakaret düzeyine ulaşan karşılıklar veriyorlardı. Generaller için Batı Avrupa'nın tutumu fazla önemli değildi. Bazı sorunlar çıkarsalar bile, Avrupa Topluluğu ülkelerinin kendilerinden yüz çevirmeyeceklerinden emin bulunuyorlardı.Öbür yandan FAC, Batı Avrupa'da Türk faşist yönetiminin çıkarlarını gözetmeyi üstüne almıştı. FAC bütün uluslararası platformlarda Türk faşist yönetimini savunuyor ve korumaya çalışıyordu. Bazı Batı Avrupa ülkelerinden gelen sınırlı yaptırım uygulama istemleri bile, FAC'in savunma duvarına çarparak etkisiz kılınıyordu. Dolayısıyla generaller için Pentagon'un ve FAC'in desteğini arkalarına almak generaller için yeterli sayılmaktaydı.

Reagan yönetimi de faşist generaller cuntasını her yönden desteklediğini dobra dobra açıklıyordu. Amerikan emperyalizmi için emperyalist sistemin çıkarları, yeni-sömürge ülkelerdeki göstermelik demokrasinin kaderi için duyulan kaygılardan çok daha önemliydi. ABD'nin Türk faşist yönetimi hakkındaki görüşlerini, Ankara Büyükelçisi James Spain şöyle açıklıyordu: "Biz yeni yönetimi, yani Türk ordusunu demokrasiye dönüş konusunda sıkboğaz etmiyoruz, etmek de istemiyoruz. Rejimin restorasyonu tamamen sizi ilgilendirir. Bunun yanında, Amerika ve Batı, topluluğun çıkarlarını düşünmek zorundadır. Avrupa Konseyi ve Avrupa Parlamentosu Türkiye'ye karşı bazı çıkışlar yapabilir. Bu çıkışların etkisi altında kalınarak, demokrasiye dönüş aceleye getirilmemelidir. Önemli olan varılacak sonuçtur." Spain'in açıklamasından da anlaşıldığı gibi, ABD darbe programını değiştirilmeksizin uygulanmasını istiyordu. Pentagon kendi uşaklarına, "başkalarının sözlerine aldırmayın, arkanızda ben varım; belirlediğimiz çizgide tam yol ileri" komutunu veriyordu.

Türk faşist yönetiminin önüne konan içe yönelik programın birinci maddesi Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin bastırılmasıydı. Devletin sarsılan otoritesinin yeniden tesis edilmesi ve siyasal istikrarın sağlanması, her şeyden önce Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçu gelişmenin tasfiye edilmesine bağlıydı. Çünkü düzene yönelen en büyük tehdit Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinden gelmekteydi. James Spain'in altını çizdiği "varılacak sonuç" denilen şey işte buydu. Faşist generaller bu hedefe ulaşmak üzere kullanacakları yöntemlerde serbest bırakılıyorlardı. Çünkü Türkiye'deki yeni yönetimin Ortadoğu'da üstlendiği misyonu yerine getirmesi, içerdeki sorunların kılıçla kesilip atılmasından geçmekteydi.

Türkiye'de düzenlenen askeri darbe, Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun bütün Ortadoğu'yu kapsayan saldırı planlarının bir parçasıydı. 1970'li yılların sonlarına gelindiğinde, Ortadoğu'daki güçler dengesi emperyalizmin ve işbirlikçilerinin aleyhine dönmüştü. İran'daki devrimci gelişmeler karşısında hazırlıksız yakalanan ABD emperyalizmi, monarşiyi yıkılmaktan kurtaramamıştı. Bu yüzden bir daha benzer bir duruma düşmek istemiyordu. Öbür yandan islam devrimi bazı Arap ülkelerine de sıçrayabilirdi. İran'daki yeni yönetimin anti-Amerikancı tutumu ve islam devrimini Ortadoğu ülkelerine yayma çabaları, NATO çevrelerini ve işbirlikçi rejimleri tedirgin etmekteydi. Hemen hemen bütün gerici Arap rejimleri ciddi bir tehdit altında bulunduklarını ve iktidarlarının tehlikeye girdiğini görüyorlardı. Bu durum mevcut istikrarsızlığı daha da derinleştirmekteydi. Bir yandan giderek gelişen devrimci halk hareketi, öbür yandan islamcı hareketin yayılma eğilimi göstermesi, ABD emperyalizminin kendi saldırı planlarını hızla uygulama alanına koymasına yolaçtı.

ABD emperyalizminin amaçları ve hedefleri son derece açıktı: Henüz toparlanma zamanı bulamayan yeni İran yönetimi, Irak ordusunun saldırıları karşısında fazla dayanamayacaktı. Gerici Arap devletlerinin desteğini arkasına alan Irak yönetimi için bu savaştan sonuç almak sorun değildi. İsrail'in Lübnan'a karşı giriştiği işgal harekatının hedefleri ise çok daha geniş boyutluydu. Bu işgal harekatı sayesinde Lübnan alanında konumlanan bütün devrimci güçler dağıtılacak veya en azından ağır bir yenilgiye uğratılacaklardı. Lübnan toprakları uluslararası karşı-devrim güçlerinin sıçrama tahtası haline getirilecekti. Ortadoğu'daki radikal yönetimler yıkılacak ve yerine işbirlikçi yönetimler geçirilecekti. Ortadoğu konusunda somut bir politikadan yoksun olan Sovyetler Birliği, gelişmeleri kaygıyla izlemek ve sonuç vermeyen protestolarda bulunmaktan öteye gidemeyecekti. Böylece Ortadoğu devrimci güçlerin tehditlerinden uzaklaştırılmış olacak, emperyalistlerin ve kukla yönetimlerin istedikleri gibi at oynattıkları bir alan haline getirilecekti.

ABD emperyalizmi ve NATO yalnızca Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçu gelişmeleri boğmayı tasarlamakla yetinmiyor; tamamen susturulmuş bir Ortadoğu yaratmak istiyordu. Bu emperyalist saldırı planının içinde devrimci güçlere küçük bir yaşama olanağı bile bırakılmıyordu. Amerikan emperyalizmi devrimci örgütlerin başka alanlarda faaliyet göstermelerine de karşı koyuyordu. Batı Avrupa zemini demokratik ve ulusal kurtuluşçu güçler açısından önemli bir faaliyet alanıydı. Bunun için emperyalizm bu zemini de devrimci örgütlerin faaliyetlerine kapatmaya çalıştı. Batı Avrupa alanındaki ilk komplo bu dönemde sahneye konuldu. Uluslararası karanlık işler uzmanı CIA ile Türk gizli haberalma örgütü (MİT) arasında yapılan işbirliği sonucunda Papa II.Jean Paul'e karşı bilinen suikast eylemi gerçekleştirildi. Türkiye'yi ilgilendiren yanı açısından bu eylemin amacı, Türk devletinin tehlikeli bir terörizm olgusuyla karşı karşıya bulunduğunu ve bu terörizmin Batı Avrupa'yı bile tehdit edecek boyutlara ulaştığını kanıtlamaktı. Dolayısıyla bu eylem Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci güçleri terörist olarak damgalamak üzere düzenlenmiş bir provokasyondu. Bu provokasyon sayesinde hem Türk faşist yönetiminin içerdeki ölçüsüz terör uygulamalarına meşru bir temel kazandırılacak, hem de Batı Avrupa alanı devrimci güçlerin çalışmalarına kapatılacaktı. Bu arada sosyalist Bulgaristan da bu provokasyonla ilişkilendirildi. Ardından sözümona Bulgaristan'daki azınlık Türkler sorunu gündeme getirildi. Bu yapay sorunla Türk faşizmine şovenizmi körükleyerek, kitlelerin dikkatini iç sorunlardan uzaklaştıracağı bir silah sunulmuş oldu.

Ancak ABD emperyalizmi uğursuz amaçlar içeren bu saldırı planlarını arzuladığı sonuca götürmeyi başaramadı. Ortadoğu devrimci güçleri bu saldırılardan ciddi yaralar alsalar da, emperyalizmin beklentileri yeterince gerçekleşmedi. Ulusal kurtuluş mücadeleleri, demokratik halk hareketleri ve bölgenin radikal yönetimlerinden oluşan anti-emperyalist cephe mevzilerini korumasını bildi. Partimiz Ortadoğu'nun devrimci çalışma açısından elverişli olanaklarını en iyi bir biçimde değerlendirdi. Geri çekilme yıllarında örgütsel toparlanma ve yeni mücadele dönemine hazırlık çalışmalarını bu alanda tamamladı. PKK, Türk sömürgeciliğine karşı yürüttüğü mücadeleyi yeniden yükseltmek için yürüttüğü bu çalışmalarda, her şeyden önce kendi özgücüne dayandı. 1982 Ağustos'unda gerçekleştirdiği İkinci Kongresi'nde Kürdistan'da gerilla savaşını başlatma kararını aldı. Türk faşist yönetiminin bütün engellemelerine karşın, bu zeminde eğittiği kadro ve savaşçılarını Kürdistan'a aktarmayı başardı. İlk öncü birliklerimizin yurtdışında Kürdistan'a taşınması, 12 Eylül faşizminin amaçlarının boşa çıkarılması demekti. Böylece hem Türk faşizminin ve hem de emperyalistlerin imhayı amaçlayan komplo ve provokasyonları boşa çıkarılmış oldu.

Bundan sonraki gelişmeler bellidir. 15 Ağustos 1984 tarihinden bu yana, Kürdistan üzerinde gerçek anlamda bir savaş ortamı yaşanıyor. Türk ordusuyla ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz arasındaki çarpışmalar bütün şiddetiyle devam ediyor. Gerilla savaşının başlamasından kısa bir süre sonra, çarpışmaların savaş boyutlarına ulaştığını bizzat faşist rejimin başı Kenan Evren de doğruladı. En son Türk Genelkurmay Başkanı Necip Torumtay, Kürdistan'da PKK kuvvetleriyle savaş halinde olduklarını ve gerilla kuvvetlerine yardımcı olan her Kürt yurtdaşının düşman sayılacağını ilan etti. Her ikisi de ordu hiyerarşisinde genelkurmay başkanlığına kadar yükselmiş olan bu adamların savaşın ne demek olduğunu bilmedikleri söylenemez. Şimdi bu savaş neredeyse beşinci yılını dolduruyor. Faşist Türk rejiminin sözcüleri ve Türk burjuva basını içine düştükleri acizliği itiraf etmekten çekinmiyorlar. Yükselen gerilla savaşı karşısında çıkar yolu üst üste ordu komutanlarını değiştirmekte arıyorlar... Oysa Kürdistan'da gerilla savaşının ilk kıvılcımları ateşlendiği zaman, bu devrimci atılımın süreklilik kazanabileceğine inanan hemen hemen hiç yoktu. Kenan Evren kurtuluş kuvvetlerimize 72 saatlik ömür biçmişti. 72 saatin üzerinden neredeyse 72 ay geçiyor. Ne var ki sabık generalin rüyası gerçekleşmemiştir. Beş yıllık kesintisiz savaş pratiğinin de kanıtladığı gibi sürekli gelişip güçlenen taraf Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, çöküşe giden de faşist Türk sömürgeciliğidir.

İlk gerilla eylemleriyle Kürdistan'da devrimin şafağı söktüğü zaman, bu atılımın "bir atımlık silah" olarak kalacağına inanan yalnızca Kenan Evren değildi. Saldırgan NATO çevreleri ve Batı Avrupalı emperyalistler de Türk ordusunun kısa zamanda bu gelişmeleri denetim altına alacağına ve devrimci hareketi ezeceğine inanıyorlardı. Emperyalistler için gerilla eylemleri sürpriz bir gelişmeydi ve bir intihar girişiminden başka türlü değerlendirilemezdi. Tersi bir gelişme 12 Eylül darbesinin anlamını yitirmesi demek olacaktı. 12 Eylül darbesinin en önemli gerekçesi, Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçu gelişmeyi boğmaktı. Bastırma ve imha savaşından tam da sonuç alındığı sanılan bir sırada, Kürtlerin bu yeni başkaldırısına gözyumulamazdı. Kürdistan emperyalist sistem için "Pandora'nın kutusu"ydu; PKK'nin açtığı bu kutuyu mutlaka kapatmak gerekiyordu. Türk ordusu Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini mezara gömmek üzere kılıcını çekmişti. Ordu, Türk devletinin ayakta kalabilme başarısını gösteren son kurumuydu. Bunun için, ordunun başarısızlığı halinde, Ortadoğu'daki emperyalist çıkarlar da tehdit altına girmiş olacaktı. Kürdistan'daki bu gelişmeler karşısında, emperyalist güçler bir kez

daha Türk devletinin yardımına koştular. PKK'nin 12 Eylül faşizminin diktirdiği suskunluk surlarında açtığı gediği büyümeden onarmaya çalıştılar.

Batılı emperyalist devletler de 12 Eylül darbesini onaylamışlar ve yeni yönetimin ulaşmak istediği hedeflere "evet" demişlerdi. Bu konuda bir anlaşmazlık yoktu. Ancak bu devletler, Kürdistan'daki yeni devrimci gelişmeyi bastırmak için, faşist yönetimin izlediği strateji ve taktiklerde bazı değişikliklere gitmesini zorunlu sayıyorlardı. Onlar için içerde ve dışarda PKK hareketine karşı yürütülen mücadelenin başarısı bu değişikliklere bağlıydı. Gerilla savaşı kesintisiz olarak gelişimini sürdürünce, cuntanın Batı Avrupalı dostlarının istediği değişiklikler de gündeme geldi. Generallerin 1989 yılına ayarladıkları "demokrasiye dönüş" takvimi öne alındı. Eski politikacılar için öngörülen yasaklar kaldırıldı. Faşist cuntanın kurduğu partiler üzerinde bazı rötuşlar yapıldı. Gelişen halk muhalefetini rejimin kanallarına akıtacak muhvazaalı muhalefet güçleri harekete geçirildi. Kuşkusuz bu taktik değişikliklerin demokrasiye dönüşle ilgisi yoktu. Bu değişiklikler, Kürdistan'daki devrimci gelişmenin durdurulmasına yönelik bir önlemler dizisiydi. Yapılan bu yeni düzenlemelerde FAC'ın rolü belirleyiciydi. Nitekim 1988 yılı Ekim'inde Kenan Evren'i karşılayan sayın Weizsäcker, bu rolü şu sözlerle çok güzel açıklıyordu: "Demokrasiye dönüş planını tam olarak yerine getirdiniz." Bu cümlenin üzerindeki dioplomatik örtü kaldırıldığı zaman, sayın Weizsäcker'in ne demek istediği çok daha iyi anlaşılacaktır: "Aferin Kenan, sana önerdiğimiz devrimi durdurma planını tam olarak gerçekleştirdin."

Eğer bu plan istenen sonucu doğursaydı, bu davanın açılmasına gerek kalmayacaktı. Eğer Kürdistan'daki gerilla savaşı bir iki yıl içinde bastırılmış olsaydı, Federal Savcılık makamının bizleri sorumlu tuttuğu sözde suç fiillerine karşın, böyle bir dava gündeme gelmeyecekti. 12 Eylül darbesi sonrasında Batı Avrupa sosyal-demokrasisinin Partimize karşı takındığı tutum da bunu doğruluyor. Sosyal-demokratlar Partimizi terörist ilan edip karşılarına almak yerine, PKK hareketini kendilerine bağlamayı daha akılcı buluyorlardı. Bu nedenle Kürtlerin hamisi izlenimini veren bir tutum sergiliyorlardı. Sadece biçimsel düzeyde kalsa bile, faşist rejimin Kürdistan'daki uygulamaları Avrupa Konseyi ile Avrupa Parlamentosu'nda sosyal-demokrat partilerin eleştirilerine hedef oluyordu. Bu çevrelerin amacı Partimizi direniş çizgisinden uzaklaştırmak ve emperyalizm için kabul edilebilir bir rotaya sokmaktı. Silahlara veda etmiş ve mülteci bir örgüt konumuna düşmeyi benimsemiş bir partiden emperyalizme zarar gelmeyecekti. 1983 yılında "Demokratik PKK" sloganı altında Partimizi içerden ele geçirmeye çalışan provokasyonun anlamı buydu. Bu provokasyonun gerisinde emperyalist Batı Avrupa sosyal-demokrasisi vardı. Ancak Partimiz ve Liderliğimiz, Batı Avrupa sosyal-demokrasisinin bu yaklaşımının özünü teşhis etmekte gecikmedi. Bu çevrelerin takındıkları Kürt dostu görünümünün altında Partimizi tasfiye etme ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini boğma niyetinin yattığını açığa çıkardı. Üstelik emperyalizmin yedeğine girmiş sahte muhalefet güçlerinin yüzlerindeki maskeyi indirdi. Onların emperyalizmin direktifleri doğrultusunda Türk faşizmiyle uzlaşma çabalarını teşhir etti. Bu temelde hem işbirlikçi güçleri ve hem de emperyalist ağababalarını zor durumda bıraktı. Türk faşizmine ve faşist sömürgeciliğine karşı devrimci direniş bayarağını yeniden yükseltti.

Her devrimci hareket kendisiyle birlikte karşı-devrimi de örgütlendirerek ilerler. Çıkarları sarsılan güçler, devrimci hareketin gelişmesi karşısında birleşme zorunluluğunu duyarlar. Bu kural Partimizin önderlik ettiği devrimci mücadele pratiği tarafından da doğrulandı. Kürdistan'da başlayan gerilla savaşının düşmanın bütün bastırma çabalarına karşın gelişimini sürdürmesi, emperyalist odakları PKK hareketine karşı birleştirdi. Gerici NATO çevreleri ile Batı Avrupa sosyal-demokrasisi PKK hareketine karşı ortak bir tutum aldı. Partimizi dönüşüme uğratmanın olanaksızlığını farkeden sosyal-demokrat çevreler NATO'nun tasfiye planlarını onayladılar. Partimizi terörist ilan ederek emperyalist sisteme ezdirmek isteyen NATO, komplolar tezgahlamaktaki yeteneğini yeni örnekleriyle ortaya koydu. Emperyalist güçlerin PKK hareketini ezmek için gösterdikleri kararlılık, değerli devlet adamı Olof Palme'nin yaşamına mal oldu. Emperyalist devletlerin haberalma örgütlerinin işbirliği ile İsveç Başbakanı Olof Palme alçakça katledildi. Bu komplonun ardından, Kürt ulusunun özgürlük mücadelesi emperyalist saldırganlığın boy hedefi haline getirildi. Bu korkunç cinayetin vebali Partimizin omuzlarına yıkılmak istendi. CIA, MİT, SÄPO ve MOSSAD'ın suç ortaklığıyla işlenen bu cinayeti başlama vuruşu olarak değerlendiren bütün emperyalist çevreler, Partimize karşı yoğun bir savaş açtılar.

Hazırlanan bu senaryoda Partimize aktif bir yer ayırmanın nedenleri son derece basitti. Olof Palme geniş çevrelerin ilgi odağı olmuş sevilen ve sayılan bir politikacıydı. Böyle bir politikacının katledilmesi eylemine bulaştırılan bir devrimci örgüt, geniş çevrelerin yoğun tepkisiyle karşılaşacaktı. Böylece bu örgütün Batı Avrupa zemininde faaliyet alanı alabildiğine daraltılacak ve çalışamaz duruma düşürülecekti. Bu senaryo pürüzsüz uygulandığı taktirde, PKK Batı Avrupa polisinin boy hedefi haline getirilecek ve Batı Avrupa'dan sökülüp atılacaktı. Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin geleceği açısından bunun ağır sonuçları vardı. Partimiz bu ulusal kurtuluş mücadelesine önderlik ediyordu. Bu mücadelenin başarısı kendi müttefikleri ile gereken ilişkileri ve bağlantıları kurmasından geçiyordu. Batı Avrupa bu tür bir çalışma açısından elverişli bir alan durumundaydı. PKK bu alandan uzaklaştırılınca, kendi müttefikleriyle ilişkiler kurma olanağından yoksun kalacaktı. Dış dünyadan tecrit edilerek tam bir tecrit çemberi içine alınan PKK hareketi, Türk sömürgecileri tarafından daha kolay imha edilecekti.

Partimize yönelik amaçları ve hedefleri açısından, Palme cinayeti ile düzenlenen komplo da tutmadı. Kısa bir süre sonra Partimizin bu komployla ilgisinin bulunmadığı ortaya çıktı. Bunun üzerine karşı-devrim cehpesinin başlattığı karalama kampanyası tersine döndü. Gerici propaganda salvoları geri tepti. Kamuoyunda PKK hareketinin saygınlığı daha da arttı. Ulusal kurtuluş mücadelemizin zengin insani ve demokratik içeriği geniş çevreler tarafından daha iyi anlaşıldı. Devrimci ve ilerici güçlerin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine gösterdikleri sempati ve destek giderek çoğaldı. Arkasında NATO güçlerinin bulunduğu bütün bu provokasyonların ve komploların boşa çıkarılması, Partimiz için görkemli bir zafer demekti. Aynı şey bunların sahipleri için utanç verici birer yenilgi anlamına geliyordu. Bu gelişmelere Kürdistan'daki gerilla savaşının durdurulamaması da eklenince, emperyalist saldırı zembereği iyice boşaldı. Faşist Türk devleti ile Osmanlı İmparatorluğu'ndan kalma tarihsel dostluk bağlarına sahip olan Alman emperyalizmi, bu saldırıların maestrosu rolüne soyundu. Alman emperyalizminin 1984 yılından beri devam ettirdiği bu saldırılar, 1988 yılına girildiğinde şimdiki ilan edilmemiş savaş boyutlarına ulaştı.

Bütün bunlar emperyalizmin 12 Eylül 1980 tarihinden beri PKK hareketi ile savaş halinde bulunduğunu göstermektedir. Komplo ve provokasyon bu savaşın temel silahlarıdır. Bu dava en son derece kapsamlı bir komplonun parçasıdır ve dokuz yıllık savaşın vardığı yeni bir aşamadır. Bu süreçte emperyalizm sürekli taktik yenilgiye uğramış; ancak her yenilginin ardından yeni bir komployla ortaya çıkmıştır. 1988 yılı Partimize karşı en kapsamlı komploların hazırlandığı ve hayata geçirildiği bir yıl olmuştur. Bu dava kendi başına bir bütün değil, NATO'nun aynı yıl uygulamaya koyduğu Partimizi tasfiye etme planının bir parçasıdır. Planın esas bölümü dışarda pratiğe aktarılmıştır. Partimizin meşru Liderliğinin imha edilmesi saldırının ana hedefi haline getirilmiştir. NATO'nun senaryosunda Partimiz kendi içinde çatışan "iki kanat"a bölünmüş gibi gösterilmiştir. Sözümona Parti içindeki "ılımlılar" Abdullah ÖCALAN'ın liderliğine ve temsil ettiği devrimci çizgiye karşı isyana kalkmışlardır. Senaryo "ılımlılar"a destek sağlayarak, "terörist kanat"ı tasfiye etme biçiminde düzenlenmiş ve 1988 yılına girildiğinde uygulamaya sokulmuştur. Federal Başsavcılık makamı PKK kadrolarına karşı tutuklama seferberliği ilan ederken, emperyalizmin ajanları da "PKK'ye evet, APO'ya hayır" sloganı altında sahnedeki yerlerini almışlardır. Hakkımızda hazırlanan iddianamenin de aynı senaryoya dayandırılması tesadüfi değildir. Bu iddianamede de Partimiz mücadele halinde olan iki kanada ayrılmış; ulusumuzun büyük gururu Abdullah ÖCALAN'ın liderliği altında bulunan kesimi "terörist" olarak itham edilmiştir. Federal Savcılık, ÖCALAN'ın liderliğine bağlılığı "suç" saymıştır. Bu değerlendirme saldırgan emperyalist çevrelerin PKK hareketine ilişkin yöneliminin burada bir kez daha pratikte somutlaşmasıdır.

Partimize ve mücadelemize yönelen emperyalist saldırganlığın uluslararası hukukun temel ilkelerini çiğneyecek ölçüde tırmandırılması, aslında emperyalizmin geleneksel Kürdistan politikasının iflas etmesinden kaynaklanmaktadır. Ortadoğu'da yeni bir Vietnam'ın doğmasını istemeyen NATO, bunun için yeni bir Kürdistan politikasına yönelmiştir. Bu politikanın özü, Kürdistan sorununu emperyalist-kapitalist sistemi fazla zorlamayacak yöntemlerle çözmektir.Sorunun çözümü için bulunan sihirli formül ise kültürel özerkliktir. Ancak bu yönelimin pratikte başarı kazanma şansı, PKK hareketinin tasfiye edilmesine bağlanmaktadır. Emperyalist sistemin elebaşıları, PKK hareketinin tasfiye edilmesi gerçekleşmeden, kültürel özerklik adı verilen kendi tasfiye planlarını hayata geçirmenin olanaksız olduğunu çok iyi bilmektedir. Bu nedenle her iki taktik birarada kullanılmakta ve Partimizin tasfiye edilmesini öngören taktiğe öncelik tanınmaktadır. Federal Savcılık makamının "gecikmiş bir adalet"in tecellisi uğruna kolları sıvamasının ve bu savaşın görünürdeki komuta merkezine yerleşmesinin asıl gerekçesi de işte bu noktada düğümlenmektedir.

Partimize ve mücadelemize karşı değişik biçimler altında yürütülen bu onursuz savaşın perde arkasındaki komuta merkezi Brüksel'deki NATO karargahıdır. Kürdistan bağımsızlık savaşını ve bu savaşın devrimci öncüsünü tasfiye etme planları ve savaş taktikleri burada hazırlanmakta; işbölümü bu alanda gerçekleşmekte; Partimize karşı savaşan güçler arasındaki eşgüdüm buradan sağlanmaktadır. Kendi tarihsel geleneklerine sadık kaldığını kanıtlayan Alman emperyalizmi, Partimize ve mücadelemize yönelen imhaya dönük saldırıların başına geçmiştir. Partimiz hakkında alınan tasfiye kararını eyleme dönüştürme görevi FAC'ın payına düşmüştür. Fransa yönetimi ise kültürel özerklik programını uygulama sorumluluğunu üstlenmiştir. Federal Savcılık makamının koruyucu kanatları altına alındığı uşak Kürt çevreleri, emperyalizmin özerklik planının alternatif çözüm araçları rolüne soyunmuşlardır. Emperyalizmin bu çanak yalayıcıları, doğrudan Fransız ve İsveç yetkililerinin denetimi ve gözetimi altında, özerklik planına işlerlik kazandırma çabalarını yoğunlaştırmışlardır. Bizim kişiliğimizde Kürdistan bağımsızlık mücadelesi ezdirilmek istenirken, dışarda devreye sokulan Kürt işbirlikçileri vasıtasıyla tozlu raflardan indirilen Sévres Antlaşmasının ölü hükümlerine can verilmeye çalışılmaktadır.

NATO karargahının başında bir Federal Alman vatandaşının-sayın Manfred Wörner'in bulunması, Alman emperyalizminin geleneksel yıkma güdüsüne hızlı bir ivme kazandırmıştır. NATO'nun saldırgan özelliği Alman emperyalizminin "üstün ırk" mantığıyla takviye edilmiştir. Hitler'in ruhu, çağdaş insanlığın ortak değerler sistemine karşı yürütülen bu savaşın komuta kademesinde oturanların kişiliklerinde yeniden canlandırılmıştır. Genelde NATO'nun ve özelde Alman emperyalizminin Partimize karşı sahnelediklerı komplo ve provokasyonların yanında, komünistleri ezmek isteyen Hitler'in tezgahladığı "Reichstag Yangını" komplosu sıradan bir komplo olarak kalmaktadır. Federal Savcılık makamının hizmetindeki yalancı tanıklarla karşılaştırıldığında, Dimitrov Davası'nda tanık rolünü omuzlayan Van der Lubbe masum bir kişi görünümü kazanmaktadır.Gerçekler ortadadır. Alman emperyalizmi PKK hareketini tasfiye ederek, Ortadoğu'daki stratejik çıkarlarına yönelen bu büyük tehditten kurtulmaya çalışmaktadır. Emperyalist sistemin bu kurala tanımaz şövalyesi, faşist Türk devletinin yaşamasını PKK hareketinin ölümünde görmektedir. Onun bütün pratiğini yönlendiren anlayış budur. Ortadoğu'daki çıkarlarının darbe almasından duyduğu kaygı, Alman emperyalizmini Birleşmiş Milletler Örgütü kararlarını hiçe sayarak, Kürdistan bağımsızlık mücadelesine karşı savaşa sokmuştur. Türk faşist yönetimi altında 1981-83 yılları arasında Kürdistan'da yaşanan zulüm ve zorbalık, şimdi FAC topraklarında adeta yeni baştan tekrarlanmaktadır. Dışarda suçları yalnızca Kürdistan bağımsızlık mücadelesine omuz vermek ve bu savaşın öncü Partisini desteklemek olan Kürt yurtseverlerine karşı bir yıldırma savaşı sürdürülmektedir. Kürdistan'daki pasifikasyon uygulamaları benzer biçimde Federal Almanya topraklarına taşınılmıştır. İlgili makamların bu davanın sanıkları hakkında yaptıkları açıklamalarla Türk sıkıyönetim komutanlıklarının bildirileri arasında hiçbir fark kalmamıştır. Almanya'da yaşayan Kürt yurtseverlerinin evleri ve işçi dernekleri özel birliklerin vahşi saldırılarına hedef olmaktadır. Şimdiden Kürt işçi derneklerinin kapılarına kilit vurulmaya başlanmıştır. Sözümona kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla bu davanın sanıkları aleyhinde Göbelsvari propagandalar yapılmış; Avrupa ve dünya kamuoyu Partimize, kurtuluş mücadelemize ve bizlere karşı koşullandırılmaya çalışılmıştır. Ondokuz aylık tutukluluğumuz boyunca maruz bırakıldığımız insanlıkdışı uygulamalar, savunma olanaklarımızın gaspedilmesi ve ensonu bu mahkeme salonundaki gülünç düzenlemeyle sergilenen utanç verici tablo, ancak Alman emperyalizminin tarihsel barbarlık geleneğine yaraşır bir politikanın ürünü olabilir.

FAC toprakları üzerinde açılan bu PKK Davası, doğrudan NATO tarafından hazırlanan senaryonun pratiğe aktarılmasından ibaret olan bir siyasal davadır. Bu yüzden, mahkemeniz böyle bir davanın açılmasına resmen karar verirken tartışılmaz tek yargı gücü olan insanlık tarihi karşısında altından kalkamayacağı bir sorumluluğu omuzlamıştır. İnkar edilemez ki, köle bir halkın özgürlük çığlığını susturmaya çalışmanın veya bu çığlığı boğmak isteyenlere yardımcı olmanın vebali ağırdır. Bu davanın sanıklarının zaptedilmeleri zor birer canavar yerine konulmaları ve buradaki insan akvaryumuna yerleştirilmeleri, geleneksel faşist Alman propagandasının bir biçimi olmaktan başka bir anlam ifade etmemektedir. Özgürlüğün düşmanlarını tehdit eden şey, bizim fiziksel varlığımız değil, varlığımızı adadığımız idealler ve evrensel insanlık değerleridir. Gerçek böyleyken, mahkemenizin önlemlerini bizlere karşı alması tam bir trajedidir. Ortada korkulması gereken bir güç varsa, o da tarihin ve çağdaş insanlığın yargısıdır. Bu nedenle böyle bir davada alınabilecek tek anlamlı önlem, insanlık tarihinin suçlu damgasını yememek için alınan önlem olabilir. Bu davada hiç hesaba katılmayan veya katılması unutulan şey budur.

Bizler başına buyruk kişiler değiliz. Sömürgeci kölelik zincirlerini kırmak isteyen bir halkın haklı ve meşru kurtuluş davasının sıra neferleriyiz. Devrim ile karşı-devrim arasındaki çatışmada devrim güçlerini temsil ediyoruz. Ortada çıkarları arasında uzlaşmaz karşıtlıklar bulunan ve karşılıklı çatışan güçler vardır. Bu savaş düşman iki cephenin savaşıdır. Emperyalizm bu savaşı mahkeme salonlarına kadar taşırmıştır. Çarpışan tarafların amaçları ve istemleri dikkate alınmadan, bunlar çağımızın temel gerçekleri ışığında değerlendirilmeden kimin haklı kimin, haksız olduğunu anlamak zordur. Durmadan nükleer kırım silahları üreten ve insanlığın yazgısını bir düğmeye basılmasına bağlayan emperyalist sistemin eline adalet terazisini tutuştururken, devrimci güçleri cellada ve giyotine gönderen anlayışın insanlıkla ilgisi yoktur. Adalet dağıtma iddiasıyla ortaya çıkan bir yargı organı emperyalist güçlerin bütün suçlarının üstüne sünger çekecek ve karşı-devrim güçleri adına devrimcileri yargılayacaksa, böyle bir yargı organının vereceği her karar celladın ipini adaletin boyununa geçirmekten başka bir anlam taşımayacaktır. Burjuva anlamda bile olsa, tarafsız davranması gereken bir yargı organı emperyalist karşı-devrimi yüceltiyor ve onun siyasal tercihlerini kendi kararlarının gerekçesi yapıyorsa, evrensel insanlık değerlerini toprağa gömmek istiyor demektir.

Hakkımızda hazırlanan iddianame ulusların dokunulmaz, devredilmez ve vazgeçilmez haklarına ve temel insanlık değerlerine karşı açılmış çağımızın en utanç verici savaşlarından birinin manifestosudur. Bu iddianame, başını Alman emperyalizminin çektiği Kürdistan bağım-

sızlık mücadelesine yöneltilmiş karşı-devrimci müdahalenin yazılı ifadesidir. İçeriği "PKK hareketi terörist bir harekettir" tezini demagojik savlarla kanıtlama çabasından ibaret olan bu iddianame, Alman emperyalizminin Partimize ve mücadelemize karşı sürdürmekte olduğu savaşın içeriğini ve boyutlarını açıkça gözler önüne sermektedir. Bu belgenin altında imzası bulunan sayın Rebmann, tipik bir emperyalist müdahaleci yaklaşımla yola çıkmıştır. Bazı tutsaklara yöneltilen ithamlarda sadece FAC üzerinde işlendiğini iddia ettiği suç fiilleriyle yetinmemesi, Kürdistan ve Lübnan'daki olayları da yargılama konusu yapmak istemesi bunun dolaysız kanıtıdır. Sayın Rebmann böyle bir göreve soyunurken, uluslararası hukukun temel ilkelerini emperyalist sistemin çıkarlarına feda etmiştir. Bu yaklaşım, emperyalist sistemin Ortadoğu'daki çıkarlarının jandarmalığını üstlenen Alman emperyalizminin müdahaleci tutumunu hukuk alanına taşırmaktan başka bir şey değildir.

Sayın Rebmann iddianame adı altında hazırladığı bu emperyalist müdahale manifestosunun bütün temel tezlerini Türk faşist savcılarından ödünç almıştır. En önemlisi de, tıpkı Türk faşist savcıları gibi Kürdistan ve Kürt ulusu gerçeğini inkar etmiştir. FAC Ceza Yasasının faşist içerikli bir maddesini tanımadıkları için sanıkları öfkeyle suçlayan iddia makamı, ülke ve ulus gerçekliğimizi yok saymayı kendisi için bir hak olarak görmektedir. Peki, Kemalizmin Kürdistan gerçekliğine bakış açısını olduğu gibi benimsemenin adalet ve hukukla ne ilgisi vardır? Böylesi bir inkarcılık hangi adalet ve insanlıkla bağdaştırılabilir? Bu apaçık bir siyasal tavır değil midir? Bu Türk sömürgecilerinin bizlere yönelttiği "bölücülük" suçlamasına sahip çıkmak ve bizleri "bölücülük yapmak"la itham etmek anlamına gelmiyor mu? Hayır, bu davada adalete ve hukuka uygunluğun zerresi bile yoktur. Alman emperyalizmi, bizimle birlikte uluslararası hukukun temel ilkelerini de tutsak etmiştir. İddia makamının bu yaklaşımı, Alman emperyalizminin halkımız için neler düşündüğünü de açıkça ortaya çıkarmaktadır. Onun halkımız için öngördüğü gelecek tükeniştir. Bu mahkeme salonunda sanıklara reva görülen uygulama, Alman emperyalizminin halkımızın özgürlük mücadelesine yaklaşımını aynen yansıtmaktadır. Bizim kişiliğimizde dünyadan tecrit edilmek, terörle sindirilip teslim alınmak ve yeniden kölelik yoluna sokulmak istenen Kürdistan halkıdır.

İnanıyoruz ki, siyasal içeriği bu denli açık olan böyle bir iddianamenin esas alınmasıyla yapılacak bir yargılama cürümün kendisi olacaktır. Gerçeklerin üstüne ölü toprağı serperek, Türk sömügecilerine ve işbirlikçilerine karşı onurlu bir mücadelenin içinde olan Kürt yurtseverlerini "cürüm işlemiş caniler" olarak göstermek cürümdür. Sömürgeci egemenlik altında yaşayan bir ulusun bağımsızlık ve özgürlük davasını emperyalist sistemin insanlıkdışı çıkarlarına kurban etmek cürümdür. Dünyamızı felaketlere boğmuş bir milliyetçiliği körükleyerek Kürdistan halkının dürüst ve namuslu oğullarını ve kızlarını cezalandırmanın zeminini hazırlamaya çalışmak cürümdür. Yaz güneşinin altında eriyen karlar gibi Kürt ulusunu eriterek yeryüzünden silmek isteyen Türk sömürgecilerinin yanında yer almak cürümdür. Evet, en korkunç cürüm budur. Öyle bir cürüme karşı son nefesimize dek direnmek bizim için bir insanlık görevidir. Bu yüzden hakkımızda hazırlanan iddianameyi ve böyle bir iddianame temelinde yapılacak bir yargılamayı reddediyoruz.

Halkların özgür iradelerini hiçe sayarak, gelişen bağımsızlık savaşlarına siyasal ve askeri müdahalelerde bulunmak şaşırtıcı bir durum değildir. Emperyalist sistemin pratiği budur. Ancak denilebilir ki tarihte belki de ilk kez bu dava somutunda, emperyalist bir devletin yargı organları bir ulusal kurtluş mücadelesine karşı girişilen emperyalist müdahalenin içinde yeralmaktadır. Bu son derece ürkütücü bir gelişmedir ve Alman emperyalizminin saldırganlıkta Hitler faşizmine yaklaştığının göstergesidir. Belli ki, FAC, çağdaş insanlık alemini Alman emperyalizminin geçmişte neden olduğu felaketlerden daha vahim felaketlerle karşı karşıya getirmenin hazırlıkları içinde bulunmaktadır. Bu mahkemenin gündemindeki PKK Davası, Alman emperyalizminin kendi geçmişini çağrıştıran bir saldırganlık histerisine yakalandığının kanıtıdır.

Hakkımızda hazırlanan iddianame tipik bir senaryodur. Senaryo Partimizin "terörist" bir örgüt olduğu temel tezine dayandırılmış, bu tezi destekler nitelikte karmaşık ve gerçekte hiçbir zaman varolmamış bir örgütler ağı icat edilmıs, bu örgütlerin işlevlerine denk düşecek suç fiilleri üretilmiştir. Bu senaryo temelinde yapılan rol dağıtımına bağlı olarak, her birimizin sırtına birkaç "suç fiili" yüklenmiştir. Ancak tutukluluğumuzun bu suç fiilleriyle hiçbir ilişkisi yoktur. Bireysel düzeyde bugüne kadar tutuklu kalmamızın ve bu süreçte kişiliğimizi tahrip etmeyi hedef alan insanlıkdışı bir psikolojik teröre maruz bırakılmamızın tek gerekçesi, bu senaryo içinde seçmemiz istenen "günah çıkarmiş adam" rolünü reddetmiş olmamızdır. Bireysel düzeyde biricik suçumuz budur. Yani bizler PKK'ye sahip çıktığımız ve Alman emperyalizminin Kürdistan ve Kürtlük gerçeğini tasfiye etmekte kullanacağı birer ajan olmayı, insanlıkla bağlarımızı koparma sayarak reddettiğimiz için sanık sandalyesinde oturuyoruz. Bunun için gururluyuz. Yalnızca PKK hareketine sahip çıkmaktan dolayı verilecek bir ceza tamamen bir siyasal tavır alış biçimidir ve bu nedenle böyle bir ceza bizim için bir onur vesilesi olacaktır.

Kürdistan halkı özgürlüğe yürüyor. Hiç kimsenin gücü bu yürüyüşü durdurmaya yetmeyecektir. Abdullah ÖCALAN'ın liderliğindeki Kürdistan İşçi Partisi devrimimizde zaferin en büyük güvencesidir. Türk sömürgecilerinin ve emperyalist ağababalarının ÖCALAN'ın liderliğine yönelttikleri saldırılar, O'nun liderliğinin anlamına ve saygınlığına asla gölge düşüremez. Abdullah ÖCALAN Kürdistan'ın dağ kartalıdır. O geleceğin bağımsız ve özgür Kürdistan'ının sembolüdür. O'nun liderliğine ve düşüncelerine bağlılık, bağımsızlık ve özgürlük idealine bağlılık demektir. Ona bağlılık çağdaş insanlık değerlerine bağlılık demektir. ÖCALAN hayat fışkıran eski günlerine kavuşmuş bereketli Mezopotamya toprağıdır. Yabancı egemenlik altında düşürülen ve çağın gerçeklerine yabancılaştırılan Kürt insanı, O'nun düşüncelerinin ışığında ve hünerli ellerinde yeniden biçimlenmekte ve Ortadoğu'da özgürlüğün yolunu açan Kürdistan devrimine komuta eden bir özgürlük savaşçısı konumuna yükselmektedir. Yeryüzünden silinmenin eşiğine getirilen tarihin kadim bir halkı, O'nun önderliği altında yeniden dirilişin soylu tarihini yazmaktadır. Abdullah ÖCALAN dirilen Kürdistan'ın çağdaş efsanesidir. O'nun gücümüze güç katan liderliği ve yolumuzu aydınlatan düşünceleriyle gurur duyuyoruz. ÖCALAN'ın liderliğine ve düşüncelerine bağlılığımız nedeniyle, salt bu nedenle verilecek her türlü ceza, bizim için en büyük onur vesilesi olacaktır.

Sömürge halklarının bağımsız ve özgür yaşama hakkını gaspetmeyi amaç edinen emperyalist müdahaleler, bu halkların halk savaşı bayrağını daha da yükseltmelerinin gerekçesi olmaktan başka bir sonuç veremez. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra çığ gibi gelişerek emperyalizmin klasık sömürgecilik sistemini tarihe gömen zafer kazanmış ulusal kurtuluş savaşları bunun tanığıdır. Çağımızın en saldırgan emperyalistlerinin, nükleer olanları dışında ellerinde bulunan bütün silahları denemeleri bile, ezilen halkların özgürlüğe yürüyüşünü durdurmaya yetmemiştir. Kürdistan halkı da bugün bağımsızlığa ve özgürlüğe doğru yürümektedir. Emperyalist sistem çabalarını bu yürüyüşün sona erdirilmesine adamıştır. Ama emperyalist saldırganlık hız kazandıkça, Kürdistan bağımsızlık savaşı da gelişip kökleşmiştir. Emperyalist saldırganlığın daha da tırmandırılması ve giderek doğrudan askeri müdahalelere dönüşmesi, Ortadoğu'da yeni bir Vietnam mucizesinin yaratılmasını sağlamaktan öteye gidemeyecektir. Hiçbir emperyalist saldırı hareketi halkımızın özgürlüğe kavuşma azim ve kararlılığını kıramayacaktır. Bu kesindir. Partimizin ve Parti Önderliğimizin, bütün emperyalist ve sömürgeci saldırılar karşısındaki kararlı direnişi bunun kanıtıdır.

Bu davanın nasıl gündeme geldiğini kısaca yeniden özetleyelim: PKK'nin daha önce düzenlenen komploları boşa çıkarması ve Kürdistan'da gelişen gerilla savaşının Türk ordusunun çıkmazını derinleştirmesi, NATO'yu daha kapsamlı saldırı planları geliştirmeye zorladı. PKK hareketine karşı bir imha savaşına başvurulacaktı. Bu savaş ABD emperyalizmi ve NATO'nun yabancısı olmadıkları özel savaştı. Bu savaş planının esas bölümünü uygulama sorumluluğunu FAC üstlendi. Planın hedefi Abdullah ÖCALAN'ın yaşamına kastetmek, Partimizi bağımsızlık ve özgürlük için savaşan bir örgüt olmaktan uzaklaştırmak ve emperyalizmin ajanlarına teslim etmekti. Bu bir darbe operasyonuydu. İlk harekete geçen Federal Alman polisi oldu ve başlangıçta adam değil sözümona belge toplamakla işe girişti. Nerede bir yazılı kağıt parçası bulduysa hemen elkoydu. Buna bağlı olarak PKK içinden birkaç kişi satın alındı ve Partiyi içerden ele geçirmek üzere hazırlandı. Operasyonun başlaması için koşullar olgunlaşınca, bu kez saldırıya geçmek için uygun bir araca gereksinim duyuldu. Operasyona meşru bir görünüm kazandırmak ve tutuklamalara girişmek için Türkiye'den bir ajan getirdi. Ajanın adı itirafçıya çıktı. Her şey tamamdı ve yeni "Domuzlar Körfezi Çıkartması" başlamıştı. Partimizden bağımsız olarak, bizler bu savaşta hazırlıksız yakalandık ve Alman emperyalizmine tutsak düştük. Federal Savcılık ve kriminal polisi bizlere bir siyasal rehineymişiz gibi davrandı. Ruhumuzu emperyalizme satmamız ve ajanlaşmamız karşılığında salıverileceğimizi açıkladı. Emperyalizmin ajanları da kendilerine gün doğduğunu sanıyorlardı. Adeta meydan kendilerine kalmıştı. "APO'yu ortadan kaldıracağız ve PKK'yı ele geçireceğiz" diye uluyorlardı. Plan başlangıçta kusursuz yürüyordu. Her kesim kendisine düşeni iyi uyguluyordu. Faşist Türk ordusu da bütün gücüyle Kürdistan'a yüklenmişti. Gerilla kuvvetlerine karşı kimyasal silahlar kullanmaktan bile çekinmiyordu. Çünkü dünyanın "terörist" bir örgüte sahip çıkarak, bu vahşete karşı tavır alması zordu. Amaç kesin ve netti: Siyasal ve örgütsel bir güç olarak PKK hareketi tamamen tasfiye edilecekti.

Yine olmadı, plan yürümedi. Partimiz bu planı da emperyalizmin öbür komplo ve provokasyonları gibi dayandığı noktadan boşa çıkardı. Gerçekler ortadadır ve gözlerine mil çekilmiş olanlar bile tanıktır: Partimiz yaşıyor, her zamankinden daha hızlı bir biçimde güçleniyor ve savaşmaya devam ediyor. Rüya görmüyoruz, ayaklarımız toprağı sapasağlam kavrıyor. Bu emperyalist sisteme karşı kazanılmış bir zaferdir. Bu zaferin ortaya çıkardığı ve herkese kabul ettirdiği kesinleşmiş gerçekler vardır. Emperyalist saldırı ve komplolar halkımızı daha güçlü bir biçimde ayağa kaldırmaktan başka bir sonucu vermemiştir. Kürdistan halkının özgürlük tutkusu emperyalizmin özel savaşına galebe çalmıştır. Partimiz düşman komplolarını tersine çevirmiştir. Bu uğursuz davayı gündeme getirenler de bu gerçeğin bilincindedir. Tasfiye operasyonunun dayandırıldığı noktadan boşa çıkarılması, her şeyden önce gündemdeki davayı kendi çıkış noktasından uzağa düşürmüştür. Partimizin tasfiye edilmesi hedefi yerini Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini Batı Avrupa ortamından yararlandırmama amacına terketmiştir. Davanın bu denli gecikmeli açılmasının esas nedeni, ağırlıklı bölümü dışarda hayata geçirilmek istenen tasfiye planının sonuçlarının beklenmiş olmasıdır. Ne var ki, iddia makamı kendi beklentilerinde tam bir düş kırıklığına uğramıştır. Gelinen aşamada, bu dava, Alman emperyalizmi tarafından esas olarak Partimize ve mücadelemize karşı düşmanca bir propaganda aracına dönüştürülmek istenmektedir. Belirli merkezlerden yönlendirilen faşist içerikli bu propagandayla Federal Almanya'da bir "PKK tehlikesi" üretilmeye çalışılmakta ve bununla emperyalist polisin tırmandırdığı pasifikasyon uygulamalarına meşru zemin hazırlanmaktadır. Mevcut durumda bu dava ile güdülen amaç, Batı Avrupa'dan Kürdistan'daki bağımsızlık savaşına destek verilmesini durdurmak, kendi halkının kurtuluş davasına verebilecek çok şeyleri bulunan Kürt politikacılarını zindanlarda tutmak, baskı ve terörle bazı zayıf kişilikleri ajanlaştırmak ve bu temelde faşist Türk devletine yardımcı olmaktır.

Evet, Federal Almanya-PKK Davası'na yaklaşımımız böyledir. Davanın özü ortadadır. Bu dava siyasal bir davadır. Mahkemeniz siyasal niteliği bu denli açık olan bir davada görev almış ve sorumluluk üstlenmiştir. Bu durum, mahkemenizin tarafsız ve hatta sivil bir yargı organı olmadığını ve olamayacağını göstermektedir. Mahkemeniz NATO'nun Partimize karşı giriştiği darbe operasyonunun bir parçası olan bu davayı yürütme yükümlülüğü altına sokulmuş özel bir mahkemedir, bir savaş mahkemesidir. Bu dava sürecinde tanık olduğumuz olağandışı uygulamalar, davanın ve mahkemenizin bu özelliğinden kaynaklanmaktadır. Mahkemenizin adı değiştiği ve bir savaş mahkemesi olarak değerlendirildiği zaman içerik ile biçim arasındaki uygunsuzluk son bulacak ve gelişmeler çok daha iyi kavranacaktır.

Bütün bu gerçekler mahkemenize karşı tutumumuzu da koşullandırıyor. Böylesi mahkemelerin yabancısı değiliz. Bu davanın açılmasına başka yerde karar verildiğini biliyoruz. Bu yüzden bu kararın yeniden gözden geçirilerek düzeltilmesi ve davanın düşmesi isteminde bulunmamız hiçbir yarar sağlamayacaktır. Mahkemenizi tanımıyoruz. Bu mahkemenin hakkımızda vereceği her türlü kararın bizim için bir değer taşımayacağını ve anlamının olmayacağını ilan ediyoruz. Emperyalizm ulusal kurtuluş savaşçılarını yargılayamaz. Bizler ulusal kurtuluş savaşçılarıyız. Mahkemenize karşı hiçbir sorumluluğumuz yoktur ve olamaz. Bizler kendi Partimize, halkımıza, ilerici insanlığa ve tarihe karşı sorumluyuz. Hakkımızda karar verme yetkisine sahip olan güçler yalnızca bunlardır.

Gündemdeki bu davanın siyasal içeriğine uygun olarak, Federal Savcılık kurumu kentleri ateşe verme yetkisi ile donatılırken, tutsaklar çıra yakma olanağından bile yoksun kılınmışlardır. Altında FAC'ın imzasının da bulunduğu İnsan Haklarının ve Temel Özgürlüklerinin Korunmasına İlişkin Sözleşme'de yeralan her sanığın "savunmasını hazırlamak için gerekli zamana ve kolaylıklara sahip olma hakkı", bu dava somutunda tamamen ölü bir hak derekesine düşürülmüştür. Savunmamızı hazırlayabilmemiz için gerekli olanaklar ve koşullar ortadan kaldırılmıştır. Tutuklunun savunmasını hazırlaması açısından zorunlu olan her türlü kitap, dergi, belge ve dökümanın tutuklulara ulaşması engellenmiştir. Tutukluların savunma vekilleriyle yazışmaları tamamen keyfiliğe bağlanmış, savunma vekillerimizin bizlere ulaştırmaya çalıştıkları materyaller kendilerine iade edilmiştir. Federal Savılık Partimizin Programını istediği biçimde çarpıtırken, PKK Programı adlı kitapçık "sanığın savunmasıyla ilgisi yoktur" denilerek savunma vekillerimize geri yollanmıştır. Buna bağlı olarak, tutsaklar cezaevlerinde son derece ağır bir psikolojik terör ortamı içinde tutulmuşlardır. Bilinçli ve sistemli bir biçimde uygulanan sindirme politikası sayesinde, tutsakların ya teslimiyete evet demeleri ya da en azından duruşma salonunda birer sağır dilsiz gibi davranmaları hedeflenmiştir. PKK'nin "zor kullanarak" insanları kendi saflarında tuttuğu biçimindeki "harika keşifleri", içinde tutulduğumuz insanlıkdışı koşullardan sorumlu olan güçleri, yine zor kullanarak tutsakları PKK'den koparma ve ajanlaştırma sevdasına yöneltmiştir. Cezaevlerinde maruz bırakıldığımız çirkin uygulamaları birer birer ortaya koymamıza gerek yoktur. Bu mahkeme salonunda dünyanın gözü önünde bizlere reva görülen onur kırıcı uygulamalar, cezaevlerinde hangi koşullar altında tutulduğumuzu ele vermektedir.

Bir kez daha tekrarlıyoruz: Bizler özgürlük savaşçılarıyız. İnsanlığın yüksek ideallerinin hizmetinde en anlamlı bir biçimde yaşamasını ve bu ideallerin zorunlu kıldığı yerde gönül rahatlığı içinde ölmesini bilen insanlarız. Kendi çarmıhını omuzunda taşıyan kişiler olarak, özgürlük düşmanlarının elinde çarmıha gerilmek bizim için mutluluk olacaktır. Savunduğumuz ideallerin parlak geleceğinden asla kuşku duymuyoruz. Bu davanın sonucu çok önceden kesinleşmiştir; kazanan PKK hareketi ve ilerici insanlıktır. Bize düşen görev bu zaferi daha da güzelleştirmektir. Bunu da başaracağımızdan eminiz. Burada yalnızca mahkemenizin uluslararası hukukun temel normlarına uymasını ve insan hakları konusundaki çeşitli belge ve sözleşmlerin bağlayıcı ilkelerinin bizlere tanıdığı hakların gaspedilmesi uygulamasına son vermesini istiyoruz.

Aşağıdaki istemlerimizin son de-

Devamı 23. sayfada

KÜRDİSTAN DEVRİMİ KARŞISINDA TÜRKİYE DEVRİMCİ HAREKETİNİN GÜNCEL VE PRATİK GÖREVLERİ

ÖZELEŞTİRİ OLGUSU VE TKP-ML

Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin doğuşu, hatırlanacağı üzere, en büyük karşı tepkilerden birini de "Türk ve Kürt halklarının kurtuluşu için yola çıktığı" iddiasında olan Türkiye devrimci-demokratik güçlerinden görmüştür. Kemalizmin şekillendirdiği sosyal-şoven bakış açılarıyla bu güçler uzun yıllar Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesi ve önderi PKK'ye şüpheyle bakmış; birçok sıfatlandırmanın yanısıra "karşı-devrimci" yaftasını da yapıştıranlar olmuştur. 1970'lerin ortalarından itibaren yaşanan süreç, Türkiye ve Kürdistan'da büyük değişmeler yaratırken, özellikle 1980'lerden sonra bu değişiklikler yer yer büyük altüst oluşları da birlikte getirmiştir. Bu altüst oluşların başta gelen örneği, şüphesiz ki, Kürdistan zemininde yaşanan gelişmelerdir. PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bugün birçok düşüncenin, pratiğin sınandığı bir mihenk taşı haline gelmiştir; özellikle devrim adına iddia sahibi olan güçler açısından mutlaka değerlendirilmesi, tanımlaması gereken bir gerçeklik halini almıştır. Bu gerçekliği ortaya çıkaran PKK hareketine yaklaşım, birçok gücün konumunu belirlemede adeta bir anahtar rolü oyanmaya başlamıştır. Bu durum, birçok gücü, Kürdistan ve PKK konusundaki görüşlerini gözden geçirme ve yeni politikalar saptama durumunda bırakmıştır, bırakmaktadır. Bu şüphesiz ki, kendiliğinden ve kolay olmamış; PKK hareketinin büyük fedakarlıklarla sürdürdüğü ıstikrarlı ve sonuç alıcı mücadelesi sonucu gerçekleşmiştir.

PKK hareketinin Kürdistan'da yarattığı gelişmeler sonucu, geçmiş tahlillerini gözden geçirmek zorunda kalıp değişikliklere giden güçlerin başında şüphesiz ki Türkiyeli sol güçler gelmektedir. Somut gerçekler, bu güçleri, geçmiş yanılgılı bakış açılarından şu veya bu oranda arınmaya zorlamış; PKK çeşitli platformlarda tartışılıp, hakkında yeni politikalar saptanmaya başlanmıştır. Hemen şunu belirtelim ki, bu değerlendirmelerin yönü olumluya dönüktür ve bu, bizzat Kürdistan'da yaratılan gelişmeler sonucu elde edilmiş bir kazanımdır. Ancak, geçmişin olumsuz yargıları ve yanlış tesbitlerinden kurtulmada, temsil edilen siyasetlerin sınıfsal karakteri ve çeşitli diğer nedenlerle, atılan adımların zaman zaman yarım veya yetersiz kaldığı; hesaplılıktan kurtulunamadığı ve özeleştirilerde reformist yaklaşımların egemen olduğu görülebilmektedir. Bu şüphesiz ki, atılan olumlu adımları sınırlayan ve doğrulara tam ulaşmayı engelleyen bir durum. Bu da özeleştirilere gerçekten öz gelişme sonucu değil, mücadelemizin gelişiminin yarattığı zorunluluk nedeniyle, deyim yerindeyse "dış etki" sonucu ulaşılmasının bir ürünü. Böyle olunca da özeleştirilerde yer yer, genel akımın gerisinde kalmama endişesinin yarattığı hesaplılığın ürünü olarak ortaya çıkan dar bir çerçeveye sıkışma durumu görülebilmektedir. Bu tür yönlerine rağmen, çeşitli güçlerin özeleştirilerle bazı doğruları kabul etme durumunda olmaları ve eski şartlanmışlıkları bir ölçüde de olsa aşmalarını olumlu ve desteklenmesi gereken tutumlar olarak ele aldığımızı da hemen belirtelim.

Bu genel değerlendirmeler temelinde bu yazımızda, bir süre önce III. Konferansını yaptığını ve çeşitli kararların yanısıra, PKK hareketi konusunda da yeni kararlara ulaştığını açıklayan TKP-ML'nin Konferans bildirisi ve merkez yayın organı İşçi-Köylü Kurtuluşu dergisinde yeralan PKK ile ilgili görüşlerini değerlendirmek istiyoruz.

TKP-ML Konferans bildirisinde şunlar belirtiliyor: "*...Bugün Kürdistan'da PKK şahsında somutlaşan bir ulusal hareket vardır. Bu hareket emperyalizme darbe vurmaktadır. Her ne kadar Rus emperyalistleriyle belli ilişkileri varsa ve emperyalizme karşı tutarlı değilse de hareketin esas yönünün emperyalizme darbe vurduğu bir gerçektir. Biz bu hareketi emperyalizme ve TC'ye karşı destekleriz. Ama onun Kürt ulusuna gösterdiği yolun yanlışlığını da her fırsatta halka göstermeye çalışırız. Partimiz III. Konferansı bugün 'ulusal sorun'da anahtar durumunda olan PKK hareketi değerlendirmesinde hataları düzeltmiş ve bu hareketin birçok olumsuz ve kabullenilmez pratiğine karşı ilerici bir hareket olduğunu belirlemiştir.*"

Bu değerlendirmede yer alan ve değişik yazılarda yinelenen görüşlere bazı yönleriyle değineceğiz. Öncelikle alıntıdaki son cümlede yeralan bazı noktaları ele almak istiyoruz. Her şeyden önce, PKK'nin "ulusal sorun"da "anahtar durumunda" olduğu, pratik gerçeklerin çarpıcı bir biçimde herkese kabul ettirdiği bir doğrudur. Ve bu nedenlerdir ki, çeşitli güçler PKK'yi daha ciddi ele alıp değerlendirmek zorunda kalmaktadırlar. TKP-ML'nin de bu gerçeği görmesi ve "karşı-devrimci" sıfatlandırmasından "ilerici" sıfatlandırmasına ulaşması olumlu yönde atılmış bir adımdır, desteklenecek bir gelişmedir. Ancak, bu olumlu noktaya rağmen, verilen özeleştiride son derece ürkek ve hesaplı davranıldığı gerçeğine işaret etmeden geçemeyeceğiz. Bu, geçmişte savunulan bazı görüşlere, pratiğin tüm aydınlatıcılığına rağmen, bugün de sahip çıkılması olgusunda kendisini ortaya koyuyor. Gerçekten proleter-devrimci güçler köklü özeleştirilerden ürkmez; gerçekleri doğru adlandırmaktan çekinmezler; bunu kendi çizgileri ve pratiklerine güvenlerinden dolayı yaparlar. Ancak, hesaplılık içinde olan ve gelişmelerin peşinden sürüklenen güçler kerte kerte bazı düzeltmelerle durumu idare etme yoluna giderler. TKP-ML aşağıda vereceğimiz alıntıda, geçmişte içinde bulunduğu duruma ilişkin belirttiklerini ne yazık ki bugün de tam aşabilmiş değildir; bu ise verilen özeleştirinin yarım kalması sonucunu doğurmaktadır. İşçi-Köylü Kurtuluşu'nun 82. sayısında yeralan **"PKK Hakkında"** başlıklı yazıda şu görüşlere yer veriliyor: "*Biz parti olarak PKK'ya 'karşı-devrimci' diyorduk. Rusya ile ilişkilerinin 'milli' niteliğini sildiğini düşünüyorduk. III. Konferansımızda bu konuyu yeniden ele aldık. Baktık ki, partimiz PKK'ya karşı yanlış politikalar izlemiştir. Niteliğini şu on yıl içinde farklı farklı açıklamışız. PKK hep PKK olarak kaldığı halde, biz kimi yerde 'devrimci' kimi yerde 'ajan-provokatör (örgüt değil de) çizgi' demişiz. Şimdi ise 'ilerici' diyoruz.*

Bu ciddiyetsiz bir durum. Kendimizi eleştiriyoruz. Bu tutum incelendiğinde görülüyor ki, partimiz zaman zaman sosyal şovenizme düşmüş. Kendi ideolojimizden değil, akıma karşı göğüs gerememekten. Çünkü dışımızdaki hemen hemen bütün örgütler 'karşı-devrimci' bizim aksini savunmakta cesaretimiz kırılmış, tecrit olmak korkusu etkilemiş bizi..."

Bu sözlerde çarpıcı bazı gerçekler var: PKK hep aynı PKK olduğu halde, TKP-ML'nin görüşleri on yıl içinde hep farklı farklı olmuş! "Bu ciddiyetsiz bir durum", TKP-ML "zaman zaman sosyal-şovenizme düşmüş"; ancak "kendi ideolojisi nedeniyle değil", "akıma karşı göğüs gerememekten" dolayı! Çünkü, tüm örgütler PKK'yi "karşı-devrimci" olarak nitelerken, TKP-ML'nin "aksini savunmakta cesareti kırılmış, tecrit olmak korkusu etkilemiş" onu!

Bu samimi itiraflar gerçekten de diğer bazı güçler gibi TKP-ML'nin de PKK tahlili konusunda ne kadar çarpık etkiler altında olduğunu gösteriyor. Tutarlı devrimci örgütler, genel akımların etkisine kapılmadan, doğru bildiklerini her dönemde ve her yerde savunurlar; güncel endişelerin çıkmazı içinde, esen rüzgara göre yön belirlemek, küçük-burjuva örgütlerin, temel olarak köylülüğe dayanan güçlerin tutumu olabilir ancak. Burada ise tutarlılık aranamaz. Bunun sonucu olarak da olguların tanımlanmasında objektivizm yerine subjektivizm egemen olur. Bu gerçeğin itiraf edilmiş olması olumlu bir gelişme olmakla birlikte, ne yazık ki köklü aşıldığı konusunda yeterince inandırıcı değildir. Geçmişte genel akıma kapılarak yapılan "karşı-devrimci" belirlemesi bugün de genel akımın etkisiyle "ilerici" belirlemesine dönüşmüştür. Ancak taşınan anlayışların birçoğu hala sürdürülmektedir; yani sosyal-şovenizm, iddia edildiği gibi zaman zaman düşülen değil, zaman zaman sıyrılma çabası gösterilse de egemen yöndür. Bunun dozunu ise dış etkiler ayarlamaktadır; çünkü temsil edilen çizgi -köylülüğün sözcüsü olması itibarıyla- bağımsız bir çizgi değildir; burjuvazi ile proletarya arasında gelgitlerle biçimlenen bir çizgidir.

Bu çizginin en çarpıcı özelliklerinden biri de kalıpçı ve dogmatik oluşudur. Bu özelliği de köylülüğün küçük mülk sahibi olarak, elindekine sıkı sıkıya sarılması ve onu kaybetme endişesiyle kendini yeniliklere kapatması durumundan kaynağını alır. Yani, köylülüğün çıkarları temelinde şekillenmiş bulunan bu tür çizgiler, bir yandan küçük-burjuvazinin kaypak yapısından aldığı etkilerle tutarsızlığı sergilerken diğer yandan da elindekini kıskançlıkla koruma güdüsü sonucu tutucu ve kalıpçıdır. Bu ise, siyasal tahlillere olduğu gibi yansır. TKP-ML'nin tahlillerinde de bunun çarpıcı bazı örneklerini görmekteyiz ve bunların bazılarına değinmeden geçemeyeceğiz.

"*Komünistlerin (TKP-ML'nin, bn.) PKK'ya söylediği şudur: Kürt ulusuna Kürt ulusal sorununu nasıl çözmek istediğini anlat, programının etrafında toplamaya çalış, ama biz komünistler de kendi programımızı anlatacağız. Kararı vermekse ulusun kendi hakkıdır. Sizi izlerlerse kendi kaderlerini sizin programınıza uyarak istiyor demektir. Biz buna saygılıyız. Bizi izlerlerse bu da demektir ki, kendi kaderlerini bizim programımız yönünde tayin etmek istiyorlar. Buna da sizi saygılı olmaya çağırıyoruz. Madem ki karar ulusundur, o halde ulusun kararına siz de saygılı olmalısınız.*" (agy)

Alıntıda dile getirilen görüşler genel belirlemeler olarak ele alındığında itiraz edilecek fazla yönü yok. Ama günümüz gerçekleri dikkate alındığında, sürecin en azından 15 yıl geriden takip edilmesinin ifadesi olan bir kalıpçılık ve tutuculuğun örneği niteliğindedir. Herhangi bir sınıf, çizgisini formüle ettikten sonra elbetteki hitap etmek istediği zemine sunar, pratiğe geçirir ve böylece kitleye maletmeye çalışır. O çizgiyi izleyip izlememe konusunda son söz kitlenindir. 1970'ler sürecinde Türkiye ve Kürdistan'da bu durum yaşanmaktaydı; her siyasal görüş kendini Türkiye ve Kürdistan halklarına sunmakta ve öz kurtuluş siyaseti olarak kabul ettirmeye çalışmaktaydı. Bugüne kadar geçen zaman süreci, her gücü yerli yerine oturtmada yeterince öğretici dersler sunmuş ve kitlelerin kimi ne ölçüde kabul ettikleri açığa çıkmıştır. Kürdistan'da özellikle, bu konu tartışmaya gerek duyulmayacak denli açıktır. PKK, hiç kimseden "saygı" talep etmeden, doğruluğuna inandığı çizgisini Kürdistan halkına sunmuş; pratikte doğruluğunu gözler önüne sererek halkı ikna etmiş ve Kürdistan halkının ulusal kurtuluşçu önderi olarak kabul görmüştür. Kürdistan halkının hangi çizgiyi, hangi talepleri desteklediği bugün dostun da düşmanın da açıkça göreceği kadar net ve açıktır. PKK bugüne kadar yürüttüğü savaşla sömürgeci Türk devletinin kurumlarını ve otoritesini önemli oranda yerle bir ederek, Kürdistan'ın bazı alanlarında egemen otorite gücü haline gelirken, diğer alanlarda da hızla bu yönde yol almaktadır. Kürdistan halkı birçok mücadeleye desteğini açıkça haykırmaya başlamıştır. Bütün bu gelişmeler de göstermektedir ki, Kürdistan halkı PKK'nin programını onaylamış ve bu programın uygulanması için aktif desteğini vermektedir.

Durum bu iken, hala halka programlarını götürüp hangisini onaylayacağı konusunda görüşünü almak ve vereceği karara saygı duymak yolundaki çağrı ne anlama gelmektedir? Kürdistan halkının kararına saygı duyacağını belirtiyor TKP-ML; bu karar yeterince açık değil midir? Genel belirlemeleri dile getirmekle sorunlar ne ölçüde çözümlenebilir? Pratik gerçeklere gözlerini kapatmak, bunları sürekli geriye çekme çabasında olmak, kendi özgül çıkarlarımız ve anlayışlarımıza uymuyorsa, onları yaşanmamış farzetmek ne ölçüde objektif ve saygıdeğerdir? Sonuç olarak; genel doğruları sadece dile getirmekle kalmayıp onlara pratikte sahip çıkmak ve gereklerini yerine getirmek konusunda TKP-ML'ye çağrı yapıyoruz. Kürdistan halkının iradesine saygı duyulmalı; bunun pratik gerekleri hesapsız ve önkoşulsuzca yerine getirilmelidir.

TKP-ML'nin gerçeklerin çok uzağında kalan bir iddiası da, PKK, "*Bütün burjuva milliyetçileri gibi koşullar ne olursa olsun 'ayrı devleti'i savunuyor ve halkları birbirinden ayırıyor*", "*... omuz omuza mücadele ve eşitliğe dayanan ortak halk iktidarına yanaşmıyor*" (agy) iddiasıdır. Her şeyden önce şunu belirtelim ki, eğer Kürdistan ve Türkiye halklarının ortak mücadele koşulları doğmamışsa, bunun en büyük sorumlularından biri, Kürdistan halkının varlığı sorunlarını görmede, sosyal-şoven bakış açısı nedeniyle uzun yıllar kör davranan Türkiyeli sol güçlerdir. Bu güçler, yıllarca saplanıp kaldıkları dogmalarla, iki halkın kardeşliğini yaratma yolunda hiç de olumlu katkı sunmayan etkiler yaratmışlardır. Buna karşılık PKK, iki halkın mücadeleci dayanışması için, sol güçlere sürekli birlik çağrıları yapmış; mücadeleci birlikleri yaratma yolunda, FKBDC ve Devrimci Birlik Platformu örneklerinde de görüldüğü gibi, önayak olmuştur. Bu konulara çeşitli değerlendirmelerimizde yer verilmiş olduğundan biz ayrıntılı değerlendirmelere girmek yerine, en somut cevabı, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın 2000'e Doğru dergisi ile röportajında belirttiği görüşlerden bazı alıntılarla vermek istiyoruz:

"*... Siz dediniz ki, 'kiminle birleşeceksiniz?' Evet, 'Keloğlan'la (Türkiye halkı, bn.) birleşeceğiz; anasının yoksul, öksüz oğluyla birleşeceğiz.*"

"*... Türk halkıyla ve onun temsilcileriyle ilişki düzenleyeceğiz, bundan en ufacık bir kuşkunuz olmasın. Gerekirse biz zorlayacağız. Hatta, size göre biz ayrılıkçı mıyız -bazıları böyle iddia ediyor-. Hayır, biz gerçekten çelikten bağları döşeyeceğiz. Söyleyeyim; onlar, 'Hayır siz ayrılacaksınız' deseler, 'Hayır ben tutacağım, birleşeceğim' diyeceğim.*"

"*Diyorlar ya, 'ayrılıkçı mısınız, birlikçi misiniz?' Sorunun temelinde böyle gelişmediğine inanıyorum. Sorun; baştan beri özgürlük ittifağı, özgürlüğün halklarımıza mal edilmesi sorunudur. Bu ittifakın gerçekleştirilebilmesi ve tarihinde oldukça içiçe geçmiş bu halkların ilişkilerinin devrimle düzeltilmesi mümkündür. Bu temeldeki anlamlı birliğin, Ortadoğu halklarının da büyük birliğinin temel taşlarından, bir köprü bağlantısı olacağından eminim. Kendisine büyük saygı duyduğumuz, Türk kökenli olup da en büyük PKK'lilerden biri olan Kemal PİR'in, 'Kendi halkımın kurtuluşunu Kürt halkının kurtuluşunda görüyorum. Ortadoğu halklarının büyük bir federasyon içinde toplanmasından yanayım' biçimindeki sözlerini tekrarlayarak, bu soruya bir kaşılık vermek istiyorum.*"

Evet, en güzel ve anlamlı birliklerin, çerçevesini çizen ve buna bir çağrı olan bu değerlendirmeler; sanıyoruz ki, PKK hareketinin bu alandaki örnek duyarlılığının da bir ifadesi olmaktadır.

TKP-ML'nin saplantı haline getirdiği iddialarından biri de şudur: "*... Rusya onlarca yıldır Amerika'nın bir eşi oldu. Sosyalizme ihanet edip emperyalist oldu. Ama PKK hala bu ülkeyi savunuyor. Hatta Rusya'nın yardımı olmazsa devrim olmaz diyor. PKK halkın değil, emperyalistlerin gücüne güveniyor.* " (agy) Sovyetler Birliği'nin "emperyalist" olduğu yolundaki çarpık iddiayı -yazımızın ana konusu olmaması itibarıyla- bir yana bırakıp PKK'nin Sovyetler Birliği'ne bakış açısı ve özgüce güven konusundaki anlayışını kısaca dile getirmek istiyoruz. Her şeyden önce şunu belirtelim ki, TKP-ML birçok konuda olduğu gibi bu konuda da yıllardır saplandığı ve pratiğin defalarca mahkum ettiği anlayışlarını gözden geçirmeme talihsizliğini yaşıyor. PKK hareketinin Sovyetler Birliği hakkındaki görüşleri, onunla ilişkilerinin durumu nettir. Partimizin gerçekleşen sosyalizm ve onun temsilcisi Sovyetler Birliği'nin yetersizlikleri konusundaki eleştirileri, bu güçlere sosyalist dayanışma adı altında yamanmayı mahkum edişi, yine bu güçlerin uluslararası devrimci güçlere yaklaşımındaki yetersizlikleri eleştirisi çeşitli yazılarımızda yer almıştır. Doğuşundan itibaren PKK'nin reel sosyalizme ilişkin görüşleri net ve tutarlıdır. Yine,

Devamı 23. sayfada

F. Almanya'da yayınlanmakta olan haftalık STERN dergisi muhabirinin Ağustos 1989'da PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşla yaptığı röportajdan bazı bölümler yayınlıyoruz.

"F. Almanya-PKK Davası, F. Alman hükümetini güç durumda bırakacak bir davadır"

PKK Genel Sekreteri: Hoşgeldiniz! Sizleri aramızda görmekten memnunluk duyuyoruz. Gerçi Almanlarla ilişkilerimiz pek iyi değildir ama, inanıyorum ki, ileride iyi şeyler çıkabilir. Almanları görünce, hatırıma hep Moltke geliyor. Onun Kürdistan seferi hep dikkatimi çeker. Türklerle geliştirilen ilişkiden ötürü epey yanlışlıklar var. Halkımızın aleyhine epey yanlışlıklar oldu. Bunlardan bizi, halkımızı çok zor durumda bırakan durumlar ortaya çıkıyor. Aslında son ortaya çıkan karışık mahkeme durumu; yüz yıllardır sürüp gelen karmaşık ilişkilerin bir sonucudur. Sizi kabul etmemizin nedeni; Alman kamuoyuna biraz daha gerçekleri yansıtabilmek ve çok karışık olan durumu aydınlatmak gereğidir. Şimdi pek fazla gazetecilerle görüşemiyoruz, ama sizleri kabul etmemizin temelinde, basit bir gazetecilik olayından öteye, yerine getirilmesi gereken böylesi görevler olduğuna duyduğumuz inanç yeralmaktadır.

Halkımız üzerinde günlük olarak bir soykırım tehlikesi vardır. Tarihte Alman halkının da yaşadığı bir Hitler tehlikesi vardı. Şimdi üzerimizdeki ondan daha az tehlikeli bir durum değildir. Halihazırdaki, Alman hükümetinin bu konudaki politikası tamamen halkımızın aleyhinedir. İnsan haklarına asgari saygı bile göstermiyor. Daha dün, iki yoldaşımız ölüm orucunda şehit düştü. Bu inançla, sohbet biçiminde, röportajdan da öteye sohbet niteliğinde konuşmalar yapabiliriz. Umut ediyorum ki siz, bundan iyi bir yazı serisi düzenleyebilirsiniz. Eğer imkanlar elverirse ve gerekirse, ileride bazı gazeteciler, Botan da dahil olmak üzere ülkeye bir sefer yaptırma imkanını araştırırız.

Hemen sorulu-cevaplı şekilde değil de, bazen ben soruyu sorarım, siz cevap verebilirsiniz. Bazen siz sorarsınız ben cevap veririm. Böylece sohbet biçiminde gelişir. Bu yöntem daha iyi kanısındayım.

D. Willier: Oldu, teşekkürler.

PKK Genel Sekreteri: Yaratıcı bir program geliştirmeye çalışıyoruz. Amacımız, önemli gerçekleri kamuoyuna duyurmaktır. Çünkü kamuoyu üzerinde, PKK ve Kürdistan'a dair kesin hükümete dayalı yanlış bilgilendirme olayı var. Biz, tıpkı faşist dönemde olduğu gibi, onu bozmaya çalışıyoruz. Artık biz, bunun için epey malzeme veririz. Malzemeyi iyi değerlendirmeniz gerekecek. Bazı programlar geliştirmeyi düşünüyoruz. Özellikle savcı meselesini basit görüyorum. Türk istihbaratı ile, yani MİT ile ilişkilerini belirleyen bir tanık durumu da ortaya çıkıyor. Rebmann'ın istihbaratla ilişki halinde neleri geliştirmek istediğine dair elimizde, burada canlı bir tanık var. Bunların hepsini, o içiçe PKK hakkında nasıl bir senaryoda iddianameyi hazırlayanın Hüseyin Yıldırım olduğu anlaşılıyor. Rebmann'la birlikte çalışıyorlarmış. Burda, bir ajanı var, diğer yandan suikaste gelen Türk komandoları vardır. Onların durumunun, teröristin kim olduğunun, komplo amacıyla nasıl geldiklerinin canlı birer tanığı durumundadırlar. Böyle bir programın faydalı olabileceğini düşünüyorum.

D. Willer: Tekrarlayabilir misiniz?

PKK Genel Sekreteri: Türk komandoları buraya kadar sızdılar. Suikast amacıyla nasıl geldiklerini ortaya çıkarmışız.

D. Willier: Tamam.

PKK Genel Sekreteri: Bilmiyorum, belki bir yararı olabilir. Çünkü saptırıyorlar. Terörizm adı altında çok büyük saptırmalar var. Gerçekleri ortaya koymak gerekir. Yine buna rağmen, komployu tam anlamıyla ortaya çıkaramayız. Maalesef, NATO Genel Sekreteri Warner'in ilgili demeçlerinde bizi hedeflediği biliniyor. O, Türk faşizmini kurtarmak istiyordu. Şuna eminim, gerek Almanya'daki davada olsun, gerekse Türkiye'de olsun PKK'nin tasfiyesi için NATO'nun çok üst düzeyde kararı vardır.

D. Willier: Bunlar belli değil mi?

PKK Genel Sekreteri: Değil tabii. Fakat birçok göstergesi var. Kendileri araştırsa bulabilirler. Örneğin, daha önceden de Almanya'da adam

vuruluyordu, neden o zaman değil de, '88'de dava açıldı? Çünkü, '88'de PKK'yi tasfiye etmek için içteki komploların yanısıra dışta -Avrupa'da, Ortadoğu'da- çok büyük planlar uygulanmıştı. Yani bölme parçalama, ajan sızdırma, terörist ilan etme çabaları var. Türkiye'den Ortadoğu'ya yüzlerce ajan yollandı. Dağlarda suikast için büyük imha seferleri düzenlendi. Bunlar çok yoğundur ve içiçedir. Bunları gözönüne getirdiğimizde; Amerika'nın, CIA'nın raporları vardır. PKK'yi dünyada bir nolu "terörist" olarak değerlendirmeye çalışıyorlar. Bu üst düzeyde karar haline geldikten sonra Alman hükümeti bize yöneldi.

D. Willier: Üstten demekle ne kastediliyor?

PKK Genel Sekreteri: NATO'nun kararı bunlar, orayla bağlantılıdır. Duyduğum kadarıyla, arkadaşlar bazı sosyal-demokrat milletvekilleri ile ilişki kurlarında, onlar da böyle bir durum belirtmişlerdir. Onlar savcıyı da aşar, "Bu bizi de aşıyor" demişler, yani, "Bunlar üsttendir; savcıyı da aşar, bizi de aşar. Açıkçası bu, salt Almanya'nın içini de ilgilendiren bir durum değildir." Sanırım bununla NATO'yu kastediyorlar.

D. Willier: Milletvekillerinin isimleri var mıdır?

PKK Genel Sekreteri: Oradaki arkadaşların ilişkileri içinden ortaya çıkıyor. Bu geçen yıla denk geliyor. Ama, "Birşey yapamayız" diyorlar. Raporlarında, "Bu baskılara karşı bizim etkimiz yok" diyorlar. Biraz şunu açmaya çalışacağız: Alman-Türk ilişkileri -ki, biz bu konuyu gazetemizde uzun uzun işlemeye çalıştık-, aslında Kürt halkını inkar temelinde bir ilişkidir. Türk iktidarlarıyla Türk gericiliği temelinde kurulan ilişki, müthiş aleyhimizedir. Ve Alman hükümeti bundan birinci derecede sorumludur. Daha önce Türklerin Ermenileri ve diğer halkları imha etmesi de 50 yıl önce geliştirilen ilişkiler yüzünden gerçekleşti. Bizim halkımız da imha edilmekle karşı karşıya. Ve Almanya, Türkiye'yi en çok destekleyen dış ülkedir. Dolayısıyla, Almanların durumu bizi çok ilgilendiriyor.

Bugün Türkiye Almanya'nın siyasi, ekonomik ve askeri yönden desteklerine dayanarak imha savaşını yürütüyor. Kürdistan'da yürütülen özel savaşın komando ve polis gücünü Almanya'da eğittiler. Hatta Kurt köpeklerini bile ordan ithal ettiler. Bu gazetelere de yansıdı. Botan'da arkadaşlarımızın üzerine gelen köpekler, Almanya'dan gelen köpeklerdi. Arkadaşlar bazılarını vurmuş. Bu kadar destek çok fazla. Kürtler çok mazlum bir halktır. Zaten dört sömürgeci devlet tarafından eziliyor; İran, Irak, Türkiye tarafından eziliyor. Dostları dünyada yok denecek kadar azdır. Almanların Türk faşizmini bu kadar desteklemeleri neden? Bu büyük bir suçtur. Zaten dünya kadar yük var üzerinde. Bu aynı zamanda büyük bir ahlaki sorundur. Ve gerçekten büyük oranda gizli yürütülüyor. Bunu kamuoyu bilmiyor. Eğer Almanlar bu konuda tarafsız davransa, bizim için mücadele oldukça kolaylaşır. Mesela arabulucu ve uzlaşıcı bir güç gibi devreye girse acılar, şiddet daha da azalır.

D. Willier: Bu nasıl olabilir?

PKK Genel Sekreteri: Nasılı var mı? Halklar arası eşitliği öngörebilir. Eşit, özgür ilişkilerden yana tavır alabilir. Sınırsız askeri, siyasi, ekonomik destek vermez. Desteğini bir kesse, Türk hükümetinin bize karşı savaş yürütmesi önemli oranda durur. Aslında bugün Türk ordusu tamamen Sovyetlere karşı olan bir ordu da değildir. Zaten Sovyetlerle anlaşıyor. Sovyet hudutundaki askerlerinin tümünü Kürdistan'a kaydırdı. Bu yüzden amacına da denk gelen bir ordu değildir. Çünkü tamamen Kürdistan'da savaşıyor. Demek istediğim; Sovyetlerle de anlaşıyor, anlaşmıştır. NATO'da kalması, Kürdistan'ı baskı altında tutumak içindir; Sovyetlere karşı birşey yapmak için değildir. Velhasıl, Türk rejimi, Türk faşizmi ve devleti başta Almanya olmak üzere NATO'yu bize karşı çok kötü kullanıyor. Bu açıdan Almanların sorumluluğu birincil derecededir. Bu sorun üzerine kesin gitmek gerekiyor. Yani bir yerde Almanya'nın rolü; bir yeni-sömürgeci rolü gibidir. Türklerle birlikte böyle bir rolü sürdürüyor. Şimdi küçük bir dava açılıyor, ileride bu iyi bir doğrultuya girmezse, Kürdistan'daki gelişmeler, Almanya'yı karşısında bulabilir.

D. Willier: Ne anlama gelebilir?

PKK Genel Sekreteri: Savaş gelişirse bu durum açığa çıkar. Yani Türk rejimini sınırsız desteklemesi açığa çıkar. Bu, bizi karşı karşıya getirir. Var olmak için Almanya'nın Türkiye'deki varlığına yöneleceğiz. Amerika'nın sorumluluğu var ama, Almanya'nınki daha fazla. Kohl Hükümeti biraz daha gerici, tutucu bir hükümettir. Tabii Özal'ı esasta bu hükümet besledi. Gerçekten ister Cumhurbaşkanı olsun, isterse Kohl olsun, çok sinsi ve gizli bir tarzda desteklediler. Bir yerde Evren-Özal ikilisi Weizäcker ve Kohl'un kanadı altında bu kadar rahat faşizmi yürüttü. En azından sosyal-demokratların daha yumuşak yaklaşımları, belki bu niteliksel bir anlamda değildir, fakat biraz daha yumuşak yaklaşımları olabilirdi.

Bu konuları -ki kısa başlıklar halinde değindik- açmak gerekiyor. Ama böylesi bir görüşmede biraz zordur. Değinmek istediğimiz konular hayli kapsamlıdır. Bizim, Almanya'nın durumuna yönelik şimdiye kadar fazla bir tutumumuz yoktu. Almanları hedef alan bir eylemliliğimiz de yoktu. Gerçekten de teröre baş vurmak istemiyoruz. Savcılık, bu arkadaşların tutuklanması dolayısıyla bizi çok kışkırtmak istedi. Ama biz, istemesek de olumsuz so-

"Çevre kirlenmesi, kapitalistlerin kâr

D. Willier: Ekonomi ile ekoloji gibi bir sorun var. Kürdistan'da bu sorun nasıl çözülecek? Bu durum çevrede kirlenmeye yol açıyor.

PKK Genel Sekreteri: Çevre kirlenmesi, toplum kirlenmesiyle ilintilidir. Toplumu temizlemeyenler çevreyi temizleyemez. Ve bu konuda yanılmamak gerekir. Eğer, bugün Avrupa'da ve emperyalist ülkelerde çevre kirliliği had safhada ise bu, oradaki toplumun kirlilik derecesinde, toplumun kirliliğinde ifadesini bulur. İnsan doğasına, insan karakterine en yabancı rejimler doğaya da kastederler. İnsanı katleden rejimler, doğayı da katlederler. Ve bugün çevrenin kirliliğinde kanıtlanan gerçek, bu toplumların yönetici gücünün katliamcı karakteridir. Bugün üretim tekniği bir canavardır. Ve bu canavar yaratıcılarını yok ediyor. Bana göre, kıyamet bu canavarın insanı yemesiyle olacaktır. Dolayısıyla çevre sorununu, basit bir doğal sorun görme yerine, kesinlikle top lumsal bir sorun olarak görmek gerekir. Toplumun, doğayla barışı, biraz toplumda gerçek barışla mümkündür. Gerçekten Batı toplumları doğanın düşmanıdırlar. Bu kanser hastalığı kadar tehlikeli bir hastalıktır. Her gün uygarlıktan kaynaklanan yeni hastalıklar ortaya çıkıyor. Bunlardan bir tanesi insanın sonunu getirebilir. Mesela AIDS böyle bir hastalıktır. Dolayısıyla bence çözüm, "Yeşiller"in pasifist ve gerçek çelişkilerin çözümünü bir tarafa bırakan yöntemleriyle, sadece bazı islahatlar ve reformist tedbirlerle çözümlenemez. Bu sorun bir devrimin ihtiyacını gösterir. Toplumsal ilişkilerde devrime ihtiyacı gösterir. Ben Batıda yaşamadım, ama bu ruh, insanın ruhunu boğan bir atmosferdir. Boğucu bir atmosferi vardır. Bu, sosyalist ülkeler için de geçerlidir. Biz sosyalist ülkeleri, onun bir parçası olarak görüyoruz. Bu sorun Batıda da tartışılıyor. Sanıyorum giderek ön plana çıkıyor. Yine tahmin ediyorum ki, tartışmalarda asıl kaynağına inilecektir. Ve giderek mevcut insanın eleştirisine, bu insanı doğuran toplumsal koşullara indirgenecektir ve buna gelip dayanacaktır.

Çevre kirlenmesi bir sonuçtur. Kendi başına ele alınamaz. Çok açık ki; kapitalistlerin kar hırsıyla son derece bağlantılıdır. Uluslararası rekabet ile ilintilidir. Avrupa'daki mevcut uygarlık bir çıkmaz içindedir. Bu sorunun giderek daha yoğun bir biçimde ele alınması, çözüm yolunun devrimde olduğunu, mevcut uygarlığın topyekün eleştirisinden geçtiğini ortaya koyabilir. Mevcut egemen güçler sosyal, siyasal, ahlaki açıdan sorunu çözmüyor. Eğer sorun çok ağır boyutlara ulaşırsa, giderek devrimsel bir yöntem kendisini daha da fazla dayatacaktır.

D. Willier: Orta Avrupa'da yaratılan bir sorun; bu zararı önlemek için para gerekir. Diğer taraftan üçüncü dünya ülkelerinde de bu olmadığı müddetçe, ekonomisini güçlendiremeyecektir. Doğal olarak çevreyi kirletmek zorunda. Üçüncü dünya ülkeleri ağırlıklı olarak tarım ülkeleridir. Dolayısıyla tarımda gübre kullanacaklardır. Çünkü bunu yapmazlarsa ürün yükselmez.

PKK Genel Sekreteri: Aslında üçüncü dünya ülkeleri, gelişmiş ülkelerin çöp kutusu haline gelmiş durumdadır. Onları izleyerek kurtulacaklarını sanmıyorum. Biz, bu temelde bir kopyeci yaklaşım içinde değiliz. Mesela, Sovyetlerdeki sosyalizm sadece bir ekonomik kalkınmaya dönüştü ve "hemen kapitalizme ulaşalım ve gelişelim" dediler. Bunun sosyalizme tam götürmediği ortaya çıkmıştır. Bugün sosyalizm sorunu sadece ekonomik kalkınma değildir. Bu ekonomik kalkınma anlayışı en tehlikeli bir anlayıştır. Bu anlayış ne ekonomik kalkınmayı sağladı, ne de kapitalizme geçtiler. Reel sosyalizmde ise, devlet çarpık bir gelişme yaşadı. Toplum mülkiyeti, halk mülkiyeti sorunlarını özenle incelemek gerekir. Bu çerçevede bir çözümü geliştirmeyi yine önemle ele almak lazım. Bu da toplumun moral değerleri ile çok yakından ilgilidir. Halk demokrasisi ile ilgilidir. Ekonomi de toplumun demokrasisi ve morali ile bağlantılı olmak durumundadır. Yani alabildiğine ekonomik kalkınma, Almanya'da ortaya çıktı. Sovyetler Birliği'nde de ortaya çıktı. Biz bu hataya düşmemeye çalışacağız. Günümüzde böyle bir sorun vardır. Basmakalıpçı yaklaşmayacağız. Mevcut örnekleri eleştiriden geçirerek, kapitalizm ve sosyalizm uygulamalarının mevcut olumsuzluklarını dışlayan, bunun yerine olumlu yönünü daha da geliştiren

nuçlar gelişebilir. Hatta bize rağmen gelişebilir. Yani hareket genelleşip gelişebilir. Örneğin, bugün sınırlı sayıda işgaller oluyor, bina taşlıyorlar. Yarın daha fazla şiddete dönüşebilir. Türkiye'de özellikle daha fazla, bir yığın Alman kurumu var. Türkiye'de onlara yönelinebilir.

D. Willier: Bu konları daha somut öğrenmek istiyorum. Çünkü bunlar üzerine Almanya'da spekülasyon yapılıyor.

PKK Genel Sekreteri: Eğer sorunlara doğru yaklaşmazsa, her şey olabilir. Bir halk, soykırımı yaşıyor. Dolayısıyla herkesten hesabını soracaktır. Almanların bu kadar sınırsız verdiği destekle bu savaş yürüyor. Şimdi buna ne diyeceğiz? Yani hükümetler genellikle kendi halkına karşı suç işler. Özellikle Alman hükümeti bu meselede çok gizli davranıyordu. Aslında suç işliyor. Hatta kendi halkına karşı da suç işliyor. Çünkü gerçekleri gizliyor. Yarın halkın kabullenemeyeceği durumlar ortaya çıkarsa, kend... sorumludur. Şunu düşünüyorum; Almanların rolünü nasıl iyi bir noktaya getirebiliriz? Şu anda bizim hesabımızda Almanları hedeflemek yerine, Almanları olumlu bir role nasıl çıkarabileceğimiz konusu yeralıyor. Ben özellikle bunu düşündüm. Bu yüzden daha çok buna önem vermeye çalışıyorum.

D. Willier: Şimdi bu haliyle Batı Almanya'da bu planı güçlü kılabilecek gücünüz var mı? Yani, Almanya'yı böyle bir role zorlayabilecek. Almanya'da dayanışmada bulunabilecek güçlü örgütler var mı?

PKK Genel Sekreteri: İşte buna biraz yol açmak gerekecek. Zaten ben bu konuşmayı biraz da bunun için yapıyorum. Aslında bu konuda kendilerinin de görevleri olmak zorunda. Kendi kamuoyunu doğru yolda hazırlamak görevleri var. Biz gayri-insani yollara başvurarak kamuoyunun dikkatini çekmek amacında değiliz. Biz öyle yöntemlere başvurmak istemiyoruz. Adam rehin alarak, kaçırarak, terör uygulayarak yapmak istemiyoruz. Bunu ahlaki yönden pek uygun görmüyoruz. Fakat normal yolları da işletmek dürüst insanlığın görevidir. Diyelim; yarın biz bir Alman turist köyüne saldırı düzenlesek, 50-100 Alman ölse, bu çok kötü olur. Yani illahi dikkati çekmek açısından bu yollar tercih edilmemeli. Sorunları ahlaki, insani açıdan halletmek en doğrusudur. Biz hep buna bağlı kalmaya çalışıyoruz. Şimdi savcılık tarih geliştiriyor. Bu biraz da içişleri bakanlığıyla ilgilidir. Bunu tahmin ediyorum. Çünkü o zaman bu karar verilirken, iki dışişleri bakanı, Mustafa Kalemli ve Zimmermann ortak karar aldılar. Daha sonra savcı şu açıklamayı yaptı: "PKK bir yıl içinde zayıflamadı." Bundan, PKK'yi Avrupa'da, Türkiye'de veya başka yerde olsun tamamen tasfiye edeceklerine dair güvenli oldukları ortaya çıkıyor. PKK düşündükleri gibi tasfiye olmadı, güçlenmesini sürdürdü. Yani siyasi bir amaç olan, PKK'yi zayıflatmakla uğraşıyorlar. Sanıyorum şuna inanmışlar; "1988'de PKK'yi bitiririz." Çünkü NATO bu kararı almıştır. Bu temelde üzerimize geldiler. Belki şimdi gerileme değil de, ordulaşma durumu sağlanıp da büyük gelişme olunca geri adım da atabilirler. Velhasıl bir çıkmaz var. Bunu aşmak için Almanlar da pek akıllı adam değildir. Biz dayatmasak, Almanya'da böyle bir umursamazlık var. O arkadaşlar üzerine cezaevinde çok vahşiyane baskılar düzenlenmiş. Türk cezaevinde dahi uygulanmayan baskılar, Alman cezaevinde uygulanmış. Bu konuda mektuplar var. Çok ibret vericidir.

D. Willier: Örneğin nasıl?

PKK Genel Sekreteri: Çok acayip, mesela bir arkadaşımız olan Ali Haydar Kaytan'ı çırıl çıplak soyup delilerin içine atmışlar. Yine, mektuplarına el koyuyorlar. Gazete bile okutmuyorlar. Yalnız bizim gazete değil, günlük gazeteleri bile okutmuyorlar. Atatürk ile ilgili kitaplar dışında hiç kitap vermiyorlar. Bunlar çok tuhaf! Şu anda Türkiye'de bile cezaevine her türlü kitap giriyor. Yani tahrik etme politikası güdüyorlar. Bunlar üzerine tutuklu arkadaşlarımız ölüm orucuna girdiler ve 50 gün sürdü. Arkadaşlar "ölecekler" dediler. Ben zor bela önledim. Yoksa şimdi 5-10 tanesi şehit düşmüştü. Bizim için ileride daha demokratik, insani ve ahlaki bir yaklaşım olursa iyi olur.

D. Willier: Genel için mi diyorsunuz?

PKK Genel Sekreteri: Genel, yalnız cezaevi değil. O arkadaşlar ölebilirler de. Fakat uzun vadede bu tutum devam ederse, sert eylemler

Devamı 23. sayfada

"Göç, Kürdistan'daki faşizmle ilgilidir"

D. Willier: Avrupa'daki mültecilerin geriye dönüşü hakkındaki düşünceleriniz nedir?

PKK Genel Sekreteri: Hepsinin geriye dönüş yapmalarını teşvik ederiz. Dünyanın, neresinde görülmüş her köyden, köyün yarısı Avrupa'ya göç etmiştir! Ancak bu tehlikeli uygulamayı faşist bir hükümet yapar. Bu, Kürdistan'daki faşizmle ilgilidir. Bunu Türk polisinin yürüttüğüne ilişkin elimizde belgeler vardır. Polis, köy köy dolaşıp insanları Avrupa'ya gönderiyor. Kesin olarak, gönderdikleri insanlara sahte pasaportları polis yapıyor. Böylece, Avrupa'nın başına da bela açtırıyor; "Oraya gitsinler, problem olsunlar" diye. Amacı bu. Son olarak Londra'ya iki bin (2000) Kürt yolladılar. Onları yollayan yirmi yıllık bir komiserdir. Biz yakaladık, şu anda buradadır. Bunu sahte bir biçimde yapıyor. Bu yüzden İngiltere de vize koymaya başladı. Tabii daha sonra bu insanların her şeyleri ellerinden alınınca, bunlar esrar ticaretine bulaştırıldı.

Türk polisi, Avrupa ve Amerika'daki afyon ticaretine karşı tedbir aldığını iddia ediyor. Ama bana göre, kesinlikle burda ikiyüzlülük vardır. Türk polisi, bu insanlarımızın neredeyse hepsini bu ticarete bulaştırmıştır. Ve bunu da çok bilinçli yapıyor. Bunların İran'dan Avrupa'ya kadar uyuşturucu kanalı vardır. Bizim dışımızdaki o sahte gruplar bu ticaretin içerisindedirler. Mesela KUK'tur, Peşeng'tir, KOMKAR'dır. Hepsi araştırılsın; bir sürü adamları şimdi esrar işiyle uğraşmaktadır. Fakat bunlar, polis ile birlikte örgütü mahvettiler. Bununla, Kürtlerin hepsini afyon ticaretine bulaştırarak, Avrupa'da çok kötü bir imaja yol açmayı ve "PKK de Kürtlere mensup bir örgüt olduğuna göre, afyon ticareti yapıyor" dedirtmeyi amaçlıyorlar. Böyle bir imaj da ısrarla yaratılmak istendi. Diyebilirim ki; Türk polisinin en büyük suçlarından birisi de budur. Ve Avrupa'ya yönelik, Ortadoğu'dan kaynaklanan afyon ticareti, kesinlikle Türk polisinin denetiminde, ya bu mahvettiği Kürtler eliyle ya da sahte Kürt grupları tarafından yürütülüyor. Çünkü bu ticarete bulaşan insan ölmüştür. Ve artık bu insandan hayır gelmez. Bilindiği gibi, bir ara İngilizler Çin'de, Vietnam'da bunu yapıyorlardı. Burada da görüldüğü gibi, afyon işine bulaşandan hayır gelmez. Bu politikayı uyguluyorlar, buna dikkati çekmek istiyorum. Özellikle ve çok yaygın yürüttüğünü biliyorum. Avrupa'da artan suçların altında bu gerçek vardır; yaratılan bu suçlu insanlar vardır. Avrupa'da ortaya çıkan ve toplumu rahatsız eden, gericiliği besleyen nedenlerin altında bu olay vardır; yaratılan bu suçlu insanlar vardır. Bunların hepsi işsiz-güçsüzdür ve işsiz-güçsüz oldukları için de hepsi bu ticareti yapmak zorunda kalıyor. Bu da toplumu çürütür. Bu konuda kapsamlı bir araştırma gerektiriyor. Onu söylemekle yetineyim. Tam bir oyun vardır. Özünde yatan ise, hem insanlarımızı ülkeden boşaltmak, hem de onları gayri-meşru yollardan, bir daha başını kaldırmamacasına kötü ortam içerisinde boğmaktır.

Buna rağmen biz ülkeye dönme konusunda büyük bir kararlılık gösterdik. Ermenilerin ve Filistinlilerin durumuna düşmemek için, tüm gücümüzle ülkede mücadeleyi geliştirmeye çalıştık. Ve Avrupa'daki işçi topluluklarının tekrar ülkeye dönüşünü teşvik ediyoruz. Politikamız budur. Özellikle bu uğurda geçen zor on yıl içersinde ülkeye mücadeleyi taşırmayı başardık. Mücadele son on yıl içerisinde iyice oturmuştur. Özellikle Botan dediğimiz Mardin, Hakkari, Siirt bölgelerinde yoğunlaşmıştır. Burada gücümüz gelişiyor. Silahlı mücadelenin içinde şu anda yer alanlar binlerle ifade edebileceğimiz bir ekiptir. Yalnız Botan'da 5000 civarında gerillanın oluşması sözkonusudur. Diğer bölgeler de buna dayanarak hızla gelişim içerisindedirler. Bu bölge gibi beş tane büyük bölge daha vardır. Buralarda da gelecek yılda herhangi bir anormallik olmazsa gelişme kaçınılmazdır. Şimdi buralarda çekirdekler serpiştirilmiştir. Bunlar yüzlerle ifade edilebilecek çekirdeklerdir. Bunların da hızla kitleselleşmeleri kaçınılmazdır. Zaten Genelkurmay, dünkü açıklamasında ilk defa gerilla savaşının gelişimini kabul etti. BBC ise bunu bir dönüm noktası olarak değerlendiriyordu. Aynı şekilde, kitle temeli de genişlemiştir. Uyanan halkın ezici bir kesimi bizim sempatizanımızdır. Ve katılıyor. Genelkurmay Başkanı, yine dünkü demecinde bunları düşman ilan etti. "PKK baş düşmandır, onu destekleyen de düşmanımızdır. Üzerine yürüyeceğiz" diyerek halkı tehdit etti. Bu, kitlenin kayışından çok ciddi olarak korktuklarını gösteriyor. Özellikle bu sene niteliksel bir dönüşüm meydana geldi; hem gerilla savaşımında, hem de halkın katılımında. Özellikle bu yıl mücadele, sadece Türkiye egemenliğindeki Kürdistan parçasında değil, tüm parçalardaki Kürdistan halkını etkisi altına almıştır. Bizim kitle desteğimize ilişkin niteliksel bir şey belirtilemez, ama milyonlarla ifade edilir. Yani halkın ezici çoğunluğu yanımızdadır. Bu yönlü önemli bir gelişme vardır.

hırsıyla bağlantılıdır"

bir çabayla gelişme mümkün olacaktır. Yani halk hem ekonomisini, hem siyasetini kendisi tartışabilmelidir. O, bu konularda biraz karar verebilmelidir. Bugün Sovyetler'de olsun, Batıda olsun bu kadar nükleer santral kurulurken, kesinlikle halkın görüşü alınmış değildir. Çevre tahrip olurken halkın görüşü hiç dikkate alınmamıştır. Ve alınmaz da. Bana göre bu rejimler fazla demokratik olduklarını iddia edemezler. Çünkü halkın çıkarı yaşamsal bir tehlikeye giriyor, fakat halkın haberi bile yoktur. Bu anlamda, en az bizim halkımız kadar Alman halkının da demokrasiye ihtiyacı vardır. Hatta belki de bizden daha fazla demokrasiye ihtiyacı sözkonusudur.

D. Willier: 20 yıl önce atom santralleri yapılırken halkın çoğu istiyordu; çünkü ne olduğunu bilmiyordu. Şimdi %80 istemiyor; çünkü biliyor.

PKK Genel Sekreteri: Bilmiyorsa demokrat bir halk olmadığını gösterir. Demokrasi bilinçle mümkündür.

D. Willier: Ama olabilir; herkes her şeyi bilmek zorunda mıdır?

PKK Genel Sekreteri: Temel çıkarları bilmek zorundadır. Nükleer silah, enerji temel bir sorun ve bunu bilmek zorundadır. Demokratlar bu konuda gerçeği öğrenmek zorunda. Halkta ucuz maddi çıkarcı bir yaklaşım olduğu için, benimsenmesi dar görüşlülükten kaynaklanıyor. Ve geçmişte halka önderlik edecek demokratlar pek yoktu. Halka yol gösterecek, bu sorun böyle diyebilecek demokrat önderler olmadığı için, halk da körükörüne kabul etti. Alman halkı, Hitler rejiminin etkisine girerken de durumu böyleydi. Hiç de Hitler rejiminin o duruma geleceğini bilmiyordu.

D. Willier: Ama öğrenebilirdi; çünkü önceden işçileri ezmişti.

PKK Genel Sekreteri: İşte o zaman halkın önderleri birer dalkavuk durumundaydılar. Bu nedenlerden ötürü öğrenemediler. Halkın öğretmenleri kötü idi. Halkın arkasından gittiği önderler dalkavuktu.

Dolayısıyla halk demokrasisi sorunu önemlidir. Bu, Avrupa için de önemlidir. Avrupa'da demokrasi son derece biçimseldir. Ve halk bu demokrasiye karşı ilgisizdir. Bu sorunun en az gerçekleşen sosyalizmdeki kadar eleştirilmesi gerekir. Bugün Alman demokrasisi veya Alman devleti, Alman halkına rağmen geçmişinde çok büyük tehlikeli, yıkıcı faaliyetlere yöneldiği gibi, önümüzdeki dönemde de yönelebilir. Alman devleti, halka rağmen çok sayıdaki tehlikeli işi yürütebiliyor. Tehlikeli politikaların içine girebilir ve girmiştir de. Örneğin nükleer füzelerin yerleştirilmesi meselesi, kısaca demokrasi sorununda önemli bir hususu ortaya koyar. Bugün Yeşiller, çevre hareketi ile yönelmek istiyor, ama yetersizdir. Kısaca şunu söyleyebilirim; geri ülke halkları kadar bu gelişmiş ülke halklarının da demokrasi sorununu ciddi değerlendirmeleri ve demokrasi savaşlarını doğru yürütmelerine büyük ihtiyaç vardır. Evet, biz ekonomik yarışı değil, bunu ön plana çıkaracağız.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

GERİLLA SAVAŞININ GÜNCEL TAKTİK SORUNLARI

Baştarafı 1. sayfada

Geleneksel feodal-aşiretçi toplum ve de bu toplumun sosyal güçleri olan ağaların, aşiret reislerinin önderliğinde modern bir gerilla savaşı ortaya çıkar. Ancak onlar fazla özgürlük hedefi olmayan, hele bağımsızlığı hiçbir zaman gündemlerine getirmeyen, hazır geleneksel örgütlenmeye dayanan, yani ekonomik-sosyal yaşamdan kopmayan, profesyonelleşmeyen güçler olarak, salt bir milis kuvveti, mahalli bir otorite gücü olabilmişlerdir. Bu nedenle de halk savaşını geliştirme yeteneğinde olmayan, isyan kuvvetleri olmaktan öteye gidemeyen bir durumu yaşamaktan kurtulamamışlardır. Ve bildiğimiz gibi özgüce dayanma yerine tamamen dışa dayanan, fırsatlardan istifade ederek sınırların ortadan kalkmasıyla da hızla tasfiyeyle yüz yüze gelen bu hareketler, çağını çoktan doldurmuştur. Kürdistan somutunda artık bu hareketlerle, sonuç almak mümkün değildir. Günümüzde bunların yaşadığı bunalım, bir daha kendilerine gelemeyecekleri kadar ağırdır. Geleneksel yapıya dayanarak, dışa bel bağlayarak, hele hele emperyalizme ve sömürgeciliğe sığınarak, bırakalım bir ulusal kurtuluşçuluğu, kendi ağalıklarını, reisliklerini bile kurtaramazlar. Ortaya çıkan bir gelişme de budur.

Biz daha başında ortaya çıktığımızda, bu yöntemlerin Kürdistan'ın kurtuluşuna yarar değil zarar getireceğini belirttik. Modern bir temelde ulusal kurtuluş hareketi örgütlendirilmedikçe, tehlikelerin yaşanacağını, başarı sağlamak şurda kalsın, ulus gerçekliğinin katliamlarla daha da dağıtılacağını, göçertileceğini ve böylelikle en kötü tarzda bir çözümle, yani yok olmayla karşı karşıya kalınacağını belirtmiştik. Dolayısıyla baş vurulması gereken tek kurtuluş yolu, her bakımdan Kürdistan gerçeğini temsil durumunda olan, eski geleneksel toplumun parçalandığı, aşiretçi feodal çitlerin yırtıldığı, işçi sınıfının ve sınırlı da olsa aydın gençliğin oluştuğu, yoksul köylülüğün proleterleştiği bir sosyal temele dayanılmasıdır. Ancak bu temelde örgütlenecek bir hareketin, sömürge statüsündeki Kürdistan için, bir ulusal kurtuluş hareketini başarıya götürebilmesi mümkündür. İşte bunun için hep halk savaşı yöntemlerine önem verilmesi ve pratiğin bu temelde geliştirilmesini propaganda ettik. Daha önceleri ve sonra bunu imkanlar ölçüsünde pratikte yürütmeye çalıştık. Parti hareketimiz, bu gelişmelerin hangi aşamalardan geçtiğini açıkça ortaya koymaktadır. Halk savaşı bizde baştan beri Parti çizgisinin bir özelliği olarak ele alınmış ve pratikte hayat bulması için özellikle Hilvan-Siverek deneyimine dayanılmak istenilmiştir. Fakat daha o zamandan bir gerilla birliğinin kuruluşu düşüncede ileri sürülmesine karşılık, pratikte bu vücut bulamamıştır. Ağır köylü özelikler taşıyan ve bu etkileri yaşayan savaşçılarımız da, bu savaşı dar bir çevreden dışarıya taşıramamış; savaşı, köylülerin çatışması niteliğinden kurtaramamışlardır. Dolayısıyla bir çıkmazla karşı karşıya gelmişlerdir. Her ne kadar yeni bir deney olmasa da, tecrübemiz az, mücadelenin bu aşamasında olanaklar çok sınırlı da olsa yine de biz bu aşamaya oldukça anlam veriyoruz. Gerçekten bu aşamayı ilk defa kapsamlı bir silahlı mücadeleye cesaret edildiği, silahlı mücadelenin özgül taktiğinde yerini bulmaya götüren, hataları ve sevaplarıyla değerlendirilmesi gereken bir pratik olarak değerlendirdik. Aslında eğer üzerinde durulsa ve iyi işlenseydi, hatalarından ders çıkarılsaydı, yaratıcı olunabilinseydi, o dönemlerde bile gerilla birliklerine ulaşmamız mümkündü. Şartlar vardı, olanaklar vardı. Fakat militan çözümlenmesinin zayıf kalması ve militanların rollerine yetkince sahip çıkmamaları nedeniyle olumlu bazı sonuçları olmakla birlikte, biz bu dönemde giderek gelişen bir gerillaya ulaşamadık. Ve biliyoruz, bu mücadelemizde bir aşamadır.

Sıkıyönetim, ve daha sonraki 12 Eylül askeri darbesi, bu gelişmelere sert bir cevapla karşılık vermek istemiştir. Daha sonraki yurtdışı hazırlıklarımız, Partimizin öngörüldüğü halk savaşı çizgisine yeniden bir gerçekleşme imkanı vermek, onu daha hazırlıklı ve eğitilmiş olarak ülkemizin elverişli coğrafya alanlarında hayata geçirmek biçiminde olmuştur. Gerçekten yürütülen eğitim ve de sağlanan donanımla biz daha '82'lerin sonlarında ülkeye yönelip, ülkede bunun hazırlıklarını geliştirdik. Bütün yetmezliklerine rağmen, tekrardan bir silahlı savaşımın başlatıldığını, bu silahlı savaşımın mücadelemizde yeni bir aşamayı teşkil ettiğini, silahlı propaganda biçiminde somutlaşsa da gerillasal gelişmeye zemin hazırladığını, halk savaşımının önemli bir aşaması olduğunu daha o zamanlarda değerlendirdik. Ona göre gelişmeyi sağlamaya çalışıyorduk. Daha profesyonelce ve belli bir üs anlayışına dayanan, günün 24 saatini bu işe veren ve köylü isyancı tarzını aşan bir örgütlenme ve mücadele sürecine girdik. Bu temelde, cephesel çatışmayı aşan hareketli bir güç olma ve böylece emekleme dönemini de geride bırakmaya doğru yol alan, bütün Parti çabalarını buna sarfeden bir konuma ulaştık. Her ne kadar faaliyet içinde sorumluluk alanların, birçok yetmezlikleri, yaratıcı bir yaklaşımı gerçekleştiremeyişleri, dönemin emrettiği önderliği yaşayamamaları ve yaşatamamaları sözkonusu olduysa da; bu aşamada özellikle gücümüzü ülkeye taşırmada ülkenin çeşitli alanlarındaki coğrafyayı tanımada ve hatalar temelinde de olsa kendini yenileme imkanını sağlamada önemli bir evre olmuştur. Hiç şüphesiz bu aşamanın da yetmezlikleri ve yerine layıkıyla getirilemeyen görevleri vardı. Bizi ağır bir yenilgiyle karşı karşıya bırakmasına rağmen, eskiden de aldığımız tecrübeyle, böylesi zayıflıklardan ders çıkararak güçlenmeyi biliyorduk. Gerçekten fazla kesintiye uğratmadan en zor anları bile daha fazla eylemle karşılayarak, kesintisiz bir gelişmeyi yaşatmaya çalıştık. Ve 85-86'lar ne denli zorluklarla dolu olursa olsun, eylem bakımından her geçen altı ay öncekinin ilerisindeydi. Bu anlamda her yıl diğer yılın ilerisindeydi.

Halbuki bir de Parti bünyesinde yürüttüğümüz netleşme vardır. Taktik önderliğe ulaşmamızı engelleyen, Parti içerisinde sürekli sorun teşkil eden, savaşmayan, savaştırmayan, örgütlemeyen, örgütlendirmeyen, böylece Parti içinde belli bir tutuculuğu ısrarla dayatan anlayış ve özelliklerle yürüttüğümüz savaş, belli bir açılımı sağlıyor. III. Kongre'den sonraki hazırlık ve eğitim faaliyetlerimizde daha da geliştirilen bu çabalar, savaş olayına daha açımlanmış olarak yaklaşmamıza, daha hamleci ve daha aktif savunmacı bir konuma ulaşmamıza, yani silahlı savaşımı Kürdistan koşullarına giderek daha iyi adapte eden bir konuma gelmeye hizmet etmiştir. '87-88 bunun çabalarıyla dolu geçmiştir. Bir türlü savaşa yürümeyen, yürütmeyen, onu kendi kişiliğinde tıkatan ögeler ve anlayışlar üzerine gidilmiştir. Gerçekten özellikle ülke içinde bu dönemde tıkanan ögeler bırakalım savaşı geliştirmeyi ve taktiğe nüfuz etmeyi, varolan ve kendilerini bile korumaktan aciz, çözümsüz kalmış, her an yerle bir edilebilecek bir konumdaydılar. Burada gelişmemenin nedeni düşmandan kaynaklanmıyordu. Daha çok kendini yenilemeyen, özellikle önündeki savaş adımına doğru yaklaşmayan, ona kendini muktedir görmeyen veya oralı olmayan, görev ve sorumluluğu üstlenmeyen, çok basit bir yaşamla yetinen, hep dışardan medet uman, var olan olanakları da kötü harcayan tutum yüzünden, hak ettiğimiz gelişmeleri bir türlü yaşayamadığımız gibi, her an çok cılız, küçük sayıda grubun da tasfiyesiyle karşı karşıya kaldık. Özellikle '86-87 yılının bizim açımızdan konumu buydu. Her ne kadar ayakta kalınmaya çalışılmışsa da; bu, gelişmeyi garantileyen, önünü açan, yaratıcı olan; dönemin emrettiği taktikte özellikle ısrarlı olma bir yaşam değildir. Ardına kadar yenilgiye ve boğulmaya açık, yaratıcılıktan uzak, güncel yapılması gerekeni tespit etmekten, planlamaktan, uygulamaktan uzak, "işte ne gelecekse başımıza bekleyelim, görelim" diyen ve bu temelde boş avarelikten öteye gitmeyen bir verimsiz pratik içinde dolanıp gitmekten, esas itibarıyla böyle olmaktan öteye bir konumu yaşayamama tehlikesi vardı.

> ***"... Özellikle yapının çözümlenmesi, müdahale gruplarının peşpeşe sevkedilmesi, bazı görevlendirmeler, yavaş yavaş yeniden gelişme yoluna gidileceğini göstermiştir. özellikle rahatlıkla önlenebilecek kayıpları yaşamamıza rağmen gelişmelerin yönü bu geçen bir-iki yıl içinde iyice ortaya çıktı... Ve bunu belirleyen asıl çabanın da nicelikten ziyade, Parti taktiğine esaslı yaklaşım olduğu ortaya çıkmıştır..."***

Buna çeşitli biçimlerde müdahale edilmiştir. Özellikle yapının çözümlenmesi, müdahale gruplarının peşpeşe sevk edilmesi, bazı görevlendirmeler, yavaş yavaş yeniden gelişme yoluna girileceğini göstermiştir. Özellikle rahatlıkla önlenebilecek kayıpları yaşamamıza rağmen, gelişmenin yönleri bu geçen bir-iki yıl içinde iyice ortaya çıkmıştır. Artık savaşı geliştirebileceğimizi; hem derinliğine, hem genişliğine bütün ülkeye yaygınlaştırarak ve bazı üslenmeleri daha da geliştirerek, sadece ayakta durmakla yetinmeyip daha kapsamlı nitelik ve nicelikteki gelişmeleri tutturabileceğimizi görebiliyorduk. '88'in o bütün özel savaş taktiklerine rağmen gelişmelerin olabileceği, hem de oldukça güçlü olabileceği ortaya çıkmıştır. Ve bunu belirleyen asıl çabanın da nicelikten ziyade, Parti taktiğine esaslı yaklaşım olduğu ortaya çıkmıştır. Taktiğe hakimiyet gelişmelerin esası oldu. Doğru savaşım tarzı kayıpları asgarileştirdiği gibi, azami kazançlara da yol açabiliyordu. Bunun bazı emareleri gözüküyordu. Bu temelde Partinin çözümlemelerine bağlı olarak, bu gelişmeler yaratıldı. Özellikle '87'lerden itibaren siyasal durum, askeri çizgi üzerinde geliştirilen çözümlemeler ve bir de pratikte militanların ısrarlı eğilimi, eskiyle kıyaslanmayacak kadar üzerinde durmamız böylesine bir gelişmeye imkan hazırladı.

Özellikle '88 bu anlamda bir kader yılı olmuştu. Müdahaleler önemli oranda başarılıydı. İstediğimiz gibi olmasa da bazı alanlarda tutunma gerçekleşmişti. Yine kitlelerde yeniden bir canlanma sözkonusu oldu. Bunu esas alan '89'a yüklenme, bildiğiniz gibi bu gelişmeyi daha da derinleştirdi. Daha fazla güç takviyesinde bulunarak, baharla birlikte Kürdistan'ın hemen hemen her önemli bölgesine silahlı çekirdeklerin yerleştirilmesi ve hem kitleselleşme hem de giderek daha başarılı olmaya götüren bir savaşım tarzına ulaşılabilmiştir. Geniş bir eylem bilançosu, aynı zamanda genişleyen örgütlenme çabalarına tanık olabiliyoruz. Gerçekten, özellikle son geçirilen yaz ayları, Parti tarihimizde olduğu kadar, ulusal kurtuluş savaşımında da Kürdistan'da ilk defa hatırı sayılır bir yoğunlukta, nicelikte silahlı savaşımın verilebilineceğini ortaya çıkardı. Gerçekten adına gerilla diyebileceğimiz bir gelişmenin içinde olduğumuz, eğer üzerinde doğru durursak bir ordulaşmaya götürebileceğimiz kesinleşti.

Bu son yaz atılımını daha yakından değerlendirmekte yarar vardır. Özellikle genelde bütün Parti ortamında, özelde ise, gerilla savaşımına karşı anlamsız bir tutuculuğu yaşayan, görevlerinin üzerine yürümeyen, son derece pasif bir savunma içinde tutan, ancak böylelikle kendini koruyabileceğini sanan anlayışın ne kadar tehlikeli olduğunu bırakalım gelişmeleri korumayı, kendini bile kurtaramayacağını çok iyi ortaya çıkardı. Bu gelişmeler şunu da ortaya çıkardı: Gelişmeyişin asıl nedeni, düşmanın özel savaşımı değil, sorumlu militan yapının görevleri üzerine doğru bir tarzda yürüyememesi, kuralları işletememesi, savaşa teğet geçmesi, bunun özüne nüfuz edememesi, sürekli ertelemeci ve beklentili bir konumda bulunmasıdır. Bu tip gelişmeler, daha önceleri de yaşanabilirdi. Yaşanamayısının nedeni, anlayış ve tutumlarda aranmalıdır. Bunu, kendine güvenmeme, hatta giderek çizgiye sağlam ulaşamama, inanmamaya kadar indirgemek gerekir. Bilirsiniz ki, Partinin genel yapısında da bu tip durumlar çokça yaşanıyor. Çok çeşitli hastalıklar biçiminde kendini dayatan militan tipler de vardı. Doğru gelişim hattını esas alma yerine onunla oynama, onunla oynarken, çeşitli ruh

hastalıklarına yakalanmaktan tutalım, dar, kafa karışıklığını bozgunculuğu yaşamaya ve yaşatmaya kadar, götüren tutumlar gerçekten Parti işlerini sabote etmeye kadar kapıyı açık tutan, sorumsuz devrimciliğin bir sonucuydu. Kendini gerçekten yoğunlaştırmayan, kendini dürüst kılmayan, küçük-burjuva zaaflarını, feodal anlayış ve tutumlarını yaşadıkça yaşatmak isteyen ve böylelikle işlemez kılmaya çalışan Partiyi çalışmaz duruma getirdiği oranda kendisinin yaşayabileceğine kendini inandıran tutum çok etkili olmuştur. Yoksa, savaşı biz geliştirebilirdik. Az da olsa çizgiye doğru hakim olan, çizgiyi bu temelde uygulamada dürüstçe davrananlar olsaydı, sadece gerillada değil, cephe örgütlenmesinde, kitle faaliyetlerinde, yurtdışında da sağlanan gelişmelerin çok çok ötesinde bir gelişmenin sahibi olabilirdik. Esasta orta yolculuktan kaynaklanan bu tipin özelliklerini yaşayanlar bu işin sabotörlüğüne kadar gittiler. Bunu iyi görmek gerekiyor.

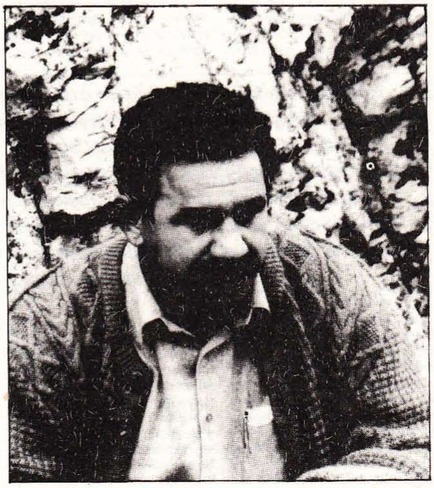
Yüz yıllık egemenlik altında oluşan ve kendine güvenmeyen kişilik, gerçekten işi lafazanlığa boğan, sağlam bir çabanın sahibi olmayan, yenilmiş, yenilgi tipini aşmayan, "kaderimiz budur" deyip en azla yetinen ve kendini bu temelde hastalıklara vuran, toplumumuzda çok yaygın olan inançsızlığı ve kendine güvenmemeyi yaşayanlar gerçekten bu işin baş belalarıydılar. Biz bunlardan çektiğimizi düşmandan asla çekmedik. Bu tipler, bu özellikler, şu veya bu tipte, şu veya bu derecede etkilidir. Kendini kandırmada, çevresini bu temelde uğraştırmakta, bunlar hiç kimsenin bizde yapmadığı zararı yaptılar. Aslında PKK daha '70'lerin sonlarında çizgisini oturtabilecek bir kıvamda geliştirilmek isteniyordu. Eğer sınıfdışı etkiler yaşanmasaydı, bu temelde kişilikler hortlatılmasaydı, biz bu yıllarda da çizginin gereklerini, gerilla da dahil, oturtabilirdik. Ama görevlere doğru yaklaşmayan, buna nüfuz etmeyen, hep geriye çark etmeyi, sağa-sola yalpalamayı marifet bilen ve de kendine sevdalandıkça sevdalanan, gerektiğinde kaçan, gerektiğinde intiharvari yaklaşan eğilim, anlayış ve tutum bizde PKK'nin hak ettiği konuma bir türlü gelememenin esas nedenidir.

"... Kürdistan devrimi bugün bir gerçektir. Milyonlara mal olmuştur. Gelişme dinamikleri yakalanmıştır. Demek ki çizginin gerekleri yerine getirilirse, gelişmeler mümkündür. Kanıtlanan en önemli gerçeğimiz budur. Düşman ordusunun hiç de başedilemeyecek bir güç olmadığı, tekniğin belirleyici olmadığı ortaya çıkmıştır... Bir halkın kendi öz gücüyle rahatlıkla kurtuluşunda mesafe alacağı ortaya çıkmıştır..."

Yeni olanlar, özellikle Parti tarihini bu temelde iyi değerlendirmeye muhtaç oldukları kadar kendilerini de bu hastalıklardan kurtarmaya şiddetle muhtaçtırlar. Buna zorunludurlar. Özellikle halen içinde bulunduğumuz ordulaşmaya yaklaşırken; jilet gibi adam olmaktan başka çarenin olmadığını hepimiz bileceğiz. Bundan sonra şöyle hastalık, şöyle bunalım, şöyle yetmezlik diyenin yerle bir edileceğini bilmeleri gerekir. Hiçbir gerekçeyle, bahaneyle savsaklamaya haklarının olmadığı, görevler karşısında bir suçlu durumuna düştüklerinde, en ağır cezalarla cezalandırılacaklarını bilmeleri gerekir.

Savaş, hayatın en amansız mücadele biçimidir. Gerilla savaşı, en çok sabır isteyen, inat isteyen, büyük azim isteyen bir mücadeledir. Bununla oynamak kadar tehlikeli bir durum olamaz. Çok hassastır, ulusun yaşamında çok hassas bir aşamayı ifade eder. Partinin yaşamında çok hassas bir aşamayı ifade eder. Bununla oynamak, edilgen yaklaşmak, onursuz yaklaşmak, sallantılı yaklaşmak, yapılabilecek en büyük kötülüktür. Ve biz, işte geçmişte bu kötülükleri müthiş bir biçimde yaşadık. Eğer büyük sabrımız olmasaydı; bu tip hastalık sahiplerinin büyük bir bölümünü tasfiye etmek, hem de en sert yöntemlerle bunu gerçekleştirmek gerekiyordu. Ama, işin hassasiyeti, bizi yine de ihtiyatlı olma durumunda bıraktı. Fakat bunlar o halleriyle bizi düşmandan daha fazla, kırk defa yenilgiyle yüz yüze getirdiler. Onlara göre, onursuz yaşamak normal bir yaşam tarzıdır. Onlara göre yenilgili kişilik yaşayabilir; sigarasını da içer, uyur, gezer onlara göre, biz ölüm-kalım günlerini değil, onursuz bir biçimde ölüm günlerini yaşıyoruz. Bunlara göre, alçakça yaşamak pek de öyle itiraz edilecek bir yaşam değildir. Bunlara göre her gün yerle bir olunmaya imkan veren bir yaşam tarzı, normal karşılanması gereken bir yaşam tarzıdır. Bunlar bu anlamda bizde müthiş bir sinir bozukluğu yaratıyorlardı; ama gerçekten, aslında anlayış düzeyinde idam edilmesi gereken bu tutumun verdiği zararlar az değildir. Ve de kökü tarihin derinliklerindedir, toplumun derinliklerindedir. En tehlikeli mantık; yenilgiye imkan hazırlayan yaşamı normal görmektir; ölüm-kalım günlerinde mutlaka gösterilmesi gereken çabayı göstermemektir. İşte bu yaygın bir yaşam tarzı oldu. Ve bu, çoğunuzun da şu veya bu düzeyde yaşadığınız yaşamdır. Eğer böyle bir yaşama değil de, bütün devrimci görevlere dört elle sarılınsaydı, bu ciddiyet gösterilseydi ve herkes elindeki fırsatı çok iyi değerlendirseydi, bugün biz bu gelişmenin yüz kat ilerisinde olurduk, çok az kaybederdik. Ve şunu da belirtelim; bu durumda yaşayanlara biz meydanı boş bıraksaydık, bunlar kırk defa PKK'yi yerle bir edeceklerdi ve hiç utanmadan bunu PKK'ye layık göreceklerdi. Bu çok önemlidir. Bunların çoğu da burada-şurada, aramızda yaşıyor. Onun için diyoruz ki: Gerçeklerimize doğru yaklaşalım, PKK'yi PKK yapan gelişmeleri mümkün kılan yaşam tarzına, ruha, bilince, günlük devrimci gelişme temposuna ulaşalım. Bunun dışında hiçbir yaşamın, hiçbir şeyi kurtaramayacağını bilin.

Biliyorsunuz ve görüyorsunuz; günümüzde Türkiye solu bir enkazdır. Bizim dışımızdaki diğer bütün küçük-burjuva kesimler, ilkel milliyetçilik bir enkazdır. Ve sizlerin çoğu, eğer kendi hallerine bırakılsaydı içimizde de birer enkaz idi. PKK'de diri değerler vardır. PKK'de müthiş yaşam, yaşamı zorlayan ögeler, değerler vardır. Bunları esas alacaksınız. Uğruna savaşılması gereken, egemen kılınması gereken bu değerlerdir. İşte bu değerlerin gerillada da oluşturulması sözkonusu iken veya en çok gerilla savaşımına yönelmede bu tutumu göstermemiz gerekirken, tam aksinin gösterilmesi, bir türlü işlerin arzulandığı seviyede gelişmemesine yol açtı. Ve tabii ki, bizim de muazzam çabalarımız vardı. Bütün halkımızı olabildiği kadar bu işe seferber etmemiz sözkonusuydu. Ama işte dar militanlık, sorumsuz militanlık bir türlü tarihin bu tarzdaki akışına cevap veremedi. Bu tip tutuculuğa sarılmış

ve yaşama kabiliyetini göstermiyor. Bu geleneksel çürüme olayıdır. "Biz adam olamayız" eğilimidir, "Bizden ulus çıkmaz, bizden kimlik çıkmaz" tutumudur. Bu bizi düşündürdü. Bütün çözümlemeler bu durumu açıklığa kavuşturmak içindir. Bitmez-tükenmez eğitim çabaları, güç ve olanaklar ölçüsünde bütün işlere seferber olmamız, bu çok uğursuz tutum sahiplerinin beklentilerini boşa çıkarmak içindi. Halen bunlara kalsa en onursuz bir yaşamı PKK'nin başarılı yaşamının yerine geçirmekten çekinmezler. Hayret ederim, halen sağda-solda, şurda-burda arz-ı endam ediyorlar. Rahatlıkla yaşama cesaretini de gösterebiliyorlar! Sizler gençsiniz, fazla yıpranmış da değilsiniz. Gerçeklere doğru yaklaşın. Buraya geldiniz, gönüllü geldiniz. PKK'ye bilerek gelinir ama nasıl bir olay olduğunu, bunun için de nasıl kalınabileceğini dürüstçe görecek ve karşılığını vereceksiniz. Çok çeşitli hastalıklarla bizim iyi niyetimizi suistimal etmek isteyenler az değildir. Dediğimiz gibi, bizim saflarımızda hakaret, küfür, tokat olmaz. Ama mertlik de kendinizi sere serpe koyuvermek, bozgunculuğa, her türlü yenilgiyle açık tutan tutum içinde bırakmak değildir. En çok sabır, azim ve coşkunun istendiği bu aşamada sen kendini böyle yere atarsan, senden şerefsizi yoktur! Tarihi ne sanıyorsunuz? Özgürlüğü ne sanıyorsunuz? Dediğim gibi, çok esef edilecek bir yaşama ve iyi niyetleri kötü kullanmaya alışmışlar, bir yatalak gibi kullanmaya alışmışlar. PKK'de de biraz nefes alıyorlar; en aymaz adam gibi yaşanabileceğini sanıyorlar. Oysa hiç de öyle değildir.

Görüyorsunuz ki, burada düşman bu yaşama bir gün bile müsaade etmiyor. Bir günlük gafletin bir imhaya yol açacağını gözlerinizle gördünüz. O halde nasıl böyle yaşayabilirsiniz? Muazzam bilinç, sürekli uyanıklık, tedbirlilik olmazsa ve de güçlerinizi sürekli hazırlamazsanız, siz burada bir düşman sızmasının bile önüne geçemezsiniz. Düşman her yere sızar; ruhunuza, bilincinize ve biraz güç iseniz gücünüzün içine sızar. Ve ne kadar sızdı; ne kadarı vurdu, vurdurttu? Burayı ne hale getirmek istediğini gözlerimizle gördünüz. O halde, yaşamakta iddiası olanlar bu gerçekleri kabul ederek, kendilerine çeki-düzen verirler. Oyun oynama, gelişmelerle oynama yiğitlik değildir. Tersine çok alçakça bir durumdur, ve her yerde bu böyledir. Benim devrimcilikten anladığım budur. Bu bende; ideolojik- siyasal, bütünüyle pratik gelişme, düşman ne kadar yönelirse yönelsin gelişmenin sahibi olabilmektir. Bu saha benim sahamdır veya benim esas olarak faaliyetlerimi yürüttüğüm bir merkezdir. Düşman bütünüyle yöneliyor, çok yönlü yöneliyor, tehdit ediyor. Fakat yine de bugüne kadar gelişmeleri sağlamaktan bizi alıkoyamamıştır. Her sorumlu militanın olduğu yerde sergilenmesi gereken devrimcilik budur. Burada hepsi kalkıyor söz veriyor; ikinci gün ise sözünün tersini doğrulayan pratikler ortaya çıkarıyor. Bu en büyük utanmazlıktır. Bunu adeta alışkanlık haline getirmişler. Tabii imhaya götürür. Her türlü değerlerin gaspına, değerlerin kaybına yol açıyorlar; ardından normal bir yürekle yaşanabileceğini sanıyorlar.

Her kişi şunu hesaplamalı: Ben görev alanımda ve genele ilişkin olarak Partiyi esasta ne kadar yaşatabiliyorum? Partiyi yaşatmak yalnız benim görevim değildir. Her sorumlu militanın görevidir. Herkes olduğu alanda yaşatmak durumundadır. Alışmışsınız, her türlü sorumsuzluğu başkalarına taşırmaya, başkalarının özgüçleri üzerinde sağlanan çalışmalara ayakbağı olmaya, onun omuzu üzerinde yükselmeye! Bu doğru bir tutum değildir. Her militanın çalışmalara omuz vermesi gerekir. Yüreğiyle, günlük pratiğiyle bu çalışmalara bir katkısı gerekir. Militanlık budur. Yoksa, örgüt içinde kurnazlıkla, ayak oyunlarıyla veya kendini kamufle etmekle, maskelemekle hiçbir yere varılamayacağını iyi bilmek zorunludur. İşte bunları birçok alanda yaşıyoruz. Örneğin; Avrupa'daki yaşantının nelere mal olduğu günlük olarak bilinmektedir. Bir türlü rayına, kural-kaidesine oturtulamayan devrimciliğin ne zararlara yol açtığı ortaya bariz olarak çıktı. Bırakalım Avrupa'yı, birçok alanda durum böyledir. Tabii bunlar amansız, zor yenilgi dönemlerini görmemişlerdir. Yenilgiyi yengiye götürmenin büyük gereğini kavramamışlardır. Aslında başarı nedir, başarısızlık nedir, başarının sağlanması nasıl olur; başarısızlık ne getirir ne götürür, bunları bilmiyorlar. Düz kişilikler, her türlü yenilgiye ardına kadar açık kişiliklerdir. Bunlar devrimde zaferi sağlatmak şurda kalsın, kendilerini bile kurtaramayacak, kendilerini bile idare edemeyecek tiplerdir. Maalesef böyleleri çoktur.

İşte bizde gelişmeyi engelleyen esas tutum budur. Yoksa düşmanın bütün savaşımı, bizim kayıplarımızın yüzde beş nedeni bile değildir. Üzerimize onca güçlü gelmesine rağmen, bütün kayıplarımızın nedeni araştırılsın, görülecektir ki yüzde doksanbeş kendi yetersizliklerimizin sonucudur. Askeri kurallara, Partinin belirlenmiş taktiklerine uyma gereksinimi bile gösterilmiyor. Ve asgari görevlere saygılı yaklaşmayı bile başaramıyorlar. Kendilerini her türlü olumsuzluğa, hatta bozgunculuğa terkediyorlar. Partiye yönelik tehlikeleri hiç görmüyorlar, tedbirleri hiç almıyorlar. Elbette, eğer tümüyle imha olmamışsak, biraz da Kürdistan halkı ve Kürdistan dağları sayesindedir. Bu tutumun yaşamaya hiç mi hiç hakkı yoktur; kayıplara yol açtığı kadar azami kazançlarımızın önünde de bir engeldir. Bunu açmaya çalıştık; çözümlemeler esasta buna ağırlık vererek Partiyi netleştirmeye, kadroyu, militanı çözmeye çabalamıştır. Çözümlendiği oranda çalışmalarda bir gelişme oluyor. Bunu her zamankinden daha fazla, işte günümüze doğru ülke pratiğine de yansıttık. Gerilla birliklerimize bu temelde yansıtmaya çalıştık ve oldukça önemli eksikliklerle de olsa kısmen hayata geçirebildik. Sonuç, çok az kayıpla önemli başarılara ulaşabileceğimizi gösterdi.

Kürdistan Devrimi bugün için bir gerçektir. Milyonlara mal olmuştur. Gelişme dinamikleri yakalanmıştır. Gelişmenin yolu, yöntemi belirgindir. Demek ki çizginin gerekleri yerine getirilirse, gelişmeler mümkündür. Kanıtlanan en önemli gerçeğimiz budur. Düşman ordusunun hiç de başedilmeyecek bir güç olmadığı, tekniğin belirleyici olmadığı ortaya çıkmıştır. Ne kadar zayıf olursa olsun, donanımsız ve dış desteklerden yoksun olursa olsun, bir halkın kendi özgücüyle rahatlıkla kendi kurtuluşunda mesafe alacağı ortaya çıkmıştır; kanıtlanmıştır. Belirleyici olanın bu temelde, esasta insan olduğu, doğru ideoloji-siyaset olduğu, tekniğin halk savaşı açısından da tali bir rol oynadığı, doğru tutumun bütün gelişmelerin esası olduğu ve özellikle halk savaşımının halkın öz çıkarları temelinde geliştirilmesinde, doğru bir önderlikle buna öncülük edildiğinde gelişmelerin ne denli olabileceği ortaya çıkarılmıştır. Zaferi bile garantileyebilecek gelişmelerin ucu ortaya çıkarılmıştır. Geçen Yaz Atılımı, en geri konumlarda olan halk yığınlarına bile devrimci önderlerle ulaşılıp, onları ayağa kaldırabileceğini kanıtlamıştır. Ülkemizin en geri yöresi olan Hakkari yöresinde düşmanın en çok darbe yiyebileceği, oradaki en geri insanlarımızın, en ileri savaşan insanlar durumuna getirilebileceği, burda da belirleyici olanın doğru yaklaşım olduğu, önderlik olduğu bir kez daha gösterilmiştir. İstanbul proletaryası, aydını o kadar tarihi birikimine rağmen, en geri konumlardan kurtulamaz iken, Hakkari'nin bugün Türkiye'nin en ileri konumuna ulaşması tesadüfi değildir. Dolayısıyla bugün ulaştığımız seviye hiçbir tereddüte yer vermeyecek bir biçimde, Kürdistan devriminin doğru yolu, o yolda sağlam yürüyüş, bu yürüyüşün sağlam komutası nasıl olur sorularına

cevap vermiştir. Bu sorulara en sağlam karşılıkların verilmesi, tarihsel bir öneme sahiptir. Kimse artık ulusal sorun var mıdır yok mudur; ulusal kurtuluş mümkün müdür değil midir; onun temel çözüm yöntemi nedir ne değildir diye soramaz. Hepsine olumlu cevaplar verilmiştir. Dışa hiç de bel bağlamadan, özgüce dayanarak, kendimize kimliği de kurtuluşu da hem de en özgürlükçü temelde sağlayabileceğimize sadece inandırmakla kalmadık; günbegün bir hakikat olarak dostun da, düşmanın da önüne serdik. Kürdistan, şimdi gittikçe dalga dalga her tarafa yayılan bir devrim sürecindedir. Gerçekten pratikte yürüyen bir devrim sürecindedir. Çeşitli güçler veya sözümona asimle aydınlar, işbirlikçiler, adına yaklaşım denilebilirse, yeni yaklaşımlardan bahsedebilirler. Emperyalizme sığınarak özerklik programları geliştirmek isteyebilirler. Sömürgecilikten medet umabilirler. Ama bunların daha şimdiden ne kadar geriletildiği, aşıldığı açıktır.

PKK'nin önderlik ettiği devrimci mücadele bir savaş boyutundadır. Bunların çokça bekledikleri tasfiye şurda kalsın, oldukça güç ve tecrübe kazanmış. Kendini bütün Kürdistan çapında önder kılmış konumdadır. Ulusal kurtuluşun, onun emekçi, proleter, yoksul köylü, gençlik temel gücüyle yürütülmesinde kesinleştirmiştir. Sorunları ideolojik, siyasal çizgi düzeyinden pratikte gerçekleşir bir düzeye indirgemiştir. İşte bütün bu gelişmelerin altında, halkımızın bu aşamada vermesi gereken kendi öz savaşını, onun en tayin edici aşaması olan gerilla aşaması ile bağlantısını iyi kavramak gerekiyor. Son aylarda yaşadığımız gerillaya benzer mücadelemiz, çabalarımız, emeklerimiz, ulusal kurtuluşa nasıl muazzam bir etki yapabileceğini ortaya çıkarmıştır. Ben dört-dörtlük gerillanın konuşturulduğuna inanmıyorum. Gerillaya benzer bazı taktikler sergilenmiştir. Hem de bunlar, yine hata yönü çok olan, yanlışlıkları çok yapılan, ama yine de üzerinde durulursa, bizi doğru savaşım biçimine götüren çabalardır. Böylesi bile oldukça önemli gelişmeler ortaya çıkarıyor. Hele bir de doğrusu tam yapılırsa, gerçekten bu işin önderleri haline gelinirse, mevcut gücümüz bile bu konuda rolüne tam sahip çıkarsa, ne kadar gelişebileceğimiz, tasavvur edilmez. Bu durumda, ulusal kurtuluşun ülkedeki ve hatta sömürgeci ülkelerin devrimci hareketleri üzerindeki etkilemesinin oldukça fazla olacağını anlıyoruz.

Demek ki günümüzde bu yöntemi iyi konuşturmak gerekiyor. Kırk yıl uğraşsan, yazsan, çizsen, kendini ele vermekten kurtulamazsın. Gizli örgütçülük ve son kırk türlü ayaklanma da çıkarsan, isyan da etsen, düşman hepsini yerle bir edebilir. En yakın Güney Kürdistan pratiği ve Cumhuriyetin başlangıcında Kuzey Kürdistan'daki isyanlar neye tanıklık ediyor? Halkın çıkarlarına temelde hizmet etmeyen, tarihin sözcüsü olamayacak, tarih nezdinde artık ömrünü doldurmuş çeşitli güçlerin kendileriyle birlikte bir ulusu imhaya götürebilecekleri, ama buna karşın bir halk kendi öz çıkarlarını gördü mü, bunun için savaşmayı göze aldı mı ve kendi saflarında bunun için önderler çıkardı mı, işlerini iyi yoluna koyabileceği, iyi sonuç alabileceği, bunun adının da halk savaşı olduğu ve bunun Kürdistan'a indirgenmesinin de halihazırda yürütülen savaş olduğu iyi görülüyor. Bu hususlar, daha çok yaşadığımız savaşın anlamını doğru bilince çıkarmak içindir. İşlerin nasıl doğru ele alınması gerektiğine dair hiçbir kuşkuya yer vermeden, özellikle çokça içine düştüğünüz yanılgıları, eksik kavrayışları ve de tutumları yaşamanın bir anlamı olmadığını belirtmek içindir. Devrimci yaşam, başarıya götüren yaşam, egemen olan yaşam sorusu da, bunun cevabı da açıktır. Bütün bunlar, "yapamayız, edemeyiz, adam olamayız" türünden yaklaşımların beş paralık değerin olmadığını belirtmek içindir. Adam olacaksın ve özgür yaşayacaksın; bunun da yolu bellidir. Kendini bütünüyle buna vereceksin. Bunun ne imkansızlıkla ilişkisi vardır, ne de geçmiş düşkünlüklerle ilişkisi vardır. Kendine has kuralları ve şekillenmesi vardır. En yakışır olanı budur ve sizler de bunu yapacaksınız. Anlamı budur. Sağa-sola çekiştirmenin, noksan kavramanın, saptırmanın

"... Mücadelenin kanunları kişilerin öznel niyetlerine göre ne rotasını değiştirebilir, ne de gerileyebilir. Yapılması gereken, bir katkı sahibi olarak bu işlerde rol almaktır. Doğrultuya doğru katılmakla ona güç verme ve onu daha da hızlandırmaktır. Buna göz dikilmelidir... Güncel gelişmeler sürat kazanmıştır. Bu savaşımda düşman da deneyim kazanıyor, biz de kazanıyoruz. Kim en iyi öğrenir ve kendi taktiklerine hakimiyetini en iyi sağlarsa o kazanır.."

hiçbir gerekçesi de olamaz. Bunun örgüt içi demokrasi ile de hiçbir alakası yoktur. Eğitim noksanlığıyla da alakası yoktur. Bunun işlere doğru-dürüst yaklaşmayla alakası vardır. Bunu sınırlı bir kavrayışla bile, temel tutum almayla, dürüstçe tutum almayla ilişkisi vardır. İşte bu çok somuttur, diyorum. Üzerinde tartışılmaması gerekenin bu olduğunu, oynanmaması gereken militan özün bu olduğunu belirtmek istiyoruz. Eğer bu da böyleyse, o zaman işlerimizi daha iyi düzenleyebiliriz.

Bugün, bu işlerimizin temelinde bir gerillanın geliştirilmesi vardır; güncelliği vardır, geleceğe ilişkin geliştirilme sorunları vardır. Buna hemen hemen hepiniz, bütün sorumlu militanlar doğru yaklaşabilir, yaklaşmalıdır. Sizin esas göreviniz de budur. Öyle hammalvari pratiklerle, sağa-sola yalpalamakla, işleri teğet geçmekle, hiçbiriniz rolünüzün gereklerini yerine getiremezsiniz. Hep kendinizle oynarsınız ve her zaman da karşınızda birileri hasap soracaktır. Sorunlar öze inilerek çözüme kavuşturulur. Eğer bugün en hayati sorunumuz bu savaşı geliştirmekse, bunu bilincimize çıkararak ve yüreğimizi bununla doyurarak gelişme sağlanır. Militanda da gelişme böyle sağlanır. Şu bir gerçek ki; bu savaş gelişecek ve Kürdistan zeminine oturtulan halk savaşımız, bu aşamadaki biçimlenişi yaşayacaktır. Düşman bunu itiraf ediyor. Halkımız da onay vermiştir. Elbetteki militan, bu işin erbabı olacaktır. Bu işin önderi olarak, kesintisiz zafere götüren yolda buna komuta edecektir. Başka türlü öncülük tanımını kabul etmemek gerekir. Militanın esas işlevi budur. Kürdistan'da gerilla kapsamlı biçimde ortaya konulmuştur. Kısaca somutlaştırırsak; sizlerle konuşmamızda güncel siyasal durum ve mücadelemizin gelişimi üzerine kısa bir değerlendirmede bulunmaya çalıştık. Partinin çeşitli durumlara ilişkin değerlendirmelerini, eğitimde kapsamlı olarak öğreniyorsunuz. Bizim bunları tekrar açmamıza gerek yoktur. Buradaki eğitim sözkonusu olduğunda, esas önemli olan, Parti çizgisi üzerinde yoğunlaşma görevlerimizdir. Ve bunda da sorumluluk eğitime katılanın kendisindedir. Verilen çok şeyi almasını bilmesi gerekir. Birçok yönüyle doğru katılımı ve Partileşmeyi kendi sorumluluğu olarak bilip gerçekleştirmesi gerekir. Biz üzerimize düşeni fazlasıyla yerine getirdik. Zayıf olan ve güçlendirilmesi gerekenler sizlersiniz. Doğru esaslar üzerinde Partinin büyük tecrübesi sunulmuştur; buna yüklenmesini bileceksiniz. Gerçekten gelişmek isteyen için hiçbir örgüte nasip olmayacak kadar malzeme ve olanaklar sözkonusudur. O halde, ne bize iyi eğitim verilmedi demeye, ne de olanakların elverişsizliğinden bahsetmeye hakkınız vardır. Militanlıkta gözü olanların, mesafe almaması için hiçbir nedenin olmadığı açıktır. PKK, her gün dosta ve düşmana karşı çok şey öğretiyor. İyi bir okul haline gelmiş durumdadır. Elbetteki, en sorumlu kadroların herkesten daha fazla öğrenecekleri ortadadır. Bu konuda militanın işin özüne ilişkin kendini yanıltmadan, görevlerine başarıyla gitmeyi mümkün kılacak güçlenmeyi kendisinde yaratması kaçınılmazdır. Bu aynı zamanda bu işin esasıdır da. Onun için, halen varsa bazı yanılgıları olanlar ve de yeni gelenler, gerçeklerimize doğru yaklaşmayı bile-

"... Her türlü hastalıkla yaşamak ve bu konuda kendi kendini bir hasta gibi yere atmak şerefsizliktir... Biz en zor koşullarda olsak da her zaman sözün en iyisini, eylemin en anlamlısını ve en yararlısını ortaya koyarız. Son nefesimize dek bu böyle olur. Her zamankinden daha fazla net ve kendi kuralları içinde yürüyen bir parti gerçeğimiz vardır..."

ceklerdir. Hele bu koşullarda hızlı bir tempoyla geçmişi telafi edeceklerdir. Hız kazanan savaşımıza yeterli katılmayı sağlayacaklardır. Bu şansı iyi değerlendireceklerdir. Mücadelenin kanunları kişilerin öznel niyetlerine göre ne rotasını değiştirebilir, ne de gerileyebilir. Yapılması gereken, bir katkı sahibi olarak bu işlerde rol almaktır. Doğrultuya doğru katılmakla ona güç verme ve onu daha da hızlandırmaktır. Buna göz dikilmelidir. Bunca deneyimden sonra, daha gerisinin kabul edilemeyeceğini ve sizleri yaşatmayacağını bilmelisiniz.

Güncel gelişmeler sürat kazanmıştır. Bu savaşımda düşman da deneyim kazanıyor, biz de kazanıyoruz. Kim en iyi öğrenir ve kendi taktiklerine hakimiyetini en iyi sağlarsa o kazanır. Denilebilir ki; artık yaşam günlük taktiğe hakim olmakla mümkündür. Çünkü, günlük devrimci yaşam kurallarına kim en anlamlı yaklaşıyor ve yürütmeyi en iyi sağlıyorsa o yaşar. Kürdistan'da şimdiden yaşam bu hale gelmiştir. Artık sıradan halk yığınları bile ortada kalırlarsa, ezilmekten kurtulamıyorlar. O zaman haliyle militan böyle olmak zorundadır. Militan, bütün yaşamını, günün 24 saatini devrimci esaslar üzerinde düzenlemese, yürütmezse ve yaşatmazsa kaybeder. Bunu bileceksiniz. Yine bu konularda, bir sürü yaramaz, yetmez, her kapıya açılan niyet ve hayallerinizi bir tarafa bırakın! Artık devrimci gerçekliğin bir yaşam meselesi haline geldiği bugün, bir bütünüyle devrimci yaşamı doğru kavrayıp, onu yaşamaya çalışın. Bu konuda tutkular, beklentiler ve alışkanlıklar insanı fazla yaşatmaz. Hele hele gözükara bir devrimciliği yaşatmak ve yaşamak hiç mi hiç mümkün değildir. O açıdan burada, bunun esasları üretilmeye çalışılıyor. Biz de, bütün gücümüzle bunları doğru vermeye çalışıyoruz. Almasını bilin, zayıflıklarınızı aşın! Bunları giderin, çok yönlü yetkinleşmenizi sağlayın! Dediğim gibi, veriler çoktur, değerlendirin! İddialıysanız ve devrimci yaşamı esas alıyorsanız, bunu yapmayı becerin! Aksi halde ya karşı-devrim, ya devrim sizlere yaşam hakkı tanımaz. Bu şimdiye kadarki deneyimlerle iyi ortaya çıkan bir husustur. Bu konuda suçu şuraya buraya yüklememek gerekir. Ne yönetime, ne objektif koşullara, ne de başka etkenlere yüklememek gerekir.

Burada esas ve belirleyici olanın, kendi inisiyatifiniz, devrimci yaşama doğru katılımınız olduğunu bir an gözardı etmeden, rol sahibi olun hem de başarılı olma temelinde bu işlerde varlığınızı kanıtlayın. Bu böyledir. Yani, çok çeşitli ön yargılarla ve eski bir yığın yaşam tarzıyla, günümüzde yürütülmesi imkansız olan değer yargılarıyla önümüzdeki dönemde yürüyemezsiniz. Devrimciler, bırakalım eski ön yargılar ve değerlerle yaşamayı, bilakis her gün yenilerini ortaya çıkarırlar. Bunları da yalnız kendilerine değil, ayağa kaldırmak istedikleri bütün halka aşılarlar ve onu kendi değer yargılarına çekerek yürütürler. Biz, bununla mükellefiz. Bu temelde, Partinin genel eğitimleri doğru rol oynamaya hizmet ediyor. Artık burası da, bunun önemli bir alanıdır ve hayli zengin bir birikimi var. Bu birikimi almalısınız.

Dediğim gibi , birçoğu buraya yığınla ön yargıyla geliyor, bunlar varsa atın. Burada sizi, yüz kat, bin kat güçlendirecek değerlerle kendinizi yeniden bezendirin. Zaten sandığınızdan da daha fazla buna ihtiyacınız vardır. Yine sandığınızdan daha fazla devrim sanatında çıplak ve donanımsız olduğunuzdan, kendinizi zenginleştirin. Donanımlı kılın. Yoksa dayanamazsınız ve yaşam sizi ezer geçer. Bu yüzden duyguda, düşüncede ve bütün hal-hareketlerde, devrimin emrettiği ölçüler sözkonusudur. Onlara ulaşmadan, günümüz Kürdistan'ında başarılı ve dürüst olmak bir yana, sıradan namuslu bir insan olmak bile mümkün değildir. Bu gerçekleri sadece söylemekle kalınmıyor; sizi bu konuda bir dönüşüme uğratmak için elden gelen her katkıyı yapıyoruz. Çünkü siz, birçok feodal ön yargı ile geleneksel toplumdan kalma geleneksel hayallerle ve alışkanlıklarla geliyorsunuz. Bizde, bunlar ancak insanlıkdışı kalmanın nedenleri olabilir. Bunlar ilerlemenin ve hak-hukuk sahibi olmanın gerekçesi olamazlar ve ona hizmet edemezler. Görüyorsunuz ki; gerçekten PKK'nin açmış olduğu yaşam; genelde emperyalizmin ve hatta sosyalizmin sorunları ve özelde de TC karşısında, en seçkin alternatif oluyor. Bu özgür bilinç ve özgür insan eyleminin en anlamlısıdır. Bunu ele geçirmek için büyük bir yarış içinde olmak gereklidir. Bu anlamda, hiçbir çabayı esirgemememizi gerekli kılacak kadar anlamlıdır. O halde, akıllı olun ve sunulan olanakları iyi değerlendirerek kendinizi güçlendirin. Her türlü yetmezlikten, yanlışlıklardan, çirkinliklerden ve kişiyi güçlendirmeyecek, örgütlendirmeyecek bütün tutumlardan arındırın. Unutmayın ki, hayatta hiçbir şeye fazla gücünüz yetmiyor. Zira yaşamı idare etmede bile birer zavallısınız. Kudretli değilsiniz. Kudretli adam bu durumlara düşen adam değildir. Yani güçlü adam, örgüt ve çözüm kapasitesi olan adamdır. Bugün o Parti çizgisinde ise ordu kurar. Askeri ve siyasi ordu kurar ve kolay kolay ezilmez. Bırakalım ordu kurmayı; sizler, kendinizi bile kurtarmakta oldukça zorlanıyorsunuz. Böyle olunca da kendinizi döver ve yeniden şekillendirirsiniz. Bu devrenin özgül anlamı; şimdiye kadarki bütün devrelerin azami sonuçları üzerinde kendini yürütmesindedir. Büyük bir tecrübenin üzerine oturuyor ve dolayısıyla PKK'yi en iyi kavramanın devresi de oluyor. Özellikle yeni gelenler, fazla yabancılık çekmeden, hemen sağlam bir Partileşmeyi kendilerinde gerçekleştirmelidirler. Buraya gelip bu tecrübeye ulaşmanın bize neye mal olduğunu biliyorsunuz. Akla-hayale gelmez, tarihte eşine ender rastlanan çabaların bir ürünü olarak bu duruma geldiğimizi bilirsiniz. O halde altın kıymetinde olan bu tecrübeyi iyi değerlendirin. Yıllardan beri çok muhtaç olduğunuz ve kendi başınıza ulaşamayacağınız olanaklarla, sunulan değerlerle en anlamlı bir bütünleşmeyi, bununla büyümeyi ve bunun için şansınızı iyi kullanmayı iyi bilin. Her gün, her saat üzerinizde durmanın anlamı yoktur. Akıllı olanlar buradaki çabalardan azami sonuç almakta zorlanmazlar. Bütün Parti, bu temel tecrübe ışığında kendini eğitiyor ve gelişmeler, bu verilen eğitim çerçevesinde daha da anlam kazanıyor. Dolayısıyla sağlam değerlendirin. Bunlar pratikte kanıtlanmış değerlerdir, hem de sadece Kürdistan somutunda değil, Türkiye'de, Ortadoğu'da ve günümüz dünyasında, PKK gelişmesini sürdürebilen ve bunun için de eğitim faaliyetini yetkin tarzda sürdüren bir harekettir. Elbette bu, bu kadar kanıtlandığına göre de, kişi bunu bir minnet bilir ve çok muhtaç olduğu büyük yetkinleşmeyi gerçekleştirir. Böylece kişi; devrimin emrettiklerine ulaşmak için; gereklerini yerine getirme, hele hele gerçekten yaşamını

bütünüyle buna adama kararlılığındaysa; hiçbir tereddüte girmeden, ciddi bir engelle karşılaşmadan ve buna imkan vermeden bu işlerde mesafe alır. Dediğim gibi, bizden sunulması, sizden alması.

Buradaki tecrübe birikimimiz on yılı aşıyor. Bu yaşamın sabredilecek, dayanılacak bir yaşam olmadığı açık. Ama buna rağmen, mücadelenin çıkarları bizi buraya kadar getirebildiğine göre, sizler de alacaksınız. Zaten değerlere saygılı ve anlamlı yaklaşmanın gereği budur. Sizler, buna en çok muhtaç olduğunuza göre, devrimde zafer için gerekli olanı fazlasıyla tutturmaya çalışın. Bunun da çeşitli bahanelerle savsaklanmaması gerekir. Yan etkenler veya tali şeyler ileri sürülerek gelişmemeyi meşru görme de suçtur ve bu o kişiyi sadece düşürür. Israr ederse bir iflah olmaz ve giderek art niyetli olduğunu ortaya çıkaracaktır. Onun için, devrimci niyetleri varsa; devrim için yola çıkmışsa, bunu güncel yaşamıyla ve daha çok da kendisini güçlendirmekle kanıtlayabilmelidir. Gelişmemek veya gelişmemekte ısrar etmek ve sağa-sola yalpalanmak ister iyi niyetli, isterse kötü niyetli olsun, giderek o kişiyi devrimci mücadelenin karşısına getirir. Ve daha da ısrar ederse, kendisini yargılamalık duruma getirir. Bu durumlara düşmek biraz olsun akıllılığınız varsa; hiçbirinizin isteyebileceği bir şey değildir.

Kişiler Parti karşısına her zaman birer suçlu olarak değil, alnı ak bir biçimde çıkarlar. Buna rağmen, halen sık sık suçlardan bahsetmek, alçaklıktır. Bu kadar eğitimden sonra sık sık yaramaz davranışların sahibi olmak, esef verici bir tutumdur. Bunun yanımızdan bile geçmemesi gerekir. Bu kadar tecrübenin sahibi bir Partiye böyle yaklaşmak, onun değerleriyle bezenmek değil, suçlu olmaktır. Partiye doğru yaklaşmak toplumu her gün suçlardan arındırmayı, düşmanın yarattığı her türlü yetmezliği aşmayı, sürekli işlerin önünü açmayı, kazanmayı, bize gerekli olanı ele geçirmeyi ifade eder. Bir devrimcinin bundan başka bir yaşam tarzı olamaz. Bunun dışında her türlü hastalıkla yaşamak ve bu konuda kendi kendini bir hasta gibi yere atmak şerefsizliktir. Eskiden bazıları bunu çok denediler. Bugün biz, buna da saygı göstermeyiz. Biz en zor koşullarda olsak da, her zaman sözün en iyisini, eylemin en anlamlısını ve en yararlısını ortaya koyarız. Son nefesimize dek bu böyle olur. Böyle olunca da, Parti içindeki iflah olmaz tipler kendi kendilerini yere atarak ve yalpalayarak bozgunculuğu geliştirir. Yine çeşitli ruh halleriyle safların bulandırılmasına neden olur. Bu tür tutumlar, bu aşamadan sonra hiçbir değeri kurtaramayacağı gibi, sahibinin de tehlikeli bir durumda olduğunu gösterir. Yani her zamankinden daha fazla net ve kendi kuralları içinde yürüyen bir Parti gerçeğimiz vardır. Dolayısıyla buna tereddütsüz ve coşkuyla katılmayı, uymayı bilmek önem taşıyor. Yine, yanlış anlamaların kurbanı olmamak için dikkatli olmak gerekiyor. Bu burada böyledir, daha çok da ülkede böyle olacaktır. Dolaylı da olsa suçlu konumlara düşersiniz, kötü yargılanma durumları ortaya çıkar. Çünkü böylesine bir suçlu duruma düşmek, birçok değerin heba olmasına neden olur ve kişi bunun hesabını kolay kolay veremez. Dolayısıyla hatasız çalışmayı, iyi bilmek gerekiyor! Çizgi doğrultusunda çalışmayı iyi bilmek gerekiyor! Bu konuda bazı tali gerekçelerle oportünist tutum içinde olmamak gerekir. Bu aşamadan sonra artık çocukluğa ve amatörlüğe de meydan yoktur. Zira Partimiz büyük tecrübe kazanan bir Partidir, Bunun için herkesten kuralların işletilmesi ve komutanlık isteniyor. Bunlar rahatlıkla yerine getirebileceğiniz hususlardır. Biz, ortaçağ ve TC'den kaptığımız etkilerle asli rolümüzü oynayamaz ve önderlik sanatının icrasını yapamayız. Bunun doğrusunu Parti gösteriyor ve biz bunu yapacağız.

Benim şimdiye kadar görebildiğim kadarıyla, toplumda oldukça düşürülen kişiler, genelde bireyin yetmez yaramaz, çok yönlü hastalıklarını buraya kadar taşırmaya kalkmışlardır. Biz bu tutumlara ve kişiliklere çok yüklendik. Bazılarının da ne hallere düştüğünü biliyorsunuz. Sonuçta bu

"...Aptal PKK'lilik kadar gereksiz bir şey yoktur. PKK içinde bazıları aptalca yaşamaktan başka bir şey yapmıyorlar; oysa diğerleri bizden kurt gibi öğrenmeye çalışıyorlar. PKK'nin bu kadar çok tecrübesi ve yaratıcı çizgisiyle önlerindeki her soruna çözüm gücü olabileceklerinden kuşkumuzun olmaması gerektiği çok açıkken, bazıları her türlü soysuzlukla, özellikle feodal tembellik, ara-orta sınıf yaramazlığıyla yaşamaya çalışıyorlar.."

tutumların değer yaratmadığını, tam tersine yok ettiğini görüyorsunuz. Fazla zaman kaybetmeden, hele hele bazılarının yaptığı gibi geçmiş yılları böyle katletmeden, doğru yaşamak gerekiyor. Buna muhtaçsınız. Kişinin asıl amacı, yaşamını azami derecede nasıl devrimin hizmetine koşabileceği olmalıdır. Bu yaşama ne kadar büyük başarılar sığdırdığının hesabı, kitabıyla uğraşmalıdır. Yoksa her türlü kurnazlıkla, egemen sınıflara mahsus özelliklerle, tutumlarla, kendinizi geri bir konumda bırakmamanız gerekir. Özellikle bu temelde, PKK'de sağlanamayacak bir uydurma yaşamı esas almayalım. Aksi halde hepsi geri teper ve o kişiyi düşürür. Demek istediğim; artık PKK bundan sonra özellikle kendi büyük tecrübesi ve yaşam gelenekleriyle yürümeyi beceren bir hareket, her kadrosu da bu büyük tecrübeye anlamlı katılmayı bilerek iyi bir yarışçı olmayı bilebilmelidir. Bu önemlidir diyoruz. Hesabını iyi yapan iyi yaşar; yapmayan da mücadelede kaybeder. Geride kalır. Düşman onu tutar vurur. Biz böylesi tutumlara ilişkin olarak çok kapsamlı değerlendirmeler yaptık. Çeşitli güçlerin bile, bu konudaki değerlerimizi öğrenmek istediklerini biliyorsunuz. Bunlar şimdiye kadar yaratılan büyük bir değeri ifade ediyor. Haliyle siz de öğreneceksiniz. Neye geliyorsunuz? Her zaman söylüyorum; aptal PKK'lilik kadar gereksiz bir şey yoktur. PKK içinde bazıları aptalca yaşamaktan başka bir şey yapmıyorlar. Oysa diğerleri bizden kurt gibi öğrenmeye çalışıyorlar. PKK'nin bu kadar çok tecrübesi ve yaratıcı çizgisiyle, önlerindeki her soruna çözüm gücü olabileceklerinden kuşkumuzun olmaması gerektiği çok açıkken bazıları her türlü soysuzlukla, özellikle feodal tembellik, ara-orta sınıf yaramazlığıyla yaşamaya çalışıyorlar. Biz bu konuda uyardık. Defalarca, yoldaşlık değerleriyle oynanmamalıdır dedik. Böyle yapanların şerefsiz olduğunu ve de ne kadar şanı, ünü olsa da değer vermeyeceğimizi defalarca söyledik. Yani illahi tokat mı atmamız gerekir! Hayır! Parti içinde tokat, küfür olmaz. Ama kendini bu durumlara getirmemeyi bilmek gerekir. Doğru dürüst üslubunu bile biçimlendirmeyenler az değil. Doğru dürüst kendilerini bir yürüyüşe bile hazırlamayanlar az değil. Kemküm etme, çarpık-çurpuk olma, doğru dürüst iki cümleyi bir araya getirmeme, tehlike gırtlağına kadar dayanmışken farkında olmama, hazine dolusu değer önündeyken onu savunmasını bilmeme; bu avanaklıktır! Bu çok büyük bir gereksizliktir, olumsuzluktur. Ve böyleleri az değil. Böyle olmaz. PKK'yi yaşama bu biçimde olmaz. Maalesef içinizde çoğunuzun durumu, "Allah'ın zavallısı" durumudur. Geleneksel toplumun, beş para etmez duruma getirdiği kişiliktir. Siz bu kişilikle ne yapacaksınız? Sağa-sola gönderiyoruz; doğru dürüst elinin altındakini bile koruyamıyorlar. Bu ne yaramazlıktır! Bu bizi istismar etmektir. Bu PKK'nin önderlik gerçeğini istismar etmektir, kötü kullanmaktır. Ve bu yapılıyor. Yeni değer yaratılması şurda kalsın, var olan değerlerin korunmasını bile sağlayamıyorlar. Bu nedir? Bazıları buna nasıl cevap verecekler. Bunları çoğunlukla görüyoruz. Şöyle diyorlar: "Suçluyuz", "Parti bizden hesap sormalı". Bu, insanın sadece küstah olduğunu ortaya çıkarır. Devrimci adam, suçlu olmaktansa, düşman karşısında kolay yenilmektense, ucuz yenilmektense ölmeyi tercih eder. Her şeyi sergiledikten sonra, insanın kaybedeceğine de inanırım ama, elden gelen çok şey varken, gösterilmesi gereken çok şey sözkonusuyken, bunları hiç yapmama, göstermeme, ondan sonra, işte "şöyle olumsuzluğa yol açtım", işte "şöyle değerleri kaybettim" demek asla kabul edilemeyecek bir durumdur. PKK'de böyle sağlam militanlaşma olmaz. Biz böyle kazanmıyoruz. PKK'yi böyle büyütmüyoruz. Bunu böyle bileceksiniz. Bizi kullanamazsınız, onu da söyleyeyim. Kimse bizi kullanamaz. Hele biz var oldukça, PKK kendi etkinliğini sürdürdükçe, böyleleri ancak kendilerini kötü kullanırlar.

PKK'yi iyi anlayacaksınız. Parti eğitiminin özü; Parti gerçeğini bütün yönleriyle doğru kavrama ve yaşamında doğru uygulamaktır. Biz bu gerçeğe ulaşırken neleri nasıl yaptığımızı gösteriyoruz. Kazanılan ve yoğunlaşan değerlerin pahası, değeri nedir, onu da iyi koymuşuz. O halde, akıllı olanlar buna ulaşır. Biz koyun ve köle gibi devrimci istemiyoruz. "Parti ne derse ben ona varım"! Hayır; bunu söylemek sahtekarlıktır. Parti ne derse ben ona varım diyen adam, sadece bir köle olduğunu ortaya koyuyor. Parti çok şey söylemiştir. Sen de çok şeye, hem de yaratıcı bir biçimde göstermek durumundasın. Ama asgari görevleri bile yapamayan birisinin, "Parti ne derse ben varım" sözünü söylemesinin anlamı ne olabilir ki. Böyleleri çok işte! Aslında biraz da sorumsuzluk yapılıyor. Kendilerini gerçekten ihmal ediyorlar, gerçekten eğitmeden bir şey kavrayamadıklarını ortaya koyuyorlar. Alışmışlar sorumsuz yaşamaya, Partide de sorumsuzluğu geliştirmeye çalışıyorlar. Her türlü bireyci, subjektif niyetleriyle yaşamaya alışmışlar. Bunların hepsi de itaate götüren yaşamlardır. Bunu Partide de yaşatmaya çalışıyorlar -ki bu anlamsızdır artık. Söyleyeyim; bununla siz PKK'de fazla dikiş tutturamazsınız. Kötü hesap olmamalı, hesap hatası yapmamalısınız diyorum. Geçmişte çoğu yaptı, esef ettik. Yıllarca bizi yordular, yıprattılar. Sonradan da boyun bükmekten onursuz bir durumu göstermekten kurtulamadılar. Hayır! Bunun savunulacak hiçbir yönü yoktur. Baştan doğrulara iyi yaklaşmak gerekiyor. Baştan militanlaşmayı iyi çözmek gerekiyor. Baştan bu işe sağlam adım atmak gerekir ki, sonradan alnın hep ak kalsın. Hesapları iyi veresin. Toplumumuzun ne kadar hastalıklı bir yapı teşkil ettiğini ve bunlardan ne kadar kötü değerler kaparak buraya geldiğinizi biz çok iyi gösterdik. Bunları bir politika olarak Partide yaşatmanın anlamı yoktur. Bazıları zevk alabilirler; bazıları yaramaz kişilikleri nedeniyle bu tarzda intikam almayı deneyebilirler. Bunu bilerek veya bilmeyerek de yapabilirler; fakat bunlar kötü hesaplardır. Dediğim gibi, PKK'de bu tip hesap sahiplerini yerle bir etmek zor değildir. Çok yanlışlıklar yapıyorlar. Üzerimize gelen güçler de öyledir. Çok ahmakça üzerimize geliyorlar; fakat yarın biz çok sert vuracağız.

Biz hiç kimseye, "illahi gelin PKK'li olun" demiyoruz. Ama gelenlerin de hiç olmazsa bu işin esaslarını çok iyi öğrenerek, sınırlı da olsa uygulamasını bilerek gelmeleri gerekir. Biz bu amaçla gelmelerine büyük önem veriyoruz. PKK'nin bundan sonraki yürüyüşü daha kurallı bir yürüyüştür.

Daha düzgün, doğru yolda sağlam bir yürüyüş olacaktır. Oyalamalara, kişilerin kendilerini problem yapmalarına fazla izin vermeyecek ve bunlara değer vermeyecek bir komutanlık yürüyüşüdür; bir önderlik yürüyüşüdür. En az hatalı, en az yalpalamalı bir yürüyüştür. Çünkü aksi halde, çok kayıplara yol açabilecek bir konumda olur. Demek ki bu güncelliği ve temelde ona has olan özellikleri de gözönüne getirerek, kendinizi katma işini Partilileştirme işini iyi becereceksiniz. Bu eskiler olsun, yeniler olsun, herkes için geçerlidir. Bazen, eskilerin durumu yenilerin durumundan daha kötü oluyor. Onlar da yeniden Partilileşmeyi bilecekler. Yeniler de, dediğim gibi, eski yaşam alışkanlıklarıyla hesaplaşmayı iyi bilerek, yeni devrimci yaşama kendilerini hızla adapte edeceklerdir, dönüştüreceklerdir. Bu temelde, devreden azami derecede yararlanacaksınız.

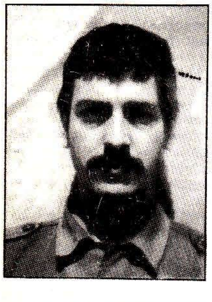
Önümüzdeki günlerde olası pratiğe yönelmeyi, tekrar tekrar bu temelde yapmaya çalışacaksınız. Bunun, sandığımızdan daha fazla anlamı vardır. Çoğunuz çocuksunuz ve politik yaşamda olsun, devrimci savaş yaşamında olsun, acemisiniz. Sonucunu kötü ödeyebilirsiniz. Bunun için gerçeklere çok sıkı yaklaşmayı, yaşamı oldukça anlamlı kılmayı becermelisiniz ki, bundan sonraki günlerde, iyi bir yürüyüşün sahibi olasınız. Çok dile getirdiğimiz gibi, geçmişin yargılarıyla yüklüsünüz; bunları atın. Devrimci yargılar ve devrimci kararla yüklü olun. Bunların pratiğe geçirilişini çok sağlam adımlarla gerçekleştirin. Deneyerek, sınayarak, kontrol ederek yürüyün ki, fazla takılmayasınız, uçurumlardan yuvarlanmayasınız. Bunlar şahsi görevleriniz, inisiyatifle halledeceğiniz, başarabileceğiniz yaşamınız olacaktır. Yani, sorumlusu sizler olacaksınız. Biz, devrime inanırız. Kürdistan'da bir devrim ve kurtuluş olgusunun gerektiğine de kuşkumuz yoktur. Bunun için bugüne kadar bunları yaptık ve başardık da. Ama her kişinin de kendisi içinde bir devrimi gerçekleştirmeyi, gelişen devrime katılımı doğru becermeyi bilme sorunu vardır. Bir köle gibi devrime katılınmaz. Her türlü eski tutkularla, alışkanlıklarla yürünemez. Devrim, bir topluluğu devrimcileştirdiği kadar kişiyi de devrimcileştirir. Toplumun her bireyinde devrimi gerçekleştirir. Onun için kendinizi devrimcileştirin. Genel havaya bakarak bir köle gibi yürünemeyeceğini, sadece Partinin doğrultusunda, kervanın kuyruğuna takılarak yürünemeyeceğini bilmelisiniz. Katılım bilinçli ve içten olmalıdır. Bununla tekrar, çok kısa olarak, bundan sonraki PKK yürüyüşüne nasıl katılmanız gerektiğine dair uyarıcı ve kısa bir değerlendirme yapmak istedik.

Özellikle eleştirilen ögelerimiz bu konuda kendilerini gözden geçirip adımlarını yetkinleştirsinler. Söz veriyorsunuz; o zaman sözünüzün adamı olmasını da bilin. Söz verip de tersini yapmak, adamın ya kötü niyetli olduğuna işaret eder, ya da iflah olmazlığına işaret eder. İkisi de kötüdür ve ikisinin de fazla yaşama şansı yoktur. Söz vermenin gereklerini, kendini aldatmadan, çevresini aldatmadan, iyi yerine getirmek gerekir. Devrimciler sözünün eri olmasını bilen adamlardır. Bunu açıklıkla, netlikle, her zaman yerine getirmesini bilen adamlardır. Böyle adamlar olmaktan başka hiçbir seçenek kişiyi kurtarmaz. Şimdiye kadar izah ettiğimiz mücadele gerçeğimiz bunu kanıtlamıştır.

★

AJAN-PROVOKATÖRLERDEN İTİRAFLAR - III

"Görevim, provokasyon yapmak, mezhepçilik yaratmak, böylece Partinin zayıflamasını sağlamaktı..."

20.12.1964'de Erzincan merkeze bağlı Oğulcuk köyünde doğdum. Bu dönemlerde kapitalist üretim araçları bizim köyümüze de girmiş ve belli kişilerin ellerinde toplanmıştı. Başgösteren işsizlikten dolayı benim ailem de 1968 yılın da köyden Adana'ya göçtü. Adana'da babam Devlet Demir Yolları'na bekçi olarak girdi. 1973 yılında, babam Adana'dan İzmir'e tayinini aldırdı. Ekonomik zorluklar devam ettiği gibi, aile içerisinde annem ve babam arasında geçimsizlik de vardı. Babam annemin Kürtçe konuşmasına ve geleneksel kıyafetini giymesine kızarak baskı yapardı. Çünkü babam güzel Türkçe konuşmaya ve Türkleşmeye özenen kemalist bir kişiliği yaşıyordu. Halen de öyledir. Aynı zamanda mezhepçi (alevicilik) yapısı vardır. Ben ve dört kızkardeşim böyle bir aile yapısında ve okullarda mezhepçi, feodal, kemalist kültürle yetiştik. 1975 yılında ilkokulu bitirdim ve ortaokula başladım. Okulumuz hem lise, hem de ortaokul idi. Lise bölümüne giden öğrenciler, okulda bazen boykot, kitap yakma gibi eylemlerde bulunuyorlardı. Sınıf arkadaşım olan Dersimli H.E. de bu eylemlere katılıyordu. Kendisi, oturduğu semtin (Gümüşpala) özellikleri itibarı ile siyaset ile erken tanışmıştı. Ben de, alevi olduğum için sürekli onunla arkadaşlık yapardım. Kendisi Halkın Kurtuluşu'na sempati duyuyordu. Bu arkadaşım ne yaparsa ben de onu yapardım. Bende, bilimsel temelde olmayan sadece boykotlardan ve slogan atmalardan kaynakanan bir maceracı etkilenme sözkonusu idi. Bu etkilenme sonucu ortaokuldan sonra İzmir'de siyasi atmosferin en yoğun olduğu Çınarlı Endüstri Meslek Lisesi'ni seçtim. Sınav ile İnşaat Akşam Bölümü'nü kazandım. Yıl 1978'di. Akşam okula gitmem, gündüz gerçekleşen devrimci olaylardan ayrı kalmama neden oluyordu. Bazen okula geldiğimde, okulda eylem yapıldığını ve bu nedenle polislerin okulu kuşattıklarını görürdüm; ve o an bende okulda hazır bulunma isteği doğardı.

Babam, akşam okula gittiğimden, gündüzleri çalışmak için kendi işyerine yakın olan İzmir Yeni Garaj yolu üzerinde bana çakmak doldurma tezgahı açtı. Gündüzleri çalışıyor, kazandığım parayı eve veriyor ve akşam da okula gidiyordum. Hem çalışmak, hem okumak beni aileme karşı gururlandırıyordu. Bende para kazanma hırsı bu dönemde başlamıştı. Fakat bazen tezgahı kapatarak okulun kantinine giderdim. Okulun kantininde öğrenciler sürekli birbirleriyle tartışıyorlardı. Ben de HK'ye sempati duyduğum için HK'li birisi ile tanıştım. Adı O.B. idi. Okulun öğrencileri arasında önder pozisyonunda olanlar O. B. ve Kurtuluş örgütünden A. K. idi. Benim O. ile ilişkim gelişiyordu, O.'nın bana verdiği HK'nin yayınlarını, bildirilerini bazen okurdum. Kantindeki tartışmaları dikkatle dinlerdim. Türk solundaki örgütlerin isimlerini ve liderlerini yavaş yavaş tanıyordum.

İşte ilk ideolojik gelişmem böyle başladı. Lise I. sınıfı böyle tamamladım. Asıl ideolojik gelişmem, 1979'da lise 2'deyken oldu. Çünkü bu yıllarda Maraş katliamı ve İzmir Çiğli-Tariş (oturduğum muhit) olayları beni ve büyük ablamı etkiliyordu. Yine okulumuzda çok büyük bir eylemlilik de vardı. Bazen haftalarca okulumuz polis işgali altında kapalı kalıyordu. Lise 2. sınıfta O.B. ile olan ilişkim iyice gelişti. O. beni İzmir Karşıyaka'da Elif Sineması'nın bulunduğu sokaktaki HK'nin Yurtsever Devrimci Gençler Derneği'ne götürürdü. Ben haftanın birkaç günü bu derneğe giderdim. Dernekte yayın ve kitap okurdum. Bazen toplu çalışma yapılırdı. Seminer verilirdi.

Ben bir süre sonra Türk sol örgütlerinin ideolojik-politik yapılarını tanımaya başlamıştım. Siyasete olan ilgim maceracı anlamda da olsa gelişiyordu. Zaten 1979 yılı, siyasi açıdan Türkiye ve Kürdistan'da çok yoğun hareketliliğin olduğu dönemdi. Fakat 12 Eylül cuntası yönetime el koydu. Oturduğum muhitte ve okulumuzda birçok kişi tutuklandı. O.B. ve A.K. de göze batan öğrenciler oldukları için tutuklandılar. Lise 3. sınıfı polisin denetimi altında bitirdim. Üniversite sınavlarına katılarak Afyon'da Kimya Fakültesi'ni kazandım. Fakat babam ekonomik sebeplerden dolayı göndermedi. Bana askere gidene kadar çalışmam gerektiğini söyledi. Gerçekten de beni okutacak gücü yoktu.

1981 yılında liseyi bitirdikten sonra bir plastik atölyesinde çalışmaya başladım. Bir süre sonra bıraktım. Tekrar çakmak doldurma tezgahına geldim. Yeni Garaj semti, her türlü kişilikte insanların bulunduğu yerdi. Ben seyyar satıcılar, garajdan bana çakmak doldurmaya gelen şoförler ve muavinlerle arkadaşlık yapmaya başladım. Bu arada Manisa'nın ilçelerine ve İzmir'in Tepecik semtine giderek Marlboro sigarasını karaborsadan satın alıp garajdaki yazıhanelere çok pahalıya satardım. Kolay yoldan para kazanmak benim hırsımı daha çok arttırıyordu. Fakat garaj karakoluna bağlı sivil polisler benim hem sigaralarımı ve hem de paralarımı alırlardı. Yine bu polisler garajdaki yazıhanelerden, lokantalardan ve esnaflardan rüşvet de alırlardı. Bende bu zamanlar polisliğe karşı bir ilgi doğmaya başladı. Yine çevremdeki düzensiz ve sorumsuz arkadaşlarımın vasıtasıyla bilardo salonlarına ve kahvehanelere gitmeye başladım. Bazen de birahanelere giderdim. Ama bu arada aileme karşı sorumluluk da duyardım. Kardeşlerimin hepsi kız oldukları için bende "onların başında bekçi olmam gerekir" düşüncesi vardı. Kendimi ailemin reisi olarak görüyordum. Çünkü babam sakat ve güçsüz bir insandı.

1984'ün Mart ayında askere gittim. Kayseri Hava İndirme Tugayı Er Eğitim Taburu'na alındım. Lise mezunu olduğum için çavuş talimgah bölümüne sevkedildim. 3,5-4 ay bu bölükte kaldım. Eğitimin başında bize sürekli Türkçe marşları öğretip ezberletiyorlardı. Yanaşık düzen eğitimini görüyorduk. Bölük olarak bir yerden bir yere giderken, hep marş söyleyerek giderdik. Yanaşık düzenden sonra bir aydan fazla paraşüt yer eğitimi gördük. Bunların yanında pusu, taarruz, gece yürüyüşleri, kamuflaj, arazide yön tayini gibi eğitimler gördük. Bu eğitimlerden sonra dağıtım zamanı geldi. Er eğitim taburu, acemi birlik taburu 3 bölükten oluşmaktadır. Her bölüğe 5-6 çavuş dağıtımı oluyor. Ben de 3. bölüğe verildim. 3. bölükte beni depo çavuşu yaptılar. Fakat ben akşamları acemi erlere koğuşta marş söylemeyi öğretiyordum. Gündüz de depoda eğitim malzemelerini eğitim alanına çıkarıyor, sonra da akşama doğru tekrar depoya alıyor ve bakımını yaptırıyordum. Ben eğitime çıkmıyordum. Yalnız paraşüt yer eğitimi zamanı bölüğün çaycısı ve bölük komutanı dahil, ben de eğitime çıkıyordum. Acemilere paraşüt eğitimini veriyordum. Paraşüt eğitimi tamamlandıktan sonra acemilerin tugaya dağıtımı oldu. İşte bu ara bölükte sadece bölük kadrosu kalıyor. Bizim bölüğün kadrosu 55-60 kişi kadardı. Acemilerin dağıtı-mından sonraki döneme devre boşluğu diyorduk. İşte bu devre boşluğunda kurs açılmıştı. Kurs aynı taburun içinde kılavuz birlikteydi. Bu kılavuz birliğin mevcudu kırk kadardı. Bu birliğin görevi şudur: Nerede bir isyan çıkarsa -örneğin, bir hapishane olabilir- oraya hemen müdahale eder. Fakat paraşütle değil, ipten inilerek veya atlanarak müdahale edilir. Yine birçok kurtarma harekatı yapar. Yani, tugaydaki diğer taburlara göre, bu birliklerde yeralanlar çok farklı eğitim görürler. Zaten hepsi fizik yapısı olarak iyidir. Çoğu da sporcudur. Hava indirme tugayının stratejik savaş hedefi şudur: Bir yere indirme yapacağı zaman önce kılavuz birlik paraşütle iner ve arazinin emniyetini alır, daha sonra da diğer taburlar indirme yapar. Yalnız eğitim taburu indirmeye gitmez. Sürekli acemi erleri usta birliğine hazırlar.

> **"... Sadık Gürbüz, Hürriyet Parkı'nda konser verecekti... Amacımız, Erdoğan'la birlikte konser esnasında slogan atarak polisin kitlelere saldırmasını ve onları tutuklamasını sağlamaktı.Konserin sonlarına doğru ben ve Erdoğan, 'kahrolsun faşistler' diye slogan attık... Polis saldırdı; birçok kişiyi topladı ve tutukladı..."**

İşte ben bu devre boşluğunda, sporcu olduğum için, bölük içinde en iyi koşabilenlerdendim. Bölük komutanı benimle beraber üç kişiyi bu 10 günlük kursa gönderdi. Diğer bölüklerden de üçer kişi gelmişti. Bu kursta gördüğüm eğitim şudur: Helikopterden yere atlama (yaklaşık üç metre mesafeden), yine helikopterden iple inme veya helikoptere çıkma. Kılavuz birliğin 40 kişi olduğunu belirttim; bu ana birliktir. Her devre boşluğunda (dört ayda bir) on kişilik de takviye veya yedek birlik on günlük bir kursla yetiştiriliyor. Ana birlik yetmediği zaman yedek birlik hareket ediyor. Benim kursta gördüğüm eğitim budur. Kurstan sonra tekrar bölüğüme döndüm ve depo çavuşu olarak görevime devam ettim.

1984'de gittiğim askerliği; 1985'de bitirdim. Askerliğim bittikten sonra ailemin bana sürekli baskısı vardı; devlet işine girmemi ve evlenmemi istiyorlardı. Benim de amacım bu idi. Bunun için hemen İzmir emniyet binası polis aday masasına giderek kaydoldum. Komando olarak askerlik yaptığım için kazanacağıma kesin gözü ile bakıyordum. Aralık ayında sınava girdim. Yalnız sınava girmeden önce beni çağırarak emniyet binasında konuştular. Benim liseyi okuduğum okul siyasi olayların en yoğun olduğu yer idi. Üstelik 1978-1981 yıllarında okumuştum. Bana okulum hakkında soru sordular. Benim örgütlere girip girmediğimi ve kimlerin okulda eylem yaptığını veya yönlendirdiğini sordular. Ben de, gündüz bölümünde okumadığımı, akşam bölümünde okuduğumu ve bu yüzden de siyasi olaylarla ilişkimin olmadığını söyledim. Tabii bana inanmadılar. Polis aynen şöyle dedi: "Çınarlı'da okuyup da terörist olmayan var mı?"

Bir süre sonra sözlü sınava girdim, fakat kazanamadım. Benim epey moralim bozulmuştu. Polis olmadıktan sonra hiçbir devlet dairesine giremeyeceğime inanıyordum. Her yer torpilli idi. İzmir'de sürekli gezerek iş arıyordum. Birkaç yerde sınava girdim, fakat kazanamadım. Boş zamanlarımda yine çakmak dolduruyordum. 1986 Mayıs ayında PTT'de inşaat tesisatçısı olarak işe başladım. Cumartesi, pazar günleri de yine çakmak dolduruyordum. 1987 Mart-Nisan aylarında Halil Daş ile irtibatım gelişmeye başladı. Daha önce de kendisini tanıyordum, fakat samimi değildik. Samimiyetimiz 1987'de başladı. Ben kendisine sürekli polis olmak istediğimi, fakat olamadığımı, gemici olmak istediğimi veya yurtdışına gitmek istediğimi anlattım. Bu kişi de beni kısa süre sonra Beşir Öncü ile tanıştırdı. Beşir ile yedi-sekiz ay süren sıkı bir irtibatım oldu. Beşir, ben ve Halil sürekli Kordon'da Sirena birahanesinde buluşurduk. Beşir sürekli bana polis olabilmem için yardımcı olacağını söylüyordu. Fakat çok yavaş davranıyordu. Ailem ve çevrem hakkında sürekli beni sınıyordu. Benim sosyal, ekonomik ve hatta siyasal seviyemi öğrenmeye çalışıyordu. Askerden önce lise döneminde siyasal faaliyetim ve ilgim olduğu için ve güncel siyasal konuları takip ettiğim için, benim kültürlü ve zeki olduğumu söylerdi. Kendisi ile 7-8 ay irtibatım olduktan sonra benim dayatmalarımla bana polislik için kesin yardımcı olacağını söyledi. İşyerime telefon ederek, benim akşam Kadifekale Gazinosu'na gelmemi söyledi. Paramın az olduğunu hatırlattım, bana utanmamam gerektiğini söyledi. Beşir ile irtibatım süresince nereye gidersek o paraları verirdi. Ben bu durumdan çok utanıyordum. Ben de vermek istiyordum, fakat tüm hesapları o öderdi. Kadifekale Gazinosu'na gittim ve Erdoğan Şenol ile tanıştım. Sonraları Erdoğan ile yalnız olarak sürekli akşamları ve tatil günleri beraberdik. Erdoğan da benim çevrem, ailem, işyerim hakkında soru sorardı. Ekonomik ve siyasal yapımızı öğrenmeye çalışırdı. Zaten Beşir hakkımda yeterince bahsetmişti ki, Erdoğan da benimle ilgileniyordu. Beni sürekli telefonla arar, ya Santana Pavyonu'na giderdik ya da fuardaki diskoteklere giderdik. Tabii bu arada benim ailem karşısındaki olan sorumlu konumum da sarsılıyordu. Annem ve babam eve gitmediğim için veya geç gittiğim için kızıyorlardı. Ama Erdoğan'la olan yaşam biçimi de çok hoşuma gidiyordu. Ara sıra da polislik konusunda bana yardımcı olacağını ve tanıdığı çok polis, amir olduğunu söylüyordu. Bazen de bana, benim basit bir polis olmamdan yana olmadığını, benim yetenekli, konuşkan, kültürlü olduğumu ve daha iyi işler yapabileceğimi ve daha çok para kazanabileceğimi söylüyordu. Kendisiyle boş zamanlarda sürekli eğlence yerlerine ve tatil yerlerine giderdik. Polis okullarında polislere karate kursu veriyordu. Ben de Erdoğan'ın yapısını yavaş yavaş anlıyordum. Fakat sormaya çekiniyordum. Bir gün beni İzmir Çankaya caddesinde bir işhanına götürdü ve 3. veya 4. kata çıktık. İçerde birkaç kişi daha vardı. Masanın arkasında da iri-yarı birisi oturuyordu. Herkes bu kişiye İsmet abi diye saygılı şekilde hitap ediyordu. Erdoğan da bu İsmet'le çok saygılı konuşuyordu. Erdoğan beni İsmet'le tanıştırdı. İsmet beni sürekli süzüyordu, bir yandan da diğerlerine soru soruyordu. Pazarlama ve iş hayatıyla ilgiliydi konuşmaları. Duvarlardaki takvimde LÖK Ticaret ve Pazarlama reklamı vardı. Bir süre sonra dışarı çıktık.

Erdoğan benim pazar günleri Anadolu Üniversitesi açık öğretim fakültesine gittiğimi biliyordu. Benden, öğrenciler arasında siyasi konuma sahip olanları tesbit etmemi ve ilişki kurmamı istedi. Kendisi de Ege Üniversitesi'ne gidip öğrencilerle ilişki kuruyordu. Ben de kendisiyle birkaç sefer gittim. Öğrencilerle tartışıp konuşuyorduk. Erdoğan sürekli siyasi konuları öne sürüyordu. Ben de Anadolu Üniversitesi Ticari Bilimler Fakültesi'nde ilişki arıyordum. Öğrencilerin çoğunluğu çalışan kesimdi. Yalnız pazar günleri okul vardı. Devam etme mecburiyeti yoktu. Öğrencilerin çoğu derse girmez, okulun karşısındaki kahvelere veya kafeteryalara giderdi. Ben de buralarda oturundum. Aynı arkadaşlarımla ilişki arardım. Sürekli hayat pahalılığını ortaya atardım. Ekonomiden yakınırdım. Böylece zaten çalışan kesim ve öğrenci-işçi kesim olukları için ortaya attığım konular ilgi çekiyordu. Tabii bazılarıyla okul dışında da ilişkimi geliştiriyordum. Ben baştaki rejimi de eleştirerek Türkiye'de 1970'lerden sonra gelişen devrimci hareket ve örgütlerden bahsetmeye başladım. Bu tür konularda yeterli bilgi sahibiydim. Mahirlerin, Denizlerin ne yapmak istediklerini anlatıyordum. Amaç ilerde düzene başkaldırabilecek kişileri tesbit etmek ve okuldan uzaklaştırmaktı. C. Ö., A., F. ve N. ilişkilerimi geliştirdiğim kişilerdi. Yine amaç bu kişileri siyasi eylemliliğe çekmek ve tutuklanmalarını sağla-

maktı. Nisan ayında halk ozanı olan ve devrimci türküler söyleyen Sadık Gürbüz, Hürriyet Parkı'nda konser verecekti. Öğrenci ve aydın kesimler bu tür konserlere gidiyorlardı. Ben okuldan birçok arkadaşı konsere götürdüm. Erdoğan Şenol da Ege Üniversitesi'nden öğrenci teşvik edecekti. Amacımız Erdoğan'la birlikte konser esnasında slogan atarak polisin kitlelere saldırmasını ve onları tutuklamasını sağlamaktı. Erdoğan'la ben ayrı yerlere oturduk. Konserin sonlarına doğru ben ve Erdoğan, "Kahrolsun faşistler" diye slogan attık. Zaten devrimci türkülerin etkisinde olan insanlar da tahrike kapılarak slogan atmaya başladılar. Polis saldırdı; birçok kişiyi topladı ve tutukladı. Amaç, demokrat olan kişileri dahi sindirmek, korkutmak ve ilerde düzene karşı tehlike olacak seviyeye ulaşmalarını engellemekti. Ben de tutuklandım. K. Yalı Emniyet Amirliği'nde sabaha kadar kaldım. Öğlene doğru serbest bırakıldım. Sonradan öğrendim, Erdoğan'ın beni serbest bıraktırdığını.

Yine Mayıs ayı yaklaşıyordu. İzmir'de her tarafa afişler, ilanlar asılmıştı; "1 Mayıs Şenliğine Katıl" diye. Toplanma yeri İzmir, Konak, SSK'nin altı. Ben okuldan birkaç kişi götürdüm. Erdoğan da getirmişti. Yine ben işyerinden birkaç kişi teşvik ettim. Beşir Öncü de çalıştığı petrol rafinerisinden birçok işçiyi toplama yerine getirmişti. Petrol-İş diye pankart dahi açmışlardı. Sabah 10'a doğru 50-60 kişi olan kitle 100'ü geçmişti. Bir kişi çıkıp 1 Mayıs hakkında konuşma yapmaya başladı. Başta etrafta az polis vardı. Fakat konuşma başladıktan sonra birden etrafı yüzlerce çevik kuvvet sardı ve kitlelere saldırdı. Erkek-kadın demeden birçok kişi dövüldü. Yine birçok demokrat insan ve işçi tutuklandı. Kaçabilenler kaçtı. Benim işyerimden getirdiğim iki kişi de tutuklandı. D.,Z. N. ve Z. K. bunlar arasındaydı. Aile sahibi olan bu kişiler daha sonra işten uzaklaştırıldılar. Maliyede çalışan ve hem de okuyan F. adındaki bayan da tutuklandı; o da işten çıkarıldı. Maliyede vergi memuru olduğu için sicilde hiçbir şey istemiyorlar. Polis kitlelere saldırmış, birçok kişi tutuklanmış ve yaralanmıştı. Böylece düzene biraz başını kaldırabilecek olanlar sindirilmişti.

Benim de içinde bulunarak çevirdiğimiz bu entrikalardan sonra Erdoğan'ın bana daha çok güvendiğini seziyordum. Her akşam ve tatil günleri eğlence yerlerine gidiyorduk. Bana sürekli giyinmeme dikkat etmeni söylerdi ve para vererek her model elbise alırdı. Bana 800.000 lira vererek eve renkli televizyon almamı söyledi. "İsmet abinin hediyesidir" dedi. Bana sık sık polislikten vazgeçmemi ve beni Avrupa'ya göndereceğini söylüyordu. Ben de kendisine, "Avrupa'da iş bulmama yardımcı olabilir misin" dedim. Artık Avrupa'da çalışarak kimsenin zengin olamayacağını söyledi. Beni Avrupa'da tanıdık arkadaşlarının yanına göndereceğini ve benim orada hiç sıkıntı çekmeyeceğimi, arkadaşlarının bana sürekli para yardımı yapacağını söyledi. Yine, benim çabuk gelişen, kişilerle çabuk ilişki kurabilen ve uyanık biri olduğumu söyleyerek, Avrupa'daki arkadaşlarının alacağım görev hakkında bana yardımcı olacaklarını söyledi. Ayrıca bankaya 12 milyon lira para yatırdı. Ben aileme hiçbir şey söylemedim. Avrupa'ya gidip çalışacağımı ve 3-4 yıl sonra sermaye yaparak dönüp evleneceğimi söyledim. Babam hasta olduğu için, evde erkek olarak benim kalmam gerektiğini söyledi. Annem ve kardeşlerim de razı değildi. Ama ben 27 Temmuz 1988'de İzmir Alsancak limanından hareket ettim. Yanımda, rahat geçeyim diye bol döviz vardı. 7000 markla gemiyle İtalya-Venedik'e gidecektim ve beni oradan Şebeke Remzi diye biri karşılayacaktı. Üç günlük yolculuktan sonra Venedik'e vardım. Erdoğan, Remzi ile irtibat kurmuştu. Beni, gemiden çıktığım gibi aldı ve arabayla İsviçre'ye geçmek üzere hareket ettik. Gece sınırı geçerek (Como'dan) İsviçre'nin Luganau şehrine gittik. Kendisi, beni evine götürdü. Burada birkaç gün dinlenmemi söyledi. Yabancı bir bayanla evliydi. Sonra Remzi beni alarak İsviçre'nin Luzern şehrine götürdü. Yabancı dili bildiği için kısa sürede beni polise götürüp iltica ettirdi. Polis beni ilticacıların kaldığı Baren oteline verdi. Remzi sonra telefonla birisini getirdi. Adı Ramazan. Ramazan'la tanıştık. Bana hiç çekinmemem gerektiğini, Erdoğan'la irtibatı olduğunu ve bana her konuda yardımcı olacağını söyledi. O gün otelden çıkıp sakin bir restorantta konuştuk. Bana hemen alandaki siyasal durumdan bahsetti. Amaçlarının, alana gelen ilticacıların PKK'ye gitmesini önlemek, bu kişileri TKP/ML etrafında toplamak ve yozlaştırıp kişiliksizleştirmek olduğunu söyledi.

Alana ilticacıları taşımakla görevli olan Şebeke Remzi, şimdilik görevimin alandaki PKK sorumlusuyla hemen ilişki kurmak ve Parti içine sızarak kısa sürede kadrosu haline gelmek olduğunu söyledi. Benim Kürdistan sorunu ve PKK hakkında o zamana kadar bilgim olmadığı için, girmekte zorluk çekeceğimi söyledim. Bana siyasi konularda az çok bilgim olduğunu, belli bir kültür seviyem olduğunu bildiğini, bu yüzden rahatlıkla sızabileceğimi söyleyerek güven vermeye çalışıyordu. Siyasi olarak gelişebilmem için kendisine bağlı olan İdris'in bana yardımcı olacağını söyledi. Yanımda olan 6300 markı da eve göndermemi söyledi. "Lazım oldukça benden iste" dedi. Ben de, parayı PTT'den işyeri arkadaşım olan N.B.'ye yolladım. Ayrıca Ramazan'la irtibat kuracağım zaman çok dikkatli olacaktım. Bir şey lazım olduğunda ya mekanı olan Türk-Video'ya gidecektim, ya da telefon edecektim. Bana verdiği ilk talimat PKK'lilerle tanışmak ve onların içine sızmaktı.

Ben otelde kalıyordum. Alanda PKK sorumlusu S. vardı. Partiye yeni katılmış saf ve dürüst birisiydi. Otele gelip bizimle konuşurdu. Ben sürekli kendisine soru sorardım. Yine genel olan siyasi bilgimle ilgisini çekmeye çalışırdım. O geldiği zaman sürekli kendimi öne atarak kendisi ile tartışırdım. Bu arada S.'nın getirdiği yayınları ve kitapları sürekli okuyordum. Hızlı bir şekilde PKK'yi ve Kürdistan'ı anlamaya çalışıyordum. S.'nin Türk solunun siyasal yapısı konusunda bilgisi çok zayıftı. Bu nedenle Türk solundan bahsederek kendimi kabul ettirmeye çalışıyordum. S. tavırlarımı beğendiği için beni kazanmak istiyordu. Sürekli bu yüzden otele gelir benimle konuşurdu.

Bu arada kendini TİKKO'cu olarak tanıtan ve Ramazan'a bağlı olan İdris -Ramazan'ın talimatıyla- benimle irtibat kurdu. Beni otelden alır, şehir dışındaki yeşil alanlara götürür ve orada siyasal konulardan bahsederdi.

Ben bir aydan fazla otelde kaldım. Sonra Emmenbrücke kampına verdiler. S. ve İdris de burada kalıyordu. Birbirleriyle konuşmuyorlardı. Ben kampa gidince S.'nin odasına yerleştim. Bazı akşamlar ve gündüz S. ile beraber ilticacılara PKK'yi anlatmaya gider ve yayın dağıtırdık. Akşamları televizyon seyredeceğim bahanesiyle gizlice İdris'in odasına giderdim. İdris bana bilimsel konularda eğitim vermeye başladı. PKK'lilerin bilimsel konularda zayıf olduklarını, tartışmaya giremediklerini söyleyip bu yüzden benim bilimsel konulara ağırlık vermemi istedi. Böylece kendimi PKK'lilere kabul ettirebilirdim. Ben gizlice İdris'ten aldığım eğitim ve S.'yle yaptığım propaganda ile çok hızlı gelişiyordum. PKK'nin bir semineri düzenlendi. Zürih'ten gelen T. arkadaş vardı. Ben seminerde şiir okuyarak ve görüş belirterek dikkat topluyordum. Artık S.'yle beraber alanda sorumlu bizdik.

PKK'nin alanda TİKKO'dan fazla sempatizanı vardı. Bir gün İdris bana, "İlticacıların isim ve imzalarını liste etmemiz gerek" dedi. Bunun için propaganda şuydu: Kampta kalanlara daha fazla yiyecek, giyecek ve harçlık, kamplarda insanca yaşamak. Bu şekilde propaganda yaparak TİKKO'nun adını da alana yaymak amaçlanıyordu. İdris bu politikayı tek başına yapardı. Çünkü, sempatizanı çok azdı. Ama S. ile ortak yaparsa hem daha çok isim-imza ele geçecek, hem de TİKKO sempati kazanacaktı. İdris bunun için S.'yi ikna etmemi istedi. Ben S.'yi ikna ettim ve üçümüz propagandaya çıktık. Herkese İsviçre'nin demokrat partilerinden destek aldığımızı ve kendilerine imza götürürsek bize yardımcı olacaklarını söylüyorduk. Herkes gerçekten kampların durumundan şikayetçiydi ve bunun için isim, soyisimlerini ve imzalarını veriyordu. Çok sayıda imza toplamıştık. Şönek kampından çıkarken ben ve S. önden gittik. İdris bilinçli olarak ortadan kayboldu. Biz onu beklerken o listelerin fotokopisini çektirmiş ve kampa gitmişti bile. Benle S. kendi kaldığımız kampa geri döndük. Ben rol yaparak, sinirli bir şekilde İdris'in odasına S... ile çıktım. İdris'e bağırarak listeyi ne yaptığını, neden bizden ayrıldığını sordum. O ise bizim birden kaybolduğumuzu söyledi. Listeleri istedim, vermedi. Ben de saldırarak zorla aldım ve yırttım. Ama fotokopilerin İdris'te kaldığını biliyordum. Benim bu davranışım S.'nin çok hoşuna gitti. Bana merkezi eğitime gideceğini, yerine beni tavsiye ederek arkadaşa bildireceğini söyledi.

> ***"... Akademi eğitiminde sürekli ön plana çıkarak kendimi göstermek, önce koğuş komutanı olmak, sonra yönetime girerek sorumlu olmak, PKK Genel Sekreteri A.Öcalan'ın gözüne girmek, böylece yüksek sorumlu olarak Avrupa'da görev almak ve Avrupa'da Partiyi merkezden çökertmek amacındaydım..."***

Birçok yurtseverin ismi listeye geçmişti. S.'nin ismi de vardı. Listeleri Ramazan'a verdik. Ramazan benim çok yetenekli olduğumu, kısa sürede daha büyük görevler vereceğini söyledi. Bu arada bana para da veriyordu. Ben de parayı Türkiye'ye, İzmir'e gönderiyordum. Bu arada şu an Akademi'de olan Y. alana gelip iltica etti. PKK'yi önceden tanıdığı için hemen bizimle irtibat kurdu. S. merkezi eğitime alındı. Alana benle Y. bakmaya başladık. Y., S.'den daha uyanıktı. Onun için daha dikkatli olmalıydım. İdris'le bunun için sürekli yemekhanede sert biçimde tartışırdım. Yine Ramazan'ın dükkanının camlarını bir arkadaşla beraber aşağı indirdim. Böylece kendimi iyice kabul ettiriyordum.

Yine Parti gecesi için bilet satıyordum. M.Z. Ö.'nün evine gittim. Bu kişi Bingöllü. Alanda birçok kişi Bingöllü ve çoğu da sünni idi. Z. bana işe gideceğini, geceye gelemeyeceğini söyledi. Daha önce de bağış vermemişti. Ben bunları bahane ederek bilinçli olarak saldırdım ve çok kötü dövdüm. Kendisine de, "Sünni olduğun için seni dövdüm" dedim. Olay alanda epey etki yarattı. Bingöllülerin birçoğu geceye gelmedi. Tabii bana olay sorulduğunda inkar ediyordum. Bu görevi de bana Ramazan vermişti.

Ramazan, bu arada beni kendisine bağlı olan diğer adamlarla da tanıştırdı. Bu kişiler Cafe Domino'ya gidiyorlardı. Uzun yıllardır bu alandalar. Ramazan tarafından ajanlaştırılmış kişilerdir.

Alana ilticacıları Şebeke Remzi taşıyordu. İş bulmak umudu ile alana gelenlerle TİKKO'cu olarak kendini tanıtan İdris kamplarda ilişki kuruyor ve iş bulacağını vaadediyordu. Böylece bu kişilerin PKK'ye sempati duymalarının önüne geçmeye çalışıyordu. İdris bu kişileri Mehmet Aydın'a götürüyordu. Mehmet de bu insanları çok az ücretle köle gibi çalıştırıyordu. Bu insanlar İdris'in vasıtasıyla Cafe Domino'ya da alıştırılıp kumara teşvik ediliyorlardı. Kumar oynatan ve oynayan Uzun Murat'tı. Sonradan bu kişiler tabii yoz hayatın içine çekilerek siyasetten ve PKK'den uzaklaştırılıyorlar.

Beş aya yakın olmuştu alana geleli. Ramazan'dan birçok talimat almış ve yerine getirmiştim. Görevim, alanda provokasyon yapmak, isimleri tesbit etmek, mezhepçilik yaratmak ve böylece de Partinin alanda zayıflamasını sağlamaktı. Ramazan, benim çalışmamdan çok memnundu. Benim kısa sürede Parti içinde yükselmemi istiyordu. Benim her türlü ihtiyacımı da karşılıyordu. Bu ara Y. merkezi eğitime ve ordanda ülkeye gitmek istediğini T. arkadaşa bildirdi. T. arkadaş da "olur" dedi. Y. giderse mecburen alanda tek sorumlu ben kalacaktım. Ama Ramazan benim bir an önce Parti kadrosu olmamı ve sızmamı istiyordu. Ben de bunun için kamp yönetimi ile sorun çıkardım ve onlara saldırdım. Onlar da polis çağırdı. Polis beni tutukladı. Y. ve diğer arkadaşlar da beni çıkardı. Ama polis hemen İsviçre'yi terk etmemi istedi ve bunun için de yol parası verdi. Ben de T. arkadaşa bildirdim. T. arkadaşda, İsviçre'de kalamayacağım için beni Almanya'ya merkezi eğitime gönderdi. Almanya'nın Duisburg şehrine iltica ettim. 20 gün sonra merkezi eğitime alınacaktım.

Bu arada Ramazanla sürekli irtibattaydım. Benden eğitim yapılan ülkenin adını ve eğitim yerinin adresini bildirmemi istedi. Eğitimi polis sabote edecekti. Yine, eğitime katılanlar arasında bölgecilik ve mezhepçilik yaratmaya, zayıf kişileri siyasi ortamdan uzaklaştırmaya, moral bozmaya, çelişkiler yaratmaya ve en önemlisi de eğitimin yapıldığı yerin adresini Ramazan'a bildirerek eğitimi sabote etmeye çalışıyordum.

Ben başta eğitime soğuk yaklaşıyordum. Fakat hemen ilişki kurmaya başladım. Buna neden de arkadaşların bana ilgi göstermesi oldu. Daha önce de İdris'ten aldığım bilimsel konulardaki eğitim ve Türk sol siyasetini az-çok bilmem nedeniyle, herkes benim siyasi seviyemi üstün sanıyordu. Toplumlar tarihinde ve diyalektik materyalizmde sürekli dersi ben anlatıyordum. Dersleri çok dikkatli dinliyor ve hemen kavrayıp söz hakkı alıyordum. Özgeçmiş platformu oluşturuldu; herkes özgeçmişini anlattı. Ben kişilerin yapısını biraz tanımıştım. Aslında M. öğretmenden rahatça izin alıp dışarı çıkarak eğitimin çok açık olan adresini Ramazan'a bildirip eğitimi sabote edebilirdim. Ama ben eğitimin devam etmesini ve dağılmamasını daha uygun buldum. Böylece daha çabuk Parti kadrosu olacak ve sızacaktım.

Eğitimde olan Ş.'nin kişiliği belli idi. İstanbul ve İzmir'de sürdürdüğü bir yaşantısı vardı. Üzerinden hala etkilerini atamamıştı. Fakat ailesi yurtseverdi. Ailesinin etkisi ile eğitime gelmişti. Ben de İzmir'i çok iyi tanıdığım için Ş. ile ilişki geliştirdim. Sürekli serseri-lümpen yaşantıdan sözederek, onun siyasi ortamdan uzaklaşmasını amaçladım. Ben İzmir'den ve lümpen yaşantıdan söz ettikçe Ş. de eski yaşamına özeniyordu. Türkçe yazmayı bilmediği için ben onun raporlarını yazıyordum. Raporlarında ülkeyi hedeflemeyen ve kararsız olan bir tutumla Partiye hesapçı yaklaşıyordu. Benimle ilişkisinin, onun böyle davranmasında epey rolü vardır.

Yine, bayan olan R.'yi çok sert eleştirdim. Benim eleştirilerimle hep morali bozulur ve ağlardı. Onun ailesinden kaçıp Partiye sığındığını söyleyerek moralini bozardım. Kendini eğitime vermezdi. Hatta çok inat edip bazen derse de katılmıyordu. Yine bu kişi Dersimli olduğu için onu mezhepçi sohbetlere de sürüklerdim. Ayrıca birçok arkadaşla sohbetçi tutuma girerek onların siyasi konulardan uzaklaşmasını sağlardım.

Avrupa'da Luzern alanında İdris'ten eğitim aldım. Ramazan'dan aldığım talimatlarla alanda Partiye girmek, kısa süre içinde sorumlu olmak, Parti sempatizanları arasında mezhepçilik yapmak, komplo ile birçok yurtseverin isimlerini tesbit edip liste yapmak, yurtseverleri Partiden soğutmak, merkezi eğitime giderek Parti kadrosu olup sızmak, eğitimi sabote etmek, eğitime katılanlar arasında zayıf kişilikleri kullanmak, provokasyon yapmak, tiyatro yaparak lümpen tipi aşılamak gibi görevler üstlendim.

Akademi eğitiminde sürekli ön plana çıkarak kendimi göstermek, önce koğuş komutanı olmak, sonra yönetime girerek sorumlu olmak, PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan'ın gözüne girmek, Parti içerisinde sürekli bilgi toplamaya çalışmak, isim tesbit etmek, bulunduğum her alanda sürekli Partiye zarar vermeye çalışmak, yüksek sorumlu olarak Avrupa'da görev almak ve böylece de Avrupa'da Partiyi merkezden çökertmeye çalışmak amacındaydım.

İnsanlığa ve Partiye karşı işlediğim tüm bu suçlarımı itiraf ediyorum. Partinin yüce adaleti ve imkanları ile topluma ve halkıma faydalı biri olarak kazandırılmak istiyorum. Bunun için dürüst olmak gerektiğinin bilincindeyim. Ben de, bana verdiğiniz şans ile her şeyimi samimi olarak itiraf ettim. Partiden istediğim, İzmir ve İsviçre-Luzern alanındaki MİT örgütünün çökertilmesi ve işlevsiz kılınmasıdır. Halkıma faydalı olmak istiyorum. Bana inanmanızı ve güvenmenizi istiyorum.

İnsanlıktan, devrimden, Partiden özür ve af diliyorum.

Selam ve saygılarımla
Cihangir Şanal
Kod ismim: Hıdır

ANNE, BABA VE TÜM KARDEŞLERİME!

Sizlerin de bildiği gibi, hep beraber ailece İzmir'de 16 yıldır yaşıyoruz. Hep beraberce ekonomik sıkıntıları yaşadık. Ama en önemlisi sizlerin henüz farkında olmadığı ve bilmediğiniz ailece nasıl asimile edildiğimizdir.

Küçüklüğümüzden beri, bana ve diğer kardeşlerime, Kürt ve Kürdistan sorunu yerine, hep mezhepçilikten bahsettiniz. Ve bize mezhepçi bir aile kültürü verdiniz. Fakat bunda suçlu olan siz değilsiniz. TC'nin geliştirdiği mezhepçilik ve bölgecilik politikasıdır. Yine benim ve kardeşlerimin TC'nin okullarında nasıl bir eğitim aldığını bilmezsiniz. İnsanı kişiliksizleştiren kemalist eğitimi aldık. Siz benimle, okuduğum için övünüyordunuz, ama ben kemalizmi öğrendikçe insanlığa ihanet eden bir kişiliği kazanıyordum. Kendi öz kültürümden yoksun biçimde büyüyordum.

Anne, baba!

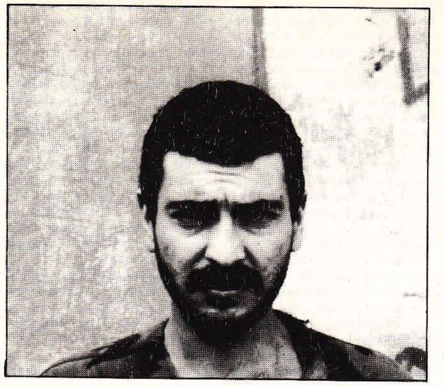
Siz de biliyorsunuz, ekonomik olarak hiç iyi durumda değildik. Ben sürekli çok para kazanmak ve sizi rahat bir yaşama ulaştırmak istiyordum. Benim yapım böyle oluştu. Böyle olunca ben MİT elemanları tarafından para, ev, araba gibi çeşitli vaadlerle kandırılıp İzmir'de, 1987 senesinde ajanlaştırıldım. Küçüklüğümden beri size karşı hep sorumlu idim. Eve kesinlikle geç gelmezdim. Siz de bilirsiniz, size karşı hep saygılıydım, sorumluydum. Çünkü 4 kızkardeşim vardı. Ama 1987 yılından sonra bende bir değişme olduğunu siz de farketmişsinizdir. Eve geç gelir veya hiç gelmezdim. Yine size hep kötü ve saygısızca davranırdım. Çünkü o zamanlar, benim için önemli olan para, gezmek ve eğlenmekti. Sizi ve sorumluluğumu unutmuştum. Ajanlaştırılıyordum. PTT'de çalışırken ve okurken birçok insanın tutuklanmasına, polis tarafından baskı görmesine neden oldum. Devrimci-demokrat insanları tesbit edip komplolarla toplantılara çekip yakalanmalarını ve işten çıkarılmalarını, tutuklanmalarını sağladım. Yine Avrupa'da birçok provokatif görevler yaptım. Avrupa'ya siz benim çalışmak için gittiğimi sanıyordunuz. Fakat ben, daha çok para kazanmak istiyordum. Bunun için kaldığım yerde MİT mensubu olarak yetiştirilmiş ajan tarafından bir süre ideolojik eğitim gördüm. Görevim, Kürdistan halkının öncüsü olan özgürlük ve bağımsızlık savaşçısı olan PKK'ye sızmak ve içinde her türlü provokasyonu yapıp Partiye ve Partililere zarar vermekti.

Anne, baba ve kardeşlerim!

Sizler henüz hiçbir şeyin farkında değilsiniz. Çünkü benim gibi asimile edilmişsiniz. Aslında Türk devleti ve ordusu, demokrat ve bizim namusumuzu, vatanımızı koruyan değildir. Size anlatılanlar ve propagandası yapılanlar bunlar. Türk devleti ve ordusu faşisttir. İnsanların düşmanıdır. Bizim namusumuzu ve canımızı koruyan değildir.

Baba! Özellikle sen, Kemalizmin esirisin. Adeta bir Türkten daha fazla Türkçülüğü savunuyorsun. Bize sürekli Türkiye'yi ve Mustafa Kemal alçağını överdin. Benim böyle büyümemde senin büyük etkin oldu, fakat sen suçlu değilsin.

Baba! Aslında Türk devleti, ülkemiz olan Kürdistan'ı işgal eden, yüzyıllardan beri halkımızı vahşice katleden ve kapitalistlerin yönelttiği faşist ordusu olan barbar bir devlettir. Şimdi bizi ve tüm Kürt halkının bağımsızlığı için mücadele eden bir Parti var; bu PKK'dir. Türk devleti bundan korktuğu için hem vahşice halkımıza saldırıyor, hem de benim gibi zayıf kişilikleri çeşitli vaadlerle kandırıp PKK'nin üzerine gönderiyor. Ben de böyle zayıf olduğum için çeşitli vaadlerle kandırılıp ajanlık yapmak üzere PKK'ye gönderildim. Ajan-provokatör olarak içine düştüğüm bu durumdan faşist Türk devleti sorumludur.

Anne, baba ve kardeşlerim!

Ben işte haince planlarla ajanprovokatör olarak PKK'ye karşı görevlendirildim. Ama çelikten disiplin ve denetim temelinde iyi örgütlenmiş olan PKK içerisinde artniyetli olduğum hemen ortaya çıktı. Fakat PKK ve önderlik ettiği bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi bana ummadığım bir şekilde adil davrandı ve beni insanlığa kazanmak için çok samimi bir şekilde çaba sarfetti. Bana çok olumlu ve iyi davranarak Kemalizmin ve TC'nin insanları ne hale getirip düşürdüğünü samimi olarak anlattı. Size televizyondan ve basında PKK hakkında çok şey duymuşsunuzdur. PKK için işte, "Apocular kadın, çoluk-çocuk öldürüyor; masum insanların zor ile canını-malını gaspediyor; dine ve namusa tecavüz ediyor" diye propaganda yapıyorlar.

Anne, baba ve kardeşlerim!

İnanın PKK böyle değil, PKK kötü yola düşenleri insanlığa kazandırıyor. PKK insanların canını, malını, namusunu TC'den, yani düşmandan kurtarıyor. PKK, çocukları vurmuyor, çocukları gerçekten yaşatmaya çalışıyor. Haklı bir dava için ve halkı için mücadele veren PKK ve Önderi Abdullah ÖCALAN'ın büyüklüğünü ve yüceliğini sizlere vurgulamak istiyorum. Ben hepinizden şunu istiyorum: Çevrenize ve kimi görürseniz bu davayı ve PKK'yi anlatın. Her zaman bu yüce davaya ve PKK'ye karşı saygılı olun.

Kardeşlerim!

Biriniz henüz çok küçük, fakat üçünüz yetişkin ve tahsillisiniz. Sizler de benim gibi kemalist eğitim gördünüz. Aslında PKK'yi ve bu yüce davayı size uzun uzun anlatmak istiyorum ve sizi bu davaya kazandırmak istiyorum, Üçünüz aydın kişilersiniz. Çevrenizde, işyerinizde ve her yerde arkadaşlarınıza PKK için söylenenlerin TC'nin uydurması olduğunu, aslında PKK'nin bir haklı halk mücadelesi yürüttüğünü anlatın. Bu konuda sizlere güveniyorum ve üçünüzün de PKK ve onun davasına hizmet edeceğinize inanıyorum. Benim konumumdan ders çıkarın.

Tüm aileme!

İşlemiş olduğum suçlar insanlığa, PKK'ye ve onun haklı davasınadır. Fakat tüm bunlara rağmen, yüce Parti PKK tarafından affedildim. Şu an sağlık ve psikolojik olarak durumum çok iyidir. Hepinize selam, saygılarımı sunarım.

Oğlunuz
Cihangir Şanal

TÜM AJAN PROVOKATÖRLERE VE DİĞER DEVRİM DÜŞMANI UNSURLARA ÇAĞRI!

MİT mensupları tarafından para, lüks yaşantı ve eğlence gibi yöntemlerle İzmir'de ajanlaştırıldım. MİT'in İzmir şubesine bağlı çalışmaktaydım. İzmir'de, üniversite ve çalıştığım işyerinde siyasi atmosfer yaratarak devrimci-demokrat ve ilerici kişileri tesbit etmek, bu kişileri devrimci platformlara ve toplantılara çekerek provokasyon yaratıp tutuklanmalarını ve baskı görmelerini sağlamak; Avrupa'da ise kaldığım alanda PKK sempatizanları arasında mezhepçiliği yaymak ve bu insanların Partiden kopmasına neden olmak, yurtseverlerin isimlerini tesbit etmek, katıldığım merkezi eğitimde eğitimin sabotajı için plan kurmak, eğitime katılanlar arasında sürekli moralsizliği yaymak, sohbetçilik yaparak siyasi ortamdan uzaklaştırmayı hedeflemek, zayıf kişileri tesbit ederek lümpenleştirmeye çalışmak, yine çelişkili ve zayıf kişilikte olanlara mezhepçilik ve bölgeciliği aşılatmak, lüks yaşantıya özendirmek, çeşitli yöntemlerle devrimin gerçekleşmeyeceğini söylemek ve yaymak gibi birçok hain yöntemlerle provokatörlük yaptım.

Bunları yapabilmek için Avrupa'ya gittiğim ilk günlerden hemen sonra MİT mensubu olarak bilinçli eğitilmiş bir ajan tarafından ideolojik eğitim gördüm. Bu kişiler tarafından, PKK bana çok basit olarak tanıtıldı. Fakat diğer örgütlere göre PKK'nin tehlikeli ve ortadan kaldırılması gerektiği söylendi. Diğer yandan PKK'nin küçük ve basit bir eşkıya grubu olduğu anlatıldı. Özellikle PKK'lilerin çok bilinçsiz olduğu, bilimsel konularda sürekli tartışmalardan kaçtıklarını, bilinçli temelde örgütlenen bir siyasi hareket olmadığı, bilimsel konularda biraz teorisini geliştirebilenlerin PKK içerisine rahat sızdıkları ve hemen yer ve sorumluluk edinebildikleri anlatıldı. Bana da verilen ideolojik eğitim ve bana sürekli söylenen, benim zeki ve yetenekli olduğum dolduruşlarıyla PKK'ye sızmamdı. Ben de bu dolduruşlarla, para ve diğer yöntemlerle görev aldım. PKK'ye karşı en son görevim; Akademi ortamına gitmek, burada kendimi bilinçli ve iyi bir konuşmacı olarak tanıtmak, böylelikle Akademi yönetiminde sorumluluk almak, sürekli kendimi öne atarak ispatlamak, hatta PKK önderi Abdullah ÖCALAN'ın dikkatini çekmek, gözdesi olmak, yüksek sorumluluk düzeyine ulaşarak Avrupa'ya dönmek ve Avrupa'da da Parti merkezini ele geçirmekti.

Aslında bana çok basit ve güçsüz olarak tanıtılan PKK'nin, hiç de böyle olmadığını gördüm. PKK'de çelikten disiplin ve denetim sistemi var. En küçük artniyetli kişiler hemen kendilerini ele vermekten kurtulamıyorlar. Çünkü PKK çok iyi örgütlenmiş disiplinli, denetimli ve bilinçli insanların oluşturduğu bir siyasi harekettir. Artniyetli kişiler, pratikte hemen belli oluyorlar. Ben bunu kendi başarısız pratiğimde gördüm.

Yine para ve diğer yöntemlerle kandırılıp, zeki ve bilinçli olduğum dolduruşu ile PKK'ye sızdırıldım. Fakat şunu gördüm ki, PKK'de verilen teorik ve siyasi eğitim çağın en modern eğitimidir. Böyle olunca PKK'de bilinçli kişiler yetişmektedir. Görülen bilimsel eğitim, sağlam örgütlülük, çelikten disiplin ve denetim PKK'nin yapısını oluşturuyor. PKK'ye sızan artniyetli kişiler, böylece hemen kendilerini ele veriyorlar. Ben bunu kendi örneğimde gördüm. Bizleri dolduruşa getiren TC, ölümün kucağına atıyor. Bu işler anlatıldığı gibi hiç de kolay ve basit değildir.

Beni çeşitli yöntemlerle kandırıp kullanan ve ölümün kucağına atanlar şimdi beni düşünmedikleri gibi, rahat yaşamalarına devam ediyorlar. Ben şimdi PKK'nin elindeyim, ama beni bu işe sokanlar kendi dünyalarındalar ve beni düşünmemektedirler. Çünkü ben onlar için değersiz ve bir kobayım. Kobay gibi kullanıldım. Sizler de TC tarafından aldatılan ve kullanılan birer kobaysınız. Hiçbir değeriniz yok.

Ben tüm bu gerçekleri geç anladım ve çok pişmanım.

Tüm ajan ve provokatörlere sesleniyorum: Çeşitli yöntemlerle TC tarafından kandırılıyorsunuz ve PKK'ye sızdırılıyorsunuz. Fakat PKK'den kurtulmak imkansızdır. Canınızı kurtarmak istiyorsanız, içine girdiğiniz bu durumlardan vazgeçin. Aksi taktirde korkunç bir akibet sizi beklemektedir. Türk ordusu ve MİT'i bozuk para gibi sizi harcamaktadır. TC'nin vaadlerine kanmayın, inanmayın; yoksa PKK karşısında bir faaliyete girerseniz korkunç bir akibete maruz kalacaksınız. TC'nin tüm vaadleri ve yalanları kişiyi korkunç bir akibete sürükler.

Ajan-provokatör
Cihangir Şanal
(Hıdır)

TÜRKİYE KAMUOYUNA ÇAĞRI

TC'nin, PKK için yürüttüğü tüm faaliyetler; haksız ve iftiradan ibarettir. Faşist TC'nin bu uydurma yöntemlerine inanmayın. PKK'nin yürüttüğü bu haklı dava mutlaka başarıya gidecektir. Ben TC'ye hizmet eden bir istihbarat mensubu olarak bunu kendi başarısız pratiğimde açıkça görmüşümdür.

Tekelci burjuvazinin güdümünde olan TC'nin faşist ordusu, Kürdistan'da fiili işgalin yanında, Kürt halkına ve onun haklı öncüsü PKK'ye karşı özel savaşı yürütmektedir. Kürdistan'da açmış olduğu asimilasyon kurumları ile kendisine bağlı kişiliksiz insanların oluşmasını amaçlamaktadır. Kürdistan'da özel savaş yöntemleriyle bölgecilik, ailecilik aşiretçilik ve mezhepçilik kavramlarını yaymaktadır. Böylece birbirine düşürülen ve atomlarına kadar iğdiş edilen anti-kollektif bir toplum yaratmak istemektedir. Yine Kürdistan da camilere, okullara ve çeşitli yerlere asılan ilanlarla ve yapılan propagandalarla PKK'nin din ve namus düşmanı olduğunu belirterek onu Kürdistan halkından koparmaya çalışmaktadır. Birçok zayıf kişilikleri ajanlaştırarak, muhbirleştirerek, kontr-gerilla yaparak, provokatörleştirerek, PKK'ye karşı çıkartmaktadır. Bana da PKK'nin üç-beş kişiden oluşan güçsüz bir eşkıya grubu olduğu ve demokratik düzeni parçalamak isteyen terörist bir çizgisi olduğu aşılanmıştır.

Fakat haince üstlendiğim ve masum insanlara karşı yürüttüğüm plan ve komploları, haklı bir davanın sahibi olan, özgürlük ve bağımsızlık savaşı veren PKK tarafından boşa çıkarılmıştır. İnsanlığa karşı işlemiş olduğum suçlara rağmen, PKK hiç ummazken bana çok olumlu davranmıştır. Yine beni insanlığa kazandırmak için adil yollardan tüm çabayı sarfetmiştir. Sıradan insanları dahi işkencelerde katleden ve yıllarca hapislerde çürüten TC'nin faşist kanunlarına ve uygulamalarına karşın, PKK benim gibi insanlığa karşı suç işleyen bir ajan-provokatöre işte böyle adil, olumlu ve insanlığa kazandırıcı biçimde davranmıştır.

Tüm Türk kamuoyuna! Her türlü hakkı elinden alınmış bir halkın özgürlüğü için haklı bir savaş veren PKK'nin halkçı ve proleter önderi Abdullah ÖCALAN'ın büyüklüğünü açıklayıp vurgulamaktayım.

Benim içine düştüğüm bu durumdan ve işlemiş olduğum suçlardan TC ve onun kurumu olan MİT sorumludur. Beni para ve diğer yöntemlerle kandıran, kullanan ve ölüm tehlikesine atan MİT ve Türk devletidir.

Türk kamuoyuna!

Benim bu duruma düşmeme sebep olan Türk devletidir. Türk devletinin beni kurtarması gerektiğini benim bu durumumdan sorumlu olduğunu, benim kurtulabilmem için elinde bulunan PKK'li savaş esirleriyle değiş-tokuş yapması gerektiğini belirterek bunun için tüm kamuoyunu baştaki yönetime baskı yapması çağrısında bulunuyorum.

Ajan-provokatör
Cihangir Şanal
(Hıdır)

Impressum
V.I.S.d.P.:
A. Sarı
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası
Stadtsparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya	22.50 s.
Belçika	75.00 bfr.
Danimarka	10.00 dkr.
Fransa	7.50 ff.
Hollanda	3.75 hlf.
İngiltere	0.90 £.
İsveç	7.50 skr.
İsviçre	3.00 sfr.
Norveç	10.00 nkr.

BU AJAN-PROVOKATÖRÜ İYİ TANIYALIM!

Son dönemlerde gazetemiz Serxwebûn'da yayınlanmaya başlanan ajan-provokatörlere ait itiraflar çok çarpıcı bazı gerçekleri gözler önüne seriyor. Daha önceden bazı ipuçları yakalanmaya başlanan birtakım gerçekler, somut kanıtlarına kavuşarak, geniş etkiler yaratan sonuçlara varıyor. Bu çarpıcı gerçeklerden biri de, uzun dönem kamuoyu nezdinde aldatıcı bir sıfatla boy gösteren ancak, daha sonra kokusu çıkarak teşhir olmaya başlayan Avukat Hüseyin Yıldırım haininin kanıtlanan ajan-provokatör niteliğidir.

Artık hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar açık bir şekilde gözler önüne serilen bu gerçeği en geniş kamuoyuna duyurarak, kamuoyunu bu ajan-provokatörün faaliyetlerine karşı duyarlı kılmayı, halkımıza ve ilerici insanlığa karşı duyduğumuz sorumluluğun bir gereği olarak değerlendiriyoruz. Bu amaçla, yurtdışına çıkmadan önceki dönemden başlayarak, bu provokatörün hangi amaçla ve ne şekilde hazırlandığı, bugüne kadar ne gibi suçlar işlediği konusuna ana hatlarıyla ve açığa çıktığı kadarıyla değinmek istiyoruz.

Kamuoyu, Hüseyin Yıldırım adını Diyarbakır-PKK Davası ile birlikte duymuş; başlangıçta esas olarak bu davanın bir avukatı sıfatı ile tanınmıştır. Faşist cuntanın PKK Davası ve tutukluları üzerinde insanlık tarihinde benzeri az görülmüş insanlıkdışı uygulamalara başvurduğu, savunma hakkının en küçük bir şekilde kullanılmasına olanak tanımadığı bir dönemde, Hüseyin Yıldırım, PKK'li savaş esirlerinin "savunmasını" üstlenen, bu nedenle "tutuklanıp baskı ve işkence gören" biri olarak piyasaya çıkmış; daha sonraki faaliyetlerini geliştirmede bu sermayeden fazlasıyla yararlanmıştır. Bu provokatörün o dönemdeki durumunu, PKK'li savaş esirlerinden Mustafa Karasu yodaş bir yazısında şöyle anlatıyor:

"... (H.Yıldırım) 1981 yılında PKK davalarında avukatlık yapmaya başladı. Bunun dışında daha birçok avukatımız vardı. Bunlardan bazıları tutuklanmış, bir kısmı da sürekli rahatsız ediliyordu. Doğrusu bu ya; o dönemde PKK avukatlıgı yapmak zor bir işti. Yaptıkları hukuki bir savunma olsa da sömürgeciler davalarımızda avukat görmek istemiyorlardı. Zaten H. Yıldırım da dahil, hiçbir avukat bizlerin siyasi görüşlerine değinen bir savunma yapmamıştır. H. Yıldırım'ın diğerlerinden farkı hukuki de olsa diğer avukatlardan daha fazla söz alıp konuşmasıdır. Ayrıca, o dönemde mehkemece hoş karşılanmayan iki çıkış yapmıştır. Ciddi bir savunma yapmasa da bu durumu mahkeme heyetinin hoşuna gitmiyordu. Böyle olunca, bir bahane bulup onu tutukladılar. İstisnasız cezaevine gelen herkese o yıllarda işkence yapılırdı. Kendisine de diğer onbinlerce insan gibi bir uygulama yapılmıştır. Cezaevine geldikten sonra birkaç gün 4.katta yanımızda 1. hücrede kaldı. Bu birkaç gün içinde bir-iki defa eline copla vurdular. Daha sonra başka bir koğuşa götürüldü; birkaç ay sonra da tahliye oldu. Kendi durumunu nasıl anlatmış bilmiyoruz ama, cezaevinde direnişçi ve militanca bir tavrı olmamıştır. Kaldığı süre dikkate alınırsa Diyarbakır cezaevinin ezasını en az gören insanlardan biridir. Çıktıktan sonra PKK avukatlığını yürütmenin zor olduğunu görünce, PKK'liler tarafından yurtdışına çıkarılmıştır." (Serxwebûn, Kasım 1988)

Provokatör H.Yıldırım'ın en büyük sermayesi olarak kullandığı PKK avukatlığı ve Diyarbakır zindanı yaşamının hikayesi işte budur. Bizzat kendisinin belirttiği gibi, zindanda M.Celal Bucak ve adamlarının, diğer TC uşaklarının kaldığı özel statüye sahip koğuşta kalmış, birkaç ay sonra da salıverilmiştir. Salıverildikten sonra da ölümle tehdit edildiği, cangüvenliği kalmadığı iddiaları üzerine yurtdışına çıkarılmıştır.

Bu provokatörün yurtdışındaki faaliyetlerine geçmeden önce, avukatlığı döneminde, hiç de iddia ettiği gibi, dürüst bir yurtsever gibi davranmadığını belirtelim. PKK avukatlığının, riskleri ile birlikte önemli bir kazanç kapısını da teşkil ettiği bu dönemde, diğer bazı avukatlarla birlikte açtıkları avukatlık bürosunu tutuklu yakınlarını soyup soğana çevirmenin aracı olarak kullanmışlardır. Sadece bu da değil, tutuklu ailelerinin duygularını sömürerek, teslimiyet ve ihaneti geliştirmede aileleri bir araç olarak kullanmaya çalışmışlardır. Aralarında bu provokatörün de bulunduğu bazı avukatların bu rolüne ilişkin, Mehmet Hayri DURMUŞ yoldaşın o dönemlerde ailesine yazdığı bir mektupta belirttikleri çarpıcıdır. Mektubunda, M.Hayri DURMUŞ yoldaş şunları belirtmektedir.

"Benim için artık yılların, ağır hapislerin, müebbetlerin, hatta idamların önemi yoktur. Halkımın ve ülkemin yüce davasına bağlılığım, Parti ilkelerine olan inanç ve bağlılığım önemlidir. Ve her şeyden önemlisi PKK'nin onur ve prestiji önemlidir. Bunları asla çiğneyemem. Bu durumu çok iyi bilen sömürgeciler, özellikle duruşmalarımızın yakınlaştığı bu dönemde, kendi ajanlarını harekete geçirerek pek çok tutuklu ailesi gibi, sizi de etkilemeye, aldatmaya ve beni caydırmaya çalışıyorlar. Ortalıkta dolaşan bazı uşaklar ve kişiliksiz avukatlar, size sürekli telkinlerde bulunmaktadırlar ve bulunmaya devam edecekler. Size şunları söyleyecekler: 'Üzerinde bir şey yoktur. Herşeyi inkar ederse, eğer suçu başkalarının üzerine atarsa, eğer pişman olduğunu söylerse kesin kurtulur, yoksa kötü olur.' Ve benzeri...

Bu ajanların, sahtekârların iki amacı vardır: Birincisi, sizin zayıflığınızdan, duygusallığınızdan ve de cahilliğinizden faydalanarak, bir miktar para almak istiyorlar. Öyle yalancı vaadlerde bulunurlar ki, siz rahatlıkla varınızı-yoğunuzu seferber edersiniz. İkincisi, Türk devleti beni ve benim gibi yüzlerce yoldaşımı bitirmek, ajanlaştırmak, devletin uşağı yapmak istiyor. Bunu yapmak için ise, sahte vaadlerde bulunarak bizim pişmanlık göstermemizi, her şeyden vazgeçmemizi istiyor. Görüyorsunuz ki her iki şey de bizim tarafımızdan asla kabul edilmeyecek çok feci şeylerdir." (Serxwebûn, Ağustos 1983)

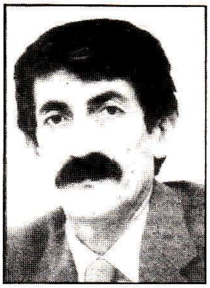
Bu mektubun yurtdışına ulaştığı dönemde, provokatörün takındığı tutum dikkat çekici ve kendisini ele verici niteliktedir. Mektubun yayınlanması ardından, provokatör, mektubun geldiği Mehmet Hayri yoldaşın akrabasından ısrarla mektubun hepsinin bu olup olmadığını, daha başka şeyler yazıp yazmadığını öğrenmeye çalışmış, telaşlanmıştır. Anlaşılmaktadır ki, provokatör kendi istemi ve alçakça çabalarının mektupta açıkça yer aldığı ve maskesinin düşebileceği endişesine kapılmış; ancak mektubun orijinal metnini gördükten sonra rahatlamıştır. Ama bugün artık netçe gözler önüne serilen gerçekler, gecikmeli de olsa, provokatörün daha o dönemlerden ikili bir rol oynadığını göstermektedir. Anlaşılmaktadır ki, H.Yıldırım provokatörü daha o dönemlerde gelecek için özel olarak hazırlanan bir sızmadır; Türk Genelkurmaylığına bağlı olarak çalışan bir ajan-provokatördür.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, son dönemlerde ortaya çıkarılan provokatörlere ilişkin bir değerlendirmesinde şunları söylüyor :

"Halimselim, çok iyi eğitilmiş veya çok iyi laf yapan, Parti içinde iyi taraftar görünebilecek, iyi hizip kurabilecek olanları da gönderdiler. Bunlar, Parti Merkezine veya Partinin ileri noktalarına yerleşip orada bir hizibin temelini atmak, bir bölünmenin temelini atmak, bu konuda ellerinden gelen her şeyi yapmak, provokasyonla daha çok bunu yürütmek istediler. Bu şimdi biraz daha açığa çıkmış bir gerçektir. Bu sızmaların bir kısmı böyledir. Bunlar, biraz daha has eğittikleri oluyor. Ve daha çok da ideolojik-politik sızma olarak, örgütsel sızma olarak gerçekleşiyor. Özellikle zindanlarda Şahin-Yıldırımların ve yine Avrupa'da Semirlerin geliştirdikleri sızmalar bu nitelikli sızmalardır. Yine, Avukat Hüseyin Yıldırım bir sızmasının bu nitelikli bir sızma oduğu anlaşılıyor." (Serxwebûn, Eylül 1989)

PKK'ye karşı uzun vadede kullanılmak üzere görevlendirilen provokatör Hüseyin Yıldırım için, yurtdışına çıktıktan sonra esas sorun, PKK adına tanınan bir şahsiyet haline gelmek, prestij kazanmak ve böylelikle gelecekte yöneleceği hedefler için dayanaklar oluşturmaktı. Bunun için Diyarbakır zindan gerçeğini kullanmak bulunmaz bir nimetti. "PKK Avukatı", ve hem de bu nedenle "mağdur duruma düşmüş", "işkence görmüş" biri olarak kamuoyuna seslenmek, Hitler'in toplama kamplarının da ötesinde kara bir ün sahibi olan bu cehennemin kapısını sınırlı da olsa aralamak ve tüm Kürdistan halkının kalbinin attığı, önderlerinin yattığı Diyarbakır zindanındaki direnişlerin sesini bir nebze de olsa dışarıya taşırmak, bu rolün sahibine -her kim olursa olsun- ayrı bir yer kazandıracak, onu meşhur kılacaktı. Kapalı bir kutu durumundaki Diyarbakır zindanında olup bitenleri öğrenme susuzluğu öylesine ileri boyutlarda ve Diyarbakır zindanının yarattığı etki öylesine büyüktü ki, buradan gelen birini fazla ince eleyip sık dokumadan kabul edip kucaklamak fazla zor olmayacaktı. Nitekim, Hüseyin Yıldırım provokatörünün sonuna kadar yararlandığı ortam da bu oldu. PKK kadroları ve Kürdistan halkının duygularına hitap ederek ve Partimizin iyi niyetinden de sonuna kadar yararlanarak, provokatör uzun süre gerçekliğini maskelemeyi bildi. Resmi Parti ortamı içine hiçbir zaman alınmamış olmasına karşılık,ve resmi bir sıfat verilmemiş olmasına rağmen, çeşitli basın toplantılarında yeralması sonucu "ERNK sözcüsü" olarak tanınmakla belli bir popülarite kazanmayı başardı. Bu, provokatörün PKK karşıtı komplolarında kendisine önemli avantajlar sağlayan bir durum yarattı.

Bu provokatörün suçları, bizzat işbirliği yaptığı ajanların itiraflarında bir bir ortaya serilmeye başlanmıştır.

Ajan provokatör Hüseyin Yıldırım

PKK hareketine karşı, emperyalizm, Türk sömürgeciliği ve Kürt reformist işbirlikçilerinin ortaklaşa geliştirdiği en büyük provokasyonlardan biri olan Palme suikastinde önemli rollerden birini oynadığı bugün açığa çıkmış bulunuyor. Ekim 1989 tarihli Serxwebûn gazetesinde itirafları yayınlanan ajan-provokatör Fevzi Açıkgöz, Palme suikastinde Türk MİT'i, SÄPO ve başta İbrahim Güçlü olmak üzere TEVGER güçlerinin rolünü ortaya koymaktadır. Yine, bu provokatörün belirttiğine göre, SÄPO ajanlarından Anderson, Hüseyin Yıldırım için şunları söylemektedir:

"Hüseyin Yıldırım, bizimle çalışıyor, dürüsttür, iyi bir arkadaştır. PKK'ye karşıdır." F.Açıkgöz, ayrıca, Hüseyin Yıldırım'ın hükümetler düzeyinde, SÄPO'nun üst düzeyindeki yetkililerle ilişkileri olduğunu da itiraf ediyor. Hüseyin Yıldırım'ın, "Neden Hans Holmer (İsveç polis şefi ve Palme suikasti soruşturmasını yürüten kişi, bn.) benimle ilgilenmiyor? PKK'ye karşı mücadelede benim büyük rolüm var" dediğini, Hans Holmer'in yazdığı "PKK ve Olof Palme" isimli kitap için de, "Bu kitabın yazılmasında benim katkım var; ben olmasaydım bu kitabı yazamazdı" şeklinde konuştuğunu belirtiyor.

Bu provokatörün karanlık ilişkilerini açığa vuran bu itirafların dışında, Palme suikasti öncesinde de bu planın bir parçası olduğunu ortaya koyan gerçekler var.Palme suikasti öncesinde meydana gelen bazı gelişmeleri gözden geçirdiğimizde, provokatör Hüseyin Yıldırım'ın dikkat çeken bir demeci akla geliyor. 9 Kürdistanlının İsveç devletince gözaltına alınması üzerine yaptığı bir açıklamada provokatör, "İsveç devletini uyarıyoruz, sabrımızı taşırmasın. Bu tür uygulamalara son verilmemesi halinde İsveç devletine karşı sert bir tutum içine gireceğiz" türünden sözler sarfetmişti. Kişisel olarak sarfedilmiş, ancak Hareketimizin resmi görüşü gibi lanse edilmiş bulunan bu sözleri duyduğumuzda, o zamanlar bunun sadece provokatörün Parti çizgisine hakim olmaması ve siyasi yetmezliğinden dolayı kırdığı bir pot olduğunu düşünmüştük. Daha sonra Palme suikasti geliştirilince, emperyalistler ve sömürgecilerin olayı PKK'ye yüklemede en çok sarıldıkları gerekçelerden biri oldu bu demeç. Bugün çok daha net olarak ortaya çıkmıştır ki, bu sözler çok bilinçli olarak ve bir plan gereği sarfedilmiş sözlerdir. Provokatör Hüseyin Yıldırım'ın daha o zamandan Palme komplosunun bir parçası olduğu ve Partimizi olaya bulaştırmak için o demeci bilinçli olarak verdiği, artık hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar açığa çıkmıştır.

Ajan-provokatör Hüseyin Yıldırım'ın PKK'ye karşı Türk sömürgeciliği ve emperyalizmin direktifleriyle geliştirdiği en büyük komplo ise, PKK-DB adı altında PKK'ye karşı savaş açılması ve ardından geliştirilen ihbar, suikast girişimleri ve çeşitli saldırılardır. 1988 yılında PKK içinden birkaç ajan-provokatör ve tasfiyecinin, PKK-DB adı altında bir guruplaşmaya gittikleri ve "PKK'ye evet, APO'ya hayır" sloganı altında PKK'yi çökertme faaliyetine soyundukları bilinmektedir. Her ne kadar başını Kesire denilen "kapris ve ihtiras abidesi" çekse de başından beri bu tasfiyeci ve komplocu çıkışın vitrinini Hüseyin Yıldırım provokatörünün süslediği biliniyor. Bu şüphesiz ki, tesadüfi bir gelişme değildir. Yapılan hesaplara göre, Hüseyin Yıldırım gibi, "uluslararası alanda ve kitleler nezdinde tanınmış, popüler bir şahsiyet", "Diyarbakır zindanının işkencelerini yaşamış ve Diyarbakır direnişçilerinin avukatlığını yapmış" olan bir kişi, çıkışın başını çeker görünürse iddiaları daha da etkili ve inandırıcı olacak, böylece APO'yu teşhir ve tecrit etmek mümkün olabilecekti! Zaten, yurtdışına çıkışından sonra adım adım bunun için hazırlanmış; bunun için isim yapma çabası içine girmişti. Artık "ekilen tohumların meyvelerini" derleme zamanı gelmişti! Bunun için önce, Türk istihbarat güçleri ile birlikte planlar kuruldu ve adım adım hayata geçirilmeye başlandı. M.Ali Birand'ın PKK Genel Sekreteri ile yaptığı röportaj planın ilk aşamasını oluşturuyordu. Çıkışları için gerekli sözümona malzemeyi bu röportaj sağlayacaktı. Ve ondan sonra harekete geçeceklerdi! PKK'lilerden daha keskin PKK'li kesilecek; dağdan gelenin bağdakini kovması misali, yaratılmasında en küçük bir emek sahibi olmadıkları PKK'nin mirasına konmak ve PKK'yi emperyalistlere, sömürgecilere peşkeş çekmek için cihada başlayacaklardı. İlk günden bugüne bu yolda girişilen kompioları, demagojileri; bunun altında yatan nedenleri, "PKK'ye evet, APO'ya hayır" sloganının dayandığı güçler ve hedeflerini bu yazımızda uzun uzun anlatmayacağız. Bunlar değişik yazılarımızda ele alınmıştır. Ancak, şunu belirtmek istiyoruz ki, Hüseyin Yıldırım provokatörünün önüne sömürgeciler ve emperyalistlerce konulan görevin çok önemli bir aşamasını bu çıkış oluşturuyordu; o,esas olarak bu görev için yetiştirilmişti. Görevi; PKK'yi tasfiye etmek, özünden boşaltmak, Semir provokatörü ve öncellerinin yarım bıraktıkları işi, Parti karşısında suçlu konuma düşmüş ancak hesap verecek dürüstlükten dahi uzak bulunan birtakım kariyerist,aristokrat ögelerle birlikte tamamlamak; böylece, karşı-devrim cephesinin 1988 yılı için önüne koyduğu temel hedef olan, PKK önderliğinin imhası ve PKK'nin bitirilmesi görevinin başarılmasında bir piyon olarak rolünü oynamaktı.

PKK'ye karşı savaşın en önemli halkalarından birini, PKK'nin Avrupa alanında bitirilmesi yönündeki çabalar oluşturmaktaydı. Federal Almanya bu konuda başrole oynamaktaydı ve en büyük yardımcıları da provokatörlerdi. Bu amaca ulaşmak için provokatörlerin ihbarları ve aktif destekleri ile seri operasyonlar başlatıldı, onlarca Parti kadrosu ve yurtsever tutuklandı, önemli Parti belgeleri düşmana peşkeş çekildi. Parti düşmanı ajan-provokatörler, Türk devleti, işbirlikçi küçük-burjuva reformistleri ve F.Alman istihbarat güçleri elele vererek, Partimizi "terörist" olarak lanse etmeyi hedefleyen ve sahte iddialara dayandırılan iddianameler dizdiler ve F.Almanya-PKK Davası'nı açtılar.

B.Alman emperyalizminin Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi ve önderi PKK'ye karşı açtığı savaşta kendilerine en büyük des-

Devamı 23. sayfada

Mücadelemize yönelik geliştirilmek istenen yeni komplolara karşı uyanık olalım!

Kürdistan kurtuluş mücadelesi ve önderi PKK, ülke zemininde olduğu gibi, Avrupa zemininde de baş gündem maddelerinden biri olmaya devam ediyor. Kürdistan'daki mücadelenin yükselmesi ve sömürgeci düşmana vurduğu darbelerin artmasına paralel olarak, Avrupalı emperyalist güçler mücadelemize karşı savaş cephelerini giderek genişletmeye ve saldırılarını boyutlandırmaya başladılar. 1988 yılında gündeme konulan PKK'yi imha planının sonuçsuz kalması, 1989 yılında da tüm baskı ve sindirme çabalarına karşılık, ulusal kurtuluş mücadelemizin bir destek cephesi olma yönündeki rolün oynanmaya devam edilmesi; Avrupalı emperyalistler, sömürgeci Türk devleti ve işbirlikçi Kürt reformistlerinin yeni komplo ve provokasyonlara yönelik çabalarını arttırmalarına yolaçtı. PKK'yi imha faaliyetlerinin boşa çıkması, bu güçleri, yenilgi ruhunun verdiği hırçınlıkla daha da saldırganlaşmaya itmektedir.

PKK'nin tasfiyesi planının başarısızlığı, emperyalistler ve uzantılarını yeni bir plan doğrultusunda hareket etmeye itmiştir. Yeni planın hedefi, Avrupa alanını PKK'ye kapatma ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin bu alandan yararlanmasını engellemedir. Sürdürülen mevcut saldırılar ve geleceğe yönelik hazırlıklar bu temel hedefe hizmet etme temelindedir. Avrupa alanını PKK'ye kapatma amacının iki hedefi vardır: Birincisi; ülke zemininde her türlü yönteme başvurulmasına rağmen bir türlü önüne geçilemeyen ulusal kurtuluş mücadelemizin dış nefes borularını tıkayarak, onu dar bir alana hapsedip boğmadır. İkincisi ise, uluslararası alanda, özelde de Avrupa zemininde ilkel-milliyetçi ve küçük-burjuva reformist güçlere gelişme şansı yaratarak bu güçleri ülkedeki mücadelemize alternatif güç konumuna getirme, giderek bir baskı aracı ve Kürdistan'daki çıkarlarının bekçisi olarak kullanmadır.

Avrupa alanını PKK faaliyetlerine kapatma planı doğrultusunda yıllardır sürdürülen çabalar son dönemlerde çok daha kapsamlı boyutlarda ve yaygınca geliştirilmeye başlanmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin kadrolarına yönelik takip, tutuklama ve baskı faaliyetleri, giderek salt kadrolarla sınırlı olmaktan çıkarılıp aktif sempatizanlar ve sıradan kitlelere dek genişletilmiş; ajanlaştırma yönündeki dayatmalarla baskı, tutuklama tehdidi, sürekli takip vb. faaliyetler içiçe geliştirilmeye başlanmıştır. Diğer yandan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine destek sunma amacıyla geliştirilen tüm faaliyetlerin önüne çeşitli engeller dikilirken, demokratik kitle derneklerine yönelik baskı ve kapatma girişimleri de tırmandırılmaktadır.

Bütün bu emperyalist saldırılar, PKK'yi kamuoyuna "terörist" bir örgüt olarak yansıtma ve tecrit etme faaliyetinin bir parçası olarak geliştirilmektedir. Özellikle F. Almanya-PKK Davası etrafında geliştirilmeye çalışılan bu imaj, son dönemlerde çok yönlü propaganda ve uygulamalarla da desteklenerek hakim kılınmaya çalışılmaktadır. PKK'nin "tehlikeli bir terör örgütü olduğu" yolunda kamouyunu şartlandırmak için son dönemlerde geliştirilen propagandalarda bir artış görülürken, bu çabaların arkasında bazı yeni komploların hazırlıklarının olduğu yolundaki belirtiler de artmaya başlamıştır. Son dönemlerde çeşitli güçlerce geliştirilen bazı çabalar bu konuda ciddi şüpheleri uyandıracak boyuttadır.

PKK'yi terörist bir örgüt olarak lanse etme çabalarının yoğunlaştığı odakların başında F. Almanya-PKK Davası gelmektedir. Bilindiği gibi, bu dava esas olarak "terörizm" gerekçesine dayandırılmaktadır. F. Almanya emperyalizmi, bu yönlü iddialarına ve Kürt politikacılarını tutuklayıp mahkeme önüne çıkarma gerekçesine haklılık kazandırmak için uzun dönemden bu yana basın-yayın organları vasıtasıyla bir kampanya yürütmektedir. Devlet güdümünde bu kampanyanın aleti haline getirilen basın-yayın organları, çeşitli haber ve yorumlarla "PKK terörizmi" heyulası yaratmak için adeta bir yarış içine girmişlerdir. PKK Davası'nın başlamasının öngününde ise bu yönlü çabalar daha da hızlandırılmış ve halen tüm hızıyla sürdürülmektedir.

F. Almanya emperyalizmi, özünde Kürdistan ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin yargılanması hedefini güden bu davanın gerçek amacını gizlemek ve onu haklı gerekçelere oturtmak için, kamuoyu nezdinde, hayali saldırılar tehlikesini sürekli gündemde tutmaktadır. Bu amaçla, "PKK'nin Federal Savcı'ya suikast girişiminde bulunacağı, PKK Davası'nın intikamını almak için terörist saldırılara girişeceği" iddiasını ortaya atmıştır. Sadece F. Almanya'da değil, Avrupa çapında bu tür saldırılara girişebileceği iddiasıyla diğer Avrupa ülkelerini de harekete geçirmiş; davanın açılmasına yakın günler ve sonrasında, bu sahte balona dayanılarak her yanda sıkı takibat ve baskılar geliştirilmeye başlanmıştır.

F. Almanya-PKK Davası'nın açılmasının hemen öncesinde, "5'ler Komisyonu" olarak bilinen, F. Almanya, Fransa, İsviçre, İtalya, Avusturya içişleri bakanlarının oluşturduğu birimin bir toplantı yaparak, özel olarak "Kürt sorununa bağlı olarak gelişebilecek eylemler" konusunu görüşmesi ve bazı kararlara varması, Avrupa çapında suni olarak şişirilmeye çalışılan "PKK tehlikesi" balonunun bir parçasıdır. Böylece, kamuoyu bir tehlike karşısındaymış imajı yaratılarak, Kürdistan ulusal kurtluş mücadelesine karşı bu alandan yöneltilecek saldırılara meşruluk kazandırılmaya çalışılmaktadır.

Ancak sadece bu da değil; emperyalizm her ne pahasına olursa olsun PKK'yi "terörist" bir örgüt olarak lanse etme kararlılığında olduğuna ve PKK Davası'nın gidişatını lehine çevirmek için bazı malzemelere ihtiyaç duyduğuna göre, doğal olarak bulamayacağı bu malzemeleri "kendi elleriyle yaratma" yoluna gidebilecektir. Palme suikasti öncesi sürdürülen kampanya gözönüne getirildiğinde, bugün F. Almaya-PKK Davası etrafında sürdürülen kampanyanın hangi noktalara dek vardırılabileceği görülebilmektedir.

Emperyalizmin, amaçlarına varma yolundaki gözükaralığı ve bu yolda en büyük destekçilerini bile gerektiğinde harcamaktan kaçınmadığı, yine bizzat kendi eliyle çeşitli terör eylemlerini bolca geliştirdiği dikkate alındığında, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve önderi PKK'nin başına yeni çorapların örülmekte olduğunu anlamak zor olmayacaktır.

Avrupa zemininde ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik tehlikeler salt emperyalizmden kaynaklanan tehlikeler değil. Türk sömürgecileri de geçmişten beri bu alanda yürüttükleri çeşitli faaliyetleri son dönemlerde arttırmış bulunmaktadırlar. Özellikle, bir süre önce intikam timlerinin Avrupa'da PKK'ye karşı savaş açacakları yolunda burjuva gazetelerinde yayınlanan haberler ardından Avrupa'ya yoğun bir ajan, faşist, kontra akını başlatılmıştır. Afyon, Çankırı, Kırıkkale gibi, geçmişten beri MHP'li faşistlerin merkezi olduğu bilinen alanlardan gelip, çeşitli alanlardan Kürt kisvesi altında iltica edenlerin sayısında yoğun artış görünmektedir. Aynı şekilde, çeşitli ülkelere gazeteci, öğretmen vb. kimliklerde MİT ajanları sızdırılmaktadır. PKK'ye karşı cihad çağrıları yapan, alçakça bir dille kaleme alınmış, "Türk" imzalı afiş ve bildiriler belli merkezlerde dağıtılmaktadır. MİT kaynaklı ve değişik imzalar taşıyan bildiriler Türkiye veya başka alanlardan postaya verilerek çeşitli adreslere gönderilmektedir. Bütün bu karşı-devrimci faaliyetlerle, bir yandan kitleler üzerinde korku ve panik havası geliştirilerek mücadelemize verilen destek kesilmeye çalışılırken, diğer yandan da çeşitli komplo ve provokasyonlarla emperyalizmin mücadelemize daha şiddetli yönelmesinin zeminini güçlendirmeyi amaçlamaktadır. Diğer taraftan, F. Almanya-PKK Davası'ndaki tercümanlar olayında ve çeşitli ev baskınlarında açıkça görüldüğü gibi, emperyalistler ile Türk MİT'i Avrupa alanında mücadelemize karşı ortak faaliyet yürütmektedirler.

Türk sömürgecilerinin Avrupa alanında mücadelemizi çökertme çabalarının ucu Türkiye'deki çeşitli faaliyetlere dek uzanıyor. Son dönemlerde burjuva basınında yeralan, PKK'nin Evren'e suikast hazırlığında olduğu yolundaki haberler buna çarpıcı bir örnek teşkil ediyor. Burjuva basınının iddiasına göre, F. Almanya'da eğitilen PKK'li militanlar Türkiye'ye gidip Evren'e suikast düzenleyeceklermiş! Suikast senaryosunda, eylemi yapacak olanların, onların deyimiyle "Doğu"dan ya da "komşu ülkeler"den değil F. Almanya'dan gideceklerinin belirtilmesi, Avrupa alanında yeni komplo ve provokasyonların hazırlandığına en açık işaretlerden biri. Öyle anlaşılmaktadır ki, sömürgeciler yeni bir Palme suikasti ya da Papa suikasti peşindeler! F. Almanya-PKK Davası'nın emperyalistler ve sömürgecilerin kirli işbirliklerinin sorgulanıp yargılandığı bir zemine dönüşmesi, bu davanın gidişatını etkileyip PKK'yi mahkum etmeye vesile olacak sahte malzemelere duyulan ihtiyacı arttırıyor. Bu da sömürgeciler ve efendilerini yeni kirli tezgahlar kurmaya yöneltiyor.

"PKK" NE YAPMAK İSTİYOR VE KİME HİZMET EDİYOR?

İbrahim GÜÇLÜ

Emperyalizm ve sömürgecilerin bu kirli savaşlarında en büyük dayanaklarından birini de, Partimize karşı savaşımı varlık gerekçesi yapmış devrimci maskeli ajan provokatörler ve tasfiyeciler oluşturmaktadır. Partimiz tarafından açığa çıkarılan bazı ajan-provokatörlerin itiraflarında ortaya çıkan gerçekler, bu alçakların Kürdistan halkı ve önderine karşı ne denli gözükara bir düşmanlık ve ne denli pervasız yönelimler içinde bulundukların ortaya koymuştur. PKK'yi "terörist" ilan edip Avrupa alanından söküp atma planının baş yardakçıları olan ve yıllarca halkımızı devrimcilik, yurtseverlik maskesi ile aldatan bu alçaklar bugün gerçek yüzlerinin ortaya çıkmış olmasının verdiği panik ve öfke ile daha da saldırganlaşmaktadırlar. Düşen maskelerinin altında tüm çirkefliğiyle ortaya çıkan gerçek yüzlerini yeniden gizleyebilmek endişesiyle, halkımızın mücadelesi ve önderliğine zehir kusturmakta; yıllardır çiğneye çiğneye bitiremedikleri yalan ve iftiraları bir kez daha piyasaya sürmektedirler. Bununla da kalmamakta, Partimize tehdit üstüne tehdit savurmaktadırlar. Ancak, artık tüm maskeleri yerle bir olan bu ajan-provokatörler, kendilerinin suç ortaklıkları ve yardakçıları dışında hiç kimseye kendilerini masum gösteremeyeceklerdir. Palme suikastinde, F. Almanya-PKK Davası'nda ve diğer birçok komplo ve provokasyonda oynadıkları ve deşifre olan rolleri, İsveç eski ticaret bakanı Anita Gradin'e yönelik suikast planları, TC ile olan ilişkileri, bu alçakların bugün de mücadelemize karşı geliştirmekte olan komploların en büyük piyonları olduğunu açığa vurmaktadırlar.

Bu piyonların çarşaf çarşaf yayınladıkları itiraflar, "PKK'ye evet, APO'ya hayır" sloganıyla yola çıkan ajan-provokatörler ve tasfiyecilerle eylem ve propaganda birlikleri, çeşitli adlar altında dağıtılan ve kendileriyle aynı iddiaları yineleyip ajan-provokatörlerden alıntılarla süslenen MİT bildirileri, bunların hepsinin aynı kapının çanak yalayıcıları olduğunun en büyük kanıtıdır. Bütün bu gerçekler artık hiçbir demagoji ile örtbas edilemeyecek kadar net ve aydınlıktır. Bu ajan-provokatörler açığa çıkmış olmanın da verdiği çılgınlıkla şimdi emperyalist ve sömürgeci efendilerinin planlarına daha bir şevkle sarılacaklardır. Ancak şunu unutmamalıdırlar ki; yeni komplo ve saldırıları da Palme suikasti, ajan sızdırma faaliyetleri ve F. Almanya-PKK Davası gibi kendilerinin beyninde parçalanacak; tükenişlerini hızlandırmaktan öteye sonuç vermeyecektir.

Yukarıda ana hatlarıyla dile getirdiğimiz gerçekler, içinde bulunduğumuz dönemde Avrupa alanında mücadelemize yönelik tehdit ve komploların çok çeşitli güçlerce geliştirilmekte olduğunu göstermektedir. Mücadelemiz bir kez daha komplo saldırı ve provokasyonlar ortamında boğulmaya çalışılmaktadır. Amaç; ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimi karşısında tükenişe giden gerici ve çağdışı güçlere soluk aldırmak, ömürlerini uzatmaktır. Savaşımın ulaştığı boyut, halkımızın düşmanlarını en çılgın girişimlere dahi sürükleyebilecektir.

Bütün bu gerçeklerin bilincinde olarak, tüm yurtseverler ve ilerici güçlere çağrıda bulunuyoruz: Mücadelemize karşı geliştirilen alçakça saldırı ve komploların ardındaki nedenler iyi bilince çıkarılmalı, hedefleri kavranmalı ve oyunlara gelinmemelidir. Bu alçakça saldırıların bertaraf edilebilmesi için herkes uyanık olmalı ve üzerine düşen yurtseverlik, insanlık görevlerini yerine getirmelidir. Saldırı, salt PKK'ye değil; Kürdistan halkına, dünya ilerici insanlığına ve tüm devrimcileredir.

PKK bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da tüm saldırı ve komploları bertaraf etmeye kararlı ve muktedirdir. Güneşin balçıkla sıvanmayacağı gerçeği ne kadar tartışılmaz ise, PKK ve Kürdistan halkının haklılığı, direnme ve kazanma azmi de o kadar tartışılmazdır.

F. Almanya-PKK Davası...

Baştaraf 13. sayfada

konulabilir. Bunda Almanya'nın da çıkarının olduğuna inanmıyorum. Bunda bazı gerici hükümetlerin ve karanlık çevrelerin çıkarı olabilir.

Ancak, özellikle bu tutumun böyle çok olumsuz geliştirilmesinde Bavyera daha çok destek oluyor. Özel olarak bu politikayı Türkeş-Kipras ekibi epey destekledi. Bunlar daha çok sıkı-fıkılar. Yani Türk devleti ve Ozal'la Almanya'nın en gerici çevreleri bu konuda hayli gizli ve kendi çıkarlarını esas alan bir yaklaşım içindeler. Bu dar çevrelerle ekonomik tekeller ve silah tekellerinin çıkarları daha fazla oluyor. Eskiden bunların Türkeş'le ilişkileri çok somuttu. Ve böylece bu durumda bütün Almanya suç ortağı olmuş oluyor.

Öyle anlaşılıyor ki; Almanya'da bu konuda durum değerlendirmesi yapmak, bu gerçekleri kamuoyu nezdinde tartışmaya açmak önemlidir. Bunu giderek somut bir ilgiye dönüştürmek önemlidir. Bu yapılamazsa, işler iyi olmaz. Bu konuda epey sorumluluklar var. Bu sorumluluklar gözardı edilemez. Yani bize karşı işlenen bu suçlarda Almanya'nın sorumlulukları var. Kısaca bu konuya ilişkin olarak bunları belirtebilirim. Daha çok Almanya'nın durumunu koymaya çalıştım. Fakat daha kapsamlı ve tertipli koymaya çalışmak mümkündür.

D. Willier: Siz, Almanya'daki davalar esnasında belli açıklamalarda bulunacak mısınız?

PKK Genel Sekreteri: Ben, bir sürü açıklamada bulunmuştum. Serxwebûn'da bu davayı nasıl gördüğümüzü açıklamıştık. Davanın politik yönüne önem veriyoruz. Bunda politik bir amaç gizlidir. Bu davada "terörist" ilan edip, Avrupa çapındaki faaliyetlerimize darbe vurmak amacı gizlidir.

D. Willier: Yani, davalar esnasında belli konuları açıklama durumunuz var mı? Somut olarak belirtebilir misiniz?

PKK Genel Sekreteri: Ne gibi açıklamalar?

D. Willier: Açıklayıcı bir mesaj, yani davalar devam ederken.

PKK Genel Sekreteri: Bu dava Almanya hükümetini de güç durumda bırakacak bir davadır. Böyle sürdürmelerinin, uzatmalarının bir anlamının olmadığını belirtebilirim. Evet, bizim Alman sistemine karşı suç teşkil eden bazı davranışlarımız olmuştur. Veya bazıları buna yanaşmıştır. Bunu bir örgüte mal etmeye ve onu yargılamaya yol açmamalıydı. Yani bazı kişilerin, örgütümüzün de tasvip etmediği bazı davranışları, tüm bir örgüte nasıl mal edilebilir? Ben, Parti adına verdiğim tüm talimatlarda, genelde Avrupa'nın, özelde Almanya'nın hukuk sistemiyle ters düşmemeye çalışın diyordum. Bu yönlü talimatları vermişimdir. Öyle, Parti adına orada mahkeme kurmak, adam tutuklama diye bir uygulamamız olamaz, kimse de bunu bizim adımıza yapamaz. Bu yanlıştır. Orada mahkeme kurmak, adam yargılamak sorumsuz bir davranıştır, onu tasvip etmiyoruz. Bizim adımıza öyle bir tutum sözkonusu olamaz, tasvip etmeyiz.

Burada kişilerin tavrı daha ağır basıyor. Fakat ta buraya kadar da bazı suikastçiler ve komplocular gelip sızıyorlar. Tabii onlara karşı da kendimizi savunuyoruz. Birisi benim evime gelip, beni öldürmek isteyince, ben kendimi savunmayacak mıyım? Bu çok doğal bir savunmadır. Sanırım bizim bundan başka yaptığımız bir şey yoktur. Dolayısıyla Almanya'daki bu mahkemenin çelişkilerle dolu, tutarsız ve yersiz olduğunu belirtebilirim. Abartmalı bir davadır. Almanya'ya karşı Kürtlerin öfkesini, düşmanlığını geliştirebilir. Bu açıdan da yararlı değildir. Biz olgun davranmasaydık, Kürtler terör olaylarına bile yönelebilirlerdi. Biz bunu da önledik.

Umarım ki, mahkeme kısa sürede açılacak mı, açılmayacak mı, bu açıklığa kavuşsun? Ve sorunu böyle çelişkilerle, karmaşıklıklarla dolu olarak ortaya koyma yerine, demin bahsettiğim doğru temelde ortaya konsun. Almanya da kirli bir savaşın arkasında yer alan bir güç değil, en azından insan haklarına, ulusların eşitliğine ve özgürlüğüne saygılı olan bir tutum içinde olsun. Benim bu görüşmeyi kabul etmemin temel amacı da budur. İleride daha ağır durumların ortaya çıkmasını önlemek için yapıyorum. Çünkü işler daha da ağırlaşacak ve savaş gelişecektir.

İnancım odur ki, gerek bu mahkemeler olayı etrafında ve daha çok da Türklerin bundan sonra daha da hunharlık sergileyecekleri savaşta; Almanya da konumunu gözden geçirsin ve doğru, insani, demokratik bir tutum içine girsin. Aksi halde, dökülecek kanlardan ve çekilecek acılardan Almanya da sorumlu olur. Almanya rolünü, siyasi çözümleri Türkiye'ye dayatarak gösterebilmelidir. Yoksa PKK'yi imha temelinde desteğini sürdürürse, açık ki bu düşmanca bir tutumdur.

Umudumu tekrar belirteyim ki, siyasi çözüm konusunda Almanya ağırlığını koyabilir ve koymalıdır. Ulusal sorunda, demokratik uygulama bizim de tercihimizdir. Buna açık olmayan biz değil, tamamen Türk sömürgeci rejimidir. Bu gerçekler görülmeli, ilgili çevreler bu temelde tutumlarını gözden geçirmeli, düzeltmeliler. Ve doğru tutum almalıdırlar. Bizim de hukuk sistemiyle çelişen, ufak-tefek yanlışlıklarımız varsa bunları giderebiliriz ve gideriyoruz da.

Alman demokratik kamuoyunun çıkarlarını tehdit edecek hiçbir yönümüz yok. Oradaki Kürt emekçileri iki halk arasında bir köprü rolü de oynayabilirler. Bunu bu temelde değerlendirmek gerekir. Daha dostane bir yaklaşım mümkündür.

Özeleştiri olgusu...

Baştarafı 11. sayfada

Sovyetler Birliği'ni Kürdistan Devrimi'ne ve onun öncü gücüne yaklaşımı ortadadır. TC ile ilişkilerine nasıl ozenli yaklaştığı, Kürdistan'daki silahlı direnişi mevcut koşullarda çıkarlarına pek de uygun görmediği, ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında oldukça temkinli olduğu bilinmektedir. PKK, ulusal kurtuluş mücadelelerinin gerçekleşen sosyalizm statüko hesaplarına tabi kılınma çabalarını red ve mahkum ettiği gibi, ozguce güvenmeyip devrimin biricik şansını sosyalist ülkeler veya başka güçlere bağlama anlayışlarının da amansız düşmanıdır. Keza, emperyalizme karşı tutarlı bir mücadelenin sahibidir. Ve pratiği bu konuda örnek bir pratiktir. PKK, Kürdistan tarihinde ilk kez Kürdistan halkının öz gücüne dayanarak geliştirilen bir mücadelenin mimarıdır. Gerçekler böyleyken ve gözler önündeyken, yukardaki iddiaları hala sıralamanın hangi devrimcilikle, hangi proleterlikle, hangi objektiflikle ilgisi olabilir? Ve yine, hangi tutarlı özeleştiriden sözedilebilir?

Benzeri saplantılar, Parti içi mücadele, diğer güçlere yaklaşım, korucular karşı mücadele vb. konularda da yinelenmektedir. Ancak, bu noktalardaki iddialar üzerinde durmanın yersiz olduğuna inandığımız için değinmiyoruz. Sadece, şunu belirtelim; bir takım endişeler ve saplantılarla yanlışlarda ısrar, en başta bu anlayış sahipleri için bir talihsizliktir. Canlı pratiğin ortaya koyduğu gerçeklere gözlerini ve kulaklarını açmayı bilmeyenler, daha baştan kaybetmişlerdir.

Son olarak; konumuz itibarıyla başta TKP-ML olmak üzere, Türkiye ve Kürdistan halklarının kurtuluşu için mücadelede söz sahibi olmak, bu mücadeleye omuz vermek isteyen güçlere şu gerçegi hatırlatmak istiyoruz: Devrimci mücadelenin gelişimi dogmaların terkedilmesinden, hayatın canlı akışına, ayak uydurulmasından ve bu konuda her türlü kısır endişelerden arınarak yüksek bir ruh ve bilince ulaşmaktan geçer. Bunu başaranlar sürekli gelişme şansına sahiptirler, tarihin acımasız akışı nasıl bu güne kadar birçok saplantıyı yerle bir ettiyse de, bundan sonra da yerle bir etme gücündedir. Ancak, sorun; tarihin akışı altında ezilmemek, ona ayak uydurmak sorunudur. Bu da yaşamın canlı soluğunu yakalamakla mümkündür. Bunun yolu ise bugün her şeyden önce Kürdistan'ın nabzını yaklamaktan ve anlamaktan geçmektedir.

Kürdistan kazanacak...

Baştarafı 10. sayfada

rece doğal ve insani bir içerik taşıdığını biliyor, bunların vazgeçilmez haklarımız olduğuna inanıyor ve bu istemlerimizin derhal karşılanmasını bekliyoruz.

1-Tutsakların siyasi tutuklu statüsü resmen tanınmalıdır.

2-Tek belge olarak hazırlanan iddianameye karşı ortak savunma hazırlayabilmemiz için, bütün tutuklular aynı cezaevine aktarılmalıdır.

3-Duruşma salonundaki cam bölme kaldırılmalı, tutukluların arasına oturtulan görevliler uzaklaştırılmalı ve savunma vekillerimizle yanyana oturmamız sağlanmalıdır.

4-Her türlü kitap, dergi ve gazete üzerindeki sınırlama ve yasaklamalar kaldırılmalı, savunma vekillerimiz ve yakınlarımızın yolladıkları kitaplar geri çevrilmemelidir.

5-Her tutukluya bir "emniyet savunma vekili" atanması hakkındaki mahkeme kararı iptal edilmeli, bu konuda mahkemeye verdiğimiz dilekçelerde istediğimiz avukatların duruşmalara katılmaları sağlanmalıdır.

6-Serxwebûn ve Berxwedan gazetelerine abone olmamıza izin verilmelidir.

7-Kontrol Yargıcı uygulaması sona erdirilmeli, savunma vekillerimizle özgürce yazışmamız engellenmemelidir.

8-Cezaevlerindeki psikolojik terör ortamına, tecrit düzenine ve her türlü onur kırıcı uygulamaya son verilmelidir.

9-Mektuplarımıza elkonulması ve yazışmalarımızın keyfi bir biçimde engellenmesi tutumundan vazgeçilmelidir.

10-Başvuruda bulunan her yurttaşımızla görüşmemize izin verilmeli, savunma vekillerimiz ve yakınlarımızla yanyana görüşmemiz sağlanmalıdır.

İstemlerimiz bunlardır. Siyasal kişiliğimizi korumamız, devredemeyeceğimiz hakların ifadesi olan bu istemlerimizin karşılanmasına bağlıdır. Haklarımızı gaspetme uygulamasına bundan böyle son vereceğinizi umuyoruz.

Son birkaç söz daha: Tarih yanılmaz bir öğretmendir ve burada tarihten küçük bir örnek sunmakta yarar vardır. Gündemdeki Federal Almanya-PKK Davası ile tarihin ünlü Dreyfus Davası arasında ilginç bazı benzerlikler bulunmaktadır. Her şeyden öne her iki davada gerici egemen güçlerin tezgahladıkları birer komplodur. İnsanlık Dreyfus Davası karşısında suskun kalmamış, gerçekleri günışığına çıkararak komployu etkisizleştirme savaşımı zafer kazanmış ve sonunda Dreyfus aklanmıştır. Bu davayı da aynı şey beklemektedir. Son sözü Dreyfus'un aklanması savaşımının öncüsü olan Emile Zola'ya bırakıyoruz:

"Gerçeği toprağa gömerseniz, yoğunlaşa yoğunlaşa öyle bir patlayıcı güç haline gelir ki, patladığı zaman taş üstünde taş kalmaz. Vaktinden önce ya da sonra bu korkunç yıkımı davet edecek herhangi bir şeyi yapmaktan kendinizi sakının".

-Komploları yeneceğiz!
-Kürdistan kazanacaktır!
-Kahrolsun emperyalizm!
-Kahrolsun teslimiyet ve ihanet!
-Yaşasın Kürdistan İşçi Partisi ve Önderimiz Abdullah ÖCALAN!
-Her şey bağımsız ve özgür Kürdistan için!
-Her şey insanca ve onurlu bir yaşam için!
-Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Ali Haydar Kaytan
7 Kasım 1989

Bu ajan provokatörü...

Baştarafı 21. sayfada

teği sunan ajan-provokatörlerden birisi Hüseyin Yıldırım'dır. Bu provokatörün Federal Almanya-PKK Davası'ndaki rolü, Eylül 1989 tarihli Serxwebûn gazetesinde itirafları yayınlanan ajan-provokatör Vakkas Çetindağ'ın itiraflarında çarpıcı bir şekilde açığa vurulmaktadır. Ajan-provokatör Vakkas Çetindağ kendisinin İbrahim Güçlü, Kemal Burkay ve Hüseyin Yıldırım tarafından provokasyon amacıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildiğini itiraf etmekte; görevinin, Akademi'de provokasyon yaratıp, belge toplayarak F.Almanya'daki PKK Davası'na canlı tanık olarak geri dönmek olduğunu belirtmektedir. Kendisini bizzat görevlendiren Hüseyin Yıldırım provokatörünün, iddianameyi Rebmann'la birlikte hazırladıkları, Rebmann'ın kendisinden canlı tanık istediği yolundaki sözlerini aktarmaktadır. Aynı şekilde, PKK Davası'nın emperyalistler, sömürgeciler ve küçük-burjuva reformistleri ile Partimize karşı alçakça yönelimlere girişen provokatörlerce ortak geliştirildiğini, PKK'nin mahkum edilmesi karşılığı kendilerine özerklik sözü verildiğini de açığa vurmaktadır. Yine bizzat İbrahim Güçlü'nün sözlerine dayanılarak, Hüseyin Yıldırım provokatörünün TC hükümeti ile TEVGER güçleri arasındaki ilişkileri sağladığını ifade etmektedir. Ajan-provokatör Hüseyin Yıldırım ile TEVGER güçlerinin ajanlık ve anti-PKK'lilik temelindeki güçbirliği, ajan-provokatör Fevzi Açıkgöz'ün itiraflarında da yeralmaktadır. Bütün bu itirafların yanısıra pratik gerçekler de, Hüseyin Yıldırım provokatörünün bu rolünü kanıtlamaktadır. "PKK'ye evet, APO'ya hayır" sloganı ile Partimize karşı savaş açan provokatörlerin onlarca PKK kadro ve sempatizanını F. Almanya ve ülke zemininde yakalatmaları ardından, son olarak Köln'de bir yoldaşımız daha bizzat ajan-provokatör Hüseyin Yıldırım ve Alman polisinin ortak girişimiyle yakalanmıştır. Peşpeşe ortaya çıkan bu gerçekler, bu karşı-devrim piyonlarının çirkef yüzünü artık hiçbir şekilde kamufle edilemeyecek şekilde açığa vurmuştur.

Ortaya çıkan bu gerçekleri sunduğumuz tüm ilerici-demokratik kamuoyunu, bu provokatör ve yandaşlarına karşı gerekli tutumu almaya çağırıyoruz. Tüm devrimci, ilerici ve insani değerler için birer leke olan bu tür unsurları teşhir ve tecrit etmek, daha fazla suç işlemelerinin önüne geçmek, kendine devrimciyim, insanım diyen herkes için bir borçtur. Bu alçakların Kürdistan halkının şahsında tüm halkların en kutsal değerlerine bir saldırı olan ajan-provokatör girişimleri bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sürdürülmeye çalışılacaktır. Bu konuda da tüm yurtseverleri ve devrimci-demokratları uyarmayı bir borç biliyoruz. Köşeye sıkıştıkça daha da alçakça girişimlere yönelmekten kaçınmayacak olan bu ajan-provokatörlerin saldırı, komplo ve iftira kampanyalarına karşı dikkatli olunmalı, devrimci değerlerin korunması her ne pahasına olursa olsun sağlanmalıdır.

Halkımızın ve en değerli evlatlarının sömürgeci zindanlarda maruz kaldıkları acıları alçakça pazarlayarak ve duygu sömürüsü yaparak bir dönem kendi çirkef yüzünü gizleyen Hüseyin Yıldırım provokatörü, artık hiç kimseyi aldatamayacak denli deşifre olmuştur. Sömürgeciler ve emperyalistlerin kucağında, geçmişten beri müptelası olduğu lümpen ve çirkef yaşam tarzını sürdürme karşılığı bir halkın kaderiyle böylesine oynama cüretini kendinde bulan bu alçak, yaptıklarının hesabını halkımıza misliyle ödeyecektir. Kan ve can pahasına yaratılmış olan ulusal kurtuluşçu değerlerimizi emperyalistlere peşkeş çekmeye cüret eden, bu değerlerin başta gelen yaratıcısı Partimiz Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşa dil uzatmaya ve komplo girişiminde bulunmaya kalkışan bu kendini bilmez sefil, halkımızın durdurulamaz kininde boğulmaktan kurtulamayacaktır. Halkımız, kendisine karşı işlenen tüm suçlar gibi, bu alçak ve yandaşlarının da suçlarının hesabını er-geç soracaktır.

17 Ekim Devrimi'nin 72. yıldönümü ve PKK'de somutlaşan gerçekliği

20. yüzyılın başlarında proletaryanın ve ezilen halkların kurtuluş devrimlerini başlatan, emperyalist kapitalizme ilk büyük darbesini indiren ve çağa bu şekilde damgasını vuran Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 72. yıldönümünü yükseltiğimiz mücadelemizle selamlıyoruz.

Günümüzün uluslararası karmaşık sorunları ortamında, devrimci cepheyi güçlü kılmada, Ekim Devrimi'nin ihtilalci ruhu ve yol göstericiliğine daha büyük bir ihtiyaç duyuluyor. Onun tarihsel bir gelişmeye damgasını vurduğu, 17 Ekim 1917'den bu yana dünyanın her alanındaki devrimci mücadeleye kılavuzluk etmesi ve gerçekleşen sosyalizmde sınırlı bir uygulamasının bile, ortaya çıkardığı görkemli gelişmelerle çok daha net görülüyor. Emperyalist kapitalizme nihai çöküşe doğru yolu açan 17 Ekim'deki bu ilk adım, günümüzde de güçlü gelişmeler yaratarak sonuç alıcılığını sürdürüyor. Bilimsel sosyalizmin pratik ifadesini bulduğu Ekim Devrimi'nin başarısının emperyalizme, -tüm sahtekarca çarpıtma ve demagojilerine rağmen- saldığı büyük korku şiddetli şekilde sürüyor. Ekim Devrimi'ni mevcut sosyalist kampın sınırlarına sıkıştırma yanılgısına düşülmese eğer, bu gerçeğin böyle bir seyir izlediği rahatlıkla teslim edilecektir. Çünkü, büyük önder ve marksist kuramın ilk uygulayıcısı Lenin önderliğinde gerçekleşen Ekim Devrimi, Rusya koşullarında gerçeklik bulsa da, bu, dünya insanlığının ortak büyük eylemidir; bu bağlamda dünyanın bilimsel sosyalist devriminin ilk adımıdır.

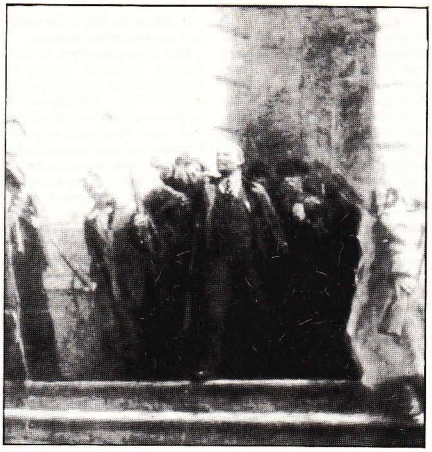
Yeryüzünün çeşitli alanlarında -birçok yetersizliklerle birlikte-, ortaya çıkan hareketlerin hattına bakıldığında, bunların emperyalizme yöneldikleri ve Ekim Devrimi'nin ihtilalci çizgisini temel almaya çalıştıkları görülür. Nitekim, dünyanın en karmaşık sorunlu alanlarında gerçekleşen devrimler, Ekim Devrimi'nin yol göstericiliğinde yürüyerek zafer kazandılar. Bu, proletaryanın ve ezilen halkların kurtuluşunun biricik yolunun bilimsel sosyalizmden geçtiğini gösteriyor.

Gerçek, tartışma götürmez şekilde açıkken, emperyalizm hiçbir dönemde olmadığı kadar sosyalizme yönelik saldırılarını yoğunlaştırıyor ve onun iflas ettiğinin propagandasını yapıyor. Bu, kapitalist burjuvazinin karşı-devrimci mantığının o daracık sınırlarını gözler önüne seriyor. Burjuvazinin doğuşuyla birlikte hemen kendi mezar kazıcısı olan proletaryanın da ortaya çıkması bile, onun toplumsal gelişmede oynadığı rolünün çerçevesine ilişkin yeterince fikir veriyor. Günümüzde emperyalizm, varlığını uzun ömürlü kılmak için, çılgınca karşı-devrimci oyunlar geliştiriyor; alabildiğine gelişen tekniği, kendi gerçekliğini gizleyerek sürdürmede kullanıyor; ve en modern silahlarla donanarak, sosyalist sisteme ve ezilen halkların ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı bir tehdit unsuru olarak dikiliyor. Bu yönlü büyük mesafe alması, onun hala sağlıklı bir gelişmeyi yaşadığı ve yıkılamayacağı anlamına gelmiyor. Tersine, bir çürümüşlüğü durdurabilmenin bitmeyen çabaları olarak gündeme geliyor. Bir hatırlatma olması açısından şu noktaya dikkat çekmek gerekiyor: Bilindiği üzere, emperyalist ülkelerde egemen sınıfların çeşitli kanatlarını temsil eden siyasi partiler bulunuyor. Bu biçimdeki çok partili sistem, demokrasinin var oluşunun kanıtı olarak gösteriliyor. Biraz da olsa, emperyalizmin mantık sınırları zorlandığında, bunun işçi sınıfı ve halklar üzerindeki sömürünün uzun ömürlü kılınmasında bir ihtiyaç olduğu görülecektir. İşte, emperyalist kampta sosyal-demokrasi ile muhafazakarların, iktidarları devrevi şekilde yürütmesi; bir tarafın tıkandığı noktada, diğer tarafın devreye girmesi, derinden derine yaşanan bir bunalımın -ama kamuflenerek- yaşanıyor olduğunu gösteriyor.

Doğu Avrupa ülkelerinde gündeme getirilerek yürürlüğe konulan reformların yaygınlık ve ivme kazanması, bir yandan emperyalist kampta şok etkisi yaratırken, diğer yandan bu kapitalizmin zaferi olarak değerlendiriliyor. "Sosyalizmin artık iflas ettiği" şeklindeki iddiaya sımsıkı sarılınıyor ve bu, emperyalist çevrelerce, kapitalizmin çürümüşlüğüne kılıf yapılmak isteniyor. Diğer taraftan ise, sosyalist ülkelerdeki bu reformların nasıl bir gelişme yaratacağının ve bu gelişmenin geleceğe ne yönlü bir etkide bulunacağının yoğun ürküntüsü yaşanıyor. Açık ki bu, emperyalizmin kendisine duyduğu güvensizliğin bir sonucu olarak karşımıza çıkıyor. Gerçekler böyle bir durumun varlığını ortaya koyuyorken; emperyalist yöneticiler, sahtekarca yöntemlerle kapitalizmin sosyalizme üstün geldiği imajını çeşitli biçimlerde yansıtmaya ve giderek kabul ettirmeye çalışıyorlar.

Gerçekte ise, reformların geliştirilmeye çalışıldığı hiçbir Doğu Avrupa ülkesinde, ekonomik ve siyasi sorunların çözümü kapitalizmde aranmıyor. Sosyalist ülkelerde bir tıkanıklığın yaşandığı; ekonomik ve siyasal alanlarda önemli sorunların -olmazsa olmaz kabilinden- çözümlerini dayattıkları açık bir gerçektir. Ancak bu, sosyalizmin iflasın eşiğine geldiği, karşılaştığı sorunlarına çözüm getiremediği ve kendisini yenileme gücüne sahip olmadığı anlamına gelmiyor. Gerçekleşen sosyalizm, bilimsel sosyalizmin engin potansiyelini harekete geçiremeyip kaba materyalist uygulamalarla ciddi yetmezlikleri bünyesinde biriktirerek, kendisini yoğun sorunlar yumağı karşısında bulmuştur. Mevcut sosyalist ülkelerde sosyalist ilkelerin dar ele alınması, sosyalizmin yaratıcılığının temel alınmayıp doğmatik bir uygulamaya girilmesi ve özgül koşullar temel alınmayarak kitabi sosyalizmin yerleştirmeye çalışılması, günümüzde sosyalist kampı zorlayan sorunlar doğurmuştur. Başlatılan reformlar, mevcut sorunların aşılmasını hedefliyor. Bu reform rüzgarının, ortaya çıkaracağı gelişmeler ya da en azından başarının sağlanıp sağlanamayacağı net olmayan bir durumdur. Emperyalist karşı-devrim cephesinin, "Glasnost" ve "Perestroika" adı altında gündemleştirilen reform uygulamalarından sistemini olabildiğince yararlandırmaya çalıştığı gözlerden kaçmayan bir gerçek. Bunu fırsat bilen emperyalist ülkeler, çok yönlü vaadlerle harekete geçmekte ve kapitalizmi ihraç etmek yolunda hazırlıklar içerisine girerek ve birçok tehlikeyi de göze alarak kapitalist bir dönüşümü gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar.

Görüldüğü gibi, sosyalist ve emperyalist sistemler yeni bir sınavla karşı karşıya bulunuyorlar. Sistemler arası yeni bir süreç başlıyor. Her ne kadar buna uzlaşma ya da yumuşama süreci deniliyorsa da, bunun böyle olmadığı görülebilecek kadar net bir durumdur. Sistemler, yeni uluslararası koşulları kendi lehlerine dönüştürüp, çeşitli taktik manevralarla çıkar sağlamaya çalışıyorlar. Hangi tarafın ne düzeyde sonuca ulaşacağı henüz netlik kazanmış değildir. Bu, kısa olmayan bir süre

sonra ortaya çıkacaktır. Ancak, emperyalizmin ortaya çıkan uluslararası koşullardan tedirginlik duyduğu ve sistemlerarası ilişkilere oldukça temkinli yaklaştığı da gözlerden kaçmıyor.

Başlayan yeni uluslararası süreç gereği, emperyalizm de kendini yeni koşullara uyarlamaya çalışıyor. Eski politikasını terketmek ve sistemin dengesini korumak için karşı-devrimci politikalar üretmeye yöneliyor. Açık ki, emperyalizmin yeni yönelimlere girmesinde ve karşı-devrimci oyun ve komploları daha da inceltelerek sinsice yürütmeye çalışmasında yatan temel neden, sosyalizmin yenilmez gücünün mutlaka üstün geleceği korkusudur. "Sovyet tehditi"nin artık ortadan kalktığından bahsediliyor; bunun gerçek olup olmadığını bir kenara bırakırsak, sosyalizmin yaratıcı ve sonuç alıcı gücü, her dönemden daha çok emperyalizmi tehdit ediyor. Artık netleşen bir gerçek vardır: Sosyalizm, sosyalist ülkelerle sınırlı olmadığı gibi, kapsam ve potansiyel olarak dünyanın dört bir tarafında şu veya bu düzeyde hareket halindedir. Emperyalizmin, tarihi bir hata olarak değerlendirdiği Ekim Devrimi'nin ihtilalci ruhu, canlılığını ve yol göstericiliğini kaybetmiş değildir. Çünkü henüz tamamlanmamıştır ve yeni yeni gelişmelere yol açarak sürekliliğini koruyor. Bu gerçekliğin en somut örneği ise, Kürdistan'da yaşanan gelişmelerdir.

Bu yıl, ABD emperyalizminin resmi görüşünü yansıtan CIA raporunda, "PKK, dünyanın en tehlikeli terör örgütüdür" değerlendirmesi yer alıyordu. Oldukça önemlidir bu açıklama. Hangi gücün, hangi gücü "tehlikeli terör örgütü" olarak değerlendirdiğine bakılırsa, çok önemli bir gerçek yakalanmış olacak. Emperyalizmin, karşı-devrimin en azgın ve bir numaralı temsilcisi ABD, mevcut dünya konjüktüründe en devrimci ve ihtilalci bir çizgide mücadele yürüten Partimiz PKK'yi "en tehlikeli terör örgütü" şeklinde açıklıyor. Açık ki bu, uluslararası alanda PKK'nin en önde gelen devrim örgütü olduğunu, kendi koşullarında bilimsel sosyalizmin militan ve ihtilalci ruhunu temsil ettiğini; ve aynı zamanda güçlü bir evrensel rolü oynadığını gösteriyor. CIA raporundaki PKK değerlendirmesi, kesinlikle sıradan bir değerlendirme değil; ya da "PKK fazla eylem yaptığı için böylesi bir değerlendirmeye yol açtı" denilemez. Burada, PKK'de dile gelen ve emperyalist kapitalizmin tek alternatif gücü olan bilimsel sosyalizmin gelişen, yaratan ve insanlık davasının zaferini yakınlaştıran militan ruhunu görmek gerekiyor. Bilimsel sosyalizmin yaratıcı gücünün, sistemlerarası dengeyi alt üst edecek bir düğüm noktasını teşkil eden Ortadoğu sahasında PKK'de filizlenmesi, emperyalizm için en büyük korku kaynağını oluşturuyor.

PKK'nin mevcut gerçekliği, sadece ABD emperyalizmi açısından böyle bir tehlike sunmuyor, bütün emperyalist ülkeler için de benzer bir durum geçerlidir. Bunun, hiçbir muğlaklığa yer vermeyen çok açık örnekleri yaşanmaktadır. Emperyalist ülkelerin, "Kürt dostu kesildikleri" bir dönemde, PKK'ye yönelik saldırılarını kapsamlılaştırmaları, PKK önderliğinde başlatılarak gelişmekte olan Kürdistan devriminin yaratacağı etkinin dünya geneline yayılacağını şimdiden görüyor olmalarındandır. Beş Batı Avrupa emperyalist devletinin içişleri bakanlarının biraraya gelerek Partimize yönelik önlemleri değerlendirmeleri ve bu amaçla bir komisyon kurulmasını kararlaştırmaları, PKK'nin bilimsel sosyalizmin enternasyonalist ruhunu temsil eden militan gerçekliğinden bağımsız ya da genel-geçer tedbirler olarak yorumlanamaz. Bu nedenledir, her türlü karşı-devrimci komplo ve provokasyonlara başvurulmakta ve böylece ne pahasına olursa olsun en pervasız bir şekilde PKK her yönüyle çökertilmek ve bir daha dirilmemecesine tarihin karanlıklarına gömülmek istenmektedir. Dünya dengesinde canalıcı bir önemi olan Ortadoğu'nun kördüğümü Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen mücadelenin denetimini eline almak, Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesinin önüne geçmek ve mümkün olan en kısa zamanda bunu gerçekleştirmek, bugün emperyalizmin önünde duran en önemli sorunlardandır. Filistin halkının devrimci kazanımlarını deforme eden emperyalizm, Kürdistan sorununu da, hatta çok daha basitinden çeşitli vaadlerle, oldu-bittiye getireceğini hayal ediyordu. Ancak, PKK; sömürgeciliğe, emperyalizme ve her türden gericiliğe rağmen tarih sahnesinde yerini aldı. Sadece önderlik ettiği Kürdistan halkına dayanarak bugünlere gelebilmeyi başardı. O halde PKK, sözkonusu güçlerin çok yönlü engellerine bugünden sonra da takılmayacak, bağımsızlık ve özgürlük yürüyüşünü daha da geliştirerek sürdürecektir. PKK, bu yürüyüşü devam ettirirken, hiçbir güce hesap vermek zorunda değildir. Çünkü, "hangi kamptan olursa olsun, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük hakkı her ağzın temsilciliğinden daha üstün" tutulmak zorundadır. Bu hakkın dokunulmazlığına ise hiçbir kuvvet müdahale gücünü gösteremeyecektir.

Partimiz PKK, mücadele tarihinde hiçbir koşulda taviz vermediği bağımsızlık çizgisini uygulayarak, Kürdistan devriminin sorunlarını ve uluslararası durumu güçlü tahlillere tabi tutarak ve bu temelde doğru-devrimci bir politika yürüterek bugünlere gelmiştir. 17 Ekim Devrimi'nin ihtilalci ruhunu yaşatan Partimiz, bu şekilde onun evrenselliğine Ortadoğu cephesinden büyük katkılar sunmaktadır. Ortadoğu bölgesinde ilk defa Ekim Devrimi'nin ruhuna bu düzeyde canlılık kazandırılmıştır. Kürdistan'da yaratılan ve yankısını dünya çapında bulmaya başlayan yoğun ve kesintisiz eylemlilik, Partimizin bilimsel sosyalizmi en yaratıcı temellerde, Kürdistan koşullarına başarılı şekilde uyarlamasıyla mümkün olmuştur. Partimiz Kürdistan'ın toplumsal gerçekliğini, kaba materyalist yaklaşımlara düşmeden, bilimsel sosyalist öğreti içerisinde yoğurup köklü devrimci dönüşümlere uğratma yolunda emin adımlarla ilerlemektedir.

PKK, hiçbir dönemde ne sosyalizmi mevcut sosyalist sistemden ibaret görmüş ve ne de burada gerçekleşen sosyalizmin başarılarını inkar etmiştir. Her türlü doğmatik düşünce ve uygulamanın reddine ulaşarak, devrimci mücadelenin sorunlarını aşmada ve yeni gelişmelere ivme kazandırmada bilimsel sosyalizmin yaratıcı özünü temel almıştır. PKK'de yaratılan bu güçlü gelişmeler, uygulamaya geçirilen bağımsız ve yaratıcı sosyalist çizginin ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Kimi çevrelerce, Partimizin ulusalcı bir hareket olduğu iddia ediliyor. Bu, bilinçli bir çarpıtma değilse, bilimsel sosyalizmin kapsamını darlaştırma ve doğmatik değerlendirmelerle onu din derekesine düşürme yaklaşımıdır.

Partimizin her geçen gün daha da güçlenerek gelişen, yeni mevziler kazandıran, halkımızı çağdaş devrimci bilinçle eğiten ve şimdiden sınıfsal ve ulusal kurtuluş hareketlerine esin kaynağı olan direniş mücadelesi, bilimsel sosyalizmin Kürdistan koşullarında gerçeklik bulması demektir. Özelde Türk egemenliğini hedefleyen bu mücadelenin, emperyalist cepheyi de tedirgin etmesi ve onun saldırılarına muhatap olması bu gerçeklikte anlamını buluyor. Yine, Partimizin devrim cephesinde, devrimci militan kişiliği yaratması ve doğru devrimci mücadele hattını kılıç keskinliğinde netleştirmesi, sosyalist devrim mücadelesine olan küçümsenemez bir katkı niteliğindedir. Aynı şekilde, proletarya sınıf anlayışıyla her türlü sapmaya karşı kararlı ve sonuç alıcı bir mücadele geliştirmesi, ayrıca vurgulanması gereken bir kazanımdır.

Partimizin devrimci mücadele pratiği, farklı koşullarda, değişik biçimlerde gelişmeleri yaratıyor olsa da, bunun özü ve ilkesi 17 Ekim Devrimi'nin pratiğiyle benzerlikler sunuyor.

Partimiz PKK, Kürdistan tarihinin en büyük gelişmelerini yaratan ve barbar, çağdışı Türk sömürgeciliğine tarihinin en büyük darbelerini indiren bağımsızlık mücadelesi ve günümüzdeki yoğun eylemler dalgasıyla, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 72. yıldönümünü selamlarken, onun Ortadoğu cephesinin temsiline layık olduğu için gururludur.